

ماكسيم گورگى

پوژانى زانستگهه

و: همه كهريم عارف

پیرست

له جیاتی پیشه کی

رؤزانی زانستگه م

خه می داهینان

له جياتى پيشهكى

ماكسيم گوركى

((۱))

گوركى له رۆژى ۱۸۶۸/۳/۲۸ دا له شارى نيژنى نوفگورود كه يهكيكه له شاره كۆن و ميژووييهكانى روموسيا و كهوتووته رهخى روبرارى قولگاوه، له بنه ماله يهكى كريكارى ههزار هاتووته دنياوه. ئەم شاره ئيستا به يادى گوركييهوه، نيونراوه "گوركى گراد". گوركى، ناوى "ئهلكسى ماكسيموفىچ پشكوف" ه. ماكسيم گوركى ناوى خواراوه و ئەدهبى ئەوه.

ماكسيم گوركى، هيشتا له ته مهنى چوار ساليدا بوو كه بابى مرد و سه رپه رشتى و به خودان كردنى كهوته ئەستوى نهكى، واته داىكى داىكى. به لام دواى پينج سال نهكيشى مرد. باباى له بهر ههزاري و نه دارى نهيتوانى خوى لى به خاوهن بكات. ئيدى گوركى لهم دنيا بهرينه دا، لهم ژيانه جهنجاله دا، بى يار وياوهر مايه وه و به ناچارى له سايهى ههزاري و برسيتيدا، ملي به ژيانه وه نا.

كه ناسى، شاگردى مالا، شاگردى چيشتخانان، كۆلبه رى، نانه واى، پينه دوزى و... له جوملهى ئەو كارانه بوون، كه برسپه تى ناچارى كردووه، بيانكات..

گوركى، له كتيبى "دهورانى منداليم" دا به دوور و دريژى ئەو رۆژه سهخت و دژوارانهى گيراوته وه. له شويينيكي كتيبى ناقبريدا ده لىت: "له راده به دهر كارم ده كرد، وام ليده هات له پهل وپۆ ده كه وتم و رۆژانى يهك شه ممه و جهژنم زۆر به زهحمهت لى ده رۆيى، ئەم رۆژانه تاقه تبه ر و پركارين يهك نهوا و يه كهاوى و بيزاركه ر بوو."

له سالانى پيريدا ده يگوت: "هه رگاڤى منداليه تى خۆم وه بىر دىنمه وه، بىره وه رىين باوه ر نه كردنهى به بهرچاوما تيد ه پهرن".

دياره ئەم ههزاري و نه دارىيه، كارىگه رىيه كى قوولى به سه ر دل و دهروونى هه ستىارى گوركى دا هه بووه. نه فس به رزى و ئازادى خوازى وى، كرديانه كارىك كه دژى گهنده ليه كانى ده ور و به رى خوى بوه ستىته وه. له منداليه وه، زۆر ئاشقى خويندنه وه و موتالاي كتيبان بوو. تاقه ئاره زووى ئەو كتيب بوو، هه موو خۆشى و له زه تىكى ئەو،

له دواى كارين تاقهت پرېوكيڼى رېوژانه، خوښندنه وهى كتيبان بوو. هر له دهى مندالييه وه شيعرى شاعيرانى ناودارين پرووسى وهكو پوشكين و گريبایدوف و.. هتد ده خوښنده وه و نه زبهرى ده كردن. يه كه م كه س كه گوركي بو خوښندنه وه هاندا، ميخائيل روماسى، خاوه ن نانه واخانه كهى كراسنوقايدوفا بوو، كه باژيروكيكى سهر به شارى قازانى به ناوبانگ بوو. ماكسيم له م نانه واخانه يه دا كارى ده كرد. خاوه نى نانه واخانه كه، نه دماى حيزبى گهلى پرووس بوو، كه ماوه يه كى زورى له تاراوگه كى سيبريا به سهر بردبوو. نه م پياوه كتيبخانه كهى خوى به پرووى ماكسيما كردبووه وه و زور گرينگى پيده دا. گوركي له م نانه واخانه يه دا يه كه مين نه نجوومه نى كريكارانى شورشيگرى، دژ به زولم و سته مى تزار و دهره به گ و مولكداران دامه زراندا. ماكسيم گوركي وه سفيكى جوانى نه م نانه واخانه يه وچونيه تى كارى كريكاران و مهينه تيه كانيانى له كورته چيروكيكى به ناوبانگى خويدا به ناونيشانى (۲۶ پياو و يه ك كچ) دا كردووه... گوركي زورى حه ز له قوتابخانه و خوښندن بوو، به لام دست كورتى و نه دارى نه يان هيشت به م ناواته ي بگات و بچيته قوتابخانه. به لام باشتري ن دهرس له قوتابخانه ي ژيانه وه فير بوو... نه نجام گوركي له كارى نانه واى وه رېز بوو و نانه واخانه ي نافبرى به جيهيشت.

له سالى ۱۸۸۴ دا، له تهمه نى شازده ساليديا، پرووى كرده باشوورى پرووسيا و دواى گه رانيكى زور به و ديار و ده قه رانه دا و نه م شار و نه وشار كردنيكى فره، گه ييه كه ناره كانى ده ريباى قه زوين و له وينده ر، له لاي كو مه ليك ماسيگر گيرسايه وه و ده سته به كار بوو. له دواى ماوه يه ك نه وانى به جيهيشت و بو قازان زقريبه وه و كارى پاسه وانى سكه ي قيتارى گرته نه ستو. دواى نه وه بو زيډ و زاگه ي خوى، نيژنى نوفگورود گه رايه وه. له م شاره دا سه روكارى ده گه ل سياسي توانانى دوورخراوه دا پيدا كرد و نه مه بووه بايسى نه وه ي بو يه كه مجار ناوى له توامارى ده زگاي نه من و ناسايش وه كو گومان ليكراو توامار بكرت. هر له و سه روبه نده دا ناسياوى ده گه ل نووسه رى گه وره ي پرووس كارلنكودا پيدا كرد وهه نديك له شيعر و نووسينه كانى خوى به ناونيشانى "ناههنگى درهختى كونه كار" دا يه تا بوچوونى وى له مه ر نه م نووسينانه بزاني. كارلنكو، پاش نه وه ي عه يب وكيماسيه كانى نه م يه كه مين به ره مه ي به گوركي گوت، رپيگه ي نه ده بى و شورشيگرى دروستى پى نيشاندا. نه مه يه كه مين ناكامى دنياى نووسين بوو كه گوركي تووشى بوو و ماوه ي دووسالى ته واو ده سته بردارى نووسين وشيعر گوتن بوو. له م ماوه يه دا له لاي پاريزه ريك به نيوى لورين و به كريبه كى زور كه م

دهستبهكار بوو، بهلام پاشان وازی هیئا و سهرلهنوی كهوته گهران و سورانهوه. له سهرهتاكانی سالی ۱۸۹۱، له تهمهنی بیست و سی سالییدا، لهپښگای دونتس و ئوكراین و بسارابییهوه، خوی بهبهندهری ئودیسادا کرد و لهویندهر كهوته کاری كوئبهری. پاش مودهتیکی كه م بهرهو قرم و کویان پوی و له پاییزی ههمان سالدا له گورجستان گیرسایهوه و ئاكنجی بوو.

له م سهروبهندهدا ماكسیم گورکی دهستی به نووسینی چیرۆکین کورت کرد و له تهللیس دا، پهیوهندی وناسیاوی دهگهل ژمارهیهک له ئهذیب و نووسهراندا پهیدا کرد. ئه م نووسهرانه كه بهرههمهکانی گورکیان بینی ههمویان به یهکدهنگی هانیاندا كه چیرۆکهکانی چاپ بکات. له ۱۸۹۲/۹/۲۵، یهکهمین چالاکی ئهدهبی ماكسیم گورکی دهستی پیکرد و یهکهمین چیرۆکی خوی لهژیر سهرناقی ماکارجیوردا، له گوڅاری قهفقازی چاپی تههللیسدا بلاوکردهوه. ئه م چیرۆکه تابلویهک بوو له ژبانی خهلکی پرووسیا كه دهشیت بهیهکیک له بهرههمه قهلهمییهکانی گورکی دابنریت. دوی مانگیک بو زید وزاگهی خوی، بو شاری نیژنی نوفگورود زقپیهوهوه و ماوهی دوو سالان لهویندهر سهرقالی کار بوو. له ههیقی ۱۸۹۳/۸ دا دووهمین چیرۆکی خوی به ناوینشانی ئهملابیلای له گوڅاری موسکودا بلاو کردهوه. دوی ئهوه له گوڅاری روسکوی باکاتسوف دا، پومانی به نیوبانگی گریشکا چلکاش وکونوقالوف وله بیاباندا - ی بلاوکردهوه. پومانی له بیاباندا له چیرۆکه زور باشهکانی گورکییه کهخهلکی پرووسیا پینشوازییهکی شایستهیان لیکرد كه بووه بایسی دلگهرمی گورکی تا دریزه بهو پښگایه بدات کهبوخوی ههلیبژاردبوو. له ۱۸۹۵/۳/۲۳ سهفهری سامارای کرد كه ئیستا ناوی کوی بیشیفه، لهویندهر له روظنامهی سامارسکایا گهزهتا بهفهرمی وهکو نووسهر دهستبهکار بوو وههندی چیرۆکی تازهی له م روظنامهیهدا بلاوکردهوه وهک: سروودی ههلو، مردن، دهریای جهنگهل و جاریک له پاییزدا. دوی ماوهیهک، واته له ههیقی ۱۸۹۶/۵ دا له گوڅاری نیژنی نوفگوردسکی لیستوکدا وهکو نووسهر دهستبهکار بوو و چهند چیرۆکیکی له م گوڅارهشدا بلاوکردهوه و له سالی ۱۸۹۸ دا دوو کو چیرۆکی خوی چاپ وبلاڅ کردنهوه. له م سهروبهندهدا، شورته و نیوبانگی ماكسیم گورکی له ههموو شوینیک بلاو بووهوه. پاشان پهیوهندی وناسیاوی دهگهل ئازادبخوازان و شورشگیپران و ئه و گروانهی كه كهتبوونه خهپتین دژی زولم و زور، پهیدا کرد.

دواى ماوہیہک گۆرکی، بە یەکیک لە فاکتەر وکۆلەکە ھەرە گرینگەکانى ئەم گروپ و حیزبانە دەھاتە ژماردن و نووسینەکانى وى بوون بە کاریگەرترین چەک دژی چینی دەسەلاتدار و باشتەری فاکتەری بیداری جەماوەری خەلک و زەمینەسازى بۆ شۆرش.

لەم ماوہیەدا، دەگەڵ لینین، پێشەواو رېبەری شۆرشى ئوکتوبەردا ناسیاوی پەیدا کردو دۆستایەتیەکی میژووویان لە نیواندا پەیدا بوو.

گۆرکی، چ پێش و چ پاش شۆرش، یەکیک بوو لە نزیکانى لینین و، لینین زۆر دلەبەندى بەھەرە تواناکانى ئەو بوو وستایشى دەکرد و دەرکردنى ژمارەییەک رۆژنامەى حیزبى بولشەویکی بەو سپارد.

لە سالى ۱۹۰۰دا نووسەر و سەرپەرشتیاری رۆژنامەى ئیسکرای ئورگانى حزب بوو، لەسالى ۱۹۰۲ دا بەرپۆوەبەری رۆژنامەى " بۆ پێشەوہ " بوو. لەسالى ۱۹۱۱ دا رۆژنامەى پراقدای بەرپۆوە دەبرد.

ھەرۆھە نووسینى لە ھەموو رۆژنامە گرینگە شۆرشگێرپییەکاندا بڵاو دەکردەوہ، ماکسیم، ئامانج و ئایدۆلۆژىای سوسیالیزمى لە لینین و یارانى ئەوہوہ وەردەگرت و لە نیو چینی کریکارو جووتیاران و رۆشنبیراندا بڵاوى دەکردەوہ. لە وتارە پەرچۆش و خرۆشەکانیا ئەو چینانەى، دژی دام و دەزگای زۆردار و ملھۆر و سەرمايەداران و دەرەبەگان، ھاندەدا کە ئازادى دەیان ملیۆن جەماوەرى خەلکى رۆسیایان پایەمال کردبوو و، داواى لە جەماوەرى خەلک دەکرد کە راپەرپین بەرپا بکەن. فەرماندەى سەربازخانەى نیژنى گورود کە جەنەرالیک بوو بەنیوی پوزنانسكى، ئاگادارى ئەو مەترسییە بوو کە لەلایەن گۆرکییەوہ ئاراستەى دەزگا و سازى زالمى تزارى دەکرا، بۆیە راپۆرێکی بۆ گەورە کاربەدەستانى دەولەت بەرزکردبووہوہ و ئەمەى تیا نووسى بوو: " ئەم پیاوہ زەمینە بۆ شۆرش و ویرانکردنى رۆسیا خۆشەدەکات. " لەسەر ئەم راپۆرە، گۆرکی دەستگیرکراو، چەندین ھەیف لە زندانى قەلای میتیخدا ھەپس کرا. گۆرکی لە پاییزی سالى ۱۸۹۹ دا، رۆمانى " فوماکورداییف " ی لە گۆقارى ژياندا بڵاوکردەوہوہ لە کۆتایى سالى ۱۹۰۰دا تەواوى کرد، دواى ئەوہ رۆمانیکى گرینگى دیکەى بەناوى مەلى توفان لە ھەمان گۆقاردا بڵاوکردەوہ. ئەم کتیبە لە ناوہند و ئەنجوومەنە ئازادىخوازەکان و لە نیو گەنجاندا، جۆش و خرۆشیکى زیاد لە پێویستى دروستکرد و پێشوازییەکی یەجگار گەرم لە گۆرکی کرا و ئەم پێشوازییە گەرم و گۆرە

باندۆر وکارىگهرييهكى زۆرى كردهسەر نهشه وگهشهى هزرى شوپشگيپرى و پيشفهچوونى ئامانجى ئازادىخوازانهى گۆركى.

لينين له مبارهيهوه، له وتاريكيا كهله رۆژنامهى ئيسكرا بلاوى كردهوه دهلييت: " له ژمارهى نيسانى ۱۹۰۱ى گۆقارى ژياندا "مهلى توفان"ى گۆركى بلاوبووتهوه، ئەم رۆمانه جۆش و خروشيكي گهورهى لهسهرانسهرى ولاتا دروستكردوووه وخوپيشاندانيكي يهجار مهزنى ليكهوتووتهوه كه نيشانهى ريشارووي گيانى شوپشگيپرانهى جهماوهرى خهلكه."

ماوهيهك لهوه دوا، واته لهمانگى ۱۹۰۲/۳ له شانوى "شانوى هونهر" له مۆسكو، شانۆنامهيهكى زندوو و مهزنى گۆركى بهناونيشانى "ورده بورژوايان" نمايش كراو پيشوازييهكى گهرم و بى ويينهى ليكرا. لهمانگى نيسانى ۱۹۰۲ دا ماكسيم دوو چهلان بو تاراوگهى ئارزاس دوورخرايهوه. ههر لهويدا، باشتريين شانۆنامهى خوى بهناونيشانى له "قولايى كۆمهنگه"دا نووسى، كه تهكانىكى تووندى به ههموو سهنته ره شوپشگيپرى و ئەدهبييهكانى دنيا بهخشى. ئەم بهرههههه له ههموو شانۆ گهوره و بهناوبانگهكانى دنيا نمايش كرا.

له سههه تاكانى سالى ۱۹۰۵ دا، بهبۆنهى شكستى پرووسياى تزارى له جهنگى ژاپوندا كه دهرفهت و دهليقهيهكى زۆر لهبار بوو بو دهربرينى بىرى شوپشگيپرى و زهحمه تكييشان لهسه رپى بوون بو داواى مافى رهواى خويان، گۆركى وهكو پهيقدارىكى مهزن، جهماوهرى كريكاران و زهحمه تكييشانى بو داواى مافى رهواى خويان هاندهدا.

له رۆژى يهك شههمهى ۱۹۰۵/۱/۲۲ دا كه به يهكشههمهى خويناوى يان يهكشههمهى سوور ناوبانگى دهركرد، ماكسيم گۆركى دهگهله ژمارهيهك كريكار به خوپيشاندانيكى ئاشتiane بهدهم هاوارى "بژى دهستور" وبه عهرزوحاليكهوه كه داواى ئازادى ميللهتيان تييدا دهكرد، بهرهو كۆشكى تزارى چوون تا پيشكesh به كاربهدهستانى دهربارى بكهن، بهلام به هاندان و فيتى دهزگاي ئەمن وئاسايش، قهشهيهك وژمارهيهك جاسووسى چهكدار نييردرانه ناو خوپيشاندهرهكانهوه. دهولتهت ئەمهى كرد بهبيانوو و ههجهت، شهست تير وتفهنگ خرانهكارو بهوپهري درندهيى كهوتنه تهقه كردن له خهلكه ئاشتى خوازهكهو، ژمارهيهكى زۆر له خوپيشاندهرهكان كوژران و بريندار بوون.

گۆرکی، به پهړجوو توانی هه لئیت، به لّام یه کسه ر ده ستگی ر کراو له دادگایه کی عورفی (عه سکه ریدا) دادگایی کراو حوکمی یه ک سال زیندانی بو براهیه وه له قه لای " پتروپاقل " دا حه پسکرا، پاش ماوه یه ک ناریدیان بو شاری ریکاو خرایه ژیر چاودیریییه وه. پاش ته واوکردنی موده تی مه حکومیه ته که ی، چوو بو پتربسورگ وله وینده ر پوژنامه یه کی به ناو نیشانی "ژیانی نوئ " دامه زرانده، ئەم پوژنامه یه یه که مین پوژنامه ی چه پ بوو که قانون به فهرمی دانی پیدایه نا.

ماکسیم، له سالی ۱۹۰۶ دا به نوینه رایه تی ئەنجوومه ن و حیزبه شوپشگی ر ه کان سه فهری ئەمریکای کرد تا سه رنجی دنیای نوئ بو رهوشی میلله تی گه وره ی پووسی که له هه موو نازادییه ک مه حرووم و ببیه ش کرابوو رابکیشتیت و له هه نده ران پشتیوانی وکومه ک بو میلله تی پووس په یدا بکات، به لّام به م ئاواته ی خوئ نه گه یی.

پاشان چوو بو له نده ن و له وینده ر له کونگره ی پینجه می حیزبی کریکارانی سوسیال دیموکراتی پووسیا (بولشه فیک) که له سالی ۱۹۰۷ دا به ستر، به شداری کرد. ئەم کونگره یه پاشان گوڤاری په روه رده ی سوسیالیستی بلاوکرده وه، که گۆرکی به شی ئەده بی گوڤاره که ی به ریوه ده برد.

له م سه روبه نده دا، به هوئ نه خوئی ولوازی به دهنی وده رده باریکه وه نه ییتوانی بو ولات بگه رپته وه، بویه سه فهری ئیتالیای کرد و له سالی ۱۹۰۹ دا له شاری کاپری گیرسایه وه و جیگیر بوو، له و سه رده مه دا لینین له نه مسا، له شاری برونین ده ژیا، به رده وام نامه له نیوان گۆرکی و لینین دا هه بوو. ئەم نامه ن پاشان له کتیبیکی تایبه تی دا به ناو نیشانی " له نیوان لینین و گۆرکی " دا به سپۆنسه ری مانگنامه ی " کار " له له نده ن هاته چاپکرن، ماکسیم له شاری کاپری دا، سی شاکاری به ناو نیشانی " دایک، هاوینو، ئیعتراف " نووسی و هه روه ها به رده وام بوو له سه ر بلاوکرده وه ی چیرۆکه کانی له گوڤاری ژیان دا، یه کی که له وانه رومانی ژیانه که چ له پووسیا و چ له هه نده ران شو رته ت و ناوبانگی زوری په یدا کرد.

گۆرکی، له و ماوه یه دا که له ئیتالیای ئاکنجی بوو، توانی هزر و بیری خوئ له نیو ئیتالیاییه کاندای بلاو بکاته وه له شاری کاپری دا ئەنجوومه نیکی شوپشگی ری دامه زرانده که بوو به ماک و ئامیانی بزاقی نازادیخوازانی ئیتالیایا.

لەم سەرۆبەندەدا حکومەتی تزاری بوردنی گشتی بۆ دوورخراوانی سیاسی دەرکرد و ماکسیم گۆرکی، بۆ پرووسیا گەڕایەوه و لەسالی ۱۹۱۳ دا، گۆقاریکی بەناوی " دەفتەر " دەرکرد و کەمیک پێش جەنگی ئیمپریالیستی ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ گۆرکی سەفەری فەرەنسا و ئەلمانیا کرد تا دژی ئەو قەرزە بوەستیتەوه که دەولەتی تزاری لە هەنبەر بەشداری کردن لەو شەرەدا داوای دەرکرد. بەلام مفاوهمەتی تووندی ئیمپریالیستانی گەرەو سەرمایه‌داران و خودانی کارخانانی چەکسازی کەلە پیناوی بەرزەوهندی خۆیاندا با ویرانبوونی کۆمەلگە بەشەریشی لیکەوئیتەوه و ملیۆنان کەس بکوژرین، کۆیان لە هیچ کاریک نەدەرکەوه، ئەمە بوو مایە هەلوەشانەوهی نەخشەکە گۆرکی و حکومەتی تزاری توانی قەرزەکه وەرگریت که پڕۆسەسمەکە لە پاریسدا بەرپاکرا.

ئیدی گۆرکی لەهەنبەر ئەم هەلوئەست وکارە دەولەتدا، رایگەیاندا که میللهتی پرووس ئەم قەرزە ناداتەوه و لە نامەیه‌کدا بۆ دەولەتی فەرەنسا، ئەم رستەیهی تێهەلکیش کردوو:

" ئەم دەستە بەرتیل دەرە، بۆ ماوه‌یه‌کی کورت و کاتی کاروانی ئازادی و شارستانی میلله‌تیکی گەرە رادەگریت، بەلام من دلنایم که میلله‌تی پرووس هەرگیز ئەو قەرزە که بەخوینی ئەو وەرگریاوه بە فەرەنسا ناداتەوه. "

ئەم پێشبینیهی گۆرکی دروست دەرچوو، چونکه حکومەتی شوڤرگێر ئەو قەرزە نەدایەوه.

ماکسیم گۆرکی، لە گۆقاری " دەفتەر " دا دەستیبه‌خەباتیکی تووند لە عەله‌یی حکومەتی تزاری و سیاسەتی جەنگاوەرانی حکومەتی ناڤبری کرد و بەمەبه‌ستی لەناوبردنی ئەو حکومەتە، پەییوەندی بە ریزەکانی شوڤرەوه کرد. بەلام شەرەکه دەستی پیکرد و پرووسیا چوو شەرەکه‌وه. سەرانی سیاسی شوڤر، هەریه‌که‌یان پەنایان برده‌گۆشەیه‌ک و چالاک‌ی خۆیان دژی حکومەت تووندتر کرد.

گۆرکی لە پرووسیا مایه‌وه و درێژە بە خەباتی خۆی دژی دام و دەزگای گەندەل و کۆنەپەرست دا.

لەماوه‌ی جەنگدا، دووبارە بۆ ئیتالیا رۆیی و لە شاری کاپری دا که پێشتریش لەویندەر بوو ئاکنجی بوو و تا رۆژی شوڤرە مەزنەکە‌ی پرووسیا، لەهەمان شوین مایه‌وه.

له ئوكتۆبەرى سالى ۱۹۱۷ دا، شوپش لەژىر ئالاي شهكاوهى حيزبى بولشهفيك وبه رابەرايهتى لينين وستالين دەستى پيكرد. ئەم شوپشه سەرانسەرى دنياى هەژاند و بناغه و بنەماى ئيمپرياليزم و چەوسانەوهى له رەوسيا دا هەلتەكەند و دەولەتپكى نوئ، چ لەرووى سياسى و چ لەرووى كۆمەلایەتى و ئابووريبهوه، حوكمى ولاتى گرتەدەست.

ماكيسم كەناوى له ريزى پيشەوايانى شوپشدا تۆماركراوه، زۆر بەجدى وبەدل وگيان، بەكردهوه پشتيوانى له لينينى پيشەواى شوپشى سۆسياليسىتى دەكرد. ماكسيم، لينينى زۆر خوئشدهويست و ريزى دەگرت. لەوه بەدواوه قەلەمى گۆركى وهكو شمشيرى برنده بەسەر دژمنانى لينين و شوپشدا دادەهاتەوه و هەلپدەپاچين. گۆركى لەدواى شوپش دەستبەردارى چالاكى ئەدەبى خوئ نەبوو، وهكو نووسەر له گۆقارى بەناوبانگى كۆمونيستى نيو نەتەوهييدا وهكو نووسەر كارى دەكرد. له سالى ۱۹۲۱ دا نەخوئشى زۆرى بوئ هينا و ناچار بوو بوئ چارەسەر سەفەرى ئيتاليانى كرد و لەويئش دەستبەردارى چالاكى ئەدەبى نەبوو، كۆمەلپك چيروك و رۆمانى نووسى، لەوانه: ياداشتهكانى رۆژنامەنووسپك، رۆژانى زانستگەى من، بيرەوهرييهكان و، پاسەوانى و... هتد.

پاشان كەبوئ رەوسيا گەرايهوه، كۆمەلپك كتيپى گەورەى نووسى لەوانه: رۆمانى بەنيوبانگى (مالباتى ئارتانوف) كەلەسالى ۱۹۲۵ دا بلاو بووهوه. لەسالى ۱۹۲۷ دا بەرگى يەكەمى رۆمانى (ژيانى كلیم سامگين) و له سالى ۱۹۲۸ دا بەرگى دووهم و سېهەمى رۆمانى نافبرى بەچاپ گەياند. دواى ئەوه كەوتە چاپ و بلاوكرندنەوهى شانۆنامەكانى لەوانه: ئيگوربوگاتيشف و، ستيكابيو، هەروهها جگە له و گۆقار و رۆژنامانەى كە باسمان كردن، چەند رۆژنامە وگۆقاريكى ديكەشى بلاو كردهوه، لەوانه: "سەرکەوتنەكانى مە، لەوديو سنوورهوه، ئامانجى ئەدەبيات و يەكيتىي سۆقيەت"

((۲))

له ئاخر وئوخرى ژيانى مگيز و خولق و خووى تەواو سست و خراپ بوو، بەمەبەستى چارەسەر چەند سەفەريكى ئەوروپاي كرد، بەلام هيچ كاريگەرييهكيان نەبوو، ئەنجام له رۆژى چوارشەممە ۱۹۳۶/۶/۱۰ بەهۆى لاوازی و نەخوئشى دەردە باريكەوه كەئەنجامى ژيانى پر مەينهتى ئەو بوو له مۆسكۆدا كۆچى دوايى كرد.

((۳))

ماكسىم گۆركى له نووسه ره هه ره به نىوبانگه كانى سوڤياته. ميژووى ئه ده بياتى سوڤياتى له گۆركى يه وه ده ست پيڊه كات و به و ئه ديپانه دوايى ديت كه خويان به شاگردى ريباز و قوتابخانه ئه ده بيه كه ي ئه و ده زانن، به هه ول و كوشى ئه و كۆمه ليك كتيب و به ره مى ئه ده بى گرینگ بلا و بوونه وه له وانه: خانه ي شاعير، بيوگرافياى گه و ره پياوان، ميژووى لاوان له سه ده ي نۆزده دا، ميژووى جبه خانان و، ميژووى جهنگى ماله وه. جله وى پيشه وايى بزوتنه وه ي ئه ده بى تا له ژيانا بوو به ده ستى گۆركيه وه بوو و به باشتري شيوه به رپوه ي ده برد و گه يانديه لووتكه و كۆمه ليك ئه ديب وشاعير ونووسه رى پيگه ياند كه له هيچ ولا تيكا نمونهيان نه بوو، كه تا ئيستا ش له ئاسمانى ئه ده بياتى رپوسيدا ده دره وشينه وه. له وانه: مايكوفسكى، ميخائيل شولوخوف، فاسيلى گروسمان، نيكولاتيخونف، بوريس لافريتيف، ئه لكسى تولستوى، يوجين پتروف، ئيليا ئه هرينبورگ، كونستانتين سيمونوف و ژماره يه كى زورى ديكه ش.

گۆركى خودانى به ره ميه كى زوره و دوو سه د و په نجا به ره مى له پاش خوى به جيپه يشتووه، كه زوربه ي هه ره زوريان له گوتارو له كتبه كانيا چاپ و بلا و بوونه ته وه. چاپكرده وه ي به ره مه نه ناسراوه كانى وى ماوه يه ك بوو له سوڤياتى كوندا ده ستى پيكردبوو و تا ئيستا گه ليك له و به ره مانه ي له ژير سه ناڤى " چيروكه له بيركراوه كان " دا چاپ و بلا و كراونه ته وه. هه ست و سوزى رهندانه و مه ندانه و پر شانازى نه ته وه يى ئه م بليمه ته له تيكرائى به ره مه دره خشان و زندووه كانى ئه ودا به دى ده كريت.

جياوازي دنياى نووسيني گۆركى له وانى دى له مه دايه كه به ره مه كانى ئه و پاچقه ي دوزه واقيعى يه كانى ژيانى به شهر و رهنگانه وه ي ره وشى جه ماوه رى خه لكه. گۆركى له رومان و چيروكه كانى خويدا، بى هيچ خه يالبازيه ك، ورده كارى و راز و ره مزه كانى ژيانى به شهر ورد ده كاته وه و به ده سته واژه يين ئه فسووناوى بو خوينه رى ده رده برپيت. گۆركى، به توانايه كى هونه رى و به وپه رى حه قيقه تگوييه وه، ره وشى ناله بارى سه رده مى تزارى و واقيعى مه ينه تبارى چيني زه حمه تكيش و زولم و زورى ده سه لاتداران و چه وسينه رانى، به باشتري شيوه له نووسينه كانى خويدا به جه سته كردووه.

یەکیک لە نووسەرانی ئینگلیز دەلیت: "هیچ شتیک بە ئەندازەى نمایشى فىلمى داىک، لە ئینگلستاندا - کە لە نووسىنى ماکسىم گۆرکىیە - سەرنجى خەلکى بە لای فاکتەر و ھۆکارەکانى شوێشى گەورەى ڕووسىادا ڕانەکیشا. "

ئەو ڕووحە گەورەو وەرەبەرزى و ھزرە ڕۆشنەى ماکسىم لەم بەرھەمەدا ھەى بوو، زادەى ئەزموونى خۆیەتى، لە مندالیەو پەى بەو بردبوو کە ھەژارى و مەینەتبارى ئەو و ئەو بەدبەختیەى کە یەخانگىرى خەلکانى دى بوو، ھەرھەمووى زادەى گەندەلى جفاکىیە. ڕەوشى ژيانى پرمەینەت و لەو سەف نەھاتووى ئەو، ئەوى خستە ڕىزى ھەوادارانى ڕووسىای ڕەنجبەر و سەنگەرى دژمنانى ڕووسىای غەدار و زالمەو. گۆرکى بەھەرەى ئەدەبى و توانای قەلەمپرانى خۆى بۆ بیدارکردنەو ھى جەماوهرى ڕەش و ڕووتى خەلک بەکار دەبرد و ھەر ئەمەش کردیە کارىک کە لە تىکرای بەرھەمەکانى خۆیا، دژى دام و دەزگاکانى زولم و بیدادى بوەستى.

ماکسىم گۆرکى، جەماوهرى زەحمەتکىشانى ئاگادارکردووە کە چۆن لە کۆمەلگەى گەندەلدا، سەرۆت واتە خوینى ڕەنجبەران، دەبیتە بايسى چاوچنۆکى و لەھەمان کاتدا خۆرانانى خەلکانىکى کەم و بەدبەختى و مەینەتبارى خەلکانىکى یەجگار زۆر لایەنى ھەرە دیارى بەرھەمەکانى گۆرکى لەمەدایە کە بایەخى تەواوى بە ژيانى چىنى چەوساو و بىنەواى کۆمەلگەى وەک جووتیار و وەرزیڕ و ئەو کریکارانە داوہ کە شەو و ڕۆژ کار دەکەن و خاوەنى ھىچ نین.

لینىن، پىشەواى شوێشى ڕووسىا، لە سالى ۱۹۰۹ دا سەبارەت بە ماکسىم گۆرکى گوتوویەتى: " ھاوړى گۆرکى لە ڕىگەى نووسراوہ ھونەرئە گەورەکانىیەو، دەگەل بزاڤى کریکاران و ڕاپەرینى ڕەنجبەرانى ڕووسىا و ھەموو دنیادا جۆشى خواردووہ. "

دیرۆکنووسى مەزنى ڕووسى، شازادە مىرسکى، مامۆستای زانستگەى لەندەن و پىسمامى مىرسکى وەزىرى دەرەوہى تزار، لە کتیبە گەورەکەى خۆیدا (مىژووى ئەدەبىاتى ڕووسى) دا دەلیت:

"گۆرکى پىش شوێش بەدوا ئەدیى کلاسیک دادەنرا و لەھەمان کاتدا دامەزىنەرى ئەدەبىاتى رىالىزمى سوسىالیستىە. گۆرکى وەکو خەلەکیکە " ئەلقە " کە ھونەرى ڕابردوو بەزەمانى ئایندەوہ دەبەستىتەوہ، گۆرکى ئەوہمان نىشانەدات کە تەنیا

ئەھلى ھونەر " نووسەر و شاعیر" ى سەربە چىنى كرېكار، دەتوانى مىراتگرى راستەقىنە و ياسايى رېپورەسم و ئادابى نووسەرانى گەورە بى. "

رومن رولان، نووسەرى مەزنى فەرەنسا و براوھى خەلاتى نۆبلى ئەدەبىيات، بەمجۆرە، قەزاوت دەربارەى ماكسىم دەكات: " گۆركى پېشەنگى ئەھلى ھونەر و يەككە لە گەورە نووسەران و شاعىرانى دنيا، ئەو نووسەر و شاعىرانەى كە گۆركى رېگەى شۆرشى كرېكارى بۆ كەردنەو و ھەموار كەرد، ئەم پياوھ مەزنى، ھەر لە گەنجىيەوھ ھەستى بەوھ دەكەرد كە چىنى كرېكار چەند دېندانە دەچەوسىنرېتەوھو دووچارى مەينەتى و كوپرەوھرى دەكرېت. ئەم نووسەرە مەزنى وەكو دانتي لە دۆزەخ، رزگار بوو، بەلام ھەر بەتەنيا خۆى نا، بەلكو ھەموو چەوساوەكانىشى لەگەل خۇيدا رزگار كەرد. گۆركى گەورەترىن پىشتىوان و داكۆكىكارى ئەدەبىيات و زانست و ھونەر بوو و لەھەمان كاتدا بە رابەر و مامۆستايەكى بەتوانا و بلىمەتېش دەژمېردى. "

نووسەرى گەورەى رووس (فلادمىر مىنوف) كتېبىكى بە ناونىشانى (مروقدۆستى گۆركى) يەوھ نووسىوھ كە لە بەشېكىدا دەلېت: "لە ھەموو ئەدەبىياتى دنيادا ئەستەمە بتوانرى، قسەى وەكو قسە پېرماناكانى گۆركى بدۆزرىتەوھو ھەمان ھەست و سۆزى شاعىرانەى قسەكانى ئەوى تېدابى. گۆركى حەقىقەتى رەشى كارخانەكانى رووسىا و ژىنگەى كرېكاران و ژيانى ئەوانى بۆ شروڤە كەردووېن، مەبەست ئەو رەوش و ژىنگەىيە كە ئەمرو لە كارى بەرھەمھېنانى بەسوودا تاووتەوھ، ئەم كار وچالاكىيەى كە ھەموو ولاتانى گرتووتەوھ، كارى كەلە ھەموو جوړە دەغەلى و ساختەچياتى و دژوارى و فەلاكەتېك بە دوورەو كارېكە كەھىچ كاتېك بە فېرو نادرى، بەلكو بە قازانجى ھەموو ئەم زەحمەتكېشانە و بۆ بەختەوھرى ھەموو تېرەى بەشەر ئەنجام دەدرېت.

نووسەرى گەورە دەيوېست ھېزى كار لەھەر جوړە چەوسانەوھىەك و كۆت و بەندېك، لە ژيانى مولكدارى فەردى كە بايسى ئەم ھەموو نەگبەتى و بەدبەختىيە، رزگار بكات و مروڤ بەجوړى بژى كە شايستەى مروڤ بېت. "

مولوتوف، لە وتارىكا كەلە ۱۹۳۶/۶/۲۰ دا، لەكوړى يادكردنەوھى ماكسىم گۆركىدا خوېندىوھ، دەلېت: " كارېگەرى و باندوړى گۆركى بەسەر ئەدەبىياتى رووسىوھ زور بەھېز و ديارە. گۆركى توانى ئەدەبىياتى نووسەرانى گەورەى رووسى وەك پوشكىن

وگولوتولستوى بهباشترین شیوه بۇ ئەم سەردەمەى كەئیمە تیايدا دەژین،
بگوازیتەوه و پاچقەى بکات."

((۴))

لەسالى ۱۹۲۸ ھەموو خەلکى ئەوسای سۆقیەت كەبە دل وبەگیان ماكسیم گۆرکییان
خۆشدهویست و ھەروەھا دەولەتى سۆقیاتى شەستەمین جەژنى لەدايکبوونى گۆرکییان
بەرپاکرد وبەم بۆنەیهوه پولى نامەى تايبەتیاں بەوینەى گۆرکییهوه بلاوکردهوه.
لەھەر چوارنکالى ولاتەوه بروسکە و نامەى پیرۆزبایى بۇ گۆرکى نیردرا. مردنى گۆرکى
لەسالى ۱۹۳۶ دا، لەسەرانسەرى ولاتى سۆقیاتدا، بەگەورەترین کارەسات دانرا. پیش
ئەوهى بە خاک بسپیردریت، جەنازەكەى لەمەیدانى سوورى مۆسکۆ دانرا و ماتەمباران
كە سەدان ھەزار کریکار و جووتیار و خەلک و ژن و پیاو و منداڵ دەبوون، لەھەموو
ئالیەكى ولاتەوه، بەدەم گریان و ماتەمباریهوه، رژانە مەیدانى ناقبرى تا دوا
مالاوايى لە داکۆکیکارە بى ھاوتا و نووسەرە خۆشەویستەكەى خویان بکەن و فرمیسكى
قەدرزانی وخەمباریى خویان بەسەر جەنازەكەیدا برپژن. دواى ئەوه لەکاتیکا
جەنازەكەى خرایەسەر شانى پیشەوايانى میللەتى سۆقیاتى وەکو ستالین و کالنین
ومولوتوف و قرشیلوف و سەدان ھەزار كەس بەرپیاں کرد بۇ ئارامگای تايبەتى خویان
برد و لەلای گۆرەكەى لینینی دۆستیهوه بە خاکیان سپارد..

یەکیك لەو بیگانانەى كەلەكاتى بەرپیکردنى جەنازەكەى نووسەرى گەوره، لە مۆسکۆ
دەبیٹ دەلیت: " لەو پۆژەدا هیچ شتیك بە ئەندازەى ئەو خەمباریهى كەبە روخسارى
ستالینی پیشەواى یەکیتى سۆقیاتەوه، بەدیم کرد، کارى تینهکردم."

کریکارانى فرۆكەسازى سۆقیەت بەبۆنەى مردنى گۆرکییهوه، گەورەترین فرۆكەى
دنیايان دروستکرد وناویان نا ماكسیم گۆرکى. ئەم فرۆكەیه، بە ئاسمانى فرۆكەخانەى
مۆسکۆوه، لە گەل فرۆكەیهكى مەشقیدا تامپۆنى کردو كەوتە خوارەوه. ئیدی کریکاران،
یەكسەر لەبرى ئەو ھەموو خزمەتەدا كە نووسەرى پایەبەرزى وان پیشكەش بە
رەنجبەرانى سۆقیاتى کردبوو، شازدە فرۆكەى لەو جۆرهیان دروستکرد..

لە ۱۹۴۳/۳/۲۶ دا، یانى ھەوت سال دواى مردنى گۆرکى، بەبۆنەى ھەفتا وپینجەمین
سالیادی لەدايکبوونیهوه، لەھۆلى چایکوفسكى دا كە گەورەترەین ھۆلى مۆسکۆیه،
ئاهەنگیكى گەورە بەرپاکرا. لەم ئاهەنگەدا، بەناوبانگترین نووسەرانى سۆقیاتى،

لهوانه ئه لکساندر فادهيف، کونستانتين فدن، سولود ئيفانوف، بيره وه رييه کاني ئه و نووسه رهيان گيرايه وه، کورتي چوکوفسکي که ناسياوي ده گهل گورکيدا هه بوو، باسي شاره زايي و زانياري قوول و ده ولهمه ندي ئه وي له هه موو بواره زانستي وئه ده بييه کاندا، باسي هه واداري ئه وي له ئه ده بيياتي ميلله تاني ئينگليز، ئه مريکا، و فهره نسا، ئيران و هندستان و هه موو ولاته کاني ديکه کرد. هه روه ها له سه رانسه ري سوقيياتدا، چالاكي هونه ري و شانويي جوراوجور به يادي گورکي يه وه، پيشکesh کران. ئه مه خوئي له خويدا نيشانه ي گه وره يي ئه و بوو له هه ردوو ئاستي ميللي و نيونه ته وه بييه وه.

ئه مه پوخته يه ک بوو له ژياني ماکسيم گورکي، که يه کيک بوو له گه وره نووسه راني پرووسي و زمانحالي جه ماوه ري زه حمه تکيش.

چونکه له کاتي نووسيني ئه م چه ند ديپرده ا، سه رچاوه ي پيوست له به رده ستدا نه بوو، نه متواني وه کو پيوست، له تاييه تمه ندييه کاني به ره هم و ژيان و هزر و بيره کاني ئه م بليمه ته بدويم، به لام چونکه هاوري به ريزم جه نابي عه لي ئه سغه ر هيلاليان، داويان له من کرد، بو ده ستيپک وسه ره تاي کتبيي " روظاني زانستگه م " که يه کيکه له به ره مه زنده وه کاني گورکي و جه نابي هيلاليان پاچقه ي کردوه، که ژينامه ي گورکي کو بکه مه وه و بنووسم، ئه و داوايه م قه بوول کرد و ئه و چه ند ديپره ي سه ره وه م له م سه رچاوانه ي خواره وه کو کرده وه ..

۱ - روزنامه های رهبر شماره های ۲، ۴۴، ۴۶. سال اول.

۲ - روزنامه مردم يومية شماره های ۷۲، ۸۳، ۷۴، ۸۵، ۸۶، ۸۷ و ۸۸ که بیشتر مطالب از انجا اقتباس شد ..

۳ - حیات و سرگذشت ماکسیم گورکي، که ايليا گيروردوف از روی حکايات گورکي جمع آوري نموده است.

۴ - دانشکده های من: تاليف گورکي، ترجمه: علي اصغر هلاليان.

۵ - مادر: از گورکي، ترجمه علي اصغر سروش.

ناصر عاملي.

سه رچاوه:

ماكسيم گوركى، دانشكده‌هاى من / على اصغر هلاليان / مؤسسه انتشارات نگاه، تهران
۱۳۸۹، ص ۷ - ۲۱ .

پوژانى زانستگه‌م

ئيدى تهنيا به‌نيازى چوونه زانستگه و زانكو پريگاي قازانم گرته‌به‌ر. بيروكه‌ى خويندن
وچوونه زانستگه، دوستيكم به‌نيوى ن. يه‌فرينوف، كه‌به‌خوى خويندكارى ناماده‌يى بوو،
خستيه ميشكمه‌وه .

يه‌فرينوف، گه‌نجيكي پروخوش و خوشخوو و ميهره‌بان و قوز بوو، دووچاوى مهند و
ژنانه‌ى جوانى پيوه‌بوو. له قاتى دووه‌مى ئەومال‌ه‌دا ده‌ژيا كه منى تيابووم. كه‌زوربه‌ى
كات ده‌ى بينى مژوول و خجلى كتيب و كتيب خويندنه‌وه بووم، ئەمه سه‌رنجى
پاكيشابوو و هه‌زیده‌کرد ناسياوويم له‌گه‌ل پيدا بكات. دواى ماوه‌يه‌كى كه‌م هه‌ندى
شتى به‌گويدا دام كه بو‌من تازه بوو تا ئەو كاته به‌رگويم نه‌كه‌وتبوون. ده‌يگوت تو
به‌هره‌يه‌كى تايبه‌تى فيربوونى زانستت تيايه و ته‌بيعه‌ت بو ئەوه‌ى دروست كردووويت
كه ده‌ربه‌ست له خزمه‌تى زانستدا بيت وخت وه‌قفى زانست بكه‌يت. من له و
سه‌روبه‌نده‌دا، نه‌مده‌زانى چون ده‌شيت له‌و پوژگارى خه‌فه‌قان و سانسوره‌دا خزمه‌تى
زانست ده‌كريت. به‌لام يفرينوفى دوستم زور به‌جوانى بوى پروونكردمه‌وه و تيايگه‌ياندم
كه زانستگه‌كان زور پيوستيان به‌گه‌نجانى وه‌كو من هه‌يه. هه‌لبه‌ته ئەو قسانه
"لومونوسف" ي بير خستمه‌وه. (م. لومونوسف ۱۷۱۱ - ۱۷۶۵ زانا و شاعريكى گه‌وره‌ى
پروسه، كوره جووتيارىكى خه‌لكى ئارخانگلسك بوو "لومونوسف" ش له ته‌مه‌نى
بيست سالي‌دا بو خويندن چوو بو مۆسكو. ئيدى گورگى لي‌ره‌دا خوى به‌سيبه‌رى ئەو
ده‌زانى."

یفرینوف دهیگوت که من چوومه قازان له لای ئه و ئاکنجی ده بم، له ههردوو وه رزی پاییز وزستاندا خۆم ئاماده ده کهم بۆ تاقیکردنه وهی دهره کی قوئاغی ئاماده بیو چه ند تاقیکردنه وه یه ک ده کهم وپاشان ده چه زانستگه و ههنگی زانستگه مه سه رفم ده کیشتی و دوا ی پینج سالان زانستگه ته و او ده کهم و ده بم به ماموستا و پیاویکی رۆشنبیر. هه ره موو ئه و شتانه م به لاره ئاسان وخۆش ودلگیر بوو. چونکه یه فرینوف ئه و ده مه گهنجیکی نۆزده سالانی میهره بان ودلاوا بوو.

ئه و تاقیکردنه وه کانی خۆی ته و او کرد و رۆیی. یه ک دوو هه فته دوا ی رۆیشتنی ئه و، منیش دوا ی که وتم. که هاتمه سه ر رۆیشتن نه نکم گوتی:

- کورپی خۆم له گه ل خه لکیدا به شه ر مه یه، تۆ کورپکی جنگزی، ئه مه خراپه. ئه م سه ختگیری وتوونده ته بیعه ته ت له با پیرته وه بۆ ما وه ته وه. ئاخ ر ئه و چ خیریکی له ته بیعه تی ئا گرین وتووندی خۆی بینیه؟ ئه و هه موو ساله ی به ریکرد، جگه له گه وجیته ی هیچی دی نه دووریه وه، داماره، تۆ هه میشه ئه وه ت له بیر بی که خوا خه لکی گومرا ناکات، ئه م کاره به شه یتان سپیردراوه. ده ی باشه، به دوعا..

ئه و جا روندکه کانی سه ر گۆنا دا هیژرا وه کانی سه ری و گوتی:

- ئیدی یه کدی نابینیه وه. تۆ به هه شتا و لیم دوور ده که ویته وه ئه ی روح و گیانه نه سه ر وه ته که. ئه وه نده دوو ده که ویته وه که دیدار به قیامه ت ده بین..

له و دوا بیانه دا زۆر له نه نکه ئازیزه که م دوور که وتبوومه وه، زۆر به که می ده مبینی. ئیستا، به داخ و که سه ر و به دلکی پر له خوینه وه، هه ستم ده کرد، که جاریکی دی، ئه و بوونه وه ره دلسو ز و میهره بانه، که بووبوو به به شیک له من، نابینمه وه.

له به شی پاشینی که شتی هه که دا وه ستابووم و ته مه شای شوسته ی قه راخ به نده ره که م ده کرد، نه نکم له ناو ئاپو رای ریبواره کان و به ریکه ره کانیا ندا را وه ستابوو، په یتا په یتا نیشانه ی خاچی ده کیشا و به لکه ی شاله کۆنه که ی رۆخسار و چاوه ره شه کانی، که ته ژنی نووری میهر و خو شه ویستی ئه زه لی و مرۆقدۆستی بوو، له روندکان ده سه ری.

گه بیمه قازان. له م شاره نیوه تاتاریه دا، له مالیکی یه ک نه مۆمیدا، له ژووریکی په رپووتا گیرسامه وه. ئه م خانووه له سه ر گردۆلکه یه ک بوو. ده پروانیه سه ر ئه رزیکی چۆل که جو ره ها گژو گیای لی روابوو، له لایه کی خانووه که وه، دار و په ردووی

کهلاوه‌یه‌کی ویرانه که‌به هۆی شه‌واته‌وه به‌ته‌واوی له‌نیۆ چووبوو به‌دی ده‌کرا، له‌هه‌موو لایه‌کی ئەم خه‌رابه‌یه‌وه، گژوگیا روابوو. ژیرزه‌وینی ئەم که‌لاوه خه‌رابه‌یه، تا راده‌یه‌ک له ئاسیوی شه‌واته‌که و سروشت خه‌له‌سی بوو، ئیدی سه‌گین به‌رهللا له‌م ژیرزه‌مینه‌دا ده‌خه‌وتن و جاری واش هه‌بوو هه‌رله‌ویدا ده‌تۆپین. من ئەم ژیرزه‌مینانه‌م زۆرچاک له‌بیره. ئەم ژیرزه‌مینانه یه‌کیک له زانستگه‌کانی من بوو.

مالباتی یه‌فرینوف بریتی بوو له دایکیک و هه‌ردوو کوره‌که‌ی. سه‌رچاوه‌ی ژیان و بژیویان مووچه‌یه‌کی که‌می خانه‌نشینی بوو. له‌یه‌که‌م رۆژه‌وه، هه‌ستم به‌و خه‌مینیه کاره‌ستاتباره کرد که‌به سه‌روسیمای ماندووی ئەو بیوه‌ژنه وردیله‌یه‌وه دیاریبوو. که‌به‌خۆی و زه‌میله بچووکه‌که‌یه‌وه له بازار ده‌گه‌رايه‌وه، هه‌رچه‌یه‌کی کړی بوو، له‌سه‌ر میزی مووبه‌قه‌که‌ی هه‌لده‌رشت، ئەوجا بیری له‌وه ده‌کرده‌وه چۆن له پارچه‌گۆشتیکی بچووکي ی چه‌قالته، خواردنیکی به‌تام و له‌زه‌تی ئەوتۆ دروست بکات که به‌شی سی گهنجی ته‌ندروست بکات- به‌لام خۆی حیساب نه‌ده‌کرد.

ئەم پیره‌ژنه، وانا دایکی یه‌فرینوف، زۆر که‌م دوو بوو، به‌ته‌حه‌موول و سه‌رسه‌خت و نائومیڊ بوو، له ئەسه‌پیک ده‌چوو هه‌موو هی‌زوتوانای خۆی به‌کار بردی، عه‌ره‌بانیه‌ک له دووی خۆی رابکیشیت و به‌هه‌ورازیکدا سه‌ر بکه‌ویت، سوور بزانی‌ت ناگاته‌ ترۆپکی هه‌ورازه‌که، به‌لام ویرای ئەوه‌ش هه‌ر عه‌ره‌بانیه‌که رابکیشیت و کۆل نه‌دات!

به‌یانیه‌ک، که‌ سی چوار رۆژ بوو گه‌یی بوومه‌ قازان، له مووبه‌قه‌که‌دا، له‌لایه‌وه دانیشتم، گوئ به‌ گوئی ئەو که‌وتمه‌ په‌تاته‌ پاککردن و سه‌وزه‌وات بزارکردن. هه‌ردوو کوره‌که‌ی نووستبوون، پیره‌ژن به‌ ئەسه‌پایی و به‌پاریزه‌وه لیی پرسیم: - تو بۆچی و به‌ چه‌ کاریک بۆ ئیره‌ هاتوویت؟

- بۆ خویندن له زانستگه.

برۆکانی ویکه‌هینانه‌وه، هه‌نیه زه‌رده‌که‌ی گژ بوو. چه‌قۆکه به‌رده‌ستی که‌وت، ئەنگوستی بریندار بوو. له‌سه‌ر کورسیه‌ک رۆنیشت، که‌وته مژینی قامکی، زۆری نه‌برد دووباره هه‌ستایه سه‌ر پییان و گوتی: - شه‌یتان به‌ نه‌عه‌لت بی.

دوای ئەوه‌ی قامکی به‌ کۆنه په‌رۆیه‌ک پیچا، که‌وته ستایشی په‌تاته‌ پاککردنه‌که‌ی من! گوتی:

- زۆرچاک پەتاتە پاک دەکەیت!

- پەتاتە پاککردن کارىكى قورس نىيە.

ئەوجا بۆم گىپرايەووە كە چۆن لە كەشتىيەكەدا كارى شاگرد ئاشپەزم كردووہ.. پرسى:

- تۆ پىت وایە ئەمە بەس بى بۆئەوہى بچىتە زانستگە؟

ئەو زەمانە، بەباشى سەرم لە قسەين شوخيئاميز دەرنەدەكرد. بۆيە پرسىيارەكەيم بە ھەند وەرگرت. بۆيە دەستم كرد بەباسى ئەو مەرجانەى كەبە مەزەندەى خۆم دەرگاكانى پەرسنگەى زانستيان لەبەردەم دەكردەوہ. پىرەژن ئاھىكى ھەلكيشا وگوتى: - ئاھ! نىكولای، نىكولای!..

لەوكاتەدا نىكولای كە تىر خەو بووبوو، ھەستا، وەكو ھەميشە، خەوالوو، بەقزە بژەكەيەوہ، بەلام سەرحال و كەيف قنچ، بەمەبەستى دەست وچاوشتن خۆى بە مووبەقەكەدا كرد وگوتى:- داىكە، خۆزگە بۆ نيوەرۆ پىلمەنىمان ھەبوایە. (پىلمەنى: جۆرە خوراكىكى رووسىيە).

داىكەكە گوتى:- زۆرچاكە، پىلمەنى سازدەكەم.

ئىدى من بۆ ئەوہى ھونەرى خۆم لە وارى ئاشپەزىدا بنويىنم گوتم:- ئەم گوشتە بۆ پىلمەنى نابىت، ئەمە جگەلەوہى كەمە و بەش ناكات.

قارقارا ئىفانوفنا، لە قسەكەى من توورە بوو، رىزىك جنىوى مزر و ئاودارى پىدام. لە شەرمانا سوور بوومەوہ، ھەستم كرد گويچكەكانم درىژبوون. ئىدى پىرەژن لە مووبەقەكە وەدەرکەوت. نىكۆلای چاويكى لىداگرتم و بۆى پروون كردمەوہ كە تۆراوہ..

پاشان لەسەر تەختىك دانىشت و بەكاوہخۆ بۆى باسكردم كە ژنان بەشيوەيەكى گشتى لەپىاوان توورەتر و تووندە تەبىعەت ترن، ئىدى ئەمە تەبىعەتى ژنانە، ئەمە بۆچوونى زانايەكى سويسرايىيە دەربارەى ژنان. زانايەكى ئىنگلىزىش بەنىوى جون ستىوارت مىل، لەوبارەيەوہ قسەى كردووہ.

نىكۆلای، زۆرى ھەزدەكرد، شتم فىربكات، بۆيە ھەر دەرفەتتىكى بۆ ھەلكەوتبا، ھەولئى دەدا، زانيارىيەكى تازەم بخاتە مېشكەوہ و بۆ پرووبەروو بوونەوہى ژيان ئامادە و تەيارم بكات، ئەو شتانەم پى بلى كەبۆ ژيان زەرورى و پىويستن. بەتاسەوہ گويىم لە قسەكانى

ده گرت و قسه کانیم هه لده گرت. ئیدی ورده ورده فوکولت و لارشفوکولد ولاروشجا کلین له زهینما تیکه ل بوون و بوون بهیهک کهس، ئیدی وام لیھات نهمده زانی کی لهم زانایانه سه ری کیی برپوه، لافوازییه سه ری دیمورییهی برپوه یان به پیچه وانه وه.

هاورئ گه نجه کهم، له ناخی دلّه وه و دلّسۆزانه ده یویست "من بکات به پیاو" زۆر به جدی سوژی دامی که ئەم کاره ده کات. به لام نه ده رفهت ونه هه لومه رچی ئەم کاره ی نه بوو تا به ته واوه تی و وه کو پیویست به من را بگات. له سوڤنگه ی خو پهرستی و کورتبینی گه نجا به تیه وه، په ی به وه نه ده برد که دایکی به چ گیانه سه ری و کویره وه ری و هه ول و ته قه لایه کی زۆر، ژیانئ ئه وان و کاروباری مالّه که به رپوه ده بات. براکه ی تری که قوتابیه کی گه مزه ی کهم دوو و بیده نگ بوو، ئەقلی به و شتانه دا نه ده شکا وه هر می شیش میوانی نه بوو. به لام که ئەزموونی فه ند وفیلی ئاشپه زیم هه بوو، ده مزانی ئەم پیره ژنه چ معاناتیکی هه یه، چون گه ده ی کوره کانی هه لده خه له تینی، مال له خو ی نه بوو، وه ره میوانیکی غه ربی ناچه زی وه کو منیش پرووی تییکات. هه لبه ته هه ر پارووه نانیکی ئەم مالّه ده خوارد له سه ر دلّم ده بوو به گرییه کی قورس و ویزدانی عه زاب ده دام. ئیدی لیبرام، بکه ومه خو تا بگه رپم و کاریک وه دوۆزم، ئیدی بو ئەوه ی نه بم به شه ریکی تیشت و نانی به یانیا ن، سپیده زوو له مالّ ده رده که وتم. خو ئەگه ر پوژیک هه ور وه لا وباران بوایه په نام ده برده بهر ئەو که لاوه و خرابه یه ی که باسم کرد. له وئ له ناو سه گه کان و پشیله ی توپیودا داده نیشتم و بوئی بوگه نیم هه لده مزئ و گویم له خرمه خر می باران و لووره ی با ده گرت، ئیدی زووبه زوو ئەو حه قیقه ته م بو خو یابوو، که زانستگه بو که سیکی وه کو من خه یالی خاوه و خو ئەگه ر بو ولاتی فارس چووبام زۆر با شتر و ئاقلانه تر بوو. ئیدی به و حالّه وه داده نیشتم و له فکران راده چووم و به خه یالّ ده بووم به سیحر بازیک، که به هو ی خه لوه تکیشییه وه ردینی پاک سپی بووه و فیری کشت و کالّ بووه، په تاته وگه نم داده چاند، په تاته که ده رواو ده هاته بهر، هه ربیه که ی پازده کیلو ده بوو، گه نم که پیده گه یی هه ر ده نکه ی به ئەندازه ی سیویک. ئیدی به وجۆره فیری چوئیه تی بیرکردنه وه، له کار و بابه تین نائاسایی و به سه ره اتی قاره مانانه بووم، ئەم بیرۆکانه یارمه تیه کی زۆریان دام که ته حه موولی پوژانی ته نگانه و سه ختی و دژواری ژیان بکه م. جا چونکه پوژانی ره ش یه جگار زۆر بوون، زۆرجار ئەو جوړه خه ون و خه یالانه ده بیرد مه وه و ئیدی چاوم له هیچ کومه کیکی ده ره کی نه بوو، خو شبه ختانه باوه رم به شانس ورپکه وتیش نه بوو. ئیدی به ره به ره

ویست وئیرادهی کۆلنه‌دان وراده‌ست نه‌بوونم له‌لا دروست بوو، چه‌ند کیشه و ئاریشهی ژیانم زیاتر بوایه، وره‌م به‌رزتر ده‌بوو، ئاقلتر ده‌بووم.

ئیدی زۆر زوو بۆم به‌دیارکه‌وت، که‌ پرووبه‌پرووبونه‌وهی ژینگه و ژیان، مرۆف دروسته‌کات.

بۆ ئه‌وهی برسی نه‌بم، ده‌چووم بۆ که‌ناراوه‌کانی قولگا، له‌وینده‌ر له‌ له‌نگه‌رگای که‌شتیه‌کاندا، پیاو ده‌یتوانی ئیش بکات و به‌ ئاسانی پۆژی پازده بیست کوپیکان په‌یدا بکات. له‌وینده‌ر، له‌ناو کۆلبه‌ر و چه‌مالاندا، له‌نیو ئاواره و دز و ده‌سپراندا، خۆم وه‌کو پارچه ئاسنیک ده‌هاته به‌رچاو که‌ خرابیته نیو کۆمایه‌ک که‌له‌ پشکووه، ئیدی هه‌موو پۆژیک له‌م ئاگره‌دا ده‌سووتام. لی‌ره‌دا، له‌نیو خه‌لکانی چاوچنۆک، بی شه‌رم، زبر و توونده ته‌بیعه‌تا ده‌ژيام. ئه‌وهی مایه‌ی سه‌رنج و بالکیش بوو، ئه‌وه بوو که‌ زۆر له‌ژیان تووره‌ بوون، دنیا‌یان دابوو به‌ر کلکان، دابوویانه تانی بی‌عاری، گالته‌یان به‌ هه‌موو بوونه‌وه‌ریکی سه‌رزه‌وی ده‌هات، گو‌ییان به‌ هیچ شتی‌ک، ته‌نانه‌ت به‌خۆشیان نه‌ده‌دا. زۆر له‌ ژین و ژیان بی منته‌ بوون. ئه‌و بویه‌ر و واریفاتانه‌ی به‌سه‌رخۆم هاتبوون، به‌تووندی به‌ره‌و ئه‌و خه‌لکانه‌ی بکیش ده‌کردم و چه‌زم ده‌کرد تی‌که‌ل به‌ ژینگه‌ی ئاگرینی ئه‌وان بيم. ئه‌و پۆمانه بازارپانه‌ی خویندبوومنه‌وه، به‌تاییه‌تی پۆمانه‌کانی برت هارت، هینده‌ی دی به‌ره‌و ئه‌م دنیا‌یه‌یان راده‌کیشام.

له‌وئ تووشی کورپیک بووم به‌نیوی باشکین، جاران خویندکاری خانه‌ی مامۆستایان بوو. تازه ده‌ستی دابوو دزی، زۆر له‌ ژیان خۆی به‌گله‌یی بوو، کابرایه‌ک بوو تووشی نه‌خۆشی ده‌رده باریکه بووبوو، ناوبه‌ناو بی‌رازییکی باشیان ده‌کرد، کورپیک یه‌جگار به‌ده‌م و ده‌ماوه‌ر بوو، زۆرجار به‌ راشکاوی به‌منی ده‌گوت: - تو بۆچی ده‌لئی کیزی شه‌رمی، ئه‌م ناز و نووزه‌ت له‌ چیه‌ی، بۆخۆت له‌مه‌ دوور ده‌گریت؟ له‌وه ده‌ترسیت چه‌یا و نامووست بچیت؟ خۆتۆ کچ نیت، هه‌موو ئابرووی کچ، په‌رده‌ی کچینه‌تی، به‌لام بۆتۆ ئابروو هه‌مان ئه‌و نیره‌یه‌ که‌له‌ ملی گایه‌. گا ئابروومه‌نده، به‌لام خواردنی گا ته‌نیا کا وجۆیه!

باشکین چکۆله‌یه‌کی سه‌رسوو بوو. ردینی خۆی وه‌کو ئه‌کته‌ران ده‌تاشی، هه‌لسوکه‌وت و جم وجولی نه‌رم و نیان، له‌ پشیله‌یه‌کی نازدار ده‌چوو. وه‌کو ئامۆژگار و پشتیوان مامه‌له‌ی له‌گه‌ل مندا ده‌کرد. هه‌ستم ده‌کرد له‌ کانگای دل‌ه‌وه، شادی و سه‌رکه‌وتنی من

به ئاوات دهخوازیت. زور زیرهک و هوشیار بوو، زور کتیبی چاکی خویندبوونهوه، له ناو
ئهم هه موو کتیبه دا زیاتر دل بهندی پومانى " کونت دی مونت کریستو " بوو. ده یگوت: -
له و کتیبه دا هه م دل هه یه و هه م ئامانج.

شیفته ی ژن بوو. که باسی ژنی ده کرد، شوینه واری شادی به پوخساریه وه ده رده که وت،
ئزای به دهنی شیواوی راده جفری. هه رچه نده له م حاله ی بیزاربووم و دل م لیى تیک
هه لده هات، به لام هه ر گویم لیده گرت، ده ماوه ری و جوانی ئاخاوتنه که ی ئه فسوونی
کردبووم. که قسه ی ده کرد ده تگوت شیعر ده خوینیته وه، گونا قوپاوه کانی سوور
هه لده گه ران، چاوه ره شه کانی پرشنگیان ده دا:

- زن! زن! من ئاماده م له پیناوی ژندا هه ر کاریک بکه م. هه ر گوناح و خه تایه ک له رای
ژندا ره وایه. له ژيانا هه یچ شتیک له وه خوشر نییه، به خو شه ویستی وبو خو شه ویستی
بژیت. ئه وپه ری داهینانه!

حیکایه تخوان ونه قالیکی به هره داری که م وینه بوو. زور به ئاسانی غه زه لیاتی
کاریگه ری بو ئافره تین هه رزه و سوزانی ده هونیه وه که هه ر هه موویان ته ژى خه م و
په ژاره ی ده ردی ئه شق و قیان بوون. شیعره کانی که وتبوونه سه ر زاران و له هه موو شار
وبازیرۆکه کانی که ناراوه کانی قولگادا به ده نگ و ئاوازه وه ده گوترانه وه، که یه کیک له
شیعره کورت و باوه کانی ئه مه بوو:

من هه ژاریکی جوانم

لی چ که سیک هه زم

لیناکات، چونکه

شرپوش و هه ژارم!

پیاویکی دیکه به نیوی تروسوف ناسیاوی له گه ل پهیدا کردم. که سیکی مه ند وگونگ، به
سه روسیما، ریک پوش بوو، زور به خویرا ده گه یی. له گه ل منا زور به نه زا که ت بوو. ئه م
پیاوه رابردوویه کی تاریکی هه بوو. قامکه کانی زور باریک و نه رم بوون، ده تگوت بو
موزیقا خو لقاون. له گه ره کی ئادمیرال تسیکایادا موغازه یه کی هه بوو، له سه ر تابلوی
دووکانه که نووسرابوو " سه عاتچی " به لام کاری راسته قینه ی وی بریتی بوو له
فروشتنی مالی دزیاری.

که قسه‌ی ده‌گه‌ل مندا ده‌کرد، به‌ویقاره‌وه ده‌ستی به‌ردینه‌ چهرمووه‌که‌یدا دینا و، چاوه‌ فیلاوی و بیباکه‌کانی بچووک ده‌کرده‌وه و ده‌یگوت:

- ماکسیموفیچ، نه‌که‌ی ریگه‌ی دزان بگریته‌به‌ر. به‌ بۆچوونی من ئەمه‌ ریگه‌ی تو نییه‌، تو مروفتیکی زور هه‌ستیار و پر سۆزیت.

لیم پرسى: - مه‌به‌سنت له هه‌ستیار و پرسۆز چیه‌؟

به‌رسقی دامه‌وه: - هه‌ستیار و پرسۆز که‌سیکه‌ هه‌سوودی به‌هیچ نه‌بات، به‌لام هه‌ستی فزولیه‌ت و کونجکاوی هه‌بیته‌..

ئهم هه‌لسه‌نگاندنه‌ی وی سه‌باره‌ت به‌من دروست نه‌بوو. هه‌سوودیم به‌ زۆرشت و به‌زۆرکه‌س ده‌برد. هه‌ستی به‌غیلی و هه‌سوودیم زور به‌رز بوو. بۆ نمونه‌ زور هه‌سوودیم به‌ ده‌ماوه‌ری باشکین ده‌برد که قسه‌ی ده‌کرد له‌تۆوايه شیعری ده‌خوینده‌وه. که قسه‌ی ده‌کرد په‌ند و وشه‌ین کاریگه‌ری به‌گه‌ل ئەخافتنه‌که‌ی ده‌خست. من ئیستاش سه‌ره‌ناکانی ئەو سه‌ربووره ئاشقیینیهم له‌بیره‌ که‌بۆی گیرامه‌وه:

" شه‌ویکی تاریک و نوته‌ک، که باران ورد ورد ده‌باری، من وه‌کو بایه‌قوشیک خۆی له‌ کلۆری دارپیک نابیت، له‌ ژووریکی بچووکى ئوتیلیکی باژیروکی سفیاگیسکی هه‌ژارنشین هه‌لکورمابووم، دنیا پاییز بوو، هه‌یقی ئوکتۆبه‌ر بوو، گف و هوپری با وه‌کو تاتاریک که‌ ستران بیژیته‌، به‌و ئاوايه ده‌هاته‌گۆی و نه‌ده‌برایه‌وه: وو... وو... رپیک له‌و کاته‌دا ژنیک به‌هه‌شتاو، سه‌رحال و روخسار گه‌ش، وه‌کو هه‌ورپیک له‌کاتی هه‌لاتنی خۆرا، به‌ ئاسمانا بی و بچیت، به‌وئاوايه هات، پاکی روح له‌ چاوه‌کانیا پرشنگی ده‌دا، به‌ راویژیکی راستگۆیانه، گوتی: "ئازیزی دل‌ه‌که‌م، من هیچ خه‌تایه‌کم ده‌ره‌ق به‌تۆ نه‌کردوووه." ده‌مزانی درۆ ده‌کات، به‌لام وپرای ئەوه‌ش باوه‌رم پیکرد.. ئەقلم ئەوه‌ی چاک ده‌زانی، به‌لام دل‌م باوه‌ری نه‌ده‌کرد، که ژنیکی فریبوک بیت."

هه‌میشه‌ به‌ده‌م قسه‌کردنه‌وه، خۆی راده‌ژهند، چاوه‌کانی به‌ ئاسته‌م ده‌نووقاندن، ده‌ستی به‌نه‌رمی به‌رز ده‌کرده‌وه، له‌سه‌ر سینگی دایده‌نا. رپیک له‌ سه‌رووی دل‌یه‌وه دایده‌نا. ده‌نگی گرپوو. به‌لام وشه‌کانی ئەوه‌نده‌ ره‌وان و ره‌سا بوون، ژیانیا لیده‌چوړا، له‌ تۆوايه بولبوله و ده‌خوینیته‌..

من حەسوودی و بەغیلیم بە "تروسوف" ش دەبرد. چیرۆک و واریقاتی بەلکیشی دەبارە ی سیبیریا، خیا و، بوخارا دەگیپرایەو. بە شیوازیکی کۆمیدی و گالته جارپانە دەگیپرایەو کە دەبوو مایە پیکەنین و شادی گویگران، ئیدی ژیانی خەلکی ئەو دەقەر و ئاقارانە ی بە گالته جارپییەکی سەیرەو شەن وکەو دەکرد. رۆژیک بە پراویژیکی گۆنگ و چپەئاسا باسی تزار ئەلکساندری سییەمی بو کردم وگوتی: - ئەم تزارە.. لەکاری خویا زور زۆل و مەعلانە!

تروسوف، بەبۆچوونی من، لەو کاراکتەرە زۆل و نارەسەن و بی بارانە ی ناو ئەو رۆمانانە دەچوو. کە لە کۆتایی رۆمانە کەدا، بە مەبەستی سەرنجراکیشانی خوینەران، دەبن بە کاراکتەرین مەرد و پەند و ئابروومەند.

ئەو خەلکە، هەندیجار، کە شەوان هەوا گەرم دەبوو، لە رۆبارە چکۆلە کە ی کازانکا دەپەڕینەو. لەویندەر، لەنیو میڤگ و بیسه و دەوونە جارپەکانا دادەنیشان و بە دەم مە ی نۆشیەو بەسی خویان و کارەکانی خویان دەکرد، یان زورجاران باسی کیشە و ئاریشە و دژواریەکانی ژیان و پەییوئندیە بە شەرییە ئالۆزەکانیان دەکرد. هەلبەتە زیاتر باسی ژنانیان دەکرد، ئەم قسانە هەندیجار زور بی پەردە و دزیو بوون، هەندیجار ئاویتە بەسۆز و گوداز بوون. کە باسی ژنانیان دەکرد زورجار وا دەهاتنە بەرچاو کە دەرواننە شەو زەنگیکی تاریکی پەر لە ترس و تالووکە ی نادیار. من دوو سی شەوی ژیانی خۆم لە ژبیر ئاسمانی بەر ستیرانی کزا، دەگەل ئەم جەماعەتەدا بەسەر دەبرد. ئیدی لەو گەرمایەدا لە قۆرتیکی پەر لە گەلا چنارا، رادەکشاین، لە تاریکی نمداری دەوروبەری قولگاوه، گلۆپ ولایتی بورجی کەشتیەکان وەکو ستیرانی زیپین، بەهەموو لایەکا دەجوولان، دەهاتن و دەچوون.

بە دریزایی کەنارە تاریکە کەدا، تۆپەلە روناکی پەراگەندە بەدی دەکرا، ئەمانە پەنجەرە و دەلاقە ی مال و بارەکانی گوندی ئوسلونی دەولەمەند بوون. شلپ و هۆری چەرخە کەشتیە هەلمیە کە، کە دەیکیشا بە ئاوه کەدا، دەنگیکی تاییەتی لە ئاوه کە هەلدەستان. دەریاوانەکان، بە سەر کاروانیک کەشتی بارییەو هەواریان دەکرد، لە دوورەو لە دەنگ و لوورەلووری گورگان دەچوو. لە دووری دوورەو دەنگی چەکوشیک کە بە پارچە ئاسنیکدا دەکیشرا دەهاتە گوی. دەنگی ستیرانیکی خەمین لەسەر ئاوه کەو

وگۆنگ بوون، بەلام زۆر مەزنتر و گرنگتر بوون لە ھەموو ئەو شتانەى تا ئیستا لە دەوروبەرى خۆما دیتبوومن.

ئیدی بەرە بەرە ھاوڕی تازەم دەگرت و ھەست و نورینی نویم لەلا پەیدا دەبوو. خۆیندکارانى قوناغى ئامادەیی، لە مەیدانە چۆلەكەى نزیکى مالى یەفرینوف کۆ دەبوونەو ھو یاری "گورودكى" یان دەکرد، یەكك لەو مندالانە كە گورى بلیتینوفى ناو بوو، زۆر سەرنجى راکیشام. ئەم كورە گەنمپەنگە، كت و مت لە ژاپونیان دەچوو. دەم وچاوى یەكپارچە پەلەپەلەى رەش بوو، دەتگوت بارووتى پيدا ھەلپژینراوھ. كورپكى خەنۆلى ھەمیشە دەم بە پیکەنین بوو. شادی وسەفای لیڤەبارى. لە یاریدا لە ھەمووان چەلەنگتر بوو، لە قسەکردنا زۆر زیرەك و حازر و ھلام بوو. جۆرەھا بە ھەرەو زیرەكى پێوھ دیاربوو، و ھكو ھەموو خەلكانى بە ھەرمەندى رپوس، بە بە ھەرە خۆرسك و خودادادى ھەكانیەو ھەژیا، ھیچ ھەولیکى نەدەدا كە پەرە بەم بە ھەرانەى خۆى بدات و زیاتریان بكات. زۆرى ھەز لە موزیقا بوو، بەدل و بەگیان گویى لیڤەگرت، بگرە ئاشقینى دەگەلدا دەکرد. سەنتور و بالالایكا و ئوكوردیونى زۆرچاك دەژەند. بەلام ویپای ئەمەش رپۆژى لە رپۆژان ھەولى ئەوھى نەدا، كە ئامیرپكى ھەندى بالاتر لەو ئامیرانە بژەنى.

ھەژار و شپۆلە بوو، كراسە چرچ ولۆچ و دپراوھكەى، پانتۆلە پینە كراوھكەى و پیللاوھ شپەكانیزۆر لیڤەھات، رپك دەگەل رپوح سووكى و بى باكیەكەیدا تىكى دەكردەوھ.

لە كەسپك دەچوو كە دواى نەخۆشپەكەى دوور و درپژ لە جیگا ھەستابیتەوھ، یان زندانیەك كە دوینى لە زندان ئازاد بووبى. ھەموو شتیكى ژیانى بەلاوھ تازەبوو، دلئ بە ھەموو شتیك خۆش بوو. خەمى لە ھیچ نەدەخوارد.

كە زانى ژیانى من زۆر دژوارە، پيشنیازی كرد كە برۆم لەگەل ئەودا بژیم و بخوینم تا دەبم بە مامۆستای گوندى. پاش ماوھپەكەى كەم خۆم لە خەوگەى ماروسوفكادا بینیبەوھ، ئەم خەوگەپە پیدەچوو چەند نەسلپكى لە قوتابیانى قازانى بەرپكردبیت: ئەمە بیناپەكەى گەورە بوو، نیوھى داروخابوو، كەوتبووھ كوچەى رپینوریودسكایاوھ. ئیدی خاوەنەكەى پرى كردبوو لە قوتابیانى برسى و سۆزانیان و جۆرەھا خەلكى سەرگەردان و لیقەوماو و بى دەرەتانى دیکە. بلیتینوف، لە راپرەویكى ژیر ئەو پلپكانەپە ئاكنجى بوو كە دەچوو بۆ ھەورەبانەكە. ھەموو مالەكەى بریتى بوو لە

قه‌ره‌ویله‌یه‌ک و کورسیه‌ک و میژیک که‌له کۆتایی راره‌وه‌که‌دا له به‌ر په‌نجه‌ره‌که داینا‌بوون. هیچی دیکه‌ی نه‌بوو. ده‌رگای سی ژوور به‌سه‌ر ئه‌و راره‌وه‌دا ده‌کرانه‌وه. دووان له‌و ژوورانه، سه‌رو سۆزانیه‌کیان تیا ئاکنجی بوو، ژووری سییه‌م مامۆستایه‌کی بیرکاری سیلاوی تیا‌بوو، که‌کاتی خۆی قوتابیه‌کی دریژ دا‌هۆلی، له‌ر ولا‌واز بوو، پیاو نه‌ده‌وی‌را ته‌مه‌شای بکات. قژیکی زبری سووری هه‌بوو، جل و به‌رگه‌که‌ی ئه‌وه‌نده شپۆله بوو، به‌ ئه‌سته‌م گیانی داده‌پۆشی، له‌ کونی ئه‌م جله شپانه‌وه به‌ده‌نی شینه‌وه‌بوو و په‌راسوه زه‌قه‌کانی ده‌بینرا. پیاو له‌ دیمه‌نی ده‌ترسا.

ئه‌وه‌نده نینۆکی ده‌گه‌ست زۆربه‌ی کات سه‌ری نینۆکه‌کانی برینداربوون، له‌تۆ وایه به‌ خواردنی نینۆکه‌کانی برسیتی خۆی ده‌په‌وینیته‌وه. شه‌و وپۆژ خجلی خه‌ت کییشان و‌حیسابات بوو، به‌رده‌وام به‌ ده‌نگیکی خه‌فه ده‌کۆکی. سۆزانیه‌کان لئی ده‌ترسان و به‌ شیتیان ده‌زانی و خۆیان لئی ده‌بوارد. لی وپرای ئه‌وه‌ش دلیان پیی ده‌سووتا و‌نان و‌چا و‌شه‌کیان له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌ی داده‌نا. ده‌هاته‌ده‌ری، به‌ هانکه‌هانک و‌ه‌کو ئه‌سپی ماندوو، ئه‌و شتانه‌ی هه‌لده‌گرت و ده‌چوو ژووره‌وه. ئه‌گه‌ر پۆژیک، ئه‌و شتانه‌یان له‌بیر بچوایه، یان کۆسپیک هاتبا پيشی، ئیدی کابرا ده‌رگای ژووره‌که‌ی ده‌کرده‌وه، له‌ راره‌وه‌که‌دا ده‌وه‌ستا، به‌ده‌م کۆکه‌کۆکه‌وه، به‌ ده‌نگیکی گروخه‌فه، پیر به‌ راره‌وه‌که هاواریده‌کرد: - نان!

چاوه به‌ قولاً چوو‌ه‌کانی، پ‌رشنگی غرووری که‌سیکی شیتیان لیده‌بووه‌وه، که‌ دلی به‌ مه‌زناتی خۆی خۆشبیت. ناوبه‌ناو کابرایه‌کی ناحه‌ز و قه‌موور سه‌ری ده‌دا، لاقی خوار بوون و‌ده‌له‌نگی. سه‌ری سپی بوو، عه‌ینه‌کیکی شووشه ئه‌ستوور، به‌سه‌ر که‌پووه زله‌که‌یه‌وه، خۆنوینی ده‌کرد. بزه‌یه‌کی فیلبازانه نیشتبوو سه‌ر پوخساره ئه‌سکوپتسیاییه‌کی (ئه‌سکوپتسیا: مه‌زه‌بیک بوو له‌ پ‌روسیا که‌ په‌ی‌ره‌وکارانی خۆیان ده‌خه‌ساند). به‌ دوو قولی ده‌رگایان له‌سه‌ر خۆ داده‌خست و به‌ سه‌عاتان، به‌خامۆشی له‌ژووره‌وه رۆده‌نیشن، جار‌جار ورته‌ورتیکی غه‌ریب له‌ ژووره‌که‌وه ده‌هات. جاریک، دره‌نگانیکی شه‌و، له‌ هاواری خه‌فه و ترسناکی یارۆی بیرکار، له‌خه‌و راپه‌ریم، به‌ توورپیی ده‌یگوت: - من ده‌لیم، ئه‌ندازه زندانه، قه‌فه‌زه! ریک وایه! بگره ته‌له‌ی مشکانه! زندانه!

کابرای ناحهزی قه موور هاواریکی کرد و وشهیهکی غه ریبی گوت که له ماناکه ی حالی نه بووم، ماوهیهکی زور هر وتی و وتیهوه. یاروی بیرکار، له ناکاوا هاواریکرد:- ههیدئ گومبه له بهرچاوم، برؤ ئاوه و ئاو بجیت!

یاروی قه موور پاشه و پاش خوی به پاره وه که دا کرد، له بهر خویه وه ده ی پرتاند. خوی له جبه ده لبه که یه وه ده پیچا. یاروی بیرکار، به بالا بهرز وترسناکه که یه وه له ئاستانه ی ده رگای ژووره که ی خویا وه ستابوو، قامکه کانی کردبوو به قزّه لووله که یدا و هاواری ده کرد:

- ئه قلیدس (زانایه کی زور گه وره ی بیرکاری بوو) که ره! من گره و ده که م که خودا له و یونانیه ئاقلتره!

ئه وجا خوی به ژووردا کرد، ئه وه نده به توورپه یی و به تووندی ده رگاکه ی داخست که شتی که له ژووره که دا که وت و من گویم له ده نگی شکانه که ی بوو.

دوای ماوهیه کی که م بوم به دیارکه وت که ئه م کابرایه هه ولی دها له ریگه ی ماتماتیکی بالا وه بوونی خودا بسه لمینیت. به لام بهرله وه ی به و ئاواته ی بگات، مرد. ئاواته که ی برده ژیر گله وه.

پلتینوف شه وان له چاپخانه یه که دا کاری هه له چنی رۆژنامه یه کی ده کرد، شه وی یازده کوپیکی وه رده گرت. چونکه من نه مده توانی کاربکه م، ئیدی ناچار بووین به و یازده کوپیکه رۆژ به رۆ بکه یین، ئیدی چوارده نانمان ده کپی، بایی دوو کوپیک چا وبایی سی کوپیک قه ندمان ده کپی و رۆژه که مان به ریده کرد. من ده رفه ت و ده ره تانی کارکردنم نه بوو، چونکه مزوولی خویندن بووم و خویندنه که شم زور قورس بوو، به تاییه تی ریزمان و ده ستووری زمان زوریان ئه زیه ت ده دام و به ئاسانی نه ده چوو ه می شکمه وه. زمانی رپوسیم لی بوو بوو به کوئی شیر، ئه وه نده م به لاوه ره ق بوو، ده تگوت به رده. باش بوو هر زوو خوم و به ختم ئه وه مان بو ئاشکرا بوو، که زور زوو ده ستم به خویندن کردوو، ته مه نم بچووکه، ئه گهر هه موو ئه زمونه کانیش به سه رکه وتوویی بپریم له بهر بچووکی ته مه نم به ماموستای گوند نایه مه دامه زراندن. هه لبه ته ئه مه م زور پیخوش بوو.

من و پلتینموف، له سه ر یه ک که ت ده خه وتین، ئه و به رۆژه وه ده نووست و من به شه و. که به یانیانی زوو ده هاته وه، شه که ت و ماندووی شه وکار بوو، هیزی له بهر برابوو، ده م

وچاوی رهش داگه رابوو، من یه کسه ر بۆ کافه که ده چووم تا ئاوی گهرم بیئم، هه لبه ته خوومان سه ماوه رمان نه بوو. ئه وجا له ده وری میزه که ی بهر په نجه ره که داده نیشته ی و نانی به یانیمان (تیشت، قاوه لئی) ده خوارد که بریتی بوو له نانی وشک و چای. گوری، هه وائی تازه ی به یانی بۆ ده گپرامه وه وئه وجا دوا شیعی ر گالته جار ی ئه و نووسه ره مه یگوساره ی بۆ ده خویندمه وه که ناوی له خو ی نابوو (دومینوی سوور). ئه وه ی له گوری دا مایه ی دل به ندی من بوو، بی موبالاتیه که ی بوو سه باره ت به ژیان، دنیای دابوو بهر کلکان، به مه زهنده و خه یالی من ره فتار و هه لویستی وی له مه ر ژیان رپیک وه کو ئه و ره فتاره و ابوو که ده گهل گالکینادا ده یکرد، ئه م ژنه روخسار گوشتنه، هه م قه ویده (ده لال) بوو وهه م کوشکیکی هه بوو جلی کوئی تیا ده فروشت!..

گوری، ئه و گو شه یه ی ژیر قالد رمه که ی له م ژنه به کر ی گرتبوو. که پاره ی نه بوایه کر یی ئه م ماوایه بدات، له جیاتی کر ی به نوکته ی خو ش و ژهنینی ئوکوردیون وگوتنی گو رانی رپومانتیکی تو له ی بۆ ده کرده وه، به ده نگییکی بهرز وزولال گو رانی ده چری. بزه یه کی ته وسامیز ده نیشته سه ر چاوه کانی. گالکینگا له گهنجیا له کو رسی ئوپرادا کاری کردبوو. قه دری ده نگ وگو رانی ده زانی. هه ندیجار، ده گریا، روندک به چاوه باشقاله کانی و به سه ر گونا خرپنه کانی ده هاته خواری. ئه مه نیشانه ی مهستی و سه رخو شی بوو. ئه وجا به ئه نگوسته قه له وه کانی فرمی سکی سه ر گونا کانی ده سپری وپاشان به ده سته سپریکی چلکن، سه ری قامکه کانی ده سپری. ئاهیکی هه لده کیشا و ده یگوت:

- ئاخ گوری گیان، تو هونه رمه ندی راسته قینه ییت، ئه گه ر توژی جوانتر بوایه ی زور شتم بۆ ده کردیت. ژیانیکی باشم بۆ دابین ده کردیت، زور گهنجم به ژنانی ته نیا و دلته نگ ناساندوو هه بوخویان هه ساونه ته وه..

یه کیکی له و گهنجانه لی ره له نهومی سه ره وه ده ژیا. خویندکار بوو، کو ری کابرایه کی چه رم ساز بوو. گهنجیکی ده سته بالآ، سینگ پان بوو، سمته کانی زور باریک بوون، ئیدی به و حاله وه له سیگو شه یه کی سه ر به ره وخوار ده چوو. پییه کانی بچووک له پیی ژنان ده چوو، ملی کورت، سه ره چکوله که ی له نیوان هه ردوو شانی روچوو بوو. قره زیپینه که ی شان هه کرد، چاوه سه وزه ئاوساوه کانی، خه مگینانه به روخساره زه رد و چکوله که یه وه ده دره وشانه وه.

ئەم كۆرە، بەھۆى ھەول و كۆشى خۆيەو، ھەرچەندە وەكو سەگى بەرەللا ھەمىشە
برى بوو، وبابى ھەزى نەدەكرد لەسەر خويىدن بەردەوام بى، خويىدنى قوناغى
ئامادەيى تەواو كرد وچوو زانكو(زانستگە). لە زانستگە بۆى دەرکەوت كە دەنگىكى
مەخمەلى خۆشى ھەيە، ئىدى خوليا و ئارەزووى خويىدنى گۆرانى و ئاوازي كەوتەسەر.
كالکينا، ئەم دەنگ و ئاوازي بەھەل زانى، كۆرەى بە ژنىكى دەولەمەند ناساند، كەلە
تەمەنى چل سالىدا بوو. ئەم ژنە كۆرپىكى ھەبوو، خويىدكارى قوناغى سىيەمى
زانستگە بوو، كچەكەى قوناغى خويىدنى ئامادەيى تەواو كردبوو. ژنەكە
درىژداھۆلىكى لەر و لاواز بوو، سىنگ و بەرۆك تەخت وساف، قىت ودرىژ لە سەربازان
دەچوو. دەم وچاوى وشك، لە دەم وچاوى رەبەنیتەيەكى تەركە دنيا دەچوو. چاوەكانى
درشت و قاوەيى بوون.

ھەمىشە رەشپۆش بوو، سەرپۆشىكى ئاوريشمى مۆرى كۆنى بەسەريا دەدا، جووتى
گوارەى نگىن كەسكى لە گويدا بوون. ئەم ژنە ناوبەناو درەنگانى شەو بيان
بەرەبەيانىكى زوو دەھات بۆلای ئەم خويىدكارە. من دەمبىنى كە زۆر بەپەلە لە
دەروازەكەو وەژوور دەكەوت و بەھەنگاوى ھەراو ھەوشەكەى دەبىرى. پوو و پوخسارى
ھەندىك ترسناك دياربوو: لىوھەكانى بەجۆرئ لىك دەنان كە بە ئاستەم دەبىنران،
چاوەكانى زەق دەكردنەو و وەكو ئەوھى لە شتىك بگەرئ، رپك دەپروانىە بەردەم
خۆى. لەتۆوايە نابىنايە. نىگای خەمىن بوو. بۆخۆى ناشىرىن نەبوو بەلام،
شپرزەبىيەكەى، رپكردنەكەى، نىوچاوان تىكناھەكەى كردبوويانە كارپك ناھەز و دزىو
بىتەبەرچاوا.

پلتنىوف، ھەمىشە دەيگوت:- تەمەشاكە، لە ژنىك دەچىت ئەقلى لەدەست دابىت!

يارۆى خويىدكار، ئەم ژنە ئاشق پيشەيەى خۆشنەدەويست، زۆرچار خۆى لىدەدزىيەو،
بەلام ژنەى تايىن، وەكو شوقار بيان خاوەن قەرزىكى دلرەق و رژد تاقىبى دەكرد و
لەبنى ئەرزىشا بوايە دەيدۆزىيەو. يارۆى خويىدكار كە تۆزىكى دەخواردەو و خەيال
دەبوو، پەشىمانى و بىزارى خۆى دەردەبىرى و دەيگوت:

- من بابايەكى شەرمەنم. چىم داوھ لە گۆرانى؟ ئاخىر بەم سەروسىمايەو لەكۆى رپم
دەدەن بچمەسەر شانۆ، نا ھەرگىز رپم نادەن!

پلتنىوف، ئامۆزگارى دەكرد، دەيگوت:- كاكە واز لەم ئيشە قۆرآنە بىنە.

ئەو بەرسقى دەدايەوہ:

- تۆ راست دەكەي، دەشیت ناوی ئیشى قۆرى لیبنری، بەلام من دلم بەحالی ئەو دەسووتی. دلم نایەت وازی لیبینم، دەستم لی نابیتهوہ، ئەگەر دەترانی ئەو چۆنہ..

ئیمە دەمانزانی چۆنہ، لە چ حالیکایە. چونکہ شەوانە کە دەهات و لەسەر پلیکانی نھۆمی سەرەوہ رادەوہستا، گویمان لیوو چۆن بە دەنگی نەوی و لەرزۆکەوہ دەپارایەوہو لە قولایی دلەوہ دەیگوت: - لەرای خوا، گیانەکەم، ئازیزی دلەکەم، بیکە بە خاتری مەسیح..

ئەم ژنە خودانی کارخانەییەکی گەورە بوو، مولک و مال و چەندین خانووی ھەبوو، ئەسپی بەخییو دەکرد. بە ھەزاران رۆبل کۆمەکی بە کۆلیژی مامانی بەخشی بوو، کەچی لیڕەدا دەپارایەوہ وەکو گەدایەک داوای سۆز و خۆشەویستی دەکرد.

پلتینوف، دوای قاوہلتی دەچوو دەنووست، من بە ئومیدی ئەوہی کاریکم دەست بکەوی لەمال و دەدەر دەکەوتم. شەویکی درەنگ، کاتی کە پلتینوف، دەیویست بۆ چاپخانە بپرات، دەگەرەمەوہ. خۆ ئەگەر خواردنی شتیکم لەگەل خۆدا ھیناباوە، ئەوا برباھەشمان دەکرد و ئەو بەشەکەي خۆی لەگەل خۆیدا بۆ سەر ئیشەکەي دەبرد، لەویندەر، لە چاپخانەکە دەیخوارد. کە ئەو دەرۆیی و ھەر خۆم بە تەنیا دەمامەوہ، بەناو پیچ و پەناکانی ماروسوفکانا دەکەوتم، چاوم دەگیرا تا بزاتم ئەو خەلکانەي کە بۆمن تازە و نائاشنا بوون چۆن دەژیان. ئەم خانووە پربوو لە خەلکی، ئاپۆرای خەلکەکە و ھاتوچۆیان لە میروستان دەچوو. لەھەر چوارنکالی خانووەکەوہ بۆنی ناخۆش دەهات، کەس نەیدەزانی ئەم بۆنە ناخۆشانە لەکوپوہ دین، پیاو دلی تیک ھەلدەهات. لە ھەر گۆشەییەکەوہ تاپۆییەکی ترسناک ملەقووتیی دەکرد.

لەبەیان زووہوہ تا درەنگانی شەو ھەراوزەنا و ژاوەژا و گۆرانی و ئاواز و چەقەچەق لەم شوینەدا نەدەبرایەوہ. تەقەتەقی مەکینەي دروومانی ژنان نەدەبرایەوہ، کچانی ئاوازخوینی ئۆپرایان پڕۆقەیان دەکرد و دەنگی خۆیان تاقی دەکردەوہ. دەنگی بەرزی ئەو خویندکارەي نھۆمی سەرەوہ کە پڕۆقەي گۆرانی دەکرد، وپینەي ئەکتەریکی ئالوودە و نیوہشیت، ھاواری ھیستریانەي سۆزانیە بەدمەستەکان.. لە برانەوہ نەدەهات. پرسیاریکی ئاسایی، بەلام بی وەلام ختووکەي میشکی دەدام:

- ئەم ھەموو ھەرا و ھەنگامیە فایدەي چییە؟..

کابرایه کی موو زهردی، سهرسافی گؤنا زهق ورهق، ورگن، لاق باریک، بیهوده بهم لاوبه ولادا بههشتاو دههات ودهچوو. ده می زل، پر له ددانی زهر دکهله ده م وددانی ئەسپ دهچوو، بۆیه ناویان لئنا بوو ئەسپه زهر د. سی دانه سال بوو، کیشهی له گهل کۆمه لئیک خزمی خۆیدا کهله بازرگانانی سیمبرسک بوون، هه بوو و هاتوچۆی دادگای ده کرد. هه رکه سیکی تووشبایه، گریی دلی بۆی ده کرده وه وده یگوت:

- خو من ژیانم لی حه رام بووه، ده وه لاهی نایه لم ئەوانیش به ئیسراحت بزین، دوا کوپیکیان له چاو ده ردینم.. ده یانخه مه سهرساجی عه لی.. من سی دانه ساله سوال ده که م.. دوا ی ئەم سی ساله دادگا هه رچی هکم بداتی هه ر هه موویان بو ده گپمه وه. پنیان ده لیم:- ها، ئیستا چ ده لین، فه رمون هه مووی بو ئیوه با تیر بن؟ ئەوه یان ده گهل ده که م!

خه لکی لئیان ده پرسى:- ئەسپه زهر د، ئاواتی تۆ له ژيانا هه ر ئەمه یه؟

به رسقی ده دایه وه: - هه موو ژيانی خو م بو ئەمه ته رخان کردوو، جگه له مه ناتوانم بیر له هیه شتیکی دیکه بکه مه وه!

هه موو رۆژه که ی له دادگای ناوچه که دا وله نووسینگه ی پاریزه که ی ده برده سه ر. ئیواران به عاره بانه یه کی پر له کارتۆن وبه سته وبوتلانه وه بو مال ده گه پرایه وه، مالی چی! بریتی بوو له ژووریکى چکۆله ی نزم که ته خته پۆش و پارکیتته که ی هه موو هه لوه شابوو وه. ده عوه تیکی گه وره ی چیده کرد. هه موو قوتابی وخه یاته ژنه کان وهه رکه سیک بیویستبایه ده می ته ر بکات وسکی تیربکات، له وه ده عوه ت و زیافه ته دا ده عوه ت بوو. ئەسپه زهر د به خو ی ته نیا عه ره قی ده خو ارده وه، عه ره ق چی عه ره ق! یه ک قه تره ی لی برژایه سه رمیزه که یان جلهکانی یان سه ر ئەرزه که ده بوو به په له و نه ده چوو وه. دوا ی یه ک دوو پیکان ده که وته هه له وه ری و ده یگوت:

- بالنده ئازیزه کانم من خو شم ده وین! دلی ئیوه وه کو ئەلماس پاکه! به لام من کابرایه کی ناجسن و شووم! ده مه وئ خزمهکانی خو م نابوت بکه م، ئەمه ش هه رده که م، به زاتی خوا ده یکه م و ئەولاتریش. من مردوو و ئیوه زندوو، هه ر ده یکه م، خو من هه ر مردوو مردوو، به لام..

پوندک به چاوه خه مناکه کانیا ده هاته خواری و به سهر پوخساره ناحه زه کهیدا داده چؤرا. به ناو له پ فرمیسکی سهر گوناکانی ده سپی وهه ردوو دهستی به سهری ئه ژنوکانی وشک ده کرده وه. پانتۆله کهی هه میسه په لهی چهوری پیوه بوو، هاواریده کرد:

- ئه مه چ ژیانیکه ئیوه ده یبه نه سهر؟ برسیتی وسهرما، جلی کۆن و تهنک. کهی ئه مه ره وایه؟ مرؤف چ شتیگ لهم ژیانه وه فیڕ ده بی؟ چ خیریگ لهم ژیانه ده بیئی؟ ئاخ، ئه گهر تزار بهم ژیانه ی ئیوهی ده زانی..

ئه وسا سهفته یه ک ئه سکه ناسی رهنگا ورهنگی له بهرکی ده ردینا و ده یگوت:

- کئی پیویستی به پاره یه، فهرموو هه لگرئ له خزمه تیدایه..

کچانی ئاوازخوانی ئوپرایه که و خه یاته ژنه کان، به تامه زرؤییه وه په لاماری دهسته تووکنه کانیاں هدا و ده یانویست پارهکانی له دهست رارپینن. به لام ئه وه به ده م قاقای پیکه نینه وه، دهستی به پروویانه وه هه نا و ده یگوت:- ئه مه بو ئیوه نییه، بو خویندکارانه!

به لام خویندکاره کان، پاره یان وه رنه ده گرت، کوره کهی کابرای کریکاری چه رمسازی به تووره یی هاواریده کرد:- پاره چیه، عه مری پاره نه مینئ..

رؤژیگ ئه ویش، به سه رخۆشی دیته لای پلتینوف وسهفته یه ک ئه سکه ناسی ده رپوبلی گرمۆله کراو هه لده داته سهر میزه که وه دهنگی بهرز ده لئیت:- هانی، ئه گهر پیویستته بوخۆتی هه لگره، من پیویستم پیی نییه..

ئه وجا خۆی به سهر تهخته خه وه کهی مه دا داو دهستی به گریه وزاری کرد، به جوړئ ده گریا ناچار بووین، هه ندیک ئاو به سه روچاویا بپرزینین و ناچاری بکهین تۆزیک ئاو بخواته وه تا وه خۆ بیته وه. دواى ئه وهی خه وی لیکه وت، پلتینوف ویستی پاره کان سهفته بکاته وه، به لام به جوړئ گرمۆله بووبوون و به یه که وه نووسابوون، لیگ نه ده بوونه وه، ده بوایه ته ر بکرا بان ئه وجا لیگ بکرینه وه و ساف بکرینه وه.

ژووره که بچووک، پیر له دوو که ل، په نجه ره کهی به سهر دیواری ماله کهی ئه وه به را، که له خشت دروستکرا بوو، ده کرایه وه. قه ره بالغ، ته نگ، پیر هه راوزه نا و ترسناک، ئه سپه

زەرد بە دەنگیکی بەرزتر لە ھەمووان قسە ی دەکرد. لیم پرسی: - باشە تۆبۆ لیڤرە دەژیت و بوخۆت ناچیتە ئوتیلیک؟

- گیانەکم ئەو پەییوەندی بە دلەوہیہ، دلیم لیڤرە، لەنزیکی ئیوہگەل ئاسوودە و ئیسراحتە.

کورەکە ی کابرای چەرمساز، قسەکانی بو سەلمان وگوتی:

- ئەسپە زەرد تۆ راست دەکە ی، منیش وەکو تۆم، ئەگەر لیڤرە نەبم، لە ھەر شوینیکی دیکە بم، دلیم شەق دەبات، لەوہیہ بمرم..

ئیدی ئەسپە زەرد، تکای لە پلیتنوف کرد وگوتی: - شتیکیمان بو لیڤدە، گۆرانیەکیمان بو بلێ.

گۆری سەنتوورەکە ی نایەسەر ئەژنۆکانی و دەستی بە سەنتوور لیڤان وستیرین کرد:

ھەلبێ، ئە ی خووری پیرشنگدار ھەلبێ

با ئاسمان سوور و ئال بی..

دەنگی زۆر زولال و بەسۆز بوو، یەکسەر دەچووہ دلەوہ. بیڤدەنگی بالی بەسەر ژوورەکەدا دەکیشا، ئامادەبووان کړوکپ گوییان لە دەنگ و ئاوازی پلیتنوف و نالە ی نزمی سەنتوورەکە ی دەگرت.

لەناکاوا ئەو کورە گەنجە ی کە ژنە دەولەمەندە داماوہ کە حەزی لیڤکردبوو، ھەلیدایە:- ھەر بزێ، دەنگت نەپزێ!

گۆری پلیتنوف، لەناو ھەموو خەلکە سەیر و غەریبەکانی ئەو خانووہدا، تاقە کەسی بە زەوق و ئەھلی شادی بوو، دەوری قارەمانانی چاکەکاری ئەفسانانی دەبینی. بە مەشخەلی شوخی و سوعبەتی گەنجانە، بە شیعیرین جوان، پەخنە و تەنز لەمەر تەبع و تەبیعیەتی بەشەران، بە قسە ی بویرانە سەبارەت بە گەندەلی و نادروستی ژینگە، ژیان ی پوناک دەکردهوہ دەبردەسەر.

تازە پیی نابووہ ناو تەمەنی بیست سالییہوہ، بەلام بە پوالت مندالتەر دەھاتە بەرچاو. بەلام لەم خانووہدا ھەموو بەو چاوہ سەیریان دەکرد کە کوری تەنگانە یە و

پیاوی مهسلهحهته ودهشیت بۆ چارهسهری ههر کیشه و ئاریشهیهک پهناى بۆ ببریّت و ئامادهیه یارمهتی ههموو کهسیک بدات و دهست بهرووی کهسهوه نانیت. خه لکانی باش خویشان دهویست و خه لکانی خراپ و بهدکار لیی دهرهوینهوه و سلیمان لیده کردهوه. تهنانهت نیکفوریچی پیره پاسهوانیش ههرکاتی تووشی گوری دهبوو، بزیهکی ریویانهی ساختهی بهروویا دهدا.

ئهم خانووه (ماروسوفکا) لهسهر ریگای هاتوچۆی گشتی بوو، لایهکی کهوتبووه سهر گردیک و دهچوووه سهر ههر دوو شهقامی ریبنوریادسکایا و ستاروگورپچنایا.

کابینهی پاسهوانیهکهی نیکفوریچی پاسهوان کهوتبووه سهرجادهی ستاروگورپچنایا، نزیکى دهروازهی خانووهکهی ئیمهبوو. ئهم پاسگایه بهجوریکی جوان و بالکیش دروستکرا بوو. ئهم پیاوه عهریفی پاسهوانانی گهرهکی مه بوو. پیره میریکی دریزداهۆل بوو، چهند میدال و نیشانهیهکی بریقه داری بهسینگ و بهرۆکیهوه ههلواسی بوو. روخساریکی زندوو وزیرهک، بزیهکی دۆستانهی ههبوو، بهلام نیشانهی گومان و فریو بهچاوانیهوه دیار بوو.

نیکفوریچ، بایهخیکی زۆری بهم کهمپه جهنجالهی مه دهدا که پرپوو له بهشهرانی بهتتمهن و خه لکانی گهنج که ئاینده چاوهروانی دهکردن، رۆژی چهند جاریک دههاته بهر دهروازهی کهمپهکه (کۆمه لگه) بهکاوهخۆ به مهیدانهکهدا هاتوچۆ و راویچکهی دهکرد، لهههموو پهنجهرهکانی دهروانی، ریک وهکو چۆن چاودیر و سه رهشتی باخی گیانله بهران، ههموو قهفهزهکان بهسهر دهکاتهوه، بهو ئاوايه له یهک بهیهکی پهنجهرهکانی دهروانی. له زستانی ههمان سالدا له یهکی له ژوورهکانی کۆمه لگهکهی مهدا ئهفسهریک و سهربازیک دهستگیرکران، ئهفسهرهکه نیوی سهیدنوف بوو، یهک دهستی ههبوو، سهربازهکه نیوی موراتف بوو، ههر دووکیان میدال و نیشانی "قهشه گیورکی" یان بهسینگ و بهرۆکهوه بوو. ههر دووکیان له هیرشى سکوبیلیف دا بۆسهر ئاخال تیکه بهشدارییان کردبوو.

جگه لهو دووانه چهند کهسیکی دیکهش دهستگیر کران، لهوانه: (زوبنین، ئوفسیانکین، گریگوریف و کریلوف و ههندیکی دی). تۆمهتهکهیان ئهوه بوو که دهیانویست چاپخانهیهکی نهینی دابنهن، ئیدی موراتف و سه میرنوف، رۆژیکی یهک شه ممه چووبوون بۆ چاپخانهی کلوچینکوف تا ههندی پیتان بدزن، چاپخانهی ناقبری

کهوتبووه جادهیهکی گهوره و قهرهبالغی شارهوه، ئەم جووته چووبوون بو ئەویندەر که پیتی چاپ بدزن، ئیدی لهسەر ئەو کاره گیران. شهوئ پیاوانی دهرهک (جهندرمه) له کۆمهلگهی "ماروسوفکا" پیاویکی دریزداهۆلی خهباریان، کهمن ناوم نابوو "بورجی سهرگهردان" گرت و بردیان. که گوری بو بهیانی بهوهی زانی، لهکاتیکا قزهکهی بژ بووبووهوه، به ههلهچوونهوه گوتی:- وهره ماکسیموفیچ، وابزانه سی و ههوت شهیتانت له دوون، دوو لاقت ههیه دووی تری بو قهرز بکه و تاهیز له لاقتا ههیه ههلی، بهلز خۆت دهرباز بکه..

دوای ئەوهی بوی پوونکردمهوه کهبو کوی ههلیم، لهسهری رۆیی وگوتی:- بهلام زۆر وریابه، نهبا شووفار و ههوالدزان لهوناوه بن.

ئهم ئاگادار کردنهوه ترسناکهی ئەو زۆر دلخۆشی کردم، ئیدی به ههلهداوان وهکو تیر بوی دهرچووم، خۆم گهیانده گهپهکی ئادمیرال تسکایا، لهوئ له کارگهیهکی تاریکی مسگهریا، کورپکی گهنجی قژ لوولم بینی چاوهکانی له رادهبهدهر شین بوون، خهریک بوو مهنجهلیکی سپی دهکردهوه، بهلام سهروسیمای له کریکاران نهدهچوو. له سووچیکا، له دیار چالیکا پیرهمیژیکی مسگهری کورتهبالا، که قزه سپیهکهی به نهواریک بهستبوو، راوهستابوو وخجلی کراندن و پاککردنهوهی شیرهی سهماوهریک بوو. لیم پرسی:- ئهري کاریکتان لهلا دهست دهکهوئ؟

پیرهمیژدهکه بهدهم خيسهیهکهوه گوتی:- کارمان ههیه، بهلام بهتۆی نادهین!

کورپه قژ لوولهکه، سهري ههلبری، نیگایهکی منی کرد و دووباره سهري بهسهر مهنجهلهکهدا داگرتهوه. به ئەسپایی نووکه پیهکم له پپی دا. قهلس و توورپه چاوه شینهکانی تی بریم، بهجۆری قولفی مهنجهلهکهی گرت، له تو وایه ههر ئیستا تیمی دهرهوینیی. بهلام کهبینی من چاوی لیدادهگرم به ئەسپایی گوتی:- برۆ دهرهوه.. برۆ دهرهوه..

من چاویکی دیکه لیداگرت و له دهرگاکهوه وهدهرکهوتم. له دهری را چاوهنۆرم کرد. کورپه قژ لووکهکesh باویشکیکی دا و هاته دهری و به بیدهنگی روانیه پوخساری من و جگهرهیهکی پیکرد. من پیمگوت:- تو تیخۆنی؟!

- بهلی، خۆمم.

- پیوتریان گرتووه .

بهتوورهیی نیوچاوانی تیکننا و چاوانی له دور چاوانم بری وگوتی :- کام پیوتر؟

- ئەو کورە بالابەرزه لاوازهکەى که له شاگرد قەشە دەچیت .

- ئی؟

- ئی و ئی، هەر ئەوهنده و تهواو .

کورەى مسگەر پرسى: - ئی من هەقم بەسەر پیوتر وشاگرد قەشە و ئەم قسە هەلهق و مەلهقانهوه چیبه؟

شیوازی قسەکانی بوى ساغکردمهوه که ئەم کورە بابایهکی کریکاری ئاسایی نییه . ئیدی بارسووک وسەر سهلامەت، خوڤحال بهوهی که راسپاردهکەى " گوری " م سەرکهوتوانه ئەنجام دابوو، بو مال زقزیمهوه، ئیدی ئەمه یهکهمین بهشداری من بوو له کارین " نهینی " دا . گوری پلیتنوف له مەسهلانهوه نزیک بوو، بهلام که داوام لیکرد بمخاته ریزی خوینانهوه، بهرسقی دامهوه که: - برام، تو جاری بچووکى، تو خهريکی خویندن و خویندنهوهی خو ت به!

یهفرینوف، به کهسیکی تویداری ناساندم . بهلام بهرلهوهی بهوم بناسینى، ئاگاداری کردمهوه، که ئاگام لهخو بى و تیی گهیاندم که ئەمه کاریکی نهینی وههستیاره و نابى کهس پیبى بزانیىت .

یهفرینوف، بو دهريى شار، بو مهیدانی ئەرسکویهی بردم، بهدهم ریگاوه پیبى گوتم که ئەم ئاشنایهتیه زور ههستیار و نهینییه، دهبی ئاگام لهخوبى و لهلای کهس باسی نهکهم . ئەنجام له دوورهوه کابرایهکی وردیلەى نیشاندام که به تاقى تهنیا له مهیدانه چۆل و هۆلهکهدا راویچکهى دهکرد . به پاریزهوه تهمهشایهکی ئەم لاو ئەولای کرد و له بن لیوانهوه گوتى:

- هۆهتانی، دوای بکهوه، ههركه وهستا لیى نزیک ببهوه و پیبى بلئى : من خهلكى ئەم دهقههه نیم ..

هه‌میشه بابەتی نهینی و خه‌لکانی نه‌ناس، له لای ئینسان هه‌ندیك گرینگ و ئه‌فسووناوی دینه‌به‌رچاو. به‌لام نازانم بوچی ئه‌م کابرایه‌م هه‌ندیك کۆمیدی هاته‌به‌رچاو: به‌م پۆژه گه‌رم و پوناکه، له‌م ده‌شته چۆل و هوڵه‌دا، وه‌کو گیایه‌کی چرمسی و ژاکاو به‌ده‌م بایه‌که‌وه ده‌هات و ده‌چوو. له‌به‌ر ده‌روازه‌ی گۆرستانه‌که‌دا گرتمه‌وه. گه‌نجیکی ده‌م وچاو باریکی ره‌قه‌له‌ی چاو زه‌ق بوو، چاوه‌کانی خړ له‌ چاوی ته‌یران ده‌چوو، چاکه‌تیکی که‌وه‌یی وه‌کو چاکه‌تی باوی خویندکارانی ئاماده‌یی له‌به‌ر بوو، به‌لام دوگمه‌ کانه‌زاییه‌ دره‌خشانه‌کانی، گۆری بوون و کردبوونی به‌ دوگمه‌ی ره‌شی له‌ ئیسکان دروستکری. شوینه‌واری نیشانی خویندکاری به‌ کلاوه‌ کۆنه‌که‌یه‌وه دیار بوو. هه‌رچه‌ند لێی ورد ده‌بوومه‌وه، هه‌ستم ده‌کرد زۆر په‌له‌یه‌تی گه‌وره‌یی و خۆی وه‌کو که‌سیکی گه‌وره، کارامه‌ و به‌ ئه‌زموون و دنیا‌دیده‌ بنوینیت.

له‌ناو گۆرستانه‌که‌دا، له‌به‌ینی کیلی گۆره‌کان و گژوگیا به‌رزه‌کاندا دانیشتین. شیوازی قسه‌کردنی زۆر وشک و سارد و سړ بوو، نه‌ده‌چوو ده‌لمه‌وه. ئه‌وجا به‌ جدی لێی پرسیم که‌ چ کتیبانیکم خویندوونه‌وه. ئه‌وجا پێشنیازی کرد که‌ به‌شدارێ شانه‌که‌ی من بکه، قاییل بووم. هه‌نگی لێکی جیا‌بوینه‌وه، به‌ پارێزه‌وه ته‌مه‌شایه‌کی مه‌یدانه‌ چۆل و هوڵه‌که‌ی کرد و له‌پێش منا به‌رپیکه‌وت. جگه‌له‌ من سی چوار که‌سی دیکه‌ش له‌و شانه‌یه‌دا ئه‌ندام بوون. من به‌ته‌مه‌ن له‌هه‌موویان بچووکتتر بووم. له‌ هه‌مووشیان که‌متر هه‌زم له‌ خویندنه‌وه‌ی ئه‌م کتیبه‌ی جون ستیوارت مل بوو که‌ چرنیشفسکی خویندنه‌وه‌ی بو کردبوو و په‌راویزی بو نووسی‌بوو. ئیمه‌ له‌ ژووره‌که‌ی میلوفسکی کۆده‌بوینه‌وه. میلوفسکی خویندکاری په‌یمانگه‌ی مامۆستایان بوو، پاشان، پوو‌یکرده‌ چیرۆکنووسین و به‌ناوی خوازاوی ئیلیونسکی بلاوی ده‌کردنه‌وه، پاش ئه‌وه‌ی نزیکه‌ی پینچ کۆچیرۆکی بلاوکرده‌وه، ئیدی خۆی کوشت. من له‌ ژیا‌نی خۆما گه‌لیک له‌و که‌سانه‌م ناسی که‌به‌ ده‌ستی خۆیان، ژیا‌نی خۆیان سربیه‌وه.

میلوفسکی که‌سیکی هیمن بوو، له‌ بیرکردنه‌وه‌دا هه‌ندیك شه‌رمن و بریک ترسنۆک بوو، زۆر به‌ پارێزه‌وه ده‌ئاخفی، له‌ژبیرخانی خانوویه‌کی پیسدا ده‌ژیا. بو‌هاوسه‌نگی نیوان گیان و جه‌سته‌ کاری دارتاشی ده‌کرد. پیاو له‌ هاو‌نشینێ ئه‌و بیتا‌قه‌ت ده‌بوو. هاو‌نشینیکێ خۆش نه‌بوو. سه‌باره‌ت به‌ کتیبه‌که‌ی جون ستیوارت میل (۱۸۰۶ – ۱۸۷۳، فه‌یله‌سووف و ئابووری زانیکی به‌نیوبانگی ئینگلیزه). هیچ به‌ دلم نه‌بوو. دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م خۆبه‌خۆ پره‌نسیپه‌ بنه‌ره‌تیه‌کانی ئابووری فی‌ربووم، له‌ ئه‌زموونی

واقیعی ژیانه‌وه فیّری بووم، له هزر و بیریما نه‌خش بوو. ئەو پره‌نسیپانه به‌شیک بوون له ژیان و بوونی من. به نوّرینی من پیویست نه‌بوو که کتیبیککی وا گه‌وره، به‌وه‌موو زاراه قورسانه‌وه له‌سه‌ر ئەم بابته‌ته بیته نووسین. ئەم بابته‌ته بو که‌سانیک که ره‌نجیان دها و ئاسوده‌یی و ئیسراحتی خه‌لکانیان دابین ده‌کرد، ته‌واو پروون و خویا بوو. بویه بو که‌سیکی وه‌کو من زور زه‌حمه‌ت بوو، دوو سی سعاتی به‌رده‌وام له‌و ژیرزه‌میننه‌ته‌نگه‌دا دانیشم و بونی غه‌ره و هیلم هه‌لمژم و ته‌مه‌شای ئەو مورانانه بکه‌م که‌به دیواره پیسه‌که‌دا داده‌گه‌ران.

رۆژیک مامۆستا که‌مان له‌کاتی ئاساییدا ئاماده نه‌بوو، ئیمه که واما ده‌زانی ته‌واو و ئیدی ئەو رۆژه نایه‌ت قاپیک قودکا و هه‌ندیک نان و خه‌یارمان کړی و خومان بو به‌زمیککی چکۆله ئاماده کرد. به‌لام له ناکاوا، له په‌نجه‌ره‌که‌وه، به‌خو و جله که‌وه‌ییه‌کانیه‌وه به‌دیارکه‌وت، پیش ئه‌وه‌ی بیته ژووره‌وه، بله‌زوبه‌ز قاپه قودکا که‌مان خسته ژیر میزه‌که‌وه و که‌گویه شاردمانه‌وه. له‌وکاته‌دا هاته ژووره‌وه، هه‌موو وه‌ک بت به‌بیده‌نگی دانیشتین، که‌س له‌جیی خوی نه‌ده‌بزووت. ئەو که‌وته شهرح و شروقه‌ی ئەنجامگیریه قورسه‌کانی چرنیشفسکی. ئیمه‌ش وه‌کو بت بی جووله له‌جیی خو دانیشتبووین، له‌وه ده‌ترساین نه‌با یه‌کیکمان به‌ ئاسته‌م بجولیت و پپی به‌ قاپه قودکا که‌ بکه‌ویت و که‌شف ببین. پپی مامۆستا که‌مان به‌ر قاپه قودکا که‌ که‌وت و پیره‌قاپ خل بووه‌وه. مامۆستا نیگایه‌کی ژیر میزه‌که‌ی کرد و هیچی نه‌گوت. خوزگه‌ تووره‌ بوايه و هه‌زار ویه‌ک جنیوی سه‌ر به‌ کولکه‌ی پپی بداینايه، زورمان پپی خوشتتر بوو. بیده‌نگیه‌که‌ی و نیگا پپر له‌ گله‌یی و گازنه‌کانی، زوری نیگه‌ران کردین، ژیراو ژیر ته‌مه‌شایه‌کی سه‌روسیمای هاوړیکانم کرد، که‌له ته‌ریقی و شه‌رمه‌زاریدا سوور بووبوونه‌وه. هه‌ستم به‌ ته‌ریقی و خه‌جاله‌تیکی زور کرد، خوّم له‌هه‌نبه‌ر مامۆستا که‌ماندا به‌ تاوانبار ده‌زانی، هه‌رچه‌نده کرینی قودکا که‌ بیروکه‌ی من نه‌بوو.

ئەم محازه‌رانه‌ بیزاریان کردم، بویه‌هه‌زم کرد هه‌لیم و برۆم بو گه‌ره‌کی تاتاران و بایه‌کی بالی خوّم بده‌م، چونکه له‌وینده‌ر، خه‌لکانیککی باش و دلپاک هه‌بوو به‌ ئازادیه‌کی تایبه‌تی ده‌ژیان.

به‌ پرووسییه‌کی لار و خوار و تیکشکاو قسه‌یان ده‌کرد. هه‌رکه ئیواره داده‌هات و خور ئاواده‌بوو، له‌ مناره‌ی به‌رزی مزگه‌وته‌کانیا نه‌وه ده‌نگی بانگی نوێز به‌رز ده‌بووه‌وه. وام

ههست کرد که ژيانی تاتاره‌کان زۆر جياوازه له ژيانی مه، زۆر دووره لهو ژيانه‌ی من پيی ئاشنا بووم، ئەو ژيانه‌ی هه‌ج له‌زهت و خوشييه‌کی پينه‌ده‌به‌خشيم.

که‌که‌له‌ی خوشه‌ويستی فولگا دای له‌سه‌رم، هه‌زم ده‌کرد له‌وينده‌ر کاربکه‌م، پيتم و ئاواز و موسيقای کارکردن بۆ ئەوينده‌ری په‌لکيش ده‌کردم، ئەو موسيقايه‌ی تا ئيستايش که بييرم ده‌که‌ويته‌وه گه‌شکه‌ و زه‌رده‌خه‌نه به‌دل و روحم ده‌به‌خشيته‌. ئيستايش له‌بييرمه که چۆن بۆ يه‌که‌مجار هه‌ستم به‌ ئاواز و موسيقای پال‌ه‌وانانه‌ی کارکردن کرد.

که‌شتيه‌کی باری گه‌وره له‌ نزیکي قازان، پڕ له‌ که‌ل و په‌ل و کالای ئيیرانی بازرگانی خوی له‌ تاویريک دابوو و ژيره‌که‌ی کون بووبوو. ئیدی منيش له‌گه‌ل ئەو کۆلبه‌رانه‌دا چووم که به‌کرئ گيرابوون تا کالاکان له‌ که‌شتيه‌که‌ دابگرن. هه‌يقي ئەيلوول بوو، بایه‌کی تووندى ده‌هات، سه‌رانسه‌ری روبره‌که‌ که‌وتبووه شه‌پۆل‌دان، هه‌ر شه‌پۆليک به‌به‌رزی مناره‌يه‌ک، شه‌پۆله‌کان، جۆشان و خرۆشان ده‌تگوت يه‌کدی ر‌او ده‌نه‌ن. بارانيکی ساردی تووش ده‌باری. کۆلبه‌ره‌کان که‌ نزیکه‌ی په‌نجا که‌سيک ده‌بوون، له‌سه‌ر که‌شتيه‌کی باری به‌تال ر‌اوه‌ستا بوون، که‌ به‌له‌ميکی بوخاری ر‌ايده‌کيشا و ده‌چوون به‌ هانای که‌شتيه‌ تیکشکاوه‌که‌وه. هه‌موو خه‌مبار خۆيان له‌ بارانی مشه‌ماوه پيچابوو. ئەم به‌له‌مه‌ بچووه‌که‌ به‌ده‌م ر‌اکيشانی که‌شتيه‌که‌وه، دووکه‌ل و گ‌ر له‌ دووکه‌لکيشه‌که‌يه‌وه به‌رز ده‌بووه‌وه و تیکه‌ل به‌ بارانه‌که‌ ده‌بوو. وه‌کو ئەوه‌ی ماندوو بووبی به‌ هانکه‌هانک که‌شتيه‌که‌ی ر‌اده‌کيشا.

شه‌و داها، تاریکی بالی به‌سه‌ر دنيا‌دا کيشا، تاریکی و ر‌وباره‌که‌ ئاویتته‌ی يه‌کدی بوون. کۆلبه‌ره‌کان خويان نه‌ما بوو، جنيویان به‌ با و بارانه‌که‌ ده‌دا، نه‌فره‌تيان له‌ ژيان ده‌کرد، بيزارو بي‌تاقه‌ت به‌سه‌ر که‌شتيه‌که‌دا ده‌هاتن و ده‌چوون، تا په‌نايه‌ک وه‌دۆزن و خۆ له‌باران و سه‌رماکه‌، بپاريژن. هه‌رچه‌نده ته‌مه‌شای ئەم خه‌لکه‌ خه‌والوو و بي‌تاقه‌ته‌م ده‌کرد، نه‌ده‌چوووه ئەقلمه‌وه که‌ ئەمانه‌ بتوانن که‌شتيه‌ شکاوه‌که‌ ر‌زگار بکه‌ن. ده‌وروبه‌ری نيوه‌شه‌و گه‌بينه‌ ته‌نکاوه‌که‌ی لای که‌شتيه‌ شکاوه‌که‌، که‌شتيه‌ به‌تاله‌که‌ی خۆمان نا به‌ که‌شتيه‌ شکاوه‌که‌وه. سه‌رکاری کۆلبه‌ران که‌ پيره‌مي‌ريکی به‌دخوو، فيلباز، ده‌م وچاو کونج و ده‌م پيس و جنيوفروش بوو، چاو وکه‌پووی له‌هی دالاش ده‌چوون، کلاوه‌ ته‌ره‌که‌ی له‌ سه‌ره‌ که‌چه‌له‌که‌ی داکه‌ند و به‌ده‌نگيکی زي‌قاوله‌ی ژنانه‌ هاواری کرد:- کورينه‌، نويز و نزيان بکه‌ن.

هه موو کۆلبه ره کان له سه ر که شتییه که خربوونه وه، له تاریکیه که دا وه کویه ک جهسته رهش ده چوونه وه، وه کو ورچ که وتنه مپه مپه. سه رکاره که یان که له هه موویان زووتر له نوپژ و نزا بووه وه، هاواریکرد:

- کوا فانووسه کان بیین. زۆرچاکه دهی کورپینه بتان بینم، ناوی خوی لیبین و ده سته کارین، دهی بتان ره ژم! پالئه وانیه تی خۆتان بسه لمینن..

ئه وسا کۆلبه ره خه مسارد و ته ر و خه والوه کان که وتنه " سه لماندنی پالئه وانیه تی خویان " هه نگه وه کو ئه وهی له شه رپا بن به هاوار وسوعه بت ونوکتته وه خویان گه یانده عه ماره کانی که شتییه شکاوه که و ئیدی فه رده برنج و کیسه میوژ و، چه رمی خۆشکراو و که ولی به رخان وه کو ئه وهی په روپووش بن، به به رچاوی منه وه ده گوازانه وه. کۆلبه ره کان، وه کو تارمایی ده هاتن و ده چوون، به هاوار ونه عره ته و فیکه کییشان و جنیوی پیس، غیره تیان ده نایه به ریه ک. زۆر زه حمه ت بوو پیاو باوه ر بکات که ئه م خه لکه به که یف و گورج و گۆله هه مان ئه و خه لکه ته مه ل و گرژ و مۆن و خه والوهی توژی له مه و به ر بن که جنیویان به ژیان و باران و سه رما ده دا. بارانه که تووندتر بوو، سه رما تا ده هات زیاتر ده بوو، بایه که تووندتر ده بوو، کراسی کۆلبه ره کانی هه لده دایه وه، سکیان ده که وته ده ر. له و تاریکیه باراناویه دا، له به ر رۆشنایی کزی شه ش فانۆسدا، کۆلبه ره کان، به ته په ته پ به سه ر که شتییه باریه که دا ده هاتن و ده چوون. به جوژی کاریان ده کرد وه ک ئه وهی تینوو و تامه زرۆی کاربن. یان له میژبی چاوه روانی ئه و شادیه بن که به گژ هه لگرتنی ئه و فه رده و کیسه قورسانه بچن که له م ده سته وه ده درانه ئه و ده ست، یان به شانیا ندا ده دا و به راکردن ده یانگواسته وه، به جوژی کاریان ده کرد وه کو ئه وهی گه مان بکه ن، رپک له و مندالانه ده چوون که به شادییه وه گه مه به له یزتۆکه کانیا ن (ئامیری گه مان) ده که ن. هیینه به له زه ت و خۆشیه وه کاریان ده کرد مه گه ر ته نیا له زه تی باوه شی ژنان هاوتای بکاته وه.

زه لامیکی که ته ی ریشن، که بارانه که شپزه و ته ری کردبوو، پالتۆیه کی دریزی له به ربوو، له وه ده چوو خاوه نی کالاکان یان وه کیلی خاوه ن کالاکان بی، له نکاوا یه ک به خۆی هاواریکرد:

- ئاده ی کورپینه! هیمه ت بکه ن، جگه له هه قده ست یه ک سه تل قودکاشتان بو ده کرم. دوو سه تلیش بو دزه کان، دهی هیمه ت بکه ن!.

چهند دهنگیک به کهرہتیک لهناو جہرگہی تاریکیہکہوہ بہرز بووہوہ:- نہخیر، بیکہ
به سی سہتل!

کابرا بہرسقی دانہوہ:- ئەوا کردم به سیان، ئیوہ ئازابن ئەم کارہ تہواو بکہن!

ئیدی، کارکردن ہیئدہی دی گور وتینی تیکہوت.

منیش، گوئ به گوئی وان، دەستم دایہ کارکردن، توورہکە و کیسەم ہەلدەگرت، رام
دەکیشا، ہەلمدەدا، دەمگەیاندە سەر کەشتیہ بہتالہکە وبہ ہەشتاو دەزقپیمہوہو
کیسەییہکی دیکەم ہەلدەگرت. وام دەہاتہ بہرچاو چ من و چ ہەموو کۆلبەرہکانی
دەوروبەرم، لە شایی و ہەلپەرکییہکی بہجۆش وخرۆشداین، ہەستم دەکرد ئەم
خەلکانہ دەتوانن بہبی ماندوو بوون، بہہمان شادی کیویانہوہ، نەک بہ مانگان،
بەلکو بہ سالان کاربکہن، بەلکو ئەگەر بیانہوئ، دەتوانن لە منارہی مزگەوتہکان و
بورجی کلئیساکانیش بنہون و بو کوییان بوئ بیانگوینزہوہ.

ئەو شہوہ ئەوہندەم شادی بہخۆوہ بینی کہ بہ عہمراتم شادی وام بہخۆوہ نہبینی
بوو. حەزم دەکرد ہەموو ژیانم لەو شادی ولەزہتی کارکردنہدا بەسەر بہرم.
نەشہییہکی نیوہ شیتانہ گرتبوومی. شہپۆلہکان لە ژیرمانہوہ سہمایان دەکرد، باران
بہ خورزم لە قەدی کەشتیہکەہی دەدا، با بەسەر پوبارہکەہیا دەیلوران. شہو بہرہو
کۆتایی دەچوو. دنیا خەریک بوو پوناک دەبووہوہ. ہەوا گورگ ومیش بوو. لەو تاریک و
پوونہدا کۆمەلک پیاووی نیوہپووت وتەر، بہ ہەشتاو دەہاتن ودەچوون، ہاواریان
دەکرد، بہہیز وتوانای کارکردنی خۆیانہوہ دەنازین، پیدہکەنین، دەستریں. ئەوسا
بایہکە ہەورہ رەشہکانی دادری و ہەتاو لە ئاسمانی شینہوہ گزنگی دا و دنیای
زیپوہشان کرد. ئەو گیانہوہرہ شاد و خورہمانہ، بہ ہاواروی دەستہجہمی، پیشوازیان
لە ہەتاو کرد. ئەم گیانہوہرہ دوو پییانہ ئەوہندە چالاک و چەلہنگ و بەدل و گیان
کاردہکەن، پیاو حەز دەکات، لە ئامیزیان بگری وتیر ماچیان بکات. پیاو وای وینا
دەکرد، ہیز نییہ بتوانی ریکہ لەم شادمانی کارکردنہ بگریت، ریکہ لەم ہیز وتوانایہ
بگری کہ دەتوانی پەرچووویہکی گہورہ لەسەر پووی زہوی چیبکات. ئەم توانایہی کہ
بخریتہکار دەکاریت لە شہویکا ہەموو گوئی زہوی بہ کۆشکین بہ شکۆ ئاوەدان
بکاتہوہ، سەدان شاری گہورہی وەکو شارہ خەیاالیہکانی ناو ئەفسانہکان بہرپا بکات.

پياسه‌ی ده‌کرد

له پرا، ده‌کس له کۆلبه‌ره‌کان، هاوئاواز، به‌ده‌نگی گر به‌گه‌لی که‌وتن، له کاتی‌کا به‌ده‌ست به میزه‌کانیاندا ده‌کیشا، به‌م ئاوايه له‌سه‌ری رۆیشتن:

دارو‌غهی شار به‌لایا رۆی

بینی، حازه و ئاماده پال‌که‌وتوو.

له‌هموو لایه‌که‌وه قاقای پیکه‌نین و فیک وهۆر و سترین به‌ده‌نگی بلند به‌رز بووه‌وه، ئیدی گویت له وشه و په‌یفینبپه‌رده‌ی ئه‌وتۆ ده‌بوو، که پیده‌چوو له هیچ شوینیکی دیکه‌ی جیهان وینه‌یان نه‌بی.

نازانم چ که‌سیک به ئاندری دیرنیکوفی ناساندم، ئه‌م پیاوه دووکانیکی به‌قالی بچووکي هه‌بوو، دووکانه‌که‌ی که‌وتبووه کۆتایی کۆلانیکی ته‌نگه‌به‌ری هه‌ژارنشینه‌وه. ده‌پروانیه سه‌ر که‌ندیکی پر له خاشاک و زر و زبله‌وه.

دیرنیکوف، ده‌ستیکی وشک بوو، رۆخساری جوان و پدینیکی ناسک و جووتی چاوی گه‌ش و زیته‌لی هه‌بوو، کتیبخانه‌یه‌که‌ی زۆرباشی هه‌بوو، باشتترین کتیبخانه‌ی قازان بوو، پر بوو له کتیبین ده‌گه‌من و قاچاغ، زۆربه‌یان له‌لایه‌ن حکومه‌ته‌وه سانسۆر کرابوون و به‌دزییه‌وه چاپکرابوون. خویندکار و قوتابیانی سازیه (ده‌زگا) رۆشنبیرییه جیاوازه‌کان و خه‌لکانی شورشگێر سوودیان له‌م کتیبانه ده‌بینی.

دووکانه‌که‌ی دیرنیکوف، له بینایه‌که‌ی نزمدا بوو، که پاشکۆی مالی سه‌رافیکی ئیسکاپس (خه‌سیو) بوو. ده‌رگایه‌ک له‌نیوان دووکانه‌که و ژووریکی گه‌وره‌دا هه‌بوو چونکه ئه‌م ژووره ته‌نیا یه‌ک په‌نجه‌ره‌ی هه‌بوو و به‌سه‌ر هه‌وشه‌که‌یدا ده‌روانی، تاریک بوو. ژووره‌که ده‌چوووه سه‌ر مووبه‌قیکی ته‌نگ. له پشت ئه‌م مووبه‌قه‌وه راره‌ویکی تاریک هه‌بوو که ساختمانه نزمه‌که و ماله‌که‌ی به‌یه‌ک ده‌گه‌یاند، له‌و راره‌وه‌دا عه‌ماریکی بچووک هه‌بوو، کتیبخانه نه‌ینیه‌که‌ی دیرنیکوف له‌و شوینه چه‌په‌که‌دا بوو. هه‌ندیک له‌و ده‌فته‌رانه به‌ده‌ست له ده‌فته‌رین ئه‌ستورا نووسرابوونه‌وه، له‌وانه: (نامه میژوویییه‌کان - نووسینی لاقروف ۱۸۲۳ - ۱۹۰۰ هزرقانی به‌ناوبانگی حیزبی ئازادی خه‌لک. ده‌بی چ بکری؟ نووسینی چرنیشفسکی. هه‌ندیک له وتاره‌کانی پیساروف ۱۸۴۰

– ۱۸۶۸ رەخنەگر و نووسەرى ناودارى پووس، وەكو "شا- برسپەتى" و "مىكانىكى
حىلە باز". ئەم دەستىنووسانە ئەوئەندە خوئىنرابوونەو و ئەم دەست و ئەودەستىيان
كردبوو، تەواو پووابوون.

كە يەكەمجار چوومە ئەو دووكانە، دىرنىكوف كە خەرىكى راپى كىردنى ھەندى
مشتەرى بوو، بە ئامازەى سەر دەرگایەكى نىشاندام. خوّم بە ژوورىكى گەورەى نىمچە
تارىكدا كرد، لەوئ پىرەمىررىكى ئەندام وردىلەم لەنىو تارىكىەكەو بەدى كرد، كە زور
لە سىرافىم ساروفسكى دەچوو. بە چووكا ھاتبوو، بە كوّل و بەدل نوئىژى دەكرد. كە ئەوم
بەو حالەوە بىنى، ھەستم بە جوّە درودوونگى و نارەھەتتەك كرد. بەمنىيان گوتبوو
دىرنىكوف پىاوئىكى توودەبىيە (مەبەست لە توودەبىيە، ئەوئەبىيە كە ئەندامى حىزبى
ئازادى خەلكە). بەگوئىرەى تىگەبىشتنى من توودەبىيەكان ھەمووىيان شوّرشگىر بوون و
شوّرشگىرپى و خواناسى تىكناكەنەو، بوئەبوونى ئەم پىرەمىرەم لىرەدا، لەم ژوورەدا
پى سەير و زىاد ھاتە بەرچاو.

نوئىژ و نزاكەى تەواو كرد، دەستى بەسەر و ردىنە سىپەكەيدا ھىنا و نىگایەكى
پرسىيارئامىزى منى كرد و گوتى:

- من بابى ئاندرىم. ئەدى توّ كىيىت؟... وام زانى قوتابىت و خوّت گوّرىو!

لىم پرسى:- چما قوتابى دەبى خوئى بگوّرىت؟

پىرەمىردەكە بە ھىمنى بەرسقى داىبەو:

- چوزانم، راستىش دەكەبىت، خو له ھەر جل و بەرگىكا بىت خوا ھەر دەتناسىتەو!

پاشان خوئى بە مووبەقەكەدا كرد و دىارنەما، من لای پەنجەرەكەو پوئىشتم و
لەفكران راپووم. لە نكاوا گويم لە دەنگى كەسىك بوو دەىگوت:- كەواتە ئەمە
خوئەتى!

كىزىكى سىپىپوئش لە ئاستانەى دەرگای مووبەقەكەدا راپووستابوو. قزە زەردەكەى
كورت برى بوو، دەم وچاوى گەش وگوشتن، چاوشىنە مەنگەكانى بسكەبىسك پىرشنگىيان
دەدا، لەو پەرى و فرىشتانە دەچوو، كەلە كتیبە بازارى و ھەرزان بەھاكاندا
دەكىشران.

بەدەنگىكى نەرم و لەرزوك پرسى:- بوچى راپلەكىت؟ چما من ئەوئەندە ترسناكم؟

ئەوجا، دەستی بە دیوارەكەوه گرت، بە پەلەكوتی بەرەولای من هات، هیندە بە پارێزەوه رپی دەکرد، دەتگوت بەسەر عاردیدا ریناکات، بەلکو وهکو پەتبازان بەسەر تەنافدا رپدەكات. ئەم رپکردن و جوولەیهی، وای کرد بە خەلکی ئەو دنیای بزنام. بەدەنی بەجۆری رادەچلەکی دەتگوت دەرزی یان دروو بەبن پیددا دەچەقی یان دیوارەكە دەستە نەرمۆلە و مندالانەکانی دەسووتینیت. قامکەکانی بە شیوەیهکی سەیر بئ جوولە بوون. نیگەرەن و پەشیو لەبەر دەمیا وەستام، هەستم بە بەزەیهیهکی سەیر دەکرد، بیدەنگیهکی سەیر لە سەرپام نیشت، هەموو شتەکانی ناو ئەم ژوورە تاریکە سەیر و نائاسایی دەهاتە بەرچاوا!

کچە ی فریشتە ئاسا، ئەوهندە بە پارێزەوه لە سەر کورسییهک دانیشت. وام هەستکرد، دەترسیت نەبا کورسییهکە لەژیریا بفرییت. زۆر بە سادەیی بوی باسکردم کە تازە، هەموو پینچ رۆژە کەوتوو تە سەرپی ورپدەكات، پشتر سئ مانگ بوو لە جیدا کەوتبوو، دەست و لاقی فەلەج بوو بوون و لە جوولە کەوتبوون. ئەنجام گوتی: - ئەم نەخۆشیهی من، نەخۆشی ئەعسابە!

لەبیرمە، لەوکاتانەدا پر بەدل حەزم دەکرد نەساغی ئەم کیزە بەلەنگازە نەخۆشیهکی دیکە بوایە، چونکە نەخۆشی ئەعساب بو ئەم کیزە و لەم ژوورە سەیرەدا زۆر ئاسایی بوو، ئەم ژوورە ی کە هەموو شتەکانی ناوی دەتگوت لە ترسا بە دیوارەکانیەوه نووساوه. چرایەک بەدیار ئیکۆنەکانەوه دەسووتا، سیبەری زنجیرە مسینهکانی، لەسەر سفرە سپیهکە ی سەر میزی نانخواردنەکە بەبئ هیچ سەدەمیکی خویا، سەمای دەکرد و ترسی دەخستە دلەوه.

کیزەکە لەم دەمەدا، بەدەنگیکی نەرمی مندالانە گوتی:

- زۆریان باسی تۆ بو کردووم، بۆیه حەزمکرد بتبینم تا بزنام چتۆ مروفتیکی؟

کچە ی تاین بە جۆری لپی دەروانیم، تەحەموولی نیگایەکەم نەدەکرد، هیندە بە وردی تەمەشای دەکردم، لەتۆ وایە دەیهوئ هەموو نەینییەکان کەشف بکات. ئەفسوونیک لە پشت چاوه شینه قوولەکانیەوه هەبوو، کەبو قوولایی ناخم دادەچۆرا. نەمدەتوانی چ قسەیهک دەگەل ئەم کیزەدا بکەم، زمانم بەسترابوو. وهکو لال دانیشتم و چاوم برییه وینەکانی قەد دیوارەکە: گرتسن (۱۸۱۲ - ۱۸۷۰ نووسەر یکی بەناوبانگ و یهکیک بوو لە هەوهلین سوسیالیستەکانی پووس). داروین (چارلز داروین ۱۸۰۹ - ۱۸۸۲، زانای بە

ناوبانگی ئینگلیز) و گاریبالدی، پیشه‌وای ته‌فگه‌ری نازادی خوازی دیموکراسی میلی له ئیتالیا.) له ناکاوا گهنجیکی هاوته‌مهنی من له دووکانه‌که‌وه خۆی به ژووره‌که‌دا کرد، کورپیکی قززه‌ردی، نیگا زیتهل بوو. به‌بیئ ئه‌وه‌ی هیچ بلئی خۆی به مووبه‌قه‌که‌دا کرد، ئیدی له‌وینده‌ره‌وه هاواریکرد: - ماریا چما چوویته‌ته ده‌ره‌وه؟
کچه‌که‌گوتی:

- ئه‌مه ئه‌لکسی برا بچووکه‌مه. من خویندکاری به‌شی مامانی بووم، به‌لام نه‌خۆش که‌وتم. باشه بۆ هیچ قسه‌یه‌که‌ ناکه‌یت؟ شهرم ده‌که‌یت؟

ئیدی ئاندری دیرینکوف خۆی کرد به ژوورا، ده‌سته وشکه‌که‌ی له‌ژیر پالتۆکه‌یه‌وه بوو، ده‌ستیکی به‌ قزه ئاوریشمینه‌که‌ی خوشکه‌که‌یدا هیئا وبه میهر و لوتفه‌وه شیواندی، ئه‌وجا له‌منی پرسی: - هه‌زت له‌ چ کاریکه‌، له‌ چ کاریک ده‌گه‌رپی؟

ئه‌وجا کیزیکی خۆش قه‌د وقه‌لافاتی قزلووکی زی‌پین، چاو که‌سکی چاوگه‌ش به‌دیارکه‌وت، نیگایه‌کی تووندی منی کرد. ژیربالی کچه‌ سپیکه‌له‌ فه‌له‌جه‌که‌ی گرت و له‌گه‌ل خۆیدا بردی و گوتی: - ماریا، ئه‌وه‌نده به‌سه!

ئه‌م ناوه له‌وه نه‌ده‌هات، منیش له‌لام خۆش نه‌بوو. به‌په‌له‌ له‌لای درینکوف پۆنیشتم. شه‌وی دواتر بۆه‌مان ژووری تاریک گه‌رامه‌وه، به‌ده‌م دانیشتنه‌وه له‌فکران پراچووم، بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه که ئه‌م خه‌لکه‌ی لی‌ره‌ن چۆن ده‌ژین، به‌چی ده‌ژین. به‌پراستی ژیانیکی سه‌پیریا نه‌ه‌بوو.

ستیاپان ئیقانوفیچ، که‌ پیره‌می‌ریکی ئارام و په‌زا سووک بوو ئه‌وه‌نده سپی بوو ده‌تگوت بلووره و ده‌دره‌وشیته‌وه. له‌تۆوايه دیواودهر دیاره. له‌گۆشه‌یه‌کی ماله‌که‌ دانیشتبوو، بزه‌یه‌کی ناسک نیشتبوووه سه‌ر لیوی. لیوه‌کانی به‌ ئاسته‌م ده‌جولاندن، له‌تۆ وایه ده‌پاریته‌وه‌وه ده‌لیت: - تکایه ده‌ستم لی‌مه‌ده‌ن، وازم لی‌بینن!

ده‌تگوت که‌رویشکی سرک و ترساوه. وه‌کو ئه‌وه‌بوو به‌به‌رده‌وامی چاوهروانی کاره‌ساتیک بکات، چاوهروانی فه‌لاکه‌تیکی ده‌کرد که‌من به‌ ئاشکرا شوینه‌واری ئه‌و فه‌لاکه‌تم له‌ سه‌روسیمایدا ده‌خوینده‌وه.

به‌لام ئه‌ندرئ ده‌ست گۆج، به‌ پالتۆیه‌کی که‌وه‌بیه‌وه به‌ناو ژووره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو، به‌ر سینگ و به‌رۆکی هه‌ر ئارد و پۆن بوو، ئارد و پۆنه‌که‌ به‌به‌رۆکیه‌وه وه‌کو تویکلی دار

رہق بووبوو. له ماله وه زور به شهرم و حهيا بوو، هه ميشه وه كو مندالايك كه لاسارييه كي كردبيت و پاشان مه عاف كرابي، بهو ئاوايه به شهرمه وه دهگرزييه وه. ئه لكسي كه كورپيكي ته مه ل و فشه كهر بوو، له كاروباري دووكانه كه دا يارمه تي ده دا. براي سييه ميان كه ناوي ئيقان بوو خويندكاري خانه ي ماموستايان بوو، شه وان له به شي ناوخو ده خه وت، ته نيا روراني جه زن بومال ده هاته وه. كورپيكي شيكپوش بوو، قزي جوان شانه ده كرد، جلكي فه رمي له بهر نه ده كرد، ئه وه نده پوشته و په رداخ بوو، زياتر له پيره پياويكي خانه نشتن ده چوو تاله خويندكار. به لام ماريا له هه وره بانه كه دا ده ژيا وزور به كه مي ده هاته خواره وه. هه ركه ده هاته خواره وه من به جورئ شپرزه ده بووم، له تووايه كوت و زنجيريكي نادياريان له ده ست و پي به ستووم.

كاروباري ماله وه ي ديرنيكوفه كان، ژنيكي درپژده هول به رپوه ي ده برد، دم وچاوي له له يزتوكيكي دارين ده چوو، چاوه كاني وه كو چاواني ره به نيته يه كي ته ركه دنيا تووره بوون. ئه م ژنه كاره كهر ي خاوه ن ماله كه بوو. كچه كه شي يارمه تي ده دا، كه كچيكي قز سووري كه پوو فش بوو. ناوي ناستيا بوو. ناستيا هه ركاتي چاوه سه وزه كاني بپرايه ته هه ركه سيك، په رهي لووتي ده كه وته له رزين. به لام ماله كه ي ديرنيكوف پاتوق و مه كو ي راسته قينه ي خويندكاران بوو - خويندكارين زانستگه، خويندكارين ئه كاديمي ي به يتالي، خويندكارين ئه كاديمي ي لاهوتي: ئه مانه نيگه راني چاره نووسي گه لي رپوسيا بوون، له خه مي ئاينده ي رپوسيا دا بوون. ئه مانه دواي ئه وه ي له خويندنه وه ي وتارين رورنامان ده بوونه وه، دواي ئه وه ي له خويندنه وه ي كتيباني تازه ده بوونه وه، هه واله كاني شار وزانكوكانيان ده زاني، ئيواره له هه ر چوارنكالي قازانه وه، به هه له داوان بو دووكانه كه ي ديرنيكوف ده چوون و له وي ده كه وتنه گه نگه شه ي تووند يان له م سووچ و له و سووچي ژووره كان داده نيشتن و ده كه وتنه فسكه فسكان. ئه مانه كتيب ي ئه ستور ئه ستور يان پيبوو، قامكانيان ده خسته سه ر ئه و ديپر و پاراگرافانه ي كه مه به ستيان بوو و ده ياندا به رپوي يه كدا و هاواريان به سه ر يه كدا ده كرد و ده يانويست دروستي بوچوونه كاني خو يان له و ريگايه وه بسه لمينن.

هه لبه ته، من شتيكي زور كه م له و گفتوگو و گه نگه شانه حالي ده بووم. ئه و بابته و حه قيقه تانه ي باسيان ده كرد، له نيو قسه زوره كانياندا ون ده بوون، ريك وه كو ئه و دلويه رونانه ي كه له نيو ناوي شورباي هه ژاراندا ون ده بوون، لي م ون ده بوون. هه نديك له و خويندكارانه م وه كو پيشه واياني مه زه بي كه ناراهه كاني روباري قولگا ده هاتنه

به رچاؤ. به لَام له وه دَلنیا بووم که سه روکارم له گهَل خه لکانیکا پهیدا کردووه که ده یانه وئ ژیا نی مه به ره و با شتر بگوړن. هه رچه نده دلسوزیان، له لیشاوی وشه دا په نهان ده بوو، به لَام به ته واو هتیش له بهین نه ده چوو. ئه و پرس و دوزانه ی که ئه وان ده یانو یست تاوتوئ و چاره سه ری بکه ن له لای من پروون بوون، به لَام من نه مده توانی وه کو ئه وان گوزار شتی لیبکه م. زورجار وام هه ست ده کرد، ئه وان گوزار شت له هزر و بیره بیده نگ ولاله کانی من ده کهن. به ریژ و حورمه تیکی زوره وه سهیری ئه و خویندکارانه م ده کرد، وه کو چو ن دیلیک ده پروانیته ئه وان ه ی به لینی نازا دکردنی پیده دن، به و ئا وایه ته مه شای ئه و خویندکارانه م ده کرد. به لَام ئه وان چو ن دارتاشیک ده پروانیته پارچه داریک و له دل ی خو دا بیر له وه ده کاته وه که ده کاریت کاریکی ناوازه ی لی دروست بکات، به و ئا وایه سهیری منیان ده کرد، که له ناو خو یاندا باسی منیان ده کرد، یه کیکیان ده یگوت:

- به هره یه کی خوړسکه، که ره سته یه کی خاوه.

ئه و جا به شانازییه وه به خویندکاریکی دیکه ی ده ناساندم. شانازییه که یان، له شانازی مندالیک ده چوو، که له کو لاند ا سکه یه کی پینج کو پیک ی دوزیبیته وه و به شانازییه وه پیشانی هاوړیکانی بدات.

هه لبه ته من ئه وه م پیخو ش نه بوو که پییان ده گوتم " به هره یه کی خوړسکه " یان " کوړی گه له " و... هتد.. هه لبه ته من هه ستم ده کرد که رو له و په روه رده ی ژیانم.. بو یه هه موو هه ولیکی خو م بو خو رو شنبیراندن ده دا. روژیک له جامخانه ی کتیبفروشیه که وه چاوم به کتیبیک که وت به ناو نی شان ی " ئه فه ریزم وماکسیم " واته په ندی پیشینیان و قسه ی نه سته ق " . هه رچه نده واتای ئه و وشانه م نه ده زانی، به لَام خولیای خویندنه وه ی کتیبه که م که وته سه ر ولیم بوو به مه راق، داوام له خویندکاریکی ئه کادیمیای لاهوت کرد که نوسخه که ی خویم به ئه مانه ت بداتی تا وه یخوینم. به لَام ئه م مه ترانه گه وره یه ی ئاینده، له وه لَام ی مندا گوتی:- سه لا له ئه قلت!

ئه م خویندکاره کوړیک ی قزلولی، لیو ئه ستووری ددان سپی بوو، هه ر له قووله ره شان ده چوو. به ته وسه وه گوتی:

- قسه ی قوړ، ئاخر برا تو شتیک بخویننه وه که ده تده نی، ده ست بو شتی مه به، که په یوه ندی به تو وه نه بییت.

ئەم قسە رەقانهیم، که دەتگوت مامۆستایه که و دەرس به قوتابیه کی خۆی دەلێت و ئامۆزگاری دەکات، زۆر له بهر گران بوو. هەرچۆنێ بوو کتیبه کهم کړی، به شیک له پاره ی کتیبه کهم به کۆل بهری له له نگره گایه کی که شتیاندا پهیدا کرد و به شیک دیکه م له ئاندری دیرنیکوف قه رزکرد. ئەمه یه کهم کتیبی گرینگ وجدی بوو که کریم و هیشتاش ئەو کتیبه م ماوه.

به شیوه یه کی گشتی به رهی رەفتاریان له گه لدا ده کرد. وهختایه ک " پره نسیپه کانی زانستی کۆمه لناسی " م خویندنه وه، هه ستم کرد، نووسه ره که ی زیاد له پیویست بایه خی به ده ور ورۆلی خیله شوانکاره کان له دروستکردنی شارستانی هتا داوه و ده وری خیله گه رۆک و راوچیه کانی ته واو فه رامۆش کردووه. ئیدی من گومان و دوودلی خۆم بو زمانناسیک گیرایه وه که خویندکاری به شی زمان بوو، ئەویش بو ئەوه ی رۆخساره ژنانیه که ی بشاریته وه و خۆی گه وره بنوینی، ماوه یه ک خۆی خافلاند، ئەوجا یه ک دانه سه عاتی خشت سه باره ت به مافی ره خنه گرتن قسه ی کرد وگوتی:

- که سی بیه وئ مافی ره خنه گرتنی هه بی، ده بی باوه ری به حه قیقه تیک هه بی، تو باوه رت به چی هه یه؟

ئەم خویندکاره به رده وام خه ریکی خویندنه وه بوو، ته نانه ت که به کوچه و کۆلان ه کانی شدا ده رۆیی، هه ر کتیبی ده خویندنه وه، زۆر جار ده مبینی به ده م ریکردنه وه، سه ری ده ژه نیه کتیبیک و خۆی به رپوی و رپبواراندا ده کیشا. ئەم کابرایه له هه وره بانه که ده ژیا، تووشی گرانه تا بووبوو، به ده م له رز وتاوه و پینه ی ده کرد وهاواری ده کرد:

- ئاکار و ئەخلاق ده بی به ئازادی بارگای بی، له گه ل یه کدا بگونجین و پر به یه کدی بن..

کوپیک زۆر باریک و بنیس، مرده لوخ، هه میشه برسی بوو، له برسیتی وکه م خوراکیدا، زۆر به ی کات نه خۆش دیاربوو، په یجۆریکی رژی حه قیقه ت بوو، هه موو هیوا و له زه تیک زینانی بریتی بوو له کتیب خویندنه وه. که هه ستی ده کرد، ناکۆکی نیوان دوو هزر و بیری به هیزی ئاشت کردووه ته وه، چاوه ره شه میهره بانه کانی له خۆشیا وه کو چاوی مندا ل ده گه شانه وه. ده سال دوا ی ئەم یه کدی ناسینه جاره کی دی له شاری خارکوفدا بینیمه وه، دوا ی ئەوه ی پینج سالی به دوور خراوه یی له شاری کیم به سه ر

بردبوو، دیسان گه رابوووه تا دووباره له زانستگه بخوینیت، ههستم دهکرد، بیر و بیری کردنه وهیه کی ههقدژ وجهنجالی ئهوتو میشکی داگیر کردوو دهلیی میروستانی خروشاوی له میشکایه.

ههچهنده نهخوشی سیل زوری بو هینابوو، دهکۆکی و خوینی ههلههینا کهچی هه له ههوللی ئهوه دا بوو که جوړه سازانیک له نیوان فلهسهفهی نیتشه و مارکسدا چیبکات. خیزهخیزی سینگی لهوه دا نهبوو، دهستی خستمه ناو دهسته سارد و لینجهکانی خوئی وگوتی:

- زیان، بهبی سازش و گونجانی رهگهزه ههقدژهکان مهحاله، دههستی!

ئاقیبهت کاتی به تراموای بو زانستگه دهروات، لهپریگادا لهناو تراموییه کهدا دهمریت. زورم لهم جوړه خه لکانه دیتوون که گیانی خویان لهپریگای زانستدا داناوه، بهراستی یادی ئهوانهم لهلا پیروژه.

نزیکهی بیست کهسیک لهو جوړه خه لکانه له مالی دیرنیکوف دا خردهبوونهوه. کهسیکی ژاپونیان تیابوو، ناوی پانتالیمون ساتو بوو، خویندکاری ئهکادیمیای لاهوت بوو. ناوبه ناو لهم کوړو کوښوونهوانه دا پیاویکی زهلامی سینگ پان، ردین دریز که سهری وهکو تاتارهکان تاشی بوو، ئاماده دهبوو، پالتویهکی قاوهیی بهدهن چهسپی لهبهردا بوو، که ههموو دوگمهکانی تا ژیر چهناگهی تووند داخرا بوون، ئهوهنده بهدهن چهسپ بوو دهتگوت به بهرییهوه دووراوه. ئهم کابرایه دههات له سووچیکهوه روده نیت، بهدهم پایپ کیشانهوه، به چاوه کهوهیی وهیمنهکانی، به دیقته و بیدهنگی دهیروانیه ئاماده بووان، زورجار راستهوخو دهیروانیه من، ههستم دهکرد ئهم پیاوه، له زهینی خوئا، من و بیری کردنهوهی من ههلهدهسهنگینی، خویشم نازانم بوچی سلم لیده کردهوه. سهرم له بیدهنگی و کهمدوو بییه کهی دهرنه دهکرد.

ههموو ئهوانه دهوروبهری من بهدهنگی بهرز قسهیان دهکرد، قسهیان زور دهکرد، ههلبهته من پیم وابوو تا زیاتر وبهدهنگی بهرزتر قسه بکهن باشته، ماوهیهکی زوری پیچوو ئهوجا بوم بهدیارکهوت که زور ویزی پره له قسه و وشهین توورههات و ریئامیز و بوش و بهتال. سهرم له بیدهنگیه کهی ئهم پیاوه ریشنه دهرنه دهکرد.

به "خوخول" ناویان ده برد. (خوخول: به مانای ساویلکه و گیلۆکه دیت. له زهمانی تزاریزمدا، بۆ سووکایهتی به ئوکرانیان ده گوت خوخول). پیده چوو ته نیا ئاندری ناوه راسته قینه که ی بزانییت. دواى ماوه یه کی کهم زانیم که ئەم پیاوه تازه له سیبریا هاتوو ته وه، دوور خراوه ته وه بۆ یاکوتسک و ده دانه سالی له ویندهر به سه ر بردبوو. که ئەمەم زانی، زیاتر سۆزم به لایا جولاً، به لام زاتم نه کرد خۆمی پئی بنا سینم. هه رچه ند که سیکی سلۆک و شهرمن نه بووم. به لکو به پیچه وان ه وه، که سیکی کونجکاو و سه رکیش بووم، حه زم ده کرد به زووترین کات هه موو شتییک بزاتم. هه ر ئەم خوو و ره وشته م وایکرد، ماوه یه کی زۆر نه توانم له سه ر یه ک کار بگیرسیمه وه و تیایدا قال ببه مه سه ر.

که ئەوان باسی گه لیان ده کرد، من حایر وحه په ساو، به دل و به گیان، به بی ئەوه ی متمانه م به خۆم بییت گویم لیده گرتن. هه ستم ده کرد من ناتوانم وه کو ئەوان بیر له میلله ت و گه ل بکه مه وه. به لای ئەوان ه وه گه ل و میلله ت مه کو و سه رچاوه ی حیکمه ت و ژیری وجوانی روحی بوو: بوونه وه ریکی خوایی و سه رچاوه ی هه موو جوانی و دادپهروه ی و مه زنا یه تیه ک بوو. من له بوونی گه لی واه ی بیئاگا بووم. من له ده ور به ری خۆما جگه له دارتاشان، کۆلبه ران، و وه ستا و به نا زیاترم نه ده بینی. من یاکوف، ئوسیپ و، گریگۆریم ده ناسی. به لام لییره دا، ئەوان باسی گه لیان وه کو یه که یه کی یه کگرتوو ده کرد و خویان له قه به لی ئەم گه له ده کرد و خویان به خزمه تکار و بچووکی ئەم گه ل و میلله ته ده زانی. ئیدی وام خه یال ده کرد، که جوانی و قوه تی ئەو هزر و بیره له ناخی ئەو که سانه وه که قسانیان ده کرد هه لده قولییت و به تاسه ی ژیانیکی ئابروومه ندانه وه ده ژین و کار بۆ بنیاتنانی ژیانیکی تازه ی ئازاد و مروقدۆستانه ده که ن.

ئەم مروقدۆستانه بووم تازه بوو، تا ئیستا ئەم مروقدۆستیهم له و خه لکانه دا که تیا یاندا و له گه لیاندا ژیا بووم نه بینی بوو. به لام ئەم وشه و زاراوه یه، لییره و له نیو ئەم خوینه وارانه دا، له هه ر پسته و گوزارشت و بۆچوون و هزریکدا دووباره ده بووه وه و له گویدا ده زرینگایه وه.

قسه ی ئەو گه ل پهروه رانه وه کو بارانی په حمه ت و ئازادی به خش به سه ر دل و ده روونی مندا داده باری و ئۆخزنی به دل و ده روونم ده به خشی. ئەو ئەده بیات و نووسینانه ی باسی ژیانکی تاریکی دیهات و جووتیارانی کلۆلیان ده کرد، زۆریان یارمه تی ده دام،

چاویان ده‌کردمه‌وه، هه‌ستم ده‌کرد تا به‌دل و به‌گیان خه‌لکیت خو‌شنه‌وئ، ناتوانی له‌مانای ژییانی راسته‌قینه تی‌بگه‌یت، بویه لی‌برام واز له‌خوم بی‌نم و بیر له‌خه‌لکی بکه‌مه‌وه و له‌پیناو واندا بزیم.

دیرنیکوف، به‌متمانیه‌کی ته‌واوه‌وه بوی ده‌گی‌پرامه‌وه که ئه‌و سووکه قازانجه‌ی له‌ دووکانه‌که‌یدا به‌ده‌ستی دینئ، خه‌رجی ئه‌و گه‌ل په‌روه‌رانه ده‌کات که باوه‌ریان وایه: " که به‌خته‌وه‌ری گه‌ل، له‌سه‌رووی هه‌موو شتی‌که‌وه‌یه. " دیرنیکوف، وه‌کو چو‌ن قه‌شه‌یه‌کی دیندار و به‌ئیمان به‌ ده‌روی مینبه‌ری په‌رستگه‌که‌یا به‌دل و به‌گیان ده‌سوورپ‌ته‌وه، به‌و ئاوايه به‌ده‌وری خوینه‌ران و هامشو‌که‌رانی کتیب‌خانه‌که‌یدا ده‌سوورپ‌ایه‌وه. به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌ی شادییه‌وه ده‌سته وشک و سه‌قه‌ته‌که‌ی له‌بن پالتو‌که‌ی ده‌نا و ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی به‌ردینه‌نهرمه‌که‌یدا دینا و له‌منی ده‌پرسی:

- ئه‌مه شتی چاکه، وانیه؟

وه‌ختایه‌ک لافرو‌قی به‌یتال به‌ده‌نگه‌ ناسازه‌که‌ی که له‌ده‌نگی قاز و مراویان ده‌چوو، ده‌که‌وته گه‌نگه‌شه‌یه‌کی بی‌ماناوه ده‌گه‌ل گه‌ل په‌روه‌ره‌کاندا، دیرنیکوف، به‌په‌ستیه‌وه چاوانی ده‌نووقاندن و له‌بن لیوانه‌وه ده‌یگوت:- که ئازاوه‌چیه‌کی سه‌یره!

هه‌لو‌یستی دیرنیکوف سه‌بارته به‌گه‌ل په‌روه‌ره‌کان، ریک وه‌کو هه‌لو‌یستی من بوو، خویندکاره‌کان، زور به‌تووندی مامه‌له‌ و به‌رخوردیان ده‌گه‌ل ده‌کرد، ریک له‌مامه‌له‌ی ئه‌رستوکرانان ده‌گه‌ل نو‌که‌ر و پیش‌خزمه‌تاندا، ده‌چوو. به‌وه‌ی باش بوو دیرنیکوف به‌خوی هه‌ستی به‌مه‌نه‌ده‌کرد. زورجار دوا‌ی ئه‌وه‌ی میوانه‌کانی به‌پیده‌کرد، منی له‌لای خوی ده‌هیلا‌یه‌وه تا شه‌و ده‌گه‌ل ویدا به‌رمه‌سه‌ر. ژووره‌که‌مان خاوی‌ن ده‌کرده‌وه. ئه‌وجا لباده‌که‌مان له‌سه‌ر ئه‌رزه‌که‌ راده‌خست و پالده‌که‌وتین، تا دره‌نگانی‌کی شه‌و به‌ده‌نگی نه‌وی قسانمان ده‌کرد. ژووره‌که‌ تاریک بوو، ته‌نیا چرای کزی دیار ئیکونه‌کان، به‌ئاسته‌م ده‌وربه‌ری روناک ده‌کردینه‌وه. هه‌ندی‌جار به‌وره‌یه‌کی به‌رز وجوش و خرۆشیکی پر باوه‌ره‌وه ده‌یگوت:

- پوژئی دئ سه‌دان و بگره هه‌زاران که‌سی وه‌کو ئه‌م خه‌لکه‌ باشه‌ په‌یدا ده‌بن و پله‌ و پو‌سته گه‌وره‌کانی رووسیا ده‌گرنه‌ده‌ست و ره‌وشی ژیان، له‌سه‌رانسه‌ری ولاتدا ده‌گو‌رن!

ده سالیك له من گه وره تر بوو، من به ئاشكرا ده مبینی كه زور دل به ندى ناستیای قز سووره. دیرنیکوف، هه ولیده دا راسته وخو نهروانیته چاوه گهش و بالکیشه کانی. له بهرچاوی خه لکیدا زور به رهقی قسه ی ده گهل ده کرد، وه کو ئه وه ی ئه رباب بی و قسه ده گهل کاره که ریان نوکه ری خویدا بکات. به لام به نیگایه کی تامه زرو و ئاشقانه وه به پری ده کرد. که به ته نیا ده بوون، لیکدا لیکدا دهستی به ردینی خویدا دینا و به بزهییه کی شهرمامیزه وه دهیدواند.

خوشکه چکوله که ی دیرنیکوف، له سووچیکی ژووره که دا خو ی مه لاس ده دا و گوئی له مشت ومپر وجوابه جهنگیه کانیان ده گرت، هینده به وردی گوئی ده گرت، که روخساره مندالانه که ی به شیوه یه کی زور کومیدی سوور ده بووه وه، که وشه ی تووند و نابه جییان له زار درده چوو، ئه م چاوانی ئه بله ق ده بوون و وه کو یه کیک له ناکاوا سه تللی به فراوی پیدا بکریت، راده چله کی و هه ناسه ی سوار ده بوو. خویندکاریکی قز زه ردی به شی کولیزی پزیشکی، وه کو که له شیر به ده وریا ده خولایه وه، هه میشه به کینایه و به چپه ئه م کیژه ی ده دواند، که قسه ی ده گهل یا ده کرد، بروکانی ویک دینایه وه، به راستی دیمه نیکی خوش و سه یر بوو.

پاییز خو ی له ده رکی ناین، هه ستم کرد ژیان به بی کاریکی جیگیر و به رده وام مه حاله و ناچیته سه ر، من زیاتر سه رقالی بویه ر و پروداوه کانی ده وروبه ری خو م بووم، که متر ده مپه رژایه سه ر ئیشکردن، ئیدی داها ت و سه رچاوه ی بزئیویم روژبه روژ له که می ده دا، بزئیویم که وتبووه سه ر خه لکی، بووبووم به ته رخان خو ر وحازر خو ری به ر سیبه ر، هه لبه ته ئه م جو ره نانه به ئاسانی قووت ناچن. ده بوایه بو زستان شوین و کاریک بوخو پیدا بکه م. ئیدی ئه و کار وشوینه م له نانه واخانه که ی قاسیلی سیمیونوف دا دوزییه وه.

ئه م قوناغه ی ژیان ی خو م له چیرۆکیین: (ئه رباب، کونوفالوف و بیست و شه ش پیاو و کچیکدا) به رجه سته کردووه. ئه م قوناغه ی ژیان بو من هه م سه خت و دژوار بوو، هه م په ند و عیبه رت ئامیز بوو. له رووی جه سته ییه وه دژوار بوو، له رووی مه عنه وی و ئه خلاقیه وه دژوار تر بوو.

وہختایہک چوومہ نانہواخانہکە ولەویندەر دەستبەکار بووم ئیدی " دیواری فەرامۆشی " لەنیوان من و ئەو خەلکانەى کە ھۆگریان بووبووم و ھاوڕێتیان بۆمن زەروری بوو، دروست بوو. هیچ یەکیک لەوانە، نەدەهاتن بۆ نانہواخانە تا سەردانم بکەن. منیش شەو و پۆژۆی چوار دە سەعات کارم دەکرد، بۆیە ھەندێجار بەتایبەتی لەو پۆژانەدا کە لەسەر کار بووم، فریا نەدەکەوتم بۆ دووکانەکەى دیرنیکوف برۆم. لە پۆژانی جەژن و بێ کاریشدا یان دەخەوتم یان لەگەڵ ھاوکارانی نانہواخانەکەما دەمامەوہ. ھەندیک لە کریکارەکانی نانہواکە لە ھەوہلی پۆژەوہ بە لیبۆک و قەشمەر و مەخسەرەیان دەزانیم و بەو چاوە سەیریان دەکردم. بەلام ھەندیکى دیکەیان بە میھرومەحەبەتیکی سادەى مندالانەوہ پەفتاریان دەگەڵدا دەکردم. پەفتاری وان دەگەڵ مندا، وەکو رەفتاری ئەو مندالانە بوو کە دەگەڵ حیکایەتبیژدا کە چیرۆکی سەیر و خەیاڵیان بۆ بگێریتەوہ، ھەیانە. مەگەر، ھەر شەیتان بزانی چیم بۆ ئەم خەلکە دەگێرایەوہ. بەلام ئەو پەری ھەولمەدا کە چیرۆک و حیکایەتیکیان بۆ بگێرمەوہ کە ئومیدی ژیانیکی دیکەیان پێبەخشیت کە لەم ژیانەى تیایدا بوون ئاسایی تر و ماقولتر و مروفانی تر بیت. ھەندێجار لەم کارەدا سەرکەوتوو دەبووم، کە دەمبینی پرویان دەگەشتەوہ و چاویان پەرشنگ و گری توورەبیان لیدەبیتەوہ، زۆر بەمە دلخۆش دەبووم و شانازیم بەوہوہ دەکرد کە خزمەتی خەلکی دەکەم و پێگەیان بۆ پوناک دەکەمەوہ. بەلام زۆرجاریش، لەھەنەر سادەترین پرسى ژیاندا، دەستەوہستان دەبووم و وەلامى ئاسانترین پرسى ژیان و ژینگەم پێ نەبوو. لەو کاتانەدا وام ھەستەکرد کەوتومەتە چالیکی پەر لە قور و سیانەوہ و خەلکەکەى ئەم ژینگەى وەکو کرمی کویر دین و دەچن و حەقیقەت نابینن و ھەوہلی ئەوہ دەدەن لەرپێگەى مەینۆشى و قەحپەبازییەوہ، لە واقع ھەلین و خویان فەرامۆش بکەن.

ئیدی ئەمانە ھەموو سەرى مانگیک کە کریی خویان وەر دەگرت دەچوون بۆ قەحپەخانە، ھەفتەیکە لەو پێش خویان ئامادە دەکرد و بە ئاو و تاو باسى لەزەت و خۆشى ئەو رابواردنەیان دەکرد، لە قسەکانیاندا شانازیان بە نیراتی خویانەوہ دەکرد و گالتهیان بەو ژنانە دەکرد کە لەگەڵیاندا رایان دەبوارد و قسەى ناشیرینیان پێدەگوتن و بەقیز و بیژەوہ تفیان پۆدەکرد.

سەیر ئەوہبوو، من زۆرجار لەپشت ئەو قسانەوہ جوڑە تەریقى و شەرمەزارییەکی مروفانیم دەبینی، لەوئ، لەو شوینی رابواردنەدا دەتوانرا بە رۆبلیک یەکیک تا

بهیانی بکریت، ههستم دهکرد ههندی له هاوړپیکانم ههست به نیگه رانیه کی زور دهکهن، وهکو ئه وهی تاوانیکیان کردبیت، من ئه وهم به لاوه ئاسایی بوو. به لام ههندیکی تریان وایان دهنواند زور بیباکانه شانازی به خووه دهکهن و ئه مه م به لاوه نائاسایی ودهستکرد بوو. من بایه خیکي زورم به په یوهندی نیوان ههردوو په گهزی نیر ومی ددها، به جدی په یگیری و چاودیری ئه و مه سه له یه م دهکرد. هیشتا له گه ل ژنا نه خه وتبووم و ئه مه ههندی ئیحراجی کردبووم. ئیدی چ ژنه کان وچ هاوړپیکانم به مه بهستی ئازاردان گالته یان پیده کردم، ئیدی هاوړپیکانم چیتر بو ئه و شوینانه یان ده عوه ت نه ده کردم و به ته وس وتوانجه وه پییان ده گوتم:- براله، تو له گه لماندا مه یه.

- بوچی؟

- چونکه.. خه لکه که به بوونی تو، له حوزووری تودا ئیحراج ده بن.

زور به وردی که و تمه شروقه ولیکدانه وهی ئه و قسانه. ههستم به شتیکی گرینگ کرد، به لام وه لامی ته واوم ده ست نه که وت.

ده یانگوت:- ئه ری تو چو ن به شه ریکی، یه کجار پیمان گوتی له گه لمان مه یه وته واو، خه لکه که پییان ناخوشه له حوزووری تودا ئیحراج ده بن..

ته نیا ئارتیم به ده م بزیه که وه گوتی:

- که تو مان له گه ل بی وه کو ئه وه یه قه شه یه کمان له گه ل دابی یان باوکی یه کیکی له هاوړپیکانمان له گه لدا بیت.

ژنه کان له هه وه لی را گالته یان به م خو پاریزی و دووره په ریزیه ی من ده کرد و دواپی به په ستیه وه ده یانگوت:- باشه خو ت له ئیمه به زیاتر ده زانی، بی زمان لی ده که یته وه؟

یه کیکی له ئافره ته کان که ناوی تیریزا بوروتا بوو، ئافره تیکی قه له وی خر خه پانی جوان بوو، پو لاندی بوو، له ته مه نی چل سالی دا بوو، پیده چوو به ریسی ئه وانی دی بی، روژی وه کو سه گیکی ره سه نی وه فادار تی پی روانیم و پرووی کرده ئافره ته کان وگوتی:

- کچینه سه رمه که نه سه ری، وازی لی بینن. وادیاره ده زگیرانی هه یه، وانیه؟ دهنه کو ریکی وا قوز و گه نج چو ن ده توانی به م جو ره خو ی له هه نبره ئافره تا بگری، ئه گه ر ده سگیرانه که ی سندی نه کردبی؟

تیریزا، به بهردهوامی دهیخوارددهوه. زۆر پیس دهیخوارددهوه، که مهست و سهرخۆش دهبوو، زۆر دزیو وناحهز دهبوو. بهلام که وههۆش دههاتهوه، زۆر ئاقلانه رهفتاری لهگهڵ خهڵکیدا دهکرد، به شیوازیکی نهرم ونيان پاكانه‌ی بۆ هه‌لوێست و کرداریین خه‌لکی دهکرد. به هاورپیکانی دهگوت:

- ئالۆزترین خه‌لکان، خویندکارانی ئەکادیمیان، زۆر زه‌حمه‌ته لێیان تییگه‌ی وسهر له رهفتاریان ده‌ربکه‌یت.. مه‌گه‌ر خوابزانی چی به کچان ده‌که‌ن! زۆرجار سابوناو به‌ناو ژووره‌کاندا ده‌که‌ن، کچه‌کان ناچار ده‌که‌ن به‌ رووت و قووتی بکه‌ونه سهر چوار چنگۆله و هه‌ردوو ده‌ست و پێیان له‌ناو چوار قاپ بنهن و هه‌نگی له‌ دواوه پالیاں پپوه ده‌نه‌ن و ته‌مه‌شایان ده‌که‌ن تا بزانه‌ن تاکوئ داده‌خزین. ئیدی ئەمه‌ ده‌گه‌ل کچی دووهم و سییه‌مدا.. دووباره ده‌که‌نه‌وه. به‌لێ ئەمه‌ ئەتواریانه، نازانه بۆ ئەمه‌ ده‌که‌ن؟

گوتم:- درۆ ده‌که‌یت!

تیریزا، بیئه‌وه‌ی خۆی شلوی بکات، به ئارامی گوتی: - نه‌خیر، درۆ ناکه‌م!
بیده‌نگی و ئارامیه‌که‌ی سامیکی ئەوتوی تیاوو، که ئینسانی خه‌مبار ده‌کرد. پیمگوت:-
تۆ ئەم شتانه له‌خۆته‌وه دروست ده‌که‌یت!

چاوه‌کانی ئەب‌له‌ق بوون، نیگایه‌کی پرسیارئامیزی کردم وگوتی:

- چۆن کچیک له‌خۆیه‌وه شتی وا دروست ده‌کات؟ چما شیت بووم؟

خه‌لکه‌که به تاسه‌وه گوێیان له گه‌فت وگو وگه‌نگه‌شه‌که‌مان ده‌گرت، تیریزا له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بوو، زۆر به ساردی قسه‌ی ده‌کرد، له‌تۆوايه ته‌نیا ئەوه‌ی مه‌به‌سته له‌و نه‌ینییه بگات که ئەوانه بۆچی واده‌که‌ن. خه‌لکه‌که کهوتنه جنیودان و نه‌فره‌تکردن له خویندکاره‌کان، به‌لام من وام هه‌ستده‌کرد که تیریزا، زۆر خراپ له‌وانه ده‌خوینیت که‌من له دل‌ه‌وه خۆشم ده‌ویستن، بۆیه وه‌لامم دایه‌وه که خویندکاران گه‌له‌په‌روه‌رن، له‌خه‌می گه‌لدان وگه‌ره‌کیانه یارمه‌تی گه‌ل بده‌ن.

تیریزا، له سه‌ری پۆیی وگوتی:

- ئەوانەى تۆ دەيلىيى خويىندكارانى شەقامى فوسكريسنسكايان ئەوانە خەلكى ماقولن،
من ئەوانەم مەبەست نين. من مەبەستم خويىندكارانى ئەكادىمىيى ئارسكويه بوليهيه،
ئەمانە ھەموويان سيوى وبى داک وبابن، ئەوانە بەبى سەرپەرشت پەرودە بوون،
خەلكى بى سەرپەرشت يان دز دەردەچيىت يان ئازاوەچى، دەبن بە سەرچاوەى ئازاوەو
گەندەلى..

ھەلبەتە ئەو قسانەى تيريزا، بەكاوہخۆ دەربارەى خويىندكاران و كارمەندانى
حكومت و خەلكى پۆشنبىر و ئازاد و بەتەربىيەت دەيكردن، نەك ھەر رىق و نەفرەتى
ھاورپىكانى منى دەھاروژاند، بەلكو جوړە شادىيەكى پى دەبەخشىن و دلخۆشى خويان
بەم وشانە دەردەبىرى و دەيانگوت:

- كەواتە خەلكى پۆشنبىر و بە تەربىيەت لەمە خراپترن!

ئەو قسانەم زۆر لە لا بە ئازار ولەبەر گران بوون. ئىدى بەچاوى خۆم دەمبىنى كە
ھەموو خەلكى سووك و رپىسواى شار دەپژىنە ئەم دەخمە تارىكانەوہويان دەپژىرنە
ئەم دەخمە تارىكانەوہ و دەخرىنە سەر ئاگرىكى تووند و دووكەلاوى و لە رىق و كىنەدا
قال دەبنەوہ و دووبارە بەرەللاى ناو كۆمەلگا دەبنەوہ.. دەمبىنى لەم كوختە تەنگ
وتارىكەدا، كە غەرىزەى ھەيوانى و نائومىدى ژيان دەيخزانەنە ئىرانەوہ، قسە قۆر و
بى ماناكان دەكران بە شىعەر و گۆرانى خەمناك سەبارەت بە عەزاب و ناپرەھەتى
ئەشق و قىيان. ئەفسانانى دزىو سەبارەت بە خەلكى پۆشنبىر و بەتەربىيەت
ھەلدەبەستران. ھەستم دەكرد لەم كوختە تەنگوتارىكانەدا دژايەتى شتە
نامەفھوومەكان لە زەينا دادەچىنرا، ھەستم دەكرد ئەم روسپىخانانە، زانكۆيەكى
ژەھراوين و ھاورپىكانى من لەويىندەر زانىارى ژەھراوى و پىر رىق و كىنە سەبارەت بە
ژيان وەردەگرن.

بەچاوى خۆم دەمبىنى كە (ژنە لەشفرۆشەكان) چۆن بە تەمەلى لاقان بەسەر ئەرزە
پىسەكەدا رادەكيشن و چۆن جەستە داھىزراوہكانيان بەدەم نەواى ئوكوردىون يان
دەنگى ناسازى پيانۆ شكاوہكەوہ با دەدەن و خويان دەلەرىنەوہ. بە دىتنى ئەم
دىمەنانە بىرىن تازە و ئالۆز، بەسام و ترسناك لە مېشكما چىدەبوو، بىزارى و ژەھراوى

بوونی روح له دهووروبه رم دهباری، پر بهدلّ حهزمده کرد هه لّیم و خوّم لهو ژینگه یه
دهربازبکه م.

که له نانه واخانه که دا باسی ئه و هم ده کرد گوايه خه لکانیک هه ن دلّسوزانه له خه می
ئازادی وشادمانی گهلدان، هاوکاره کانم به رپه رچیان ده دامه وه و ده یانگوت:

- وانیه، ژنه کان به جوړیکي دی باسیان ده که ن!

هاوکاره کانم، زور به تووندی و بی شهرمانه گالته یان پیده کردم. من ئه گهر تووته له
سه گیکي شوومیش بام، خوّم له سه گین گه وره به ئاقلتر وئازاتر ده زانی. منیش له
هه نبر تهوس و توانجه کانی وان توورپه ده بووم. که بیرم له ژیان ده کرده وه، بوم
دهرکه وت که بیرکردنه وه له ژیان، ئه گهر له خودی ژیان قورستر نه بیته، ئاسانتر
نییه. هه ندیجار ئاگری رق و بوغز له دلّما دهره ق بهو خه لکه به سه بر وحه وسه لانه ی
کارم له گه لیاندا ده کرد بلّیسه ی ده سه ند. که ده مبینی زور ملکه چانه تهوس و توانج و
جنیوه بیسه کانی ئه ربابه نیوه شیته و بی ئاوه زه که یان قه بوولّ ده کرد، به جاری خوام
نه ده ما و ده هری ده بووم.

هه ر له م سه روبه نده دژوارو سه خته ی ژیانما، ئاشنایه تیم ده گه لّ هزریکی تازه دا
په یدا کرد. هزریک هه رچه نده پیچه وانیه تهبع و ته بیعه ته ی من بوو، به لام له ناخه وه
هه ژاندمی.

له شه ویکی توف و به فر و زریانا، که ده تگوت ئاسمان پارچه پارچه بووه و ده پرژيته
سه ر زهوی و به جوړی له به فرا نقومی ده کات که جاریکی دی ژیان به خو یه وه نه بیني
و هه تاو به جوړی ئاوا ده بی که چه لیکی دیکه هه لّنه یه ته وه - له شه ویکی ئاوادا، له
جه ژنی هه فته ی رونخوری (یه کیکه له جه ژنه کانی مه سیحیان که دوا ی رورژوو گرتن
دیته) له مالی دیرنیکوفه وه بو نانه واخانه که ده گه رامه وه. بایه کی تووند له سه روچاوی
ده دام، چاوم ده نووقاند و به نیو ئه و فره ته نه وه هراو هه نگامه یه ی سروشتدا ملم ده نا.
له ناکاوا پیم هه لنووتا و که وتم به سه ر زه لامیکا که له سه ر شوسته که و له ناو پاخوا
به فره که دا که وتبوو. هه ردوو کمان که وتینه جنیودان به یه کدی: من به زمانی رووسی و
ئه و به زمانی فره نسی: - ده ک نالبه ندت کویر بی، هه ی شه ی تانی نه عله ته ی..

ئەم بويەره هەستی کونجکاوی ھاروژاندم، کابرا ھەستایە سەرپییان کابرایەکی کورتەبالای سووکەلە بوو، خۆی بە قۆلمەوہ گرت و بە توورەیی ھاواری بەسەرما کرد:

- کوا شەپقەکەم؟ کوا شەپقەکەم وێدە ھەی ناجسنی نارەسەن، خەریکە رەق دەبمەوہ.

کلاوہکەیم لەنیو بەفرەکەدا دۆزییەوہ، تەکاندم، کردمە سەرە زبرەکە، بەلام ئەو کلاوہکە لە سەری داکنەد وکەوتە بادانی، دیسان بە دوو زمانان کەوتە جنیودان، ئەوجا بە ھەرەشەوہ گوتی:

- ھەیدی گوم بە لەبەرچاوم!

بە ھەشتاوی بۆی دەرچوو، تاریکیە چرەکە قووتی دا، من دریزەم بە رپی خۆدا، دواي ماوہیەک تووشی بوومەوہ، باوہشی بە ستوونی چرایەکی کوزراوہدا کردبوو و لە کانگای دلەوہ دەیگوت:

- ناخ لینا، لینا گیان فریام کەوہ وا دەمرم!

دیاربوو مەست بوو. خۆ ئەگەر بە جیم ھیشتا بیگومان لە سەرما رەق دەبووہ و دەمرد. لیم پرسی: - لەکوئ دەژی؟

بەدەنگی گریانای ھاواریکرد: - ئیرە کام شەقامە؟ رینگام لیتیکچووہ، نازانم کیوہ بچم.

بەدەستی کەمەریم گرت و لەگەل خۆدا بردم، بەدەم رینگاوہ پەیتاپەیتا لیم دوویات دەکردەوہ:

- مالتان لە کوئیە؟

لەکاتیکا وەکو شەقشەقە دەلەرزی، لەبن لیوانەوہ گوتی:

- لە بولاک، لە بولاک، نزیکي گەرماوی.. خانووی ژمارە..

بهلادا دههات، لاقى له يهكدى دهئالان، رپيگهى له رپيكردى منيش دهگرت. چوقه چوقى ددانهكانى سهعاته رپيهك دهروپى. پالپكى پيوهنامو لهبن ليوانهوه به فهرهئسى گوتى: - نهگهر دهترانى..

ليم پرسى:- ليت تيناگهم دهليى چى؟

وهستا، دهستى ههلبرى، به زمانىكى فهرهئسى رهوان، پيم وايه به شانازييهوه گوتى: - نهگهر دهترانى بو كوئيت دهبهم..

ئهوچا قامكى له زارى نا، لهناكاوا بهلادا هات، چيوای نهما بكهويته سهر عاردى. له بهردهميا دانهويمهوه، دام به كوئى خوئا و كهوتمه رى، چهناگه تيزهكهى له توقى سهرم چهقاند و بهدهم پرته و بولوهوه گوتى: - نهگهر دهترانى.. خودايه خهريكه رهق دهبمهوه!

كه گهيشتینه بولاك، چهند جاريك نهدرهسى مالهكهه لى پرسى. نهجام خوئا كرد به رارهوى خانوويهكى بچووكا، كه بهفر هوشهكهى پشتهوهى به تهواوهتى گرتبوو. ههرچونى بوو، ههرچونى بوو دهرگاكهى دوزييهوه. به نهسپايى له دهرگاكهى دا، بهگوئيدا چپاندم:

- وس، هيواش، دهنگ ههلمهبره.

ژنيكى سوور پوش، كه مؤمىكى داگيرساوى بهدهستهوه بوو دهرگاي كردهوه. خوئى لادايه لاه و بهبيدهنگى رپگاي چوونه ژوورهوهى بو كردينهوه. ئهوچا له ئيمه دوور كهوتهوه، عهينهكىكى يهك چاوى له گيرفانى روبه سوورهكهى دهرهينا، لهچاوى كرد و كهوته نوپىنى من. پيمگوت:

- لهوه دهچى بهفر دهستى بردبىت، جلهكانى بگوره لهناو جيگاي بنه با بنوويت.

به دهنگىكى خوئش وگهناجانه پرسى:- بهراست.

پيمگوت:- پيوسته دهستهكانى لهئاوى سارد بنهيت.

هیچی نه گوت، بهو عهینه که ی به ده ستیه وه بوو، ئاماژهی بۆ سووچیکی ژووره که کرد، له سووچه که دا جگه له ستان دیک که تابلوییه کی به سه ره وه بوو هیچی دیکه م نه بین، تابلۆکه بریتی بوو له روبرایک و کۆمه لیک دار و درهخت. حایر وحه په ساو له نزیکه وه روانیمه روو وروخساری ئه م ژنه. لیم دوور کهوته وه و چوو بۆ گۆشه یه کی دی که میژیکی لی بوو، چرایه کی سه ر کلاو په مه یی له سه ر بوو، هیدی هیدی ده گرا، له وینده ر له سه ر کورسییه ک رۆنیشته. وه ره قه یه کی وه له دی کووپه ی هه لگرت و کهوته ته مه شا کردنی. به ده نگی به رز لیم پرسى :- ئه ری تۆزی قودگاتان نییه؟

وه لامی نه دامه وه، کهوته بلاو کردنه وه ی وه ره قه کان له سه ر میزه که، به لام ئه و پیاوه ی که من هینا بوومه وه، له سه ر کورسییه ک دانیشته و سه ری له به رخۆ نا. ده سته سوور هه لگه راوه کانی به م لاوبه ولای کورسییه که دا شوپر بوونه وه. من ده تگوت خه ون ده بینم، هیچ له م ره وشه حالئ نه ده بووم. کابرام له سه ر تهختیک پالخت و ده ستم به دا که ندنی جله کانی کرد. دیواره که ی پال تهخته که به کۆمه لیک وینه داپوشرابوو. تاجیکی زیپین که به نه واریکی سپی به سترابوو له نیو ئه م وینانه وه ده ره وشایه وه. له سه ر ئه م تاجه، به پیتی زیپین ئه م په یقانه نووسرابوون: " پيشکەشه به گیلداى بئ هاوتا. "

له م کاته دا، کابرای فه ره نسی که من ده سته کانیم هه لده گلۆفت تا گه رمیان بیته وه، هاواریکی کرد:

- هیواش هه ی ناره سه نی شیر هه رام.

ژنه که سه رگه رمی کارى خوی بوو، به کړی وه ره قه کانی له سه ر میزه که بلاو ده کردنه وه. ده م وچاوی له ده م وچاوی په رنه دان ده چوو. که پیوی له ده نووکی چوله که ده چوو، چاوه کانی درشت و بئ جووله بوون. ده سته کانی، که له ده سته کیژانی گه نج ده چوون به رز کردنه وه تا قزه سپیه که ی، ریک بخات، قزه که ئه وه نده پر وچین له سه ر چین بوو له قزی ده سته کرد ده چوو. به ده نگیکی نه وی روون گوتی :- ئه ری جورج تۆ میشات بینى؟

جورج به هه شتاو خوی قیت کرده وه، ده له کی منی دا، دانیشته و گوتی :- چووه بۆ کییف.

ژنه له کاتیکا چاوی له کاغزه کان نه ده گواسته وه، دووباره ی کرده وه: - بؤ کیف چووه!

ههستم کرد دهنگی بیهک نهوا ولهرزوک وکزه. پیاوه فهره نسیه که گوتی:

- بهم زووانه ده گه پیتته وه.

- به راست؟

- به لئ، به زووترین کات.

ژنه ی تاین دووباره ی کرده وه: - به راست؟

جوړج، به نیمچه پروتی له سهر تهخته که راپه ری به دوو ههنگاو خوئی گه یانده نک ژنه خوینسارد وبی موبالاته که، له بهرده میا به چوکا هات وبه زمانی فهره نسی شتیکی پیگوت. به لام ژنه که به زمانی پروسی به رسقی دایه وه و گوتی: - من ئاسووده م، وره م به رزه!

ئوسا جوړج ئاوری لای منی دایه وه و گوتی:

- ده زانی ریگام گوم کردبوو، به فر و زریان به جوړی گومرای کردم ده مگوت تهواو له سه رما رهق ده بمه وه و ده مرم..

جوړج بله ز قسه ی ده کرد، به دهم قسانه وه، دهسته کانی ژنه که ی که له سهر هر دوو ئه ژنویاتی دانابوون، نهوا زشت ده کرد. ته مهنی هر چل سالان ده بوو، دهم وچاوی سوور، لیوه کانی ئه ستوور و سمیلی رهش بوو. جوړه ترس و نیگه رانیه ک به پوخساره سووره که یه وه دیار بوو، به تووندی دهستیکی به قزه سپیه ته نکه که یا، که ده تگوت به که تیره به سه ره خره که یه وه لکینراوه، هیئا و، خه ریک بوو به ره به ره وه خو ده هاته وه.

ژنه که دووباره کهوته وه قسان، به راپویرئی که دیار نه بوو پرسیاره بیان ئه مرم وفرمان گوتی:

- سبه ی بؤ کیف ده روین!

جوړج بهرسقى دايه وه :- ئا، بهلئ دهرؤين، جارئ برؤ بڅه وه، بوئاچى بڅه ویت، شهو درهنگه؟

- ميشا ئه م شهو نايه ته وه؟

- نه خير، به م توفه شه وه، به م توف وکړيوه يه له کوئ ديت ه وه. ههسته بابروين بڅه وه و ئيسراحت بکه.

ئوسا چرای سهر ميژه کهى هه لگرت و کهوته پيشى ژنهى تاین، به ره و دهرگايه کی بچووکى برد که کهوته بووه پشت دولا بيکی پر له کتیبانه وه. من ماوه يه کی زور به ته نئ له ژووره که دا مامه وه، گويم له جوړج بوو که له ژووره کهى بهرانبه ره وه به چپه قسانى ده کرد. به فر کلوکلو له جامى په نجه ره کهى ددها، گرى مؤمه که له و چالاوانه ی له سونگه ی توانه وه ی به فره که دا چيبووبوون، عهکس ده بووه وه. ژووره که پر بوو له کهل وپهل، بوئى گهرمايه کی سهيرى ليده هات، گهرمايه ک ميشكى خاو ده کرده وه و نارزه ووى خهوى له لا ده بزواندى.

ئهنجام جوړج، چرا به ده ست به لاره لار پهيدا بووه وه. کلاوه ی چرا که به شووشه ی چرا که ده کهوت و تهغه ته قى دهنایه وه. گوئى :- خهوت.

چرا که ی له سهر ميژه که دانا، وه کو يه کيک ده فکره وه چووبئ، خهيال برديتیه وه، له ناوه ندى ژووره که دا راوه ستا، به بيئ ئه وه ی ته مه شای من بکات، کهوته قسان:

- ئه گهر تو نه باى له گين بوو بمرم.. زور سوپاس!.. تو کييت؟

سهرى به لايه کدا خوار کرده وه و گوئى بو دهنگى ئه و هه ناسه يه شل کرد که له ژووره کهى تره وه ده هات. به ئه سپايى لي م پرسى :- ئه م خانمه هاوسه رته؟

جوړج، به ده نگیكى نهوى بهرسقى دامه وه :- بهلئ هاوسه رمه، هه موو شتيکمه، هه موو ژين و ژيانمه.

ئوسا له کاتيکا ته مه شای ئه رزه کهى ده کرد، به دهم خوراندنى سه رييه وه پرسى:

- ئه رئ چايه ک نه خوينه وه؟

ئەوجا، بە پەشئوی بەرەو دەرگا چوو، بەلام لە ئاستانەى دەرگا کەدا بیری کەوتەو کە کارە کەرەکیان ماسی زۆر خواردوو، ئینتەلای کردوو و بو خەستەخانە براو. ئەو بوو گەپرایەو.

پیشنیازم کرد من سەماوەرە کە پێیکەم، سەری رەزامەندی بو لەقاندەم. ئەوجا وەکو ئەوەى بیری چوو پیت نیمچە رووتە، بەرەو موبەقە کە پیشم کەوت، پێیە رووتەکانی لەسەر ئەرزە تەرە کە دەنگدانەو یەکی تاییبەتیان هەبوو. موبەقە کە بچووک بوو، لەویندەر پشتی دا بە کوورە کەو، دووبارە گوتیەو: - ئەگەر تۆ نەبای من لە سەرما رەق دەبوومەو. سوپاس!

لەناکاوا راپەرپی، هەستایە سەرپێیان. بەچاوانی لە ترسا ئەبەق بوو، روانیە من وگوتی: - باشە ئەگەر من بمردمایە ئەم ژنە بەلەنگازە چی دەکرد؟ زۆر شوکور خودایە! جۆرج، تەمەشایەکی دەرگا تاریکە کەى کرد و بە ئەسپایی گوتی:

- بەخۆت بینیت نەخۆشە. کوپێکی سازقانی هەبوو، لە مۆسکۆ خۆی کوشت، ئەم ژنە بەلەنگازە دوو سالی، چاوەروانی ئەو کە بیتهو.

دوای ئەو بە ماو یەکی کەم، بە دەم چا خواردنەو، بەشیو یەکی پچرپچر تیی گەیاندم کە ئەم ژنە لە مولکدارانی گوندی بوو و خۆیشی مامۆستای میژوو بوو. ئیدی کوپە کەى ئەم ژنە قوتابی جۆرج بوو، جۆرج کە ئەم ژنەى دیتووە حەزی لیکردوو، ژنەش تەلاقى لە میردە کەى کە بارۆنیکی ئەلمانی بوو، وەرگرتوو و شووی بە جۆرج کردوو، کاری پیشتری ژنە کە ئاوازخوانی بوو لە ئوپرادا. ئیدی ئەم جووتە زۆر بەختەوەر دەبن و یەکیان خۆش دەو، بەلام کۆنە میردە کەى هەول دەدا ژیانان لیتال بکات.

جۆرج، بە دەم قسە کردنەو، دەپروانیە زەمینەى موبەقە تاریکە کە پارکیتەکانی، بەتاییبەتی لەلای کوورە کە و بن دیوارەکانەو دەبە بووبوو و بۆنیان کردبوو. قومیکى لە چایە گەرمە کە دا، دەمی سووتا، نیو چاوانی تیکنا و، چاوە خرەکانی بە نیگەرانییەو تروکاندن. دووبارە لێی پرسیمەو:

- تۆ كىيىت؟ بەلى بەلى نانه وايت، سەيرە لەو نەچى! پىدەچى، شوينى گونجاوى خۆت نەدۆزىيىتەو! بوچى!؟

جۆرە دوودلى و نىگەرانيەكم لەقسەكانيا بەدى كرد، بەگومان و كەسەرەو، لىي دەروانىم. كەبە كورتى سەربهوردى خۆم بو گىپرايهو، سەريكى لەقاند و بە لوتفەو گوتى: - ئى، ئى، كەواتە ئاوا!

لە پرا وەخۆھاتەو وپرسى: - تۆ حىكايەتى "بىچووە مراويه ناحەزەكە" دەزانى، خويىندووتەو؟

پوو وپوخسارى بەشيوەيهكى سەير گۆرا، بەدەم قسەكردنەو سات بەسات توورەتر دەبوو، دەنگى بە رادەيهك بەرز بوو، دەتگوت ھاوار دەكات، گوتى:

- ئەم حىكايەتە مروّف رادەكيشىت، منيش كەلە تەمەنى تۆدا بووم، زورجار لەژىر باندورى ئەم چىرۆكەدا، خۆم بە قازى قولنگ دەزانى.. دەمويست لاسايى بىچووە مراويهكە بكەمەو. دەبوايه بچمە ئەكادىمىيە لاهوتى، كەچى چووومە زانستگە، كە دەلىم دەبوايه بچمە ئەكادىمىيە لاهوتى، هىچ پىت سەير نەبى، چونكە باوكم بابايەكى قەشە بوو. ئىدى لەسەر ئەوە حاشاى لىكردم. من پاشان لە پاريس مېژوووى فەلاكەت و بەدبەختى بەشەرم - واتە مېژوووى تەرەقى و پيشكەوتنم خويىند. تەنانەت بەخويشم كتيبيكم لەوبارەيهو نووسى.. بەلى ئاوا..

لەناكاوا لەسەر كورسيەكە راجفرى، سەرى قوت كردهو، تاويك گوپى هەلخست. ئەوسا لەسەرى رۆيى:

- خەلكى زاراوہى تەرەقى و پيشكەوتنيان بو خۆ گەوجاندىن داھيناو! خويانى پى دەخاپينن! ئەم ژيانە نە ماناي هەيه نە لۆژىك. پيشكەوتن بەبى كۆيلايهتى نايەتەدى. بەبى چەوساندنەو زۆربە لەلايەن كەمىنەى خەلكىيەو، ژيان دەووستى، بەشەريەت ھاوسەنگى خۆى لەدەست دەدات و لەجىيى خۆى دەچەقەيت، ئىمە كە هەول دەدەين گوايه ژيانى خۆمان ئاسان بكەين، كارى خۆمان ئاسان بكەين، بەلام بەو نەك ژيانى خۆ ئاسان و خۆشناكەين، بەلكو دژوارتر و ئالۆزترى دەكەين. كارخانە و ئاميران، لە پيناوى بەرھەمھينانى كارخانە و ئاميرانى زياترە، ئەمە كاريكى ئاقلانە

نییه، پۆژبه پۆژ ژماره ی کرێکاران زیاد ده بن، له کاتی ئیمه زیاتر پێویستمان به جووتیاره تا دانه وێله ی زیاتر به رهه م بێنن، خوراک و دانه وێله گرینگ ترین خوراکیه که پێویسته مرۆف به رهنجی شان له ته بیه ته وه به رهه می بێنیت. تا مرۆف پێویستیانی که متر بێ ژیا نی خوشترو ئاسووده تر ده بی، تا پێویستیانی ژیا نی زۆر تر بێت، ئازادیه کانی که متر ده بنه وه ..

من پێشتر وه م پاشکاویه ئه و بێر و هزرینه سه یر و ئالۆزانه م نه ژنه وتبوو. یه که مجار بوو گویم له و قسانه ده بوو. کابرای فه ره نس ی گوپی به ستبووه وه به ده نگی به رز وه له چوونه وه قسه ی ده کرد و به ترس و نیگه رانیه وه ده یروانیه ئه و ده رگا کراوه یه ی که ده چووه سه ر ژووره کانی دی، ئه و جا که می ک بیده نگ ده بوو، گوپی هه لده خست و دووباره، تیه ه لده چووه وه و به نیمچه تووره بیه ک ده یگوت:

- گوئ له م قسانه ی من بگه ره و وه کو گواره له گوپی بکه. که س نییه پێوسیتی به شتی زۆر بی، هه رکیه ک بگری پارووه نانیک و ژنیکی به سه.

قسه کانی ده رباره ی ژن زۆر ئه فسووناوی بوون، تا ئیستا گویم له و جووره قسانه نه بووبوو، له مانای وشه کانی حا لی نه ده بووم، شیعی ئه وتوی تیه ه لکی شی قسه کانی ده کرد که تا نه و نه م بیستبوون. له ناکاوا هه ستم به لی کچوونیکی زۆر له نیوان ئه م و باشکینی دزدا کرد. به چیه وه کومه لیک ناوی برد که هیچم ده رباره یان نه ده زانی. له وانه :- بیاتریس، قیامیتا، لورا، نینون.

باسی کومه لیک پاشا و شاعیرانی ئاشق و داستان سه رای بو کردم، چه ند شیعیکی به فه ره نس ی بو خویندمه وه، به ده م خویندنه وه ی شیعه رکه انه وه به گویره ی وه زن و پریمی شیعه رکه ان ده سته باریکه کانی که تا ئانیشکان هه لیکر دبوون، ده جوولاند. له ناکاوا به هه لچوونه وه گوتی:

- خو شه ویستی و برسیتی دنیا به ریوه ده بن.

بیرم که وته وه که ئه م وشانه م له کتی بیکی شوپشگی پرا نه دا به ناو نیشانی (پاشا - برسیه تی) خویندبوونه وه، ئه مه کردیه کاریک به ریژیکی زیاتره وه بروانمه ئه م پیاوه. دووباره به هه لچوونه وه هاواری کرد و گوتی :- خه لکی عه ودالی فه رامۆشی و رابواردنن، نه ک زانست و مه عریفه ت!

ئەم بىرۆكەيەى دوايى بەجارى مەندەھۆشى كردم.

سپىدە زوو لە مووبەقەكە وەدەرکەوتم. سەعاتە چكۆلە ديوارىيەكە شەش وچەند خولەككى نيشاندهدا. بەو شەوەكە (بەرەبەيانى، شەبەقى) بەناو بەفر و حەريان كەوتم، گف وھۆرى بايەكە، ھاوار و توورەيى ئەم كابر دلكاوەى وەبىرم دىنايەوہ كە دويشەوم لەگەلىا بەسەر بردبوو. ھەستم دەگرد قسەكانى ئەو لە ئەوكم گىراون وھەرچى دەكەم بۆم قووت ناچىت وخەريكە دەمخنكىنىت. حەزم نەدەگرد بۆ نانەواخانەكە و بۆلاى ھاورى كرىكارەكانم بزقپمەوہ. ئىدى ھىدى ھىدى بە گەرەكى تاتارەكاندا دەسوورامەوہو بەفر بەسەر شان و ملمەوہ كەلەكە دەبوو و سات بەسات زۆرتر دەبوو، ئەنجام دنيا بەتەواوى روناك بووہوہ، ئىدى خەلكى بەديار كەوتن و ھەكو تاپۆ بەناو بەفران كەوتن.

ئىدى جارەكى دى كابرارى مامۆستاي ميژووم نەبينىيەوہ و حەزىشم نەدەگرد بيدىنمەوہ. بەلام پاشان لەزۆر كەسى دىم دەژنەوت كە ژيان پووچە، ھىچى تيا بەسەر نىيە و كارگردن و رەنجدان بىھودەيە. ئەم قسانە زياتر لەلايەن خەلكانى نەخوينەوار وئاوارە و سەرگردان و خانە بەكۆلانەوہ، دەكران. ھەرۋەھا مورىد و پەيرەوانى تولستوى، شارستانىانى خوينەوار، پوحانىان، مامۆستايانى كىميا بەتايبەتى ئەوانەى لەسەر تەقەمەنيان كاريان دەگرد، زانايانى زىندەوہرناسى و زۆرى دىكە، داكوكيان لەو بىر وبۆچوونە دەگرد و ھەمان ئەو قسانەيان دەگرد. بەلام ئەم بىروبوچوون و ھزرانە، ھەكو يەكەمجار كاريان تىنەدەگردم، ھەكو ھەولجار ماندوويان نەدەگردم.

سالىك يان دووسال لەمەبەر (واتە نزىكەى سى سال دواى يەكەم گفتوگۆم دەگەل مامۆستاكەى ميژوودا) من ھەمان بىروبوچوونى ئەوسام، بەھەمان فرمولە و گوزارشتەوہ، لە زارى يەكەى لە ھاورى كۆنەكانمەوہ كە كرىكار بوو، دووبارە بىستەوہ. رۆژىك كەوتىنە گفتوگۆيەكى زۆر جدييەوہ، ئەو پياوہ كە ناوى خۆى نابوو " گەرە سياسەتوان"، بەدەم بزىەكەوہ و بەوپەرى راشكاوييەوہ، كە من ئەو راشكاويەم تەنيا لە رووسان بينىوہ، گوتى:

- ئەلكسى ماكسىموفىچى ئازىزم، من لەم دنيايەدا نە زانست، نە زانستگە و نە فرۆكەم ناوى، ئەمانە ھەرھەمووى زيادە، دەبنەبار بەسەر پياوہوہ، ھىچ يەكەى

لهوانهم ناوئیت. تهنیا کوختهیهک و ژنیکم دهوی که ههرکاتی حهزم لیوو ماچی بکهم و ئهویش ئابروومهندانه، بهجهسته وبه روح بهدهنگمهوه بییت وتهواو. ژیان ههر ئهوهیه وتهواو. تو پۆشنبیرانه دههریت، بویه بهیهکیک له ئیمهمانان نایهیته ژماردن. تو ژهراوی بوویت. بهلای تووه ئایدیا زور له خهکی و له میللهت گهورهتره. تو وهکو جوولهکان دههریت - بهشهر تهنیا بو خوا پهرسی پۆژانی شهممه دروستبوون. (ئامازهیه بو جهژنی ههفتانهی کهلیمییهکان که دهکهوئته پۆژی شهممهوه).

من بهرسقم دایهوه :- جوولهکهکان وا بیرناکهنهوه..

ئاغزه جگهرهکهی توور دایه ناو پوبارهکه. بهبئدهنگی روانیه ئاغزه جگهرهکهی کهبهدهم شهپۆلهکانهوه سهمای دهکرد وگوتی:

- مهگهر ههر شهیتان بزانی چۆن بیر دهکهنهوه، لهوه تویدارترن پیاو لییان تیگات.

ئهمرۆ ههر دوو کمان، چونکه هیچ کاریکی بهسوودمان ئهجام نهدابوو، زور پهست و نارهحت بووین، بو شهوهکهی، که ههیهقهشهویکی پاییزی بوو، له کهناری پوباری نیقادا، لهسهر سهکۆیهکی بهردین دانیشتبووین. ههر دوو کمان پهست و ماندوو بووین، هاوړیکهم له فکران پاچوو و بهکاوهخو گوتی:

- راسته تو لهگهڵ ئیمه دایت، بهلام له ئیمه نیت. ههر بهینی خۆمان بی پۆشنبیران، سهریان له گۆنگلان دهخوریت، هههمیشه ههر لهگهڵ شوړشگیپاندا بوون، وهکو چۆن مهسیح کهسیکی ئایدیالی بوو و لهپیناوی ئهو دنیا دهخهبتی، پۆشنبیرانیش بهو ئاوايه لهرای یوتوپیادا دهخهبتن. خهکی توباوی رادهپهپن و خهکی میمل و مشهخۆر و ئهشقی و خویری و تووری بهگهلیان دهکهون، ئهمانه بویه رادهپهپن و شوړش دهکهن، چونکه ههست دهکهن له ژيانا هیچ جیگه و پیگهیهکیان نییه. کریکاران بویه شوړش دهکهن تا حکومهتیکی شوړشگیپ بیته سهر حوکم و کهرهسته و بهرهه می کار بهشیوهیهکی دادپهروهرا نه دابهش بکریت. وهختایهک دهسهلات به تهواوی بگرنهدهست پیتوايه به دامهزراندن و بهرپوهبردنی حکومهت رازی دهبن؟ نهخیر! ههریهکه بهلایهکدا دهروات و بوخوی لهپیناوی خۆیدا سووچیک دهگریت.. ئامیر وسهعهت دهلیی؟ ئهمه پهتی ملمان تووندتر دهکات، له ملمانی دهجهپینی، باری

سەرشانمان قورستر دەكات. نەخپىر دەبىي خۇمان لە كارى زىادە بەدوور بگرين. مرؤف پېويستى بە ئاسوودەيى و ئيسراحت هەيه. كارخانان و زانست ئەمەمان بۆ داببن ناكات. مرؤف كەهەرخۆى بوو پېويستى بە شتى زىادە نيبه. منىك كە مالىكى بچووكم بەس بىت، ئىدى بۆ شارين مەزن دروست بكەم؟ مرؤف لە هەركات و شوينىكدا بەكۆمەل ژيا پېويستى بە ئاوى بەلۆعە دەبىت، پېويستى بە زىراب، بەكارەبا و ئەوجۆره شتانە دەبىت. تۆ بيهينه بەرچاوى خۆت، ئەگەر مرؤف دەستبەردارى ئەوجۆره شتانە بىت، بزانه چەند ئاسان وخۆش دەژى! زۆرشتى ژيانى ئيمە زىادن زىاد، هەرەمووشى لە سۆنگەى رۆشنىيرانەوہيه. بۆيه ئەز دىژم كە رۆشنىيران چىنىكى موزىرى كۆمەلگەن.

پىمگوت، هىچ مىلەتتىك ناتوانى وەكو ئيمەى رپوسان بەمجۆره بى مانايە بژى، ژيان لە هەر مانايەك قالا بكاتەوہ. هاودەمەكەم زەردەخەنەيهكى بۆكرد وگوتى:

- ئيمەى رپوس لەبارى رپوحىوہ ئەزادترين خەلكى سەر رپوى زەوين. لىم مەگرە، ئەوہى من دەيلىم تەواوہ، مليۇنان خەلكى رپوس وەكو من بىردەكەنەوہ، لى ناتوانن، نازانن چۆن گوزارشتى لىبەن.. پېويستە تا دەكرىت ژيان سادە و ئاسانتر بكەين، ئەوسا ببينه خەلكى چەند خۆش دەژين، چۆن ژيانيان لەلا خۆشەويست دەبىت..

ئەم پياوہ تولستۆيست (مورىد و پەيرەوى تولستوى) نەبوو، هىچ مەيل وئارەزوويەكى ئەنارشىستى نەبوو، زۆرچاك دەمناسى، رەوشى گەشەكردنى فيكرى ئەوم دەزانى، دواى ئەو گەفتوگۆ و گەنگەشەيه ناچار دەبىرەوہ چووم: "تۆ بلىي ئەو مليۇنان خەلكە، تەنيا بۆ ئەوہ بچنە ژىربارى قورس و زەحمەت و عەزابى شۆرش، چونكە لەدلى خۆدا، بە ئومىدى ئەوہن لە ئىش و كار رزگاربن؟ كەمترين رەنج بەدن و زۆرترين خۆشى و لەزەت بدىنن! شتى وا چۆن دەبى، ئەمە خەيال پلاويكى خۆشە، بەلام زوو كەروو هەلدىنيت، مەحالە بىتەدى، شتىكى تۆباوييه.

ليرەدا، شىعريكى هنرىك ئەپسنم بىركەوتەوہ (هنرىك ئەپسن ۱۸۶۸ - ۱۹۰۶)
شانۆنامە نووسىكى نەرويجىيه) كەدەلئيت:

دەلئى من بووم بەكەسىكى كۆنەپارىز و محافزكار

نەخپىر من هەر وەكو خۆم ماومەتەوہ

لهوانه نيم كه ده يانه وئ گه مه به داشان بكن

به لكو ده مه وئ هموو گه مه كه م تيك بده م

گه مه كه رابگرن

من ته نيا يه ك شوړشم له بيره

كه له هموو شوړشه كاني دواتر

دروستتر بوو

بووه مایه ی شانازی قاره مانه كاني

شوړشيك بوو، لافاوه گه وره كه ی

له گه ل خوډا هه لگرتبوو

شه يتان پيی خه له تا

نووح بوو به دكتاتورى سهر

كه شتیه كه

ده ی گه لو، با سهر له نوئ تا قيبكه يينه وه

با بو ئه م كاره، جه نگاوه ر و

وتاربيژان په يدا بكه ين

به لئ، ئيوه لافاويكى ديكه ی گه وره

به رپاكهن، كه دنيا بداته بهر،

رأى بماليت

هه نگی ته مه شاكهن، من به چ

شادييه ك بومبايه ك ده خه مه

ژير كه شتیه كه وه و

دهيته قينمه وه!

دهستكهوت وداهاتی دووكانه كهی دیرنیکوف یه جگار كه م بوو. به لام ژماره ی نهو كه س و پرۆژانه ی كه پیویستیان به كومه کی دارایی وپاره بوو، پرۆبه پرۆژ زیاتر ده بوو. ئاندري، سه ری له به رخۆ دهنه، دهستی به ردینه كه یدا دینا وده یگوت: - ده بی بیر له چاره یه ك بكه ینه وه.

ئه وسا له پرووی ناچار یه وه بزه یه کی بو ده كرد یان هه ناسه یه کی هه لده كیشا. كه ته مه شای نهو پیاوهم ده كرد، وه كو مه حكوممیکی نه به دی، مه حكومم به كارین قورس له پیناوی به شهران ده هاته به رچاوم، هه رچه نده خو ی له گه ل نه م حوكمه دا راهینا بوو، به خوا یشتی خو ی چوو بووه ژیرباری، به لام هه ندی جار زور له شانی گران ده بوو. من زور جار و به شیوازی جیاواز لیم ده پرسى: - باشه بو نه م كار ه ده كه ییت؟

وادیار بوو، له مانای پرسیاره كه م نه ده گه یی، هه می شه وه لامی پچر پچر و فامنه كری ده دامه وه. بو نمونه به زمانیکی نه ده بی سه ختفام باسی دژواری و نارپه حه تی ژیانى جه ماوه ری خه لکی ده كرد، باسی گرینگی و زه رووره تی فه ره ههنگ و زانست و خویندن و فیربوونی ده كرد.

كه لیم ده پرسى: - باشه خه لکی عه ودالی فه ره ههنگ و زانستن، حه زی لی ده كه ن؟

ده یگوت: - نه ی مه عنای چی، هه ر ته مه شای خو ت بكه، تو حه زی لینا كه ییت؟ حه زی لی ده كه ییت و زیاتریش.

به لی من حه زم له زانست و خوینه واری ده كرد. به لام من هه می شه قسه كانی یاروی مامۆستای میژووم وه بیر ده هاته نه وه كه ده یگوت: - خه لکی عه ودالی خودفه رامۆشی ورا بواردن، نه ك زانست و مه عریفه ت!

نه م جو ره بیروه زره تووندوتیژانه له وه خه ته رترن بخرینه میشکی هه رزه كارانی هه قده سالانه وه. نهو بیرانه نه میشکی هه رزه كاره كان ده كه نه وه نه خه لكیش سوودیان لیوه رده گرن.. ئیدی گه بیمه نهو قه ناعه ته ی كه خه لکی بویه حه ز له حیاكیه ت و چیرۆکی خو ش ده كه ن و گو یی لی ده گرن بو نه وه ی هه رنه بی بو ماوه ی سه عاتی خو فه رامۆش بكه ن و له ژیانى سه خت و دژواری باوی پرۆژانه ی خو یان

دووربکه ونه وه. چهنه لایه نی فانتازی و خه یالای نی ئه م چیرۆکانه زیاتر بیت، خه لکی به تاسه ی زیاتره وه گوئی لیده گرن یان ده یخویننه وه. ئه و کتیبانه به ره واجترن که لایه نی خه یالیان زالتره.. به کورتیه که ی من له مژ و دوومانیکی بی مانادا مه له م ده کرد و ده ژیام."

دیرنیکوف بریاری دا نانه و اخانه یه ک بکاته وه. ئه وه نده ی له بیرم بی دوا ی لیکدانه وه و حیساب و کیتابیکی ورد گه ییه قه ناعه ت که هر رپوبلیک له سه دا سی و پینچ قازانجی ده بیت. بریاردرا من له وئ وه کو خه لفه، یان یار دیده ده ری وه ستا کاربکه م، به حوکمی ئه وه ی "یه کیکم له شانکه" ده بوایه وه کو خاوه ن مال چاودیری نانه واو کریکاره کان بکه م که ئارد، رۆن، هیلکه و که ره سه تکهانی دیکه ی شیرینی سازی نه دزن.

به وجۆره له ژیرزه مینه گه وره پیسه که وه، گواسته مه وه بو ژیرزه مینیکی بچوو کتر و پاکتر، ئیدی یه کیک له ئه رکه تازه کانی من ئه وه بوو که پاک و خاوینی دووکانه که رابگرم. ئیدی له جیاتی ئه وه ی له گه ل گروپیکی چل که سیدا کاربکه م، لیره له گه ل یه ک که سدا کارم ده کرد. ئه م پیاوه لا جانگه کانی بۆز بوو بوون، ردینیکی دریزی نووک تیزی هیشتبووه وه. ده م وچاوی باریک و لیل، چاوانی خه والوو، ده میکی سهیری هه بوو، بچووک وه کو ده می ماسی، لیوه کانی ئه ستور به جۆری خری کرد بوونه وه، له تۆوایه خۆی بو ماچ ئاماده کردوو. پرشنگیکی کومیدی له چاوانی ده بووه وه. هه لبه ته دزی ده کرد، هر له یه که م شه وه وه، ده هیلکه، نزیکه ی کیلویه ک زیاتر ئارد و پارچه یه ک که ره ی خسته لاوه. لیم پرسی:- ئه مه ت بو چییه؟

به رسقیکی دۆستانه ی دامه وه وگوتی:- ئه مه م بو کیزیکه.. بو کیزیکی جوانی ده به م!..

نیوچه وانی تیکنه وله سه ری رۆیی:- بو کیزیکی بچکۆله ی جوان!..

هه ولما تیی بگه یه نم دزی له هه موو دنیا دا هر تاوانه. به لام وادیار بوو، نه متوانی قه ناعه تی پی بینم، یان خۆم قه ناعه تم به قسه کانی خۆم نه بوو، بۆیه هیچ کاردانه وه یه کیان لینه که وه ته وه و قسه کانم به با چوون.

وه ستای دز، له سه ر مشه مای سه ر هه ویره که راکشا و له په نجه ره که وه ده یروانیه ئه ستیره کان و له به رخۆیه وه ده ی پرتاند و ده یگوت:

- ئەو من فير دهكات، يه كه مجاره ده مبینی و ئامۆزگاریم دهكات، چۆله كه كهی ئه مسال
به وهی پار دهلی تو جوو كه جوو ك نازانیت. وه للا بابه خو شه، ئاخر من سی عه مری تو م
ههیه!

دوای ئه وهی له ته مه شای ئه ستیره كان بو وه وه، لیی پرسیم:

- له وه ده چی تو م له شوینیک دیتبی. پیش ئیره له کوئ کارت کردوه؟ له لای سیمینوف؟
له شوینه كه کریکاره كانی مانیان گرتبوو؟ سهیره!.. كه واته له خه وا دیتوومیت..

دوای چهند رۆژیک بو م ده ركهوت ئه م پیاوه له راده به دهر خه وخو شه. ده توانی
هه رچۆنی بوئ و له هه ر شوینیکا بی بخه ویت، ده توانی به پیوه بخه وئ، به
كه ره كه كهی ده ستیه وه بخه ویت. كه ده خه وت، برۆكانی به رز ده بو نه وه، سه روسیمای
به شیوه یه کی كومیدی ده گۆرا. قسه ی دلخوازی ئه و باسی گه نجین شاراو هی بن عاردی
وخه ونان بو. به قه ناعه ته وه ده یگوت:

- من قوولایی زه وی ده بینم. ناخی زه وی پره له گه نج. هه ره هه مووی باول و سه ندوقین پر
له زیپر و زیو وجهه واهیراته. ناوبه ناو خه ون به هه ندئ شوینه وه ده بینم كه وه كو
ناوله پی خو م ده یان ناسم. جاریکیان له خه وما گه رماویکم بینی، له سووچیکی
حه مامه كه وه، سه ندوقیکی پر له زیو شارد رابو وه وه. بله ز له خه و رابووم، یه كسه ر بو
ئه وینده ر چووم، تاریكه شه ویک بوو چاو چاوی نه ده بینی. كه وتمه هه لكه ندنی
ئه رزه كه، زورم هه لكه ند، نزیكه ی گه زیكم هه لكه ند، چی بدۆزمه وه باشه؟ كو مه لیك
ره ژوو وكاسه سه ری سه گیک. له دلئ خو ما گوتم ته واو دۆزیمه وه! له ناكاوا شووشه ی
په نجه ره یه ك هاره ی كرد وشكا. ژنیک یه كسه ر، یه ك به خو ی هاواریكرد: "ئه های
پاسه وان، فریاكه ون، ئه و دزه بگرن..". باش بوو زوو هه لاتم ده نا بیرازیکی باش ده كرام.
سهیره ها!

زورجار ئه م ده سه ته واژه یه م "سهیره ها!" لیده بیست، به لام ئیفان كوزمیچ لوتونین
به خو ی پیده كه نی، نیوچاوانی تیکده نا، كونه كه پیوانی ده كرانه وه، چاوه كانی
ده هاتنه وه یه ك و كه پیوی گرژ ده بوو.

خهونهکانی جوان وبالکیش نه‌بوون، به‌لکو وه‌کو واقع تال و ناخوش بوون، ئیستاشی پیوه‌بی، تیینه‌ده‌گه‌یشتم بوچی بهو ئاو وتاوه، بهو شهوق وزه‌وقه‌وه ئه‌و خه‌ونانه‌ی ده‌گی‌رایه‌وه، کهچی هه‌زی نه‌ده‌کرد باسی ئه‌و بویه‌رانه بکات کهله ده‌وروبه‌ری خویدا پرویان ده‌دا. (له ئاخر وئوخری نه‌وه‌ته‌کاندا، له گوٚقاریکی شوینه‌وارناسیا، وتاریکم خوینده‌وه که گوايه لوتونین - کوروفیاکوف له شوینیکی باژیروکی شیستوبول دا، جه‌ریه‌کی پر له سکه‌ی عه‌ره‌بی دۆزیوه‌ته‌وه.م. گوٚکی).

خه‌لکی شار هه‌موو خرۆش‌ابوون، کیزی بازرگانیکی چای، بازرگانیکی به‌نیوبانگ، که‌به تۆبزی به‌می‌رد درابوو، دواي ئاهه‌نگی ماره‌برینه‌که‌ی له کلێسادا، یه‌کسه‌ر خو‌ی کوشتبوو، ئیدی هه‌موو شار خرۆش‌ابوو، چه‌ند هه‌زار گه‌نجیک خرپوونه‌وه‌و به‌شداری به‌پیکردنی جه‌نازه‌که‌یان کرد، خویندکاره‌کان وتاریان له‌سه‌ر گلکۆکه‌ی خوینده‌وه. له‌کوٚتاییدا پۆلیس بلاوه‌ی پیکردن. خه‌لکانیکی زۆر له دووکانه‌ بچووکه‌که‌ماندا به‌ده‌نگی به‌رز باسی ئه‌م کاره‌ساته‌یان ده‌کرد، ژووره‌که‌ی پشت دووکانه‌که‌ پربوو له خویندکارانی شوٚر‌شگیٚر، ده‌نگی پرسۆز وگودازیان، پر تووره‌یی و نارازیان ده‌گه‌ییه ژیرزه‌مینه‌که‌. لوتین گوٚتی:- گوٚی ئه‌م که‌چه‌یان به‌ مندالی باش رانه‌کی‌شاوه.

ئه‌وجا که‌وته‌ گی‌رانه‌وه‌ی خه‌ویکی خو‌ی وگوٚتی:

- له خه‌ونمدا، له‌قه‌راخ گوٚلیک رۆنیشتبوووم و خه‌ریکی ماسی گرتن بووم، له‌ناکاوا پاسه‌وانیک په‌یدابوو و تی‌ی خوٚریم: " بوه‌سته، ئه‌وه چ ده‌که‌ی لی‌ره، چۆن لی‌ره ر‌اوه‌ماسی ده‌که‌ی؟ " هه‌رچی سه‌رم هی‌نا وسه‌رم برد، ده‌ره‌تانی هه‌لاتنم نه‌بوو، ناچار خۆم هه‌ل‌دایه‌ ئاوه‌که‌وه‌و خه‌به‌رم بووه‌وه.

هه‌رچه‌نده ئه‌م هاوٚپی‌هم واقیعبین نه‌بوو، زۆر دووربوو له واقیعه‌وه به‌لام وپ‌رای ئه‌وه‌ش دواي ماوه‌یه‌کی که‌م هه‌ستی کرد له نانه‌واخانه و شیرینی خانه‌که‌ی دیرنیکوف دا شتیکی نائاسایی هه‌یه، دوو کیژ له دووکانه‌که‌دا کارده‌که‌ن و خزمه‌تی مشت‌ه‌ریه‌کان ده‌که‌ن، هه‌رچه‌نده ئه‌وکاره بو‌ئ‌ه‌وان ده‌ستی نه‌ده‌دا، چونکه‌ خوینده‌وار و کتیب خوین بوون. یه‌کیکیان خوشکی خاوه‌ن دووکانه‌که‌، واته دیرنیکوف بوو، ئه‌وی دیکه‌یان ده‌سته خوشکی بوو، ئافره‌تیکی بال‌به‌رزی سه‌رگوٚنا ئال و نیگا‌گه‌رم و چاو‌جوان بوو. خویندکاره‌کان هه‌موو رۆژی ده‌هاتن وله ژووره‌که‌ی پشت دووکانه‌که‌دا

داده نیشن و بابه تیکیان ده کرده و به ده نگی بهرز گه نگیه شیان ده کرد و هه ندیجار به چیه وله بن لیوانه وه قسانیان ده کرد. ئاغا زور به که می ده هات بو ئیره، چونکه منی " شاگردو خه لفه " کاروباری دووکانه کهم به ریوه ده برد و به خاوه نی دووکانه که ده ژمیردرام.

لوتونین، لئی پرسیم:- تو خزمی ئه ربابی؟ یان ده یه وی بتکات به زاوی خوی وانیه؟ سهیره ها! باشه ئه م خویندکارانه بوچی هه میشه لیره؟ له بهر ئه و دوو کچه دین؟ ئه ها.. رهنگه و ابیت. خو ئه و کچه خانانه جوانیش نین. پیماویه خویندکاره گه نجه کان ئه وه نده ی نان خوربوون، ئه ونده تو لاز نه بووم. (تولاز: لاوی چاوله وه ری و میباز).

سهیر ئه وه بوو هه موو به یانیه ک، له بهینی سه عات پینج و شه شدا، کچیکی لاق کورت ده هاته بهر په نجه ره ی نانه و اخانه که، ئه م کچه، خر له توپ ده چوو، که دیقتت ده دا له خه راره گندوره ده چوو، له قه راخ په نجه ره که داده نیش و لاقه رووته کانی شور ده کرده وه، به ده م باویشکدانه وه هاواری ده کرد:- قانیا! (قانیا سووکه له ناوی ئیقانه).

سه ریوشیکی ره نگیی به سه ره وه بوو، قزه خه نه ییه لووله که ی له ژیر سه ریوشه که یه وه هاتبووه ده ری، چین چین که وتبووه سه ره هه نیه چاله که ی و گونا ئاله کانی و ناوبه ناو ده که وته سه رچاوه خه والوو کانی، به ده سته چکوله کانی قزه که ی له سه رچاوی لاده برد. قامکه کانی زور سهیر بوون، وه کو قامکی مندالی نوزاو هه میشه کرابوونه وه. زورجار له خوم ده پرسى: " ئه ری پیاو ده توانی له گه ل کچیکی و اهیدا باسی چ بکات؟ که ئه و ده هات، من وه ستاکه م بیدار ده کرده وه. به پیرییه وه ده چوو و له کچوله که ی ده پرسى: - ئه مه خوتی، هاتیت؟

- باش خه وتیت؟

- ئه ری.

- له خه وتا چیت بینى؟

- له بیرم نه ماوه.

شار، هیمن و ئارام بوو. به لام نازانم له کوینده ره وه خسه خشی گسکدان ده هاته گوئ، کیشکه و چوله کان تازه له خه و رابوو بوون و به جریوه جریو که وتبوونه سه ر سوانه و حه وشه و بانان، تیشکی گهرمی روژ خوی له شووشه و په نجه ران هه لده سوو. من روژی

وام زور له لا خوښبوو. وهستا، دهسته تووکنهکانی له پهنجره کراوهکهوه بردنه دهري و کهوته نهوازش و ختوکهدانی لاقهکانی کچولهکه، ئهويش بهوپهري خوینساردی و بی موبالاتیهوه خوی بو شل دهکرد، بهبی ئهوهی هیچ بزهیهکی بیټی، تهنیا چاوه مه‌رییهکانی، ده‌تروکاندن.

لوتونین، پیی گوتم: - پشکوف کولیره بهرون وکولیچهکان ده‌ربینه برژاون. منیش پلیته ئاسنهکانم له فرنهکه ده‌ردینا. وهستا نزیکهی نیو ده‌رزهن کیک و نان و کولیچهی هه‌لده‌گرت و ده‌یخته کوشی کچولهکهوه. کچهش کیکه گهرمه‌کهی ئهم ده‌ست و ئه‌وده‌ست ده‌کرد، ئه‌وجا به‌ ددانه زه‌رده‌کانی که‌له ددانی مه‌ر ده‌چوون قه‌پی پیدا ده‌کرد، ده‌می ده‌سووتا، تووره ده‌بوو، هاواریده‌کرد. وهستا به‌ میهر و مه‌حه‌به‌ته‌وه ته‌مه‌شای ده‌کرد و، ده‌یگوت: ته‌نووره‌که‌ت داده‌وه بی‌ شهرم!

که کیژی ده‌رویی، وهستا له‌به‌رده‌م منا ده‌که‌وته تاريف و رانانی خوی وده‌یگوت: - خو دیتت، ریک له‌ به‌رخي به‌هاری کولکن ده‌چیت! براله من که‌سیکی بی‌ زه‌وق نیم، چه‌زم له‌ ژنی به‌می‌رد نییه، تهنیا ده‌گه‌ل کچاندا په‌یوه‌ندی ده‌گرم. ئهمه‌ سیازده‌مین ماشقه‌ی منه. ئهمه‌ زرکیژی نیکیفوریچی پاسه‌وانه.

که ئه‌و هه‌موو که‌یف و شادمانییه‌ی ئه‌وم ده‌بینی له‌ دل‌ی خو‌دا ده‌مگوت، باشه‌ منیش ده‌بی‌ واه‌ی بزیم؟

هه‌رکه‌ نانه‌ سپیه‌کان ده‌برژان و له‌ فرنه‌که‌ ده‌رده‌هینران، که‌به‌ کیلو ده‌فرۆشان، ده‌ دوازه‌ نانم ده‌خسته‌سه‌ر ته‌خته‌یه‌ک و بو دووکانی شیرینی فرۆشیه‌که‌ی دیرنیکوفم ده‌برد. دواي ئهم کاره‌ ده‌گه‌پامه‌وه، زه‌مه‌یله‌یه‌کی گه‌وره‌م که‌ سی کیلو نان و کیک و کولیچه‌ی ده‌گرت، پر ده‌کرد و به‌ هه‌شتاو بو ئه‌کادیمیای لاهوتیم ده‌برد، تا فریای تیشتی خویندکاره‌کانی بخه‌م. ئیدی له‌ پارپه‌وه‌که‌ی به‌رده‌م هۆله‌ گه‌وره‌که‌ی نانخواردنا ده‌وه‌ستام، ئیدی به‌ قه‌رز و به‌نه‌خت نان وکولیره‌م به‌ خویندکاره‌کان ده‌فرۆشت و به‌ده‌م ئه‌و کاره‌وه‌ گویم له‌ هه‌موو ئه‌و گه‌فت وگو وگه‌نگه‌شانه‌ ده‌گرت که‌ ده‌رباره‌ی تولستوی ده‌کران، یه‌کیک له‌ مامۆستایه‌کانی ئه‌کادیمیای که‌نیوی گوسیف بوو، دژمنی سه‌رسه‌ختی تولستوی و پینماییه‌کانی ئه‌وبوو. هه‌ندیجار کتیبانم ده‌خسته‌ بن نانه‌کانه‌وه‌و له‌گه‌ل خو‌دا ده‌م‌برد، به‌دزییه‌وه‌ ده‌مدان به‌م یان به‌و خویندکار، هه‌ندیجاری دیکه‌ش خویندکاره‌کان بلاوکراوه‌ وکتیبانیان به‌ دزییه‌وه‌ ده‌په‌ستایه‌ ناو

زەمىلەكەمەو. ھەفتەى جارىكيش دەبوایە ھەندى دوورتر برۆشتبام، دەبوایە بۆ شىتخانە برۆم. دەبوا نانم بۆ ئەویندەر بېردايە، لەوئ دكتورىكى پسپورى دەروونناسى ھەبوو بەنىوى بىختىروف، لەوئ دەرسى شەرح دەکرد و نەخۆشەکانى ۋەكو نموونە بە خویندكارەكان نیشان دەدا. رۆژىك باسى نەخۆشكى بۆ خویندكارەكانى دەکرد كە تووشى شىتاتى خۆبە زالزانى بووبوو. ئەم نەخۆشە پياويكى دريژداھۆلى بارىك و بنىس بوو، سەراپا سپى پۆش بوو، جلكى خەستەخانەى لەبەربوو، كلاويكى قووچى لەسەر بوو كەلە شىوھى گۆرەويدا چنرابوو، كە بەو حالەو ھەيە بەردەرگای ھۆلى محازەرەكە، بەدەستى خۆم نەبوو، بزەيەكم ھاتى. بەلام ئەو بەدەم رپوھ بۆ ھۆلەكە، ساتىك لە بەردەمدا ۋەستا و رپىك چاوى لە دوور چاوانم برى، بەدەست خۆم نەبوو پاشەوپاش كشامە دواو. ۋەكو ئەو بوو ئەو نىگا تووندەى لە چاوەرەشەكانى ۋە دەھاتەدەرى، ناخى سمى بم. بەدرىژايى ئەو ماوھىەى كە محازەرەكە خاياندى و بىختىروف بە رپزەو ھەگەل شىتەكەدا دەدواو دەستى بە رپىنى خويدا ديئا، منيش بە دزيەو دەستم بە دەم وچاوى خوما ديئا، ھەستم دەکرد چنگىك لمى گەرم كراو بە سەروچاومدا.

كابرانى نەخۆش بە دەنگىكى گر و گىراو شتىكى لە بىختىروف دەپرسى. دەستە دريژ وترسناك و ئەنگوستە بارىك ولاوازەكانى لە ئاسىنى رۆبەكەيەو ھىنايە دەرەو، وام ھەستەدەکرد، دەستەپيسەكانى خۆبەخۆ دريژ دەبن و لەویندەرەو دەگەنە من و دەياننىتە بۆقەتەى ملم و دەمخنكىنىت. دەم وچاوى لاواز و رەق وتەق، چاوەرەشەكانى بە قولاً چووبوون و پرشنگى رق و كىنەيەكى ترسناكيان ليدەبووھو. نزيكەى بيست خویندكار دانىشتبوون و تەمەشای ئەم پياوھ سەيرەيان دەکرد و جارجارىك سەيرى شەوكلاوھ قووچەكەيان دەکرد ۋەھەندىكيان بزەيەكيان دەھاتى، بەلام زۆرەيان بە خەمىنيەو تەمەشای رەفتار و گوفتارى ئەويان دەکرد. چاوى ئەمان لەچاو چاوانى گر گرتووى ئەودا زۆر ئاسايى دەھاتنە بەرچاو. چاوانى ئەو ترس و خۆفيان دەخستە دلەو.. سام و ھەيبەت و مەزنايەتيەكى بى وینەى تيا بەدى دەكرا.. بەلى بەدى دەكرا!

لەنيو بیدەنگى خویندكارەكانەو كەلە بیدەنگى خيلى ماسىيان دەچوو، دەنگى مامۆستا بختىروف، زۆر بەئارامى و بە بتەوى دەگەيە گوى. ھەر پرسىارىك دەبوو مایەى ھاواری ترسناكى نەخۆشەكە، ھاواریك كە دەتگوت لە بنەبانى ئەشكەوتەو

يان له ناو ديواره بېگيان و سپيه كانه وه ديت. هه لّس و كه وتى ياروئى نه خوئش زور سهنگين ومه غروورانه بوو، وه كو رّوحانيه كى گه وره ي كلّيسايان ره فتارى ده كرد.

شهويئ شيعريكمبو ياروئى شيت دانا، ناوم نا " گه وره ي گه وران و دوست و شيره تكارى خودا " تا ماوه يه كى زور سيماي ئه وم له بير وخه يالدا نه ره وييه وه و ژيانى ليتال كرد بووم.

من له سه عات شه شى ئيواره وه تا نيوه رّو كارم ده كرد. دواى نيوه پروان ده خه وتم. وه ختى خوئندنه وه م زور كه م بوو، وه خته كه م له به ينى كار كردندا بوو، بو نمونه دواى شيلانى فهده يه ك ئارد و چاوه پروان كردنى ئه وه ي هه لبيت، يان دواى ئه وه ي كوليره و كوليجه كانمان له فرنه كه دهنه و چاوه پروانمان ده كرد تا ده برژا، ئيدى له و كاتانه دا دهره تان و دهره تم دينا بو خوئندنه وه. من تا زياتر فيرى كاره كه ونه ينييه كانى كاره كه ده بووم، وه ستام كه متر خوئى له كار دهداو خوئى ددزييه وه، زياتر كاره كانى به سه ر مندا دهدا بو ئه وه ي له كارا قال بيمه وه. زور جار به راويژيكي دوستانه و به سه رساميه وه ده يگوت:

- تو كه سى كى به هره دارى، زيره كى. ئه گه ر كار و ابروات دواى يه ك دوو سالى دى ده بيت به وه ستايه كى كارامه وشايسته. سه يره ها! به لام چونكه هيشتا منداليت كه س به گويئ ناكات و ريزت ليتاگرئيت..

كتيب دوستى و مه يلى خوئندنه وه ي منى پيئ په سند نه بوو، هه ميشه كه گوايه چاكي منى ده ويئ، ئاموزگارى ده كردم و ده يگوت: - واز له خوئندنه وه بينه، له جياتى خوئندنه وه بوخوت كه ميك بخه وى باشته!

هه رگيز ليئى نه ده پرسيم كه چ جوړه كتيبك ده خوئمنه وه، هه موو زيكر و فيكرى ئه و لاي گه نجى ژير زه ويان وكچه لاق كورته خريلانه كه بوو. هه نديجار كچه ي ناقبرى به شه و ده هات بولاي، ئه گه ر هه وا خوئشبايه ده يبرد بو دالانه كه و له به ينى فهده ئارده كانه وه پالى ده خست. خو ئه گه ر دنياش سارد بوايه بروكاني ويك دينايه وه و به دهم خوراندنى هه نيه يه وه ده يگوت:

- نيو سه عاتك ئيره مان بو چول ناكه يت!

من دهچوومه دهرهوه، بیرم لهو جیاوازیه گهورهیه دهکردهوه کهله نیوان ئەم ئەشقه و ئەوهی لهنیو کتیباندا دهمخویندهوه ههبوو..

خوشکهکهی خاوهن دووکانهکه، له ژووره چکۆلهکهی پشت دووکانهکهدا دهژیا. من بهبهردهوامی سهماوهرم بو پیدهکرد، ههولمدهدا تا دهکری کهم بیدینم. به دیتنی زور نارحهت و نیگهران دهبووم. چاوه مندالانهکانی ههمان نیگای یهکهم دیدارمانی بیردهخستهوه، نیگایهکی له تهحهموول بهدەر بوو. جوړه بزیهکم له قوولایی چاوهکانیا بهدی دهکرد، دهتگوت گالته بهمن دهکات.

ئوهونده بههیز وتوانابووم ههر مهپرسه، زور بهو توانایهوه دهنایم. که وهستاکهم دهیبینی له گونیه ئاردی پینچ پووتی دهنهوم و ههلیدهگرم، بهکهسهرهوه دهیگوت:

- تو توانا و هیزی سی زهلامت ههیه، بهلام ئاقل نیت، ئەگەر یهک توژ بالات بهرزتر بوایه، دهبووی به گاجووت..

لهو ماوهیهدا له خویندنهوهی ژمارهیهک کتیبان بوومهوه. خووم دایه خویندنهوهی شیعر، زورم ههز له شیعر بوو، ههندیجار به خویشم شیعرم دادهنا. بهزمانی خوم شیعرم دهگوت، ههستم دهکرد شیعرهکانم قورس ورهقن، زمانیان توونده، ههستم دهکرد بهو زمان و پهیقانه دهتوانم گوزارشت له هزر و بیره گونگ و ئالۆزهکانی خوم بکهم. ههندیجار به ئانقهست شیعی رهبق و زبرم دهگوت و شیعی داشورینم دژی ههندی شتی نادیار دهگوت. خهشی خوم دهربارهی شتیکی نادیار دهپرشت.

یهکیک له مامۆستایهکانم که خویندکاری بهشی ماتماتیک بوو، ههموو جارئ سهرزهنشتی دهکردم ودهیگوت:

- شهیتان تو دهزانی به چ زمانی قسه دهکهیت، ئەمانه وشه نین، بهردن، له بهردا پهقترن!

وهکو زوربهی ههرزهکاران لهخوم رازی نهبووم، خوم به کهسیکی زبر وههلهشه دهزانی. رохسارم زهق ورهبق له رохساری کالمیکان دهچوو (کالمیک: قهومیکی بچووکن له کهناراوهکانی دهریای قهزوین، لهنزیککی شاری ههشتهرخان دهژین، پیاوانیان به تووند وتۆلی وبه بههیزی و ژانایان بهجوانی بهنیوبانگن، گورکی لیهدا خوی به پیاوانی کالمیک دهشوبهینیت). دهنگم بهرز بوو و پیم کۆنترۆل نهدهکرا.

به لَام خوشکه کهی ئاغام به پیچه وانه وه، چالاک و چه له ننگ، گورج و گۆل ده تگوت په ره سیلکه یه و به ئاسمانا دیت و ده چیت. ههستم ده کرد گورج و گۆلییه کهی به هیچ جورئ ده گهل جهسته خرو قه له وه که یا ناگونجیت. له هه لس و کهوت و ره فتاریا شتیکی ئاسایی و ده ستکرد به دی ده کرا. دهنگی هه میسه شادبوو، زور پیده که نی، که دهنگی پیکه نینه زه لامه کهیم ده ژنهوت له دلی خودا ده مگوت: حه ز ده کات یه کهم دیداری خویم له بیر به ریته وه. به لَام من حه زم نه ده کرد ئه و یه کهم دیداره له بیر خوم به رمه وه. من شتی ئاسایی و ناباوم له لا ئازیزه. حه زم ده کرد ئه وه بزانه که بوونی شتین ناباوم هه م مومکینه وه هه م هه یه.

هه ندیجار لیی ده پرسیم:- تو چی ده خوینیته وه؟

به کورتی وه لَامم ده دایه وه، هه رچه نده حه زم ده کرد پیی بلیم:

- جا تو هه قت چییه من چی ده خوینمه وه؟

پوژیک وه ستا دزه کهم، به دهم نه وازش کردنی که پله لاق کورته که یه وه، به راویژیکی مه ستانه پیی گوتم:- که میک بجو ده ره وه بو ناچی بولای خوشکه کهی ئه رباب و بوخوت له گه لیا را بویری؟ بوچی ئه م هه له له کیس خوت ده ده ی؟ ئاخ خویندکاره کان..

سویندم لیخوارد که ئه گه ر جاره کی دی قسه ی و ابکات، سه ری به سه نگی ته رازو وه که ده شکینم. ئه وسا ژووره کهم بو چۆلکردن و خوم به دالانه که دا کرد و له سه ر فه رده ئارده کان رو نیشتم. له درزی ده رگا که وه که قهت جووت نه ده بوو، گویم له ده نگی لوتونین بوو که ده یگوت:- چما لی زویر بم؟ نه هه قی ناگرم ئه وه نده ی کتیبان قووت داوه، وه کو شیتی لیها تو وه..

جرج و مشکان، له دالانه که دا وله بهینی فه رده ئارده کاندا ته راتینیان بوو، کچه که ش له ناو نانه واخانه که دا هه ر ئاخ و ئوفی بوو. چوومه حه وشه. بارانیکی نه رم و بیده ننگ ده باری، بای نه ده هات، پیاو هه ناسه ی ته ننگ ده بوو، بو نسو ده هات. لی ره واره کانی ده ورو به ری شار ده سووتان. کات دره ننگ بوو. شه و له نیوه تیپه ری بوو.. په نجه ره ی ماله که ی به رانه بر نانه واخانه که کرابو وه وه، له ژووره نیمچه پونا که که وه، ده نگی ئه م گورانیه ده هات:

فارلای پیاوچاک، سه ر زیپین

له سهري را تهمهشا دهکات

خنده و پیکه نین به سهر

رپیگه و بانه که دا

ده به شیتته وه.

هه ولما، وه کو چۆن که پله که ی نانه واکه به باوه شیبیه وه بوو، به و ئاوايه به خه یال
ماریا دیرینکویا له ئامیز بگرم، به لام هه ستم کرد، که ئەم بیروکه یه نهک مه حاله،
به لکو ترسناکیشه. سترانقانه کان، دریزه یان به سترانه که ی خویان دا:

شه و تا به یانی

دی و ده چی

ده خواته وه و

گورانی ده لی..

کاریکی دیکه ش دهکات

پوژی له پوژان

عه یامی به و عه یام...

له نیو ئەو دهنگانه وه، دهنگیکی ئەستور و به رزی پیاوانه دههاته گوی و همیکی بو
ده کرد. خۆم دانه وانده وه، هه ردوو ده ستم نانه سهر ئەژنوکانم، پوانیمه په نجه ره که،
له میانی په رده تهنک و گول گولییه که وه دیواری که وه یی ژووریکی چوارگوشه م بینی،
چرایه کی سهر وکلوشین، ناو ژووره که ی روناک ده کرده وه. کیژیکی پوو وه په نجه ره که،
له بهر چراکه دانیشتبوو و خه ریکی نووسین بوو. سهری هه لپری، قزه که ی که له سهر
پوومه تی په خش بوو بووه وه لادا، چاوه کانی نیمچه نوقاو بوون، سووکه بزهییه ک پووی
گه شانیه وه. کیژی به کاوه خۆ نووسراوه که ی قه د و نوشت کرد، له زهرفیکی نا، به زمان
قه راخی زهرفه که ی ته پ کرد و دایخست. ئەوجا نامه که ی هه لدايه سهر میزه که و
به قامکی شایه تمان، که له قامکه تووته ی من باریکتر بوو، نامه که ی ئەم دیو وئهو دیو
کرد. دووباره نامه که ی هه لگرت، پووی گرژ کرد، نیو چاوانی تیکننا، بروکانی
ویکھیناییه وه، زهرفه که ی دری، جاریکی دی نامه که ی خوینده وه، له زهرفیکی دیکه ی نا،

به سهر ميژه كه دا دانه وييه وه و ئه دره سه كه ي نووسي ئه و جا زه رفه كه ي وه كو به يداخيكي سپي به زكرده وه، دايه بهر هه واكه تا ميره كه به كه ي سهر ي وشك ببئته وه، زه رفه كه ي له سهر ميژه كه دانا، هه ستا، چهند هه نگاويكي به ناو ژووره كه دا نا. به دهم چه پله لي دانه وه چوو بو سهر جيگا كه ي خو ي، جيگا كه ي له سووچي ژووره كه دا بوو، كراسه كه ي دا كه ند، شان ه سپي و خرپنه كان ي به ديار كه وتن. به و حاله وه هات بو لاي چرا كه، له سهر ميژه كه هه ليگرت وئه وسا له سووچي ژووره كه دا ون بوو. وه ختايه ك يه كي ك ته مه شاي هه لس و كه وتي كه سيكي ته نيا ده كات، واوي نا ده كات شئته. گه رامه وه بو ناو حه وشه كه وه به دهم رو ايچكه وه اتوچوو ه بيرم له و ژيان ه سه يره ده كرده وه كه ئه م كيژه له كاتي ته نيا ييدا، له ژووره بچوو كه كه يدا به سهر ي ده برد. كه خو يندكاره قز زه رده سورفله كه ده هات بو لاي، داده نيشت و به ئه سپايي قسه ي بو ده كرد، ئه سپايي چي؟ زور جار به چه قسه ي بو ده كرد، كيژئ خو ي جه م وجور ده كرده وه، له جي ي خو ي هه لده كو رما و بچوو كتتر له قه واره ي خو ي ده هاته به رچاو. ماري ا ديرنيكوف، به جو ره ترس و شه رمي كه وه سه يري ئه و خو يندكاره ي ده كرد، ده سته چكوله كان ي خو ي يان له ژير ميژه كه دا يان له پشتي خو يه وه ده شار دنه وه. من كه يفم به م خو يندكاره قز زه رده نه ده هات، زورم رق لي ي بوو.. له م كاته دا كيژه لاق كورته كه، له كاتي كا خو ي له شالي كه وه بيچابوو و لاره لار ري ده كرد، به لاما تيپه ري وگوتي: - برؤ ژووره وه..

وه ستا كه خهريك بوو ناني پيوه دها، به دهم كار كردنه وه كه وته تاري ف ي كه پله كه ي كه چهند ئافره تيكي به ئالوش و زه و قليه، من له دلي خودا ده مپرسی: - ئاخو ئاينده ي من چ ده بيئت؟

وام هات به خه يالا، كه به م زوانه و له م نزيكانه دا، تووش ي به لايه ك ده بم.

كاري شيريني خانه كه ونانه واخانه كه زور باش بوو، به ره و اج و به رمين بوو، ئه مه كرديه كاريك ديرنيكوف بير له وه بكات ه وه دوو كان يكي گه وره تر بكات ه وه، برياري دا دوو كانه كه ي گه وره تر بكات و شاگرد ي ديكه ش رابگريئ.

له دلي خودا گوتم ئه مه بو من زور باشه، توؤي ده حه سي مه وه، كارم يه جگار زور بوو، زور ماندوو ده بووم و نه مده په ر ژايه سهر هيچ، نانه واكه به لي ني دام ي و گوتي: - له

نانه و اخانه تازه که دا تۆ ده کهین به خهلفه و پئیان ده لیم مانگانه که شت بۆ زیاد بکهن، بۆتی بکهن به ده رۆبل، من به لئنت ده ده می.

ده مزانی له به رخۆی و ئیسراحه تی خۆی ده یه وئ من بکریم به خهلفه، قازانجی ئه و بوو، ئه و زۆر چه زی له کار نه بوو، ته مه ل بوو، منیش خۆ به خو م لم به کاره وه ده نا، چه زم ده کرد ماندوو بم، به کاره وه مزوول بمو بۆ ئه وه ی نیگه رانییه هزریه که م بره و یته وه و ئه و هه لچوونه سیکسیه م لی دوور بکه و یته وه که زۆری ئازار ده دام. به لام ئه م کار کردنه عه یبکی گه وره ی هه بوو که وه ختی کتیب خویندنه وه ی زۆر لیده گرتم.

وه ستام گوتی:

- زۆر چاکت کردوو که وازت له خویندنه وه ی کتیبان هی ناوه، کتیب بۆچی باشه؟ هه ر بۆئه وه باشه مشک بیخوات! ئه ری باشه تۆ خه ون نابینی؟ هه لبه ته خه ون ده بینی! به لام زمانت به ستراوه و نایگی ریته وه. سهیره ها! خۆ خه ون و خه ونگی رانه وه زه ره ر و زیانی بۆ که س نییه ..

وه ستا زۆر له گه لمدا به لوتف و میهره بان بوو، ریزی ده گرتم و پیده چوو لی شم بترسیت، چونکه وایده زانی سیخۆری ئه ربابم، به لام وی رای هه موو ئه مه ش، ده ستبه رداری دزی خۆی هه ر نه ده بوو.

نه نکم مرد. دوا ی مانگی ک و بیست رۆژ له مردنه که ی، خالۆزایه کم به نامه یه کی کورتی بی سه روبه ر ئاگاداری کردم ه وه. له نامه که دا باسی ئه وه ی کردبوو که نه نکم به ده م سوال کردنه وه له سه ر قالدرمه ی کلپسا که که وتوو ته خواره وه، لاقی شکاوه و هه وی کردوو وه دوا ی هه شت رۆژ مردوو، پاشان زانیم که هه ردوو کوره خالۆکانم و خوشکه که یان و خوشکه زاکانیان، که هه ره موویان گه نجی به هیزو ساغله م بوون، بی ئیش و کار بۆخۆ دانیشتبوون و نانی سوالی ئه و پیره ژنه یان ده خوارد و ئه قلیان به وه دا نه شکابوو دکتۆریکی بی ننه سه ر. خالۆزاکه م له نامه که دا ئه مه ی نووسیوو:

"له گۆرستانی پیتروپا قلو سکی، که گۆری هه موو که س و کارمانی لییه، به خاکمان سپارد. که بۆ گۆرستانمان به ری کرد هه موو گه دایانی شار به دووی جه نازه که ی که وتن. هه موویان خۆشیان ده ویست، به دل و به کول بۆی ده گریان، بابه گه وره ش بۆی گریا.

کهله ناشتنی جه نازه که بووینه وه، بابه گه وره هه موومانی دهرکرد، به ته نیا به دیار گۆرپه که یه وه مایه وه، له پهنای دارو ده وه نه کانه وه ته مه شامان کرد، ده گریا ئه ما گریان، سه ری به هه نسکانه وه هه لده گپرا، کولی گریانی له جوش نه ده که وت. ئه ویش به م زوانه ده مریت".

من نه گریام، به لام زورچاک له بیرمه، ده تگوت بایه کی ساردی سهر به فران هه لیکردوه و له سهر وچاوم ده دات وده یچایه نیّت. ئه و شه وه چوومه نیو حه وشه که، له سهر لیژنه داریک هه لکورپام، هه ستم کرد ئاره زوویه کی سه یر و غه ریب ختووه کی ناخم ده دات و پر به دل حه زده که م که سیکم، ئیدی هه ر که سیک بی، ده سبکه وئ و باسی نه نکمی بو بکه م. پیی بلیم نه نکم چ دلکی میره بانی هه بوو، چه ند که سیکی ئافل و واقیعبین بوو، چه ند به خه می هه موو خه لکیه وه بوو و چون به دایکی هه موو خه لکی ده هاته ژماردن. هه موو خه لکی به رۆله و جگه رگۆشه ی خوئی ده زانی، ماوه یه کی زور به م ئاواته وه ژيام به لام که سم ده ستنه که وت که گریی دلی خوئی بو بکه مه وه و تاریدی نه نکمی بو بکه م. ئه نجام به ره به ره ئه و ئاواته م بنی نایه وه و کوزایه وه و نه هاته دی.

چه ندین سال له وه داو، کاتی که چیرۆکه حه قیقیه که ی چیخوفم خوینده وه ئه و چیرۆکه ی که کابرایه کی عه ره بانچی، باسی مه رگی کوره که ی بو ئه سپه که ی ده کات وگریی دلی بو ئه سپه که ده کاته وه، نه نکم بیرکه وته وه و زورم خه فته خوارد که ئه وسا نه ئه سپیک هه بوو خه می خوئی بو هه لپژم و نه سه گیک هه بوو گله یی له لا بکه م. ته نانه ت ئه وه شم له بیر نه بوو که خه می خوم بو مشکان و جرجانی ناو نانه واخانه که ش هه لپژم که دۆستایه تیم له گه لیاندا خو شبوو.

نیکوفوریچی، ئینزیباتی گه ره کی خومان، له و دواییانه دا، چون دالیکی برسی، بو نیچیر ده گه ری، به و ئاوايه به ده ورما ده سوورپایه وه. پیاویکی توکمه و به خووه بوو، قزه که ی سپی ده تگوت زیوه، ردینیکی دریزی به ردابووه که هه موو رۆژی قه له می ده کرد. وه کو چون پیاو سه یری قازیکی دابه سته بو جه ژنی نوئیل ده کات وتامی ده می خو ش ده کات و به له زه ته وه تفه که ی ده می قووت ده دات، به و ئاوايه ته مه شای منی ده کرد. ئه نجام رۆژیک لیی پرسیم:

- بیستوومه زۆرت حەز لە کتیب خویندنهوهیه. ئی بلی بزنام چ کتیبانیک دەخوینیتهوه؟ ئینجیل و تهورات یان ژیانى ئەولیا و پیاوچاکان؟

بەرسقم دایهوه و گوتم: - هەم ئینجیل و تهوراتم خویندوووه تەوه هەم ژیاننامەى ئەولیا و پیاوچاکانیش..

نیکوفوریچ، سەرى لەم وەلامە سوورما، حەپەسا، گوتم:

- هەم م م، زۆرچاکە، خویندنهوهى ئەو بابەتانه زۆرچاکە. ئەدى سودفەى کتیبەکانى تولستویت نەکردوو، نەتخویندوو نەتەوه؟

هەلبەتە کتیبەکانى تولستویم خویندبوونەوه ناوی هەندیك لە کتیبەکانى تولستویم بۆ ژمارد، بەلام وادیار بوو ئەو کتیبانەم نەبینى بوون کە یارۆى ئینزیبات مەبەستى بوون، گوتم:

- هەر ئەوانە.. ئەوانە کتیبى ئاسایین، هەموو کەسیک لەو کتیبانە دەنووسیت. بەلام دەلین لە هەندیك کتیب و بەرهەمی خویدا، دژایەتى روحانیانى کردوووه و لە عەلەهى وان دواوه. هەولت بدایە ئەوانە بخوینیتەوه.

هەلبەتە هەندیك لەو کتیبانەم کەبە پۆنیۆ چاپکرا بوون خویندبوونەوه، بەلام ئەو کتیبانە خوێش و بالکیش نەبوون، وشک بوون، دەمزانی باسکرنى ئەو کتیبانە لای پۆلیس و پیاوانى پۆلیس باش نییه. دواى ئەوهى بەسەر پێگاوه چەند گەنگەشەیهکی دیکەى لەو جۆره مان کەوتە بەینەوه، پۆژیک پێى گوتم: - وەرە بۆلام با چایەک پیکەوه بخوینەوه.

من دەمزانی چى لەمن دەوئ، بەلام وپرای ئەوهش حەزم دەکرد سەرى لیبەدم. ئیدی شیرەتم بە چەند برادەریکی دلسۆز و بەئاوەز کرد، گوتیان نەچوونت خراپە، هیندەى دى گومان دەخاتە سەر شیرینیخانە و نانه واخانەکە. بەو جۆره چووم بۆ کابینه و پاسگاکی یارۆى ئینزیباتى پۆلیس، کوورە و سۆپایەکی رووسى سییهکی کابینهکەى داگیر کردبوو، سییهکی دووهى سیسهمیکی دوونهفەرى داگیرى کردبوو، کە چەند بالیف و گۆشەیهکی بەرگ سوورى بەسەرەوه بوو، کەبە پەردەیهکی کەتان لەباقى شتەکان جیاکرا بووهوه. دوا سییهکی کابینهکەش بە دۆلابیکی قاپ و قاچاخان، میژیک و دوو کورسى و تەپلەکیک کەلەبەر پەنجەرەکەدا دانرابوو، پێر کرابوووه.

نيكوفوريچ دوگمهي پالتو فهرميهكهي كردهوه، پشت له پهنجره چكولهكه، لهسهر تهپلهكهكه دانيشت وبهرى روناكيهكهي گرت. منيش له ههنبريا، له پشت ميژهكهوه له تهنيشت زنهكهيوه دانيشتم.

ژنيكي گهنجي مهك زلي، گونا ئال بوو، تهمني ههر بيست ساليك دهبوو، چاوهكاني مؤن و تووره و فيلاوي، دهنگي گرووشك بوو.

نيكوفوريچ گوتي:

- ئهري بيستوومه كه سكليتي اي خزم، هاتوچوي نانه و اخانه كه تان دهكات. كچيكي زور ههرزه و بهرهللايه. ئيدي ژنان به تهبيعت ههرزه و بهرهللان.

ژنهكهي نه نفرهتهوه پرسى:- ژنان هه موويان؟

نيكوفوريچ، وهكو چون ئهسپيك سهر باده دات و زرنگه له لغاو وههوسارهكهي ههلهستيني، بهو ئاوايه سينه و بهروكي تهكاندا و زرنگه زرنگي له نيشان و ميداله كاننيهوه بهرزكردهوه. ههنگي چايهكهي كرده ژير پيالعهكهوه و به ئاو و تاوهوه كهوته ههلقوراندي و ئهوسا، بهبي منهتي گوتي:

- دوا به يهكيان ههرزه و بهرهللان، له ژني كوچه و كولا نهوه بيگره تا دهگاته سازن! سازني سهبه، نزيكهي دوو هزار كيلومه تری بياباني دايه ژير پيوه تاخوي بگهيه نيته سليمان و خوي بخاته ژيري. زور دوور نهروين يهكاتريناي خومان (يهكاترينايدووه ميان يهكاتريناي گهوره، ۱۷۲۹ - ۱۷۹۶، سازني پرووسيا بوو) كه كاتريناي گهوره ي پيدهلن لهم باشتر نهبوو..

ئيدي نيكوفوريچ، به دوور و دريژي باسي چيروكي ئه و نوكه رهي دهرباري بو گيرايينهوه، كه شهويك له گهل سازندا رايبواردووه و سازن، پله به پله له عهريفيهوه بهرزي كردووه تهوه تا كردوويه تي به جهنه رال. ژنهكهي به تاسهوه گويي دهگرت و ناوبه ناو ليوي خوي دهلستهوه و له ژير ميژهكهوه لاقى له لاقم دهدا.. نيكوفوريچ، هينده به ئاو و تاو و تاسوقهوه قسه ي ده كرد، ههستم پينه كرد كهكهي و چون بابته تي قسهكهي گوپي. گوتي:

- بو نمونه، لي ره، لهم كولا نه ي مه دا خويندكاريك ههيه، له قوناغي يهكهي زانكويه. ناوي پليتينوفه..

ژنه که ی خوئی له قسه کانی هه لّفورتاند، ئاهیکى هه لکیشا وگوتى:

- هه رچهند روخسارى جوان نىيه، به لام.. به لام روخى سووکه.

- کى روخى سووکه؟

- ئاغای پلېتینوف.

- يه کهم ئاغا نىيه، کهى خویندى ته واکرد ئه وسا ده بىت به ئاغا، هه زارانى وه کو ئه ومان هه ن، وىل و سه رگه ردان ده سوورپنه وه. دووهم مه به ستت چىيه له "روح سووک".

- مه به ستتم ئه وه يه گه نجه، ده م به پىکه نىن و رووخوشه. ده چىته دلّه وه.

- يه کهم لىبوکانى سىرکانىش، رووخوش و ده م به پىکه نىن و خه نولن..

- به لام ئه وانه له پىناوى پاره دا، رووخوشى و پىکه نىن ده نوینن.

- ده مت تىک بنه.. خو سه گىش روژى له روژان تووته له بووه..

- لىبوکان.. وه کو مه يمون وان..

- پىمگوتى ده مت تىکنه، گویت لى نه بوو؟

- با گویم لىبوو.

- ده ی باشه..

که ژنه که بىدهنگ بوو، نىکوفورىچ، روو له من گوتى:

- ئه م پلېتینوفه کورپکى سه يره، هه قه دوستايه تى بکه يت! بىناسيت باشه.

جا له بهر ئه وه ی نىکوفورىچ چهند جارپک منى له گه ل پلېتینوف دا بىنى بوو، گوتم:-
ده بىناسم.

- ده بىناسيت؟ ئى ئى..

جوړه رق وکینه يه که به ده نگیه وه دياربوو. له ناکاوا له سه ر ته پله که که جوولایه وه،
میدال و نىشانه کانی سه ر سىنگى له يه کيان دا و زرينگانه وه. من زور وریابووم. ئیدی

له سه‌رچاوه‌یه‌کی باوه‌ر پیکراوه‌وه ده‌مزان‌ی که پلیتینوف، به‌رۆنیو هه‌ندی‌ک بلاو‌کراوه چاپ ده‌کات.

ژنه‌که‌ی نیکوفوریچ، له‌ژیر می‌زه‌که‌وه لاقی له لاقی من د‌ده‌ا و به‌مه‌کر ونازه‌وه می‌رده‌که‌ی هانده‌داکه قسان بکات. نیکوفوریچش وه‌کو تاوس خۆی پ‌ر‌با ده‌کرد و وه‌کو چۆن تاوسان، کلکه ره‌نگا‌وره‌نگه‌کانیان بلاو ده‌که‌نه‌وه، به‌و ئاوايه وشه‌کانی به‌رووما په‌خش و بلاو ده‌کرده‌وه.

به‌لام لاقبازی ژیرا‌وژیری ژنه‌که‌ی، نه‌یده‌ه‌یشت به‌باشی له قسه‌کانی حالی ب‌ب‌م، بۆیه ئه‌مجاره‌ش نه‌مزان‌ی که‌ی وچۆن قسه‌که‌ی گۆر‌ی، ده‌نگی نه‌رمتر و سوو‌کتر بوو، ئه‌وجا به‌ دوو چاوی خ‌ری ئه‌به‌له‌قه‌وه وه‌کو ئه‌وه‌ی ترسیان ل‌ین‌یشت‌ب‌یت، ل‌یی پرسیم: - هه‌ودایه‌کی نه‌ب‌ینراو، ت‌یده‌گه‌ی؟

ئه‌وجا له‌سه‌ری رۆیی: - با وای دابنه‌ین، خاوه‌نشکو، شاهه‌نشا، جال‌جالۆکه‌یه.

ژنه‌که‌ی هاواریکرد: - وای، ئه‌وه چ ده‌لیت؟

- تو د‌ه‌مت ت‌یکنه! ئه‌مه‌م بۆ روونکردنه‌وه‌یه نه‌ک سووکایه‌تی و ب‌ی ر‌یزی هه‌ی بارگیر!
هه‌سته ئه‌و سه‌ماوه‌ر و تاقمی چایه‌لابه!

برۆکانی و ب‌که‌پ‌ینانه‌وه‌و چاوه‌کانی ب‌چووک کردنه‌وه‌و ده‌ستی به‌ قسان کرده‌وه:

- داویکی نه‌ب‌ینراو.. باریک وه‌کو داوی جال‌جالۆکه. ئه‌و داوه له قولایی د‌لی میهره‌بانی خاوه‌نشکووه، پایه‌به‌رز ئه‌لکسندهری سییه‌مه‌وه، شاهه‌نشا و تزاری هه‌موو پ‌ووسیاوه هاتووه.. به‌ وه‌زیره‌کان و خاوه‌ن پ‌وست و فه‌رمان‌ره‌وایان و هه‌موو فه‌رمان‌به‌رانا د‌یته خوارئ تا ده‌گاته من و ب‌چووکترین سه‌ربازی سوپا. ئه‌م هه‌ودایه که باریک وه‌کو داوی جال‌جالۆکه نایه‌ته د‌یتن، هه‌موو سازی و دام و ده‌زگا ده‌وله‌تیه‌کان به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ست‌یته‌وه، ئه‌م داوه باریکه گه‌ب‌یوه‌ته هه‌موو کون و که‌له‌به‌ریک و هه‌ر ئه‌م داوه باریکه‌یه که سه‌دان سا‌له و تار‌وژی په‌سلانی، ته‌خت و تاجی تزاری پاراستووه و ده‌ب‌پار‌یز‌یت، که‌چی ئه‌و پ‌ۆلاندی و جووله‌که و پ‌ووسانه‌ی که خۆیان به‌ شابانۆی فریبۆکی ئینگلیستان فرۆشتووه، به‌و ناوه‌وه که گوايه پ‌شتیوانی له جه‌ماوه‌ری خه‌لکی ده‌که‌ن، ده‌یان‌ه‌وئ ئه‌و هه‌ودا پ‌یرۆزه، له هه‌ر شوینیکه‌وه بۆیان بلوئ ب‌چ‌رن.

خۆی به سەر مێزه که دا دانه وانده وه، ده می له په ناگویم نا و له بن لیوانه وه گوتی:-
حالی بوویت؟ ده زانی بو ئه م قسانه بو تو ده که م؟ وه ستاکه ت زور تاریفت ده کات که
گه نجیکی به ئاوه ز و راستگووی، به ته نیا ده ژیت، دووری له خه لکیه وه. به لام
خویندکاریکی زور هاتوچووی دووکانه که ی دیرنیکوف ده که ن! به سه عاتان له ژووری
خوشکه که ی دیرنیکوفدا ده میننه وه، ئه گه ر هه ر یه ک که س بوایه، مه سه له یه ک نه بوو،
به لام ئه مانه یه ک و دووان نین، ژماره یان زوره، ئه مه جیی گومان نییه؟ ها؟.. من هیچ
شتیک ده رباره ی خویندکاره کان نالییم. ئه مپر خویندکاره، سه به ی ده بی به یاریده ده ری
دادسین. خویندکاران خه لکی باشن، به لام زور به په له ن بو ئه وه ی ده وری خویان له
ژیاندا بدینن. به لام دژمنانی تزار، ده یانکه ن به دارده ستی خویان و دژی دام وده زگا
سه لته نه ته یه کان هانیان ده دن! تیده گه ی؟ راههسته با شتیکی دیکه شت پی بلیم..

به لام پیش ئه وه ی فریای گوتنی شته که بکه وئ، ده رگا که خرایه سه ر گازی پشت،
پیره میریکی ئه نام وردیله ی که پوو سوور، که قزه لوله که ی به نه واریک به ستبوو،
خوی به ژوورا کرد، بوتلیک قودگای به ده سه ته وه بوو، وادیاروو پیشتریش هه ندیکی
خواردبیته وه، چونکه هینده مه ست بوو لالامووی ده کرد. به شادییه وه گوتی: - دامه یه ک
نه که یین؟

کابرای مه ست په یتا په یتا نوکته ی ده گپرایه وه. نیکوفوریچ، که خوی نه مابوو، به
خه مبارییه وه گوتی:- ئه مه خه زوورمه.

دوای که میک من هه ستام، خودا حافیزیم کرد، له وینده ر وه ده رکه وتم. ژنه مه کروکه ی
نیکوفوریچ، به بیانووی ده رگا داخسته نه وه تا به ر ده رگا که له گه لما هات و، نفورچیکی
لیگرتم و گوتی:

- ته مه شای هه وره کان بکه، چون سوور هه لگه راون، ده لیی ئاگرن!

به لام، ته نیا یه ک په له هه وری بچووکی زیڕین به ئاسمانه وه بوو.

هه رچه نده نامه وئ زه می ماموستایه کانم بکه م، به لام پیاو راست بروات، به هه ر
هه موویان، به قه د ئه و پۆلیسه، به قه د نیکوفوریچ بونیادی میکانیزمی حکومه تیان بو
روون نه کردمه وه.. تیگه یه شتم که جالجالۆکه یه ک له شوینیکدا خوی مه لاس داوه،

لهجی خوییهوه داوی نه‌بینراو ده‌چنی و بلاوی ده‌کاته‌وه و له هه‌موو دیاره‌کانی ژیانه‌وه ده‌ئالیټ و راوی ده‌کات و ده‌یخاته داوی خوییه‌وه. داوی ماوه‌یه‌کی کهم له هه‌موو شوینیکا هه‌ستم به گری لینجه‌کانی ئەم جۆلاته‌نه‌یه ده‌کرد.

دره‌نگانیکی ئەو شه‌وه، که دوو‌کانه‌که‌م داخست خوشکه‌که‌ی ئەرباب، ماریادیرنیکوفا، بو ژووره‌که‌ی خوی بانگ‌کردم، به کورتی تیی گه‌یاندم که رایان سپاردوو، پرسیری ئەوه‌م لیټکات که کابرای پۆلیس باسی چی له‌گه‌لدا کردووم. که مه‌سه‌له‌که‌م له سیری تا پیازی بو گپرایه‌وه هاواریکرد:- ئەی خوییه!!

ئەوجا وه‌کو مشکی ترساو، به‌نیو ژووره‌که‌دا، به‌هه‌شتاو که‌وته هات وچو، به نار‌ه‌زاییه‌وه سه‌ری ده‌له‌قاند و لیی پرسیم:

- باشه نانه‌واکه هیچ شتیکت لیټا‌پرسیټ؟ خو ماشقه‌که‌ی خزمی نزیکي نیکوفوریچه! ده‌بی له کۆل خۆمانی بکه‌ینه‌وه. ده‌بی ده‌ری بکه‌ین.

من شانم دابوو به لاشیپانه‌ی ده‌رگا‌که‌وه‌وه وه‌ستا‌بووم، ژیرا‌وژیر چاودیری ره‌فتاری ئەوم ده‌کرد، وشه‌ی "ماشقه" ی زور به ئاسایی درک‌اند که‌من ئەمه‌م به‌لاوه ناخوش بوو. هه‌روه‌ها قه‌راری ده‌رکردنی وه‌ستا‌که‌شم به‌دل نه‌بوو. خوشکه‌که‌ی ئەرباب قه‌ده‌ری بی‌ده‌نگ بوو، دووباره چاوه تیزه‌کانی له دوور چاوانم بری که وه‌کو هه‌میشه نیگه‌رانی کردم، ئەوجا گوتی:- تۆش ده‌بیټ زور ئاگات له خۆبیټ.

وام هاته‌به‌رچاو، که به نیگا تیزه‌کانی شتیکم لیټه‌پرسیټ که چه‌ند سه‌ر دینم وسه‌ر ده‌به‌م نازانم ئەو شته چییه؟ ئەنجام له به‌ر ده‌مدا وه‌ستا، هه‌ردوو ده‌ستی خسته پشتیه‌وه وگوتی:- باشه تۆ چما هه‌میشه، په‌ست و خه‌مگینی؟

- چونکه ماوه‌یه‌ک له‌مه‌پیش نه‌نکم کۆچی داوی کرد.

وادیاربو، پیکه‌نینی به‌م وه‌لامه‌ی من ده‌هات، بزه‌یه‌کی کرد وپرسی:- زورت خوش ده‌ویست؟

- به‌لی، کاریکی دیکه‌ت به‌من نییه؟

- نه‌خیر.

رۆيشتم، ھەر ئەو شەو شەھەر شەھەر شەھەر دانا، لەبەيرمە كە ئەم بەيتە رەق و شەھەرانیەى
تيابوو:

" تۆ ئەو نیت، كە دەتەوئ ھەبیت "

بەرياردرا، كە تا دەتوانن خۆيان لە ھاتوچۆى دووكانەكەى دىرنىكوف ببویرن. ئیدی زۆر
دەرنگ خويندكارەكانم دەبىنى، بۆيە نەمدەتوانى، ئەوشتە ئالۆز و نامەفھوومانەيان،
كەبەدەم خويندەنەوھى كتيبانەوھى دەھانتەپريم لى بپرسم و بۆمى روون بكنەنەوھى، ئیدی
پرسيارەكانم لە دەفتەريکا ياداشت دەکرد تا پاشان لييان بپرسم و بۆمى روون
بكنەنەوھى. رۆژيک كە زۆر ماندوو بووم، بەدەم ياداشت كردنى وشە وزاراوەكانەوھى،
بەسەر دەفتەرهكەدا خەوم ليكەوت. نانەواكە كە بەو حالەوھى ديتبووم، ھاتبوو،
دەفتەرهكەى ھەلگرتبوو، چى تيا تۆمار كرابوو ھەمووى خويندبووھى. ئەوجا
ھەليساندم وگوتى: - ئەرى ئەم وريئەيه چيه كە تۆ دەينووسيت؟

ئەوجا بەدەنگى بەرز، ئەم رستەيهى كەلە دەفتەرهكەدا تۆمارم كرد، خويندەوھى: "
بۆچى گاريبالدى شای دەرنەكرد؟"

ئەوسا، سەرى لەسەر دەفتەرهكە ھەلبەرى وگوتى: - گاريبالدى كيه؟ چما دەكرى پاشا
دەربكرىت؟

وھستا، بە توورپەيى، دەفتەرهكەى توورپەيه سەر تەشتە ھەويەرەكە وپشتى تىكردم
وچوو بەردەم تەنوورەكە و لەویندەرەوھى دەستى بە بۆلەبۆل كرد: - تۆ تەمەشای ئەمە
بكە؟ دەيهوئ پاشا دەربكات! سەيرە ھا، نۆبەتى ئەو قەوانەيه. ئەم شتانە لە ميئشى
خۆت دەربكە، دادت نادات، كتيب مەخوينەوھى! پيش چوار پينج سال، جەندرمەكانى
ساراتوف، ئەم كتيب خوينانەيان وھكو مشك راو دەكرد وھشكەژەنيان پيدەكردن. لە
خۆرايى نيه كە نيكوفوريچ، چاوديريت دەكات. واز لە پاشايان بيئە، خۆ كۆتر نين تا
دەريان بكەيت.

بەنياز پاكیەوھى قسەى دەكرد، بەلام من چونكە ئامۆزگارى كرابووم كە باسى " بابەتین
خەتەر و ھەستيار " لەگەل نانەواكەدا نەكەم، نەمتوانى بە دللى خۆم وھلامى
بەدەمەوھى.

نامیلکه یهک هه بوو له شارا دهستاودهستی دهکرد، خه لکی له هه موو شوینی تاقیبیان دهکرد و دهیانخوینده وه و پاشان مشت ومپر و گهنگه شهبیان له سهر دهکرد. تکام له لاقروفي بهیتال کرد، که نه نامیلکه یهک بو پهبدا بکات تا منیش وه یخوینم، لی نه و بی هیوای کردم وگوتی:

- نه باببه بهتاما مه به.. به لام پیموایه له م رۆژانه دا له کۆرپکا دهخوینریتته وه، رهنگه نه گهر ریك بکهوئ له گهل خو ما بته م.

له نیوه شهوی جهژنی " ئوسپینا " دا، به دهشتی ئارسکویه بولیه دا، به ناو تاریکی دنیا دا، دوا ی تارمایی لاقروف که وتبووم، که په نجا شهقاویک له پیش منه وه ده پوی. دهشته که چۆل بوو. ویرای نه وهش، له سهر داوای لاقروف، ههر بو ریگومکی هیدی فیکه م لیده دا و گورانیم دهگوت، لاره لار ریم دهکرد، وام ده نواند که سه رخوشم. گه واله هه ورین رهش، به سهر سه رمه وه، به ئه سپایی ده جوولان ومانگ به تریفه ی زیوینه وه به ناویاندا ده پوی و سیبه ری په له هه وره کان ده که وته سهر زهوی. چاله چکوله پر له ئاوه کان، له بهر تریفه ی مانگه که وه کو زیو وپولا ده هاتنه بهرچاو. ژاوه ژاوی شار له پشتمه وه، هاره وهاره ی ده هات.

رینوینه که م، له پشت دیواری باخیکه وه که که وتبووه نه و به ری نه کادیمیای لاهوته وه، وهستا. من به هه شتاو خوم گه یاندی، به بیده نگه به دیواره که دا ئاودیوی ناو باخه که بووین، به ناو باخه چره دارستانه که دا که وتینه ری، لق وپوی دارودره خته کان بهر سهر وچاو و جله کانمان ده که وت و تکه ی ئاونگی سهر لقه داره کان به سهر دم وچاو وملماندا ده چکا. نه نجام له بهر په نجه ره ی مایکا وه ستاین که تووند داخرا بوو، به ئه سپایی له په نجه ره که مان دا. په نجه ره کرایه وه، سه روسیمایه کی ریشن به دیار که وت، له پشت نه وه وه هه تا چاو بر بکات ههر تاریکی بوو، به ئه سپایی پرسى :- کییه؟

- له لای یاکوفه وه هاتووین.

- وه رنه ژووره وه.

لهو تاریکیه دا ههستم به بوونی خه لکانی دیکه کرد. خسه خشی جلکان و ته په ته پی پینان ده هات. دهنگی نهرمه کوکه وفسکه فسک وچپه دوو ده هاته گوئ. دهنگه شقارته یهک لیڈرا، سه روچاوم پوناک بووه وه، ئەوان منیان ته مه شا کرد، منیش له سه ر پارکیتی ژووره که و به پال دیواره که وه سه روچاوی تاریکی چهند که سیکم بینی. دهنگیک: - هه موو هاتوون؟

- به لئ.

- په رده ی په نجره که دابخه ن، با پوناکی له درزی په نجره که وه دزه نه کاته دهره وه.

دهنگیکی تووره بهرز بووه وه:

- چ ئاقلیک پیننیزی کردووه که له م ماله چوئ و هوئه دا خربینه وه؟

- هیواش، دهنگ بهرز مه که وه!

یه کیچ چرایه کی چکوله ی له سووچیکا داگیرساند. ژووره که چوئ وهوئ، هیچ کهل وپه لیککی تیا نه بوو. ته نانه ت میز وکورسیتی تیا نه بوو. ته نیا دوو سه ندوقیان دانا بوو و ته خته یه کیان له سه ر رایه ل کردبوو که پینج که س به ریز له سه ری دانیشتبوون، ده تگوت قازوون و له سه ر په رزین هه لنیشتوون وهه لکورماون. چرایه که یان له سه ر سه ندوو قیک دانرا بوو. سی که سی دی له ئه رزه که و له پال دیواره که دا پونیشتبوون. گهنجیکی قزدریزی دریزدا هوئی، رهنگ و پروو سیسه له و چرچه له له قه راخ په نجره که دا دانیشتبوو. جگه له و گهنجه و پیاوه ریشنه که، ئیدی هه موو ئەوانی دیکه م ده ناسی. ئەنجام پیاوه ریشنه که، به راویژیکی پوون و ره وان گوتی:

- هه نووکه نامیلکه یه کتان بو ده خوینمه وه به ناو نیشانی " نا کوکیه کانمان " که له نووسینی گیورکی پلیخانوفه که جاران ئەندامی ریخراوی " ئازادی گهل " بوو.

یه کیچ له و که سانه ی که له سه ر ئه رزه که پونیشتبوو، بولاندی: - هه موومان ئەم شتانه ده زانین!

رهوشی رازنامیز وهاماجی گونگی ئەم ژینگه و ناوه نده هینا بوومیه جوش و خرؤش، ئەم جوش و خرؤشه م یه جگار پی خوشبوو، قسه رازنامیزه کان نهک هه ر تامی شیعیان ده دا، به لکو له هه موو شیعیک بالآتر وجوانتر بوون. ههستم ده کرد پیاویکی ئیمانداری راسته قینه م و یه که م نویزی خوئی له میجرابی ئیماندا ئەدا ده کات. ئەو غار

وئەشكەوتانەم بېرکەوتنەو، كە مەسېحىيانى سەرەتاي پەيدا بوونى ئۆلى مەسېحىيەت، لە ترسى دەسەلاتى وەخت بۆ نوپۇز و نزا و عىبادەت پەنايان دەبردنى (ئەمە ئامازەيە بۆ سەرەتاكاني پەيدا بوون و بلا بوونەو، ئاينى مەسېح كە دەولەتاني وەخت، بەتايبەتى دەولەتى پۇم، بەربەرەكاني مەسېحىيان دەکرد و ئەزىيەتيان دەدان و تەنەت لە تەماشاخانا دا دەيان خستەبەر حەيواناتى درندەو بە درندەنەترين شيوە لەناويان دەبردن، مەسېحيان لەم زولم و جەورانە هەلدەهاتنوپەنايان بۆ چيا وئەشكەوتان دەبرد ولە وئ خواپەرستى خويان دەکرد.) دەنگىكى قوول و زەلال، بەرز بوو، ژورەكەى پېر كەرد، وشەكاني، بە ئارامى و پەوانى دەخويندەو، لەم كاتەدا كەسېك لە گۆشەيەكى ژورەكەو هاورىكرد:

- قسەى قور و بى مانا!

لەویندەرەو، لەنيو تاريكەكەو، ئاميرىكى مسين دەبريسكايەو. ئەمە يەكسەر كلاًخودى سەربازانى رومى وەبېر هينامەو. دواى تۆزىك بۆم دەركەوت كە ئەو ئاميرە دەسكى دەركەى موغەيرىيەكەيە. فسكەفسك و مقومقو بە ناو ژورەكەدا بلا بوو، دەنگەكان زور تىكەل بوون، هېچ خويا نەبوو كە چ دەلین؟

يەكېك لە قەراخ پەنجەرەكەو، بەديار سەرى منەو، بە راويژىكى كۆمىدى و توورەو پېرسى:

- ئىستا نامىلكەكە دەخوينىنەو يان نا؟

ئەو دەنگە، دەنگى كورە قز دريژە رەنگ زەردە مردەلوخەكە بوو، هەموو بېدەنگ بوون، تەنيا دەنگى بتەو وزەلالى خوينەرەكە دەهات.

هەندىجار شقارتەيەك پېدەكرا، تروسكەى سوورباوى سيغار، دەم وچاوى ئامادەبووانى پوناك دەكردەو، كە بە چاوى نيمچە خەوالويان بەچاوى ئەبلەقەو لە فكران پراچووبوون.

خويندەو نامىلكەكە دريژە كيشا. هەرچەندە من زورم حەز لەو وشە و زاراو تەوندانە دەکرد، بەلام دريژى ماوہى خويندەكە بېزار و بېتاقەتى كردم. ئەو وشە و زاراو تەوندانە، زور بەخىرايى دەبنە هزر و لە زەينى مروقتا نەخش دەبن.

ئەوسا، يارۆي خويىنەر لەناكاوا، بەشيۆهيهكى چاوهپروان نەكرى، لە خويىندنهوه وهستا،
لەهەر ئاليهكى ژوورهكهوه دهنگى خوته وبۆلهي نارازى بهرز بووهوه: - خاين.

- قسهى قۆر وبى مانايه!

- ئەمه بى پىزييه به خويىنارى پىزاي قارهمانهكانمان.

- دواى له سيدارهدانى گنرالۆف و ئوليانوف..

دهنگى لاههكهى سەر قهراخ پهنجهرهكه دووباره بهرز بووهوه وگوتى:

- بهپىزينه، باواز له جنيودان بينين و بهجدي گهنگهشهى مهسهلهكه بكهين!

من حەزم لە مشت و مەر و چەلەحانی نییه. تاقەتی ئەو شەم نییه گۆی لە گەنگەشه و
چەلەحانی بپهوهی خەلکی دیکەش بگرم. نەشەم دەتوانی پەيگیری ئەو مشت و مەرانه
بکەم، زۆرش بە خۆهەلکیشان و خۆ پەسندی و غرووری گەنگەشهکارەکان پەست
دەبووم. کۆرە قز دريژهكهى قهراخ پهنجهرهكه، بهسهرما دانەوييهوه وگوتى:

- تۆ ئەلکسى پشکۆفى؟ لە نانهواخانهكهدا کاردهكهى؟ منيش " فيودوسيف "م، پيويسته
يهکدى بناسين. مانهوه مان ليړه بى سووده. ئەم هەرا وزهنايه دريژه دهکيشيت،
وادياره ئەم ههويړه ئاوى زۆر دهکيشيت. برۆين؟

من له هاوړپيانم بيستبوو كه فيودوسيف بهرپرسى شانەيهكى سەرەكى كۆمهليک لاوى
خويىندهواره. پوخساره زهردهكهى و چاوه به قولاً چوووهکانى، چوونه دلّمهوه.

وهختايهك به دوو قۆلى به دهشت ودهرهكهدا پيمان دهکرد، بهدهم پيوه ليى پرسيم
كه ئاخۆ لهنيو كريكارهكاندا دۆست و ئاشنام هەن يان نا، ههروهها پرسيارى ئەوهشى
کرد كه چ كتيبيكم خويىندوونهوه، يان دهخويىنمهوه. كاتى خويىندنهوهوه دهست بهتاليم
ههيه يان نا! دواى ئەمانه گوتى:

- باسى ئەو نانهواخانهيهيان بو کردووم كهتۆ كارى تيا دهكەيت. پيم سهيره تۆ به چ
ئەقلىكهوه خۆت بهوكاره پووچ و بى مانايهوه خهريك دهكەيت؟ ئاخىر ئەمه كهى كارە
و بهكهلكى چى ديت؟

ئەلههقى مودهتيك بوو ههستم به بپهوهدهيى ئەم كارەى خۆم كردهبوو، ئەو بوچوونهى
خۆم پيگوت، بهو قسهيهم خۆشحال بوو، بهدهم بزهيهكهوه بهگهرمى دهستی گوشيم

وگوتی:- من سبهی دهچمه سهفه، دواى سى ههفته دهگه پريمهوه، ههنگى ئاگادارت دهکه مهوه که چۆن يهکدى بدینين.

کارى نانه واخانه و شیرینیخانه که زۆرباش بوو، بره و رهواجى له زياديدا بوو، داهاى چاک بوو. به لام کارى من پۆژبه پۆژ قورستر ده بوو، بۆ نانه وا تازه که گواستمانه وه، ئه رکی من زیاتر و بارى سه رشانم قورستر ده بوو. ده بوايه هه م له نانه وا که دا کاربکه م و نان و کیک بۆ مالى مشتهرییه کان ببه م، نان و کیک له ئه کادیمیای لاهوتى و له زانستگه ی کیزانى پاکیزه بفرۆشم، ئه م کیزانه، کیک و سه موونيان له ناو زه میله که م هه لده بژارد و به دزی منه وه نامه یان ده خسته زه میله که مه وه، زۆرجار له و کاغه زه جوانانه دا وشه یین بى شه رمانه م ده خوینده وه که به ده سته خه تى مندا لانه نووسرابوون. که ده مبینى ئه و هه موو کیزه ناسک و نازدار و خاوین و باوینانه، به چاوى مه سته وه، ده ورم ده دن و به ده م خه نده ی شیرین و پوخسارى گولینه وه، له زه میله که م ده وپوکین و به ده سته چکۆله و ناسکه کانیان، کیک و سه موونى ناو زه میله که هه لده بژیرن، خۆم له حاله تیکى سه یرا ده مبینى يه وه. زۆرجار به وردى زه نیم ده دان وه وه لمه ده دا بزانه کیه یان ئه و نامه بى په ردانه ده نووسیت که له گینه خۆیشى مانای سه یر و سه مه ره ی ئه و وشانه نه زانیت؟ يه کسه ر جنده خانه پيسه کانم وه به یره اته وه و له دللى خۆدا ده مگوت: تۆ بلیى له و شوینانه وه، داوین نه یینى و نه بینراو بۆ ئیره ش رایه ل کرابى؟ "

پۆژیک يه کیک له م کیزانه، که سینگ و مه میکی ئاوا وئاوه دانى هه بوو، چا و وبرۆره ش، و پرچه هۆنراوه که ی به شان و مل و پشتیا هاتبووه خوارى، له پاره وه که دا گرتمى و به په له و به چپه وه گوتى: - ئه م نامه يه م بۆ بگه یه نه ئه و ئه دره سه ی که له سه رى نووسراوه، ده کوپیکانت ده ده مى.

ئه وجا پوندک زاییه چاوه قاوه ییه گه شه کانى، لیوى خۆى گه ست، ده م وچاوى تا بناگووى سوور هه لگه را. من به وپه رى نه جابه ته وه ده کوپیکه که م ره فز کرد، به لام نامه که م لیوه رگرت و به گویره ی ئه دره سی سه ر زه رفه که، گه یاندمه ده سته خاوه نه که ی. خاوه نى نامه که خویندکارى کى لاوازی سیلاوى بوو، گۆناکانى سوور بوو بوونه وه. ئه مه کورى يه کیک له قازیه کانى دادگای بالابوو. په نجا کوپیکى ورده ی

دهرهینا که بمداتی، هه رهه مووی دراوی مسین بوو، به لام که پی موت پارهم ناوی، ویستی بیخاته گیرفانی، نه چوونه وه گیرفانی و به دهسته لهرزۆکه کانیه وه پرژانه سهر ئه رزه که، له کاتیکا به چه په ساوی ده پروانیه پینج کوپیکی و دوو کوپیکیه کان که هه ریه که یان به لایه کا خل ده بوونه وه، هینده به تووندی دهسته کانی هه لگلو فت که هه موو جمگه کانی قامکه کانی ته قین، به دهه م ئاهیکی قووله وه، پرته پرتیکی لی هه ستا:

- چارچییه؟ تو ئیدی خوات له گه ل! ده بی بیر بکه مه وه..

ئیدی بو م ده رنه که وت بیر کردنه وه گه یان دیه کوئ. به لام زور دلم به حالی کچه که سووتا. پاش ماوه یه کی که م ئیدی له زانکو دیار نه ما وپاش پازده سالان له فرم بینیمه وه، له وینده ر خه ریکی کاری ماموستایه تی بوو. به له نگازه تووشی نه خووشی سیل بوو بوو. باسی هه رشتیکی کردبا، وه کو که سیک که ژیان غه دری لی کرد بییت به تووره ییه کی زوره وه باسی ده کرد.

که له دابه شکردنی کیک وسه موونان ده بوومه وه، ده هاتمه وه و ماوه یه ک ده نووستم. ده ورو به ری عه سر دووباره له نانه واخانه که دا دهستم به کارکردن ده کرد، بو ئه وه ی نیوه شه و کیکه برژاوه کان بو دووکان به م. دووکانه که مان، له و سه روبه نده دا، له ته نیشته شانوی شاره وه بوو. خه لکی که له شانۆکه ده هاتنه ده ری، خو یان به دووکانه که ماندا ده کرد وکیک و کولیچه ی تازه و گه رمیان ده کری. که له و کاره ده بوومه وه، بو نانه واخانه که ده گه رامه وه، ئیدی ده بوایه هه ویرم بو نانی به یانی بشیلا با. هه لبه ته شیلا نی پازده بیست پووت ئارد به ده ست گالته ی مندالان نه بوو.

پاشان دوو سی سه عاتان ده نووستم و دووباره کیک ونانی تازه ی به یانیم دابه ش ده کرد.

ئیدی ئه مه کاری هه موو پوژیکی من بوو.

هه ستیکم له لا دروست بوو بوو، که تووی " ژیری، چاکه و، نه مری " له دنیا دا بلاو بکه مه وه، هه زم به تیکه لبوونی خه لکی ده کرد، خه لکم خو شده ویست، چونکه له پرووداوه کانی ژیا نا قال بوو بوومه وه و کتیبانم زور ده خوینده وه و به خویشم سووکه به هه ریه کم تیا بوو، توانایه کی باشی نه قالی و حیکایه تخوانیم هه بوو، سووکه

روداویکم بهس بوو، بو ئهوهی بیکهه به ماک و ئامیانی چیرۆکیکی کاریگهر. ئیدی سهربهوردی خوّم وئهو کتیبانهی ده مخویندنهوه، بوو بوون به سه رچاوهی هزر و بیره کانم. بویه ئه گهر بمویستبا روداویکی واقعیی بکهه به چیرۆکیکی خوّم و جوان که به " داوی نهینی " چنرابیت، زور زهحهتم پیوهی نه ده بینی و به ئاسانی به ده ستمه وه ده هات. من دوستایه تیم ده گهل کریکارانی کارخانه کانی کریستوفنیکوف و کارگه کانی ئالفوزوف دا هه بوو، به تایبه تی له گهل پیره میریکی جولادا به نیوی نیکی تاروبشوف که له زوربهی هه ره زوری کارگه کانی چینی پروسیادا کاری کردبوو، دوستایه تیم زور خو شبوو. ئه م پیاوه زور زیره ک و هه میشه نیگه ران بوو. بزیه کی به سوئ به چاوه قاوه ییه کانیه وه دیاربوو، عهینه کیکی ره شی له چاو بوو که به تهل به گوئییه کانیه وه به ستمبوو، ژهنگی ته له که به په ناگوئییه کان و به سه ر که پوو یه وه دیاربوو، به ده نگیکی گیراو به منی ده گوت:

- ئیی ئه لکسی ماکسیموفیچ، براده ره چکوله و ئازیزه کهه م، من په نجا و حه وت ساله له م دنیا یه دا ده ژیم، تو هیشتا مندالیت، تازهی، خه یاری گول به ده مه ی.

روبتسوف له نیو هاوړی جولاکانی دا به " ئه لمانی " ناسرابوو، چونکه به رده وام ردینی ده تاشی و په له موویه کی له ژیر لیوه ییه وه ده هیشته وه و سمیلکی قیت و ئه ستووری داده نا، پیمان ده گوت ئه لمانی. کابرایه کی سینگ پانی چوارشانه، ده سته بالا بوو، سه ره خره سافه که ی به سه ر شانی چه پیا خوار ده کرده وه و ده یگوت:

- زور حه زده کهه م بچه سیرکان، به راستی خو شه، نازانم چون ئه و ئه سپ و ئازهلانه ته علیم ده دن؟ خو ئه وانه ئازهلن، به راستی خو شه، من ئازهلانم خو ش ده وین - پیویسته ریزیان بگیردری! له دلّی خو دا ده لیم که واته ده بی به شه رانیش به جوړی ته علیم بدرین که بزنان چون ئه قلیان به کار بینن. خودان سیرکان، ئازهل به شه کر پام ده کهن، شه کریان ده رخوارد ده دن. به لام ئیمه ی به شه ر ده توانین به خو مان له دووکانان شه کر بکړین. به لام ئه و شه که ری بو ئیمه مانان پیویسته جوړیکی دیکه یه، جوړیکه که سوکنایی به دل و ده روونمان ده به خشیّت. ئه م شه که ره نیوی نه رمی و میهره بانیه، که واته بچکول گیان، ئه و شیوازه ی که ده توانی له ریگه یه وه، به سه ر کاروباراندا زال بیت، نه رم و نیانی و میهره بانیه، نه ک به زه بر و زوری کوته ک وه ک له لای ئیمه باوه. وایه؟

به لَام خۆی له گه ل خه لکیدا نه رم و نیا ن ومیهره بان و به لوتف نه بوو، زۆر قسه ره ق و پوو شکی ن بوو، به ته وس و توانجه وه خه لکی ده دواند، ئه گه ر قسه یان له گه لدا بکر دایه، زۆر به کورتی و به ره قی وه لَامی ده دایه وه و دلی که سی رانه ده گرت. یه که مجار له مه یخانه یه کدا دیتم و ناسیم، کۆمه لیک ده وریان دابوو و ده یانویست لی ی بده ن، ته نانه ت چه ند زله یه کیشیا ن خیا ندی، من فریا ی که وتم و له سه ریم کر ده وه، له ویم بر ده ده ره وه. که به ناو تاریکیه که که وتین و به به ر بارانی پایزدا که وتینه ری، لیم پرس ی: - خو ئازارتان پینه گی یی؟

به خه مساردی و بی موبالاتیه وه به رسقی دایه وه:

- ئازار؟ ئه وه که ی لی دانه؟ به لَام بوه سته تۆ بو به راناوی کۆ ده مدوینی.

به وجۆره یه کدیما ناسی. هه وه لجار به ته وسه وه ده یواندم، گالته ی پی ده کردم. به لَام که باسی ئه وه م بو کرد، "داوه نه یی و نادیاره که " چ ده وریک له ژیا نمانا ده بی نی، هه لوه سته یه کی کرد، له فکران ر اچوو و گوتی: - ئه ها، به لَام تۆ، وادیاره زیره کیت! که سیکی قسه زانی!

له وه به دواوه، به ر خورد و مامه له ی له ته کما گو را، وه کو باوکیکی میهره بان ره فتاری له گه لما ده کرد، ته نانه ت به ناوی خو م و باوکه وه بانگی ده کردم (نیشانه ی ری زلی نانه) و ده یگوت:

- ئه لکسی ما کسیمو فیچه که ی من، ئه ی دره وشه تیژه که م، هزر و بیره کانی تۆ دروست و ته واون، به لَام که س باوه رت پیناکات، چونکه سوودیان نییه. که س باوه رت پیناکات.

- ئه دی تۆ! باوه رم پی ده که ییت؟

- من! سه گیکی به ره ل لا و سه رگه ردان و کلک کورتم. به لَام جه ماوه ری خه لک، سه گی مألین، هه ری هه که یان باریکی گرانی به کلکه وه به ستر او ه به نیوی ژن و مندا ل و، کاروکاسبی و زۆر شتی تو ره هاتی دیکه وه. هه ر سه گیک کولانه ی خۆی خو شده ویت، ئه وانه باوه رت پیناکه ن. جاریکیان له کارخانه ی موروزوف، خو پيشان دانمان کرد، هه رکه سیک له پيشه وه بر ویشته بایه، یه کسه ر ده یانکی شتا به نیو چه وانیا، سه ر و نیو چه وان وه کو، پشت نییه. ده ئاوسی وه له ده تو قی و شوینه واری جه زره به و لی دانه که ی تا ماوه یه کی زۆر پیوه ده می نی ت.

دوای ئهوهی دهگه‌ل یاکوف شاپشنیکوف دا ناسیاوی پهیدا کرد دم وپراویژی گپریک
فهرقی کرد، یاکوف له کارخانهی کریستوفنیکوفدا کاری دهکرد، یاکوف نهخووشی سیلی
لهگه‌لدا بوو، گیتارژهنیکی باش بوو، شاره‌زای کتیبی پیروژ بوو، ههموو تهورات
وئینجیلی له‌به‌ربوو. روتسوفی به‌وه ده‌حه‌په‌ساند که ده‌یگوت خودا نییه. نکۆلی
له‌بوونی خودا ده‌کرد. هه‌رچه‌ند ده‌کۆکی خوینی هه‌لینا. زۆر له‌سه‌ر بیروب‌او‌ه‌ری خو
پژد بوو، به‌جۆش و خرۆشه‌وه گه‌نگه‌شه‌ی ده‌کرد:

- یه‌که‌م من له " له‌سه‌ر شیوه‌ی خوا " نه‌خولقاوم. من نه‌هیچ ده‌زانم و نه‌هیچ ده‌توانم.
نه‌ پیاویکی باشم، نه‌خپیر باش نیم. دووهم بیان خودا نازانی ژیانی من چه‌ند دژوار و
ناره‌حه‌ته، بیان ده‌زانیت و ناتوانی هیچ کاریک بکات بیان ده‌توانی و نایکات، سییه‌م
خودا نه‌ زانا به‌ ههموو شتیکه و نه‌ توانا به‌ ههموو شتانه، نه‌ به‌خشنده‌یه و نه
میهره‌بانه، به‌ کورتیه‌که‌ی، ته‌نیا ئافه‌ریده‌ی خه‌یالی به‌شهره. ههموو شتیک خه‌یاله،
ژیانمان ههمووی خه‌یاله.. که‌س ناتوانی به‌و خه‌یال پلاوه گه‌وجم بکات، بمگه‌وجینیت!
روتسوف، که‌ گویی له‌و قسانه‌ بوو، حه‌په‌سا، له‌ هه‌وه‌له‌وه زمانی به‌سترا. ئه‌وجا له
قارو غه‌زه‌با سه‌روچاوی ره‌ش داگه‌پا، به‌هه‌لچونه‌وه ده‌ستی به‌ جنیودان کرد. به‌لام
یاکوف، به‌ ئایه‌ت و نمونه‌ین ته‌ورات و ئینجیل دایگرت‌ه‌وه، روتسوف، هیچ بو
نه‌مایه‌وه، ده‌می بوو به‌ ته‌له‌ی ته‌قیو، ناچار بی‌ده‌نگ بوو و له‌ سووچیکا ده‌فکره‌وه
چوو.

به‌لام شاپشنیکوف، به‌ دم ئه‌و قسه‌ تووند و دوور و درپژانه‌وه ره‌نگ و پرووی ده‌گورا،
شیوه‌یه‌کی ترسناکی وه‌رگرت. روخساری تاریک و قزّه‌که‌ی ره‌ش ولوول له‌ قزّی قه‌ره‌جان
ده‌چوو. لیوه شینه‌کانی به‌سه‌ر ددانه پڕشنگ‌داره‌کانیه‌وه، که‌ له‌ ددان وکه‌لبه‌ی گورگ
ده‌چوون، ته‌ته‌له‌یان ده‌کرد. چاوه‌ره‌شه‌کانی له‌ دوپ چاوانی هه‌فرکه‌که‌ی ده‌برین،
نیگای ئه‌وه‌نده قورس و به‌سام بوون، به‌رانبه‌ره‌که‌ی ته‌حه‌موولی نه‌ده‌کرد. نیگای ئه‌و
کابرا نه‌خووشه‌ی بیر دینامه‌وه که‌ تووشی نه‌خووشی "خۆ به‌زلزانی" بووبوو.

که‌ لای یاکوف هاتینه‌ ده‌ری وکه‌وتینه‌ ری، روتسوف، به‌ده‌م ریگه‌وه‌وه به‌ ده‌نگیکی گرو
که‌سه‌رداره‌وه پپی گوتم:

- تا ئیستا که‌س له‌ حوزووری منا به‌م جوړه دژایه‌تی خوی نه‌کردوو، هه‌رگیز شتی
وام نه‌بیستوو. زۆر شتم بیستوو، به‌لام هه‌رگیز شتی وام نه‌بیستوو. ئه‌مه‌ یه‌ک.. ئه‌م

پیاوه زۆر ناژی، خەلکی ئەم دنیاىە نىیە، بەداخهوه خۆی فهوتاندووه، بەراستی سهیره! زۆر سهیره ها.

بەلام زۆرى پینەچوو، هۆگرى ياکوف بوو، قسهکانى ئەو نهخۆشه سیلاویە، بەتهواوہتى هینابوویە کول و جۆش، بە بەردەوامى دەستى بەرز دەکردهوهو چاوه نهخۆشهکانى دەخوراند، دەیگوت:

- ئاوها.. کهواته خودا نىیە، ها. با واز لهو بئینین؟ بەلام من سهبارەت بە تزار پراوچوونى خۆم هەیه، درهوشه تیزهکهەم: تزار بەلای منەوه بەلایە، بەلام تەحەموول دەکریت، دەوروبەرەکهى بەلای گەورەن، ئەوانه سهەرچاوهى هەموو کیشەکانن. من بەش بەحالی خۆم دەتوانم لهگەل هەر تزاریکدا هەلبکەم و بسازیم، تەنانەت دەگەل " ئیفان کروزنى " ش دا. (ئیفانى سامناک). من پىی دەلیم له سهەر تەختى خۆت دانیشه وحوکمی خۆت بکه، مادام دلّت بە حوکمپرانى خۆشه. بەلام، خاوهن پۆست وسەرمايهدارەکان بده دەستى من بزانه چۆن بۆ هفتا پشت تەمبىيان دەکهەم. ئەگەر ئەمه بکهى بە زنجیری زير له سهەر تەختى پاشايەتى دەتبهستم ودوعای خیر بۆ خۆت و بەردەوامى بۆ تەخت و تاجهکەت دەکهەم..

دواى ئەوهى کتیبى " شا - برسیهتى " خویندهوه گوتى: - هەرچیهکى تيايه راسته.

که بۆ يهکههجار، کتیبى وینەدارى چاپکراوى بىنى، لەمنى پرسى:

- کى ئەمهى بۆ نووسيويت؟ که خەتى جوان و خۆشه. له زمانى منەوه سوپاسى بکه. دەست خۆشى لیبکه.

روبتسوف، زۆر تینوو و تامەزرۆى فیربوون بوو، بە تاسهوه گوئی له بۆچوونە روخینەر و خوا نهناسیهکانى شاپوشینکوف دەگرت. که من باسى کتیبانم بۆ دهکرد، بە سهعاتان گوئی دهگرت، بەشادییهوه سهرى بۆ دواوه دەبرد، بەدهم جوولەى قورتمیهوه، قاقا پیدەکهنى و دەیگوت:

- بە راستى ئەقلی بەشەر گەورهیه. توانایهکى سهیرى ههیه!

ئەو بەخۆى خوینەرێكى باش بوو، بەلام چاوه نهخۆشهکانى دەرڤهتیا نەدهدا. وپراى ئەوهش زۆرشتى دەزانى، زۆرجار بە زانیارییه چاوهپروان نهکراوهکانى، سهرسامى دەکردم. دەیگوت:

- له ئەلمانیا، دارتاشیک ههیه، ئەوهنده زیرهک وزانایه، تهنانهت پاشا راویژی پێدهکات.

دوای ئەوهی ههندیکی پرسیارم لیکرد، بۆم ده رکهوت که مه بهستی ببیله (ئوگوست ببیل ۱۸۴۰ - ۱۹۰۳، دامه زرینه ری حیزی سوسیال دیموکراتی ئەلمانیا بوو). لیم پرسى: - ئەمه چۆن ده زانی؟ به قامکه تووتهی سه ره خره کهی ده خوراند و زۆر به کورتی ده یگوت: - ده یزانم.

شاپوشنیکوف، زۆر به خه می ژیا نی سهخت و مهینه تباری خۆیه وه نه بوو، خۆی بۆ دژایه تی و ئینکاری خوا و، گالته کردن به پوحانیان ته رخان کرد بوو، زۆری رق له پوحانیان بوو، به تایبه تی له قه شه و په به نان.

رۆژیکی روتسوف، به راویژیکی دۆستانه لێی پرسى:

- باشه یاکوف گیان، تۆ بۆچی به خوا وه گرتووته و کار و پیشهت بووه به دژایه تی ئەو؟
یاکوف به توو په ییه کی چا وه پروان نه کرا وه گو تی:

- بۆ وانه کم، جگه له وه هیچ کۆسپییکی دیکه م له پێگادا هه یه؟ من بیست دانه سالی خشت، هه موو متمانه یه کی خۆم پێ به خشی، به روح لێی ده ترسام. بۆم نه بوو هیچ پرسیاریک بکه م: ده یانگوت هه موو شتیکی له ئاسمانه وه یه، له خوا وه یه، هه موو ژیا نم له کۆت و به ندا به سه رچوو. که به وردی ته ورات و ئینجیلیم خوینده وه، بۆم ده رکهوت که هه ره هه مووی وه هم و خه یاله! دروستکرا وه، ده ست هه لبه سته، نیکیتا گیان.

ئیدی به جۆری ده ستی راده وه شانده له تۆ وایه ده یه وئ " داوه نه یینییه که " بپچرپیت. به ده م گریانیکى سه یر و به کوله وه له سه ری پۆیی: - به م داخانه وه سه ر ده نیمه وه و زووتر له کاتی خۆم ده مر م!

من چه ند دۆستییکی دیکه ی سه یر و خۆشم هه بوون، که زۆر جار ده چووم بۆ نانه واخانه که ی (سیمونوف) تا له وینده ر بیان بینم، هاوړی کۆنه کانم به گه رمی پیشوا زیان ده کردم و به تاسه وه گو ییان له قسه کانم ده گرت. روتسوف مالى له گه ره کی ئەمیرالی بوو، شاپوشنیکوف، مالى له گه ره کی تاتاران بوو، له دووری کابان، فاسیله ی نیوان ئەم دووانه پینج شهش کیلۆمه تر ده بوو. زۆر به که می ئەو جووته م ده بینى،

چونکه من هیچ شوین و ماوايه کم نه بوو پيشوازيان بکه م، نه يانده توانی بيئه سهردان و دیده نيم. ئەمه جگه له وهی که نانه واخانه و شیرینیخانه که مان بو شوینیکی تازه گواسته وه، به یه کجاره کی دهره فته و دهره تانی هاوړیکانم له ده ست دا، چونکه نانه وا تازه کهش سهر بازیک بوو که تازه خانه نشین بوو بوو و دوستی جه ندرمه کان بوو. جه ندرمه خانه کهش پشتی به حه وشه که ی ئیمه وه بوو، بویه هه موو رۆژی جه ندرمه جل شینه کان، له دیواره که وه خویان هه لده دایه ئەم دیو دیواره که، خویان به نانه واخانه که دا ده کرد، سه موونیان بو کۆلونیل " گانگارت " ی به رپرسی جه ندرمه خانه که و نانیان بو خویان ده کړی. ئەمه جگه له وهی که من ئامۆژگاری کرابووم، زور تیکه لاوی خه لکی نه بم و هه قم به سهر که سه وه نه بیته، بو ئە وهی سهرنجی خه لکی نه که ویتته سهر نانه واخانه که ..

ههستم ده کرد کاره که م بیهوده یه. هه ندیجار خه لکی بیئه وهی هیچ حیسابیک بو قازانج و خهرجی دووکانه که بکه ن، هینده یان پاره له ده غیله که دهر دینا که، بایی ئە وه مان بو نه ده مایه وه، هه قی کړینی ئارده که ی پي بده ی ن. ئیدی له م حاله دا دیرنیکوف، به خه مبارییه وه دهستی به رپینی خویدا دینا و به ده م بزیه کی خه مناکه وه ده یگوت: - کار واپروات قازانج سهری مایه ده خوات.

ئه ویش ژیانی ناخوش بوو. ناسیتا که حامیله بوو، به خوی وگیسوه زه رده کانیه وه، وه کو پشیلهی تووره، به ره و پرووی ده چوو، به پروویا هه لده شاخی، به چاوه که سکه تووره کانی، به گومانه وه ده یروانییه هه موو شتیک .. به جوړی به لای ئاندری دیرنیکوف دا تیده پهری وه کو ئە وهی نه یبینی. ئە ویش به ده م بزیه کی ناچاریه وه، رپگهی بو ده کرده وه و ئە وجا به ده م هه ناسه یه کی بو کپوزاوی له دواوه ته مه شای ده کرد.

ئاندری دیرنیکوف، هه ندیجار له لای من گله یی و گازنی ده کرد و ده یگوت:

- به راستی ئە مه نه بوو به کار، گالته ی مندالانه .. که س به که س نییه، هه رکه سه، هه رچیه کی به رده ست ده که وئ هه لیده گریته و ده بیات، فران فرانه، زوردار له بی زوری ده فرینی .. به راستی بی مانایه .. من نیو دهرزه ن گوره ویم بوخوم کړی بوو، له زهر فی یه ک رۆژا، هیچی دیار نه ما!

مه سه له ی گوره و بییه کان، مایه ی پیکه نین بوو، به لام من پینه که نيم. چونکه ده مبینی ئە م پیاوه خاکی وخونه ویسته، چه ند به دلسوژی هه ولیده دا، پروژه به سووده که ی

به‌رده‌وام بيو خه‌لکی خيړی لييبينن، به‌لام ده‌وروبه‌ره‌که‌ی، به‌خه‌مساردي وبی موبالاتيه‌وه، مامله‌له‌يان له‌ته‌ک پروژه‌که‌يدا ده‌کرد وريسه‌که‌يان ده‌کرده‌وه به‌خوری. دیرنيکوف، چاوه‌روانی سوپاس ومنه‌تباری له‌وه‌که‌سانه‌نه‌ده‌کرد که‌خزمه‌تی ده‌کردن و چاکه‌ی به‌سه‌ريانه‌وه هه‌بوو، به‌لام هه‌قی نه‌وه‌ی هه‌بوو، ريږی بگرن ودوستانه‌ره‌فتاری ده‌گه‌لدا بکه‌ن، که‌مخابن هه‌چ جوړه‌دل‌سوژی و نه‌مه‌که‌دارييه‌کی ليينه‌ده‌بينين. خيزان و مالباته‌که‌بله‌ز به‌ره‌وه‌له‌وشانه‌وه ده‌چوو، بابی تووشی سووکه‌شيتييه‌ک بوو که‌به‌هوئی ترسين ئاينيه‌وه تووشی بوو. برا بچووکه‌که‌ی سه‌ری کرده‌باده‌نووشی و خوی دايه‌مييازی و رابوردن، خوشکه‌که‌ی ته‌نيا و نامو پیده‌چوو کيشه‌ی دل‌داری ده‌گه‌ل خویندکاره‌قززه‌رده‌که‌دا بو چييووبیت. زورجار ده‌مبيني، نه‌وه‌نده‌گريابوو، چاوه‌کانی ئاوسابوون، له‌وکاته‌دا زور رقم له‌خویندکاره‌قززه‌رده‌که‌هه‌لده‌ستا.

هه‌ستم ده‌کرد هه‌زم له‌ماریا دیرنيکوفايه. هه‌روه‌ها نادیجا چيرباتوفاشم، که‌له‌دووکانه‌که‌ی خو‌مانا کاری ده‌کرد، خو‌شده‌ويت. کچيکی خرپن، گونا ئال، ليو نه‌ستور، خه‌نول، شه‌نگول و پرو خوش بوو. به‌شيويه‌کی گشتی پيويستم به‌ئشق وقيان بوو. ئیدی ته‌مه‌ن، زهروره‌تی ته‌بيعه‌ت و ئالوژی ژيان وگوزه‌رانم، وایان ده‌خواست تيکه‌لاوی ژنان بم، که‌نه‌م ديارده‌يه‌شم دره‌نگ ليده‌رکه‌وت. پيويستم به‌نه‌وازش و ميهروسوژی ئافره‌ت بوو. يان به‌لای که‌مه‌وه پيويستم به‌ژنيک بوو، سوژم بداتی، نازم هه‌لبگريت، پيويستم به‌که‌سيک بوو که‌بتوانم به‌راشکاوی گريی دل‌ی خو‌می بو بکه‌مه‌وه، باسی خو‌می بو بکه‌م، باسی خوو و خده و ته‌بيعه‌تی خو‌می بو بکه‌م. که‌سيک که‌بتوانی يارمه‌تيم بدات و له‌و ئاژاوه‌هزرييه‌م ده‌رباز بکات که‌تيايدا ده‌ژيام.

من دوستی دل‌سوژم نه‌بوون. نه‌وانه‌شم نه‌ده‌حوباند که‌وه‌کو " که‌ره‌سته‌يه‌کی خاو که‌بشيت په‌روه‌رده‌بکريت " ته‌مه‌شايان ده‌کردم. کاریکی وایان نه‌کرد که‌متمان‌ه‌يان پيیکه‌م. باسی هه‌رشتيکم بو بکردنايه و به‌دل‌ی نه‌وان نه‌بوايه، ده‌که‌وتنه‌ئاموژگاريم و به‌کورتی ده‌يانگوت:- واز له‌وه‌قسانه‌بينه!

گووری پليتينوف گيرا، پاشان بو زندانی " کريستی " يان نارد له‌سان پترسبورگ. يه‌که‌م که‌س نیکوفوريچ نه‌م نوچه‌يه‌ی (هه‌وال، خه‌به‌ر) پيدام. به‌يانی زوو نه‌وم له‌سه‌ر جاده‌بینی، هه‌رچی قايش وقروش وميدال و نيشانه‌ی هه‌بوو، هه‌ره‌ه‌مووی له‌خوی

دابوو، ده تگوت له نمایشیکی فه رمی ده گه پښته وه، ده بیر هوه چوو بوو وبه کاوه خوړی دې ده کرد، به ره و پووم هات، که گه بیه ئاستم، دهستی تا ئاستی شه پقه که ی به نیشانه ی سلاو به زکرده وه و بیئ هوه ی هیچ بلښت، به لاما بووری. ماوه یه ک پوی، ئه و جا وه ستا و ئاورپکی لای منی دایه وه و به ده نگیکی گرو تووره گوتی:

- دوښته و گووری ئه لکسندر و فیچیان گرت.

ئوسا، چاویکی به ده و روبه ری خوږیا وبه سه رانسه ری شه قامه که دا گپراو ده سته کانی به نائومی دیه وه هله تته کاندن و له بن لیوانه وه گوت:

- ئه و گه نجه به له نگازه، قوری بو خوږی گرت هوه، تازه تیا چوو!

هه ستم ده کرد که فرمی سک زاو ته چاوه فیلاوییه کانی..

ئوه ونده ی من ئاگادار بووم، پلینوف، به خوږی ده یزانی که درهنگ یان زوو ده گپښت. منی ئاگادار کرد بووه وه که خوږی لږ دوور بگرم، رای سپارد بووم که " روتسوف " ش که دؤستی پلینوف بوو ئاگادار بکه مه وه که چیتر هاتوچوږی نه کات.

نیکوفوریچ، که چاوی بری بوونه به رپیی خوږی، به راورپکی گپ گوتی: - بوچی سه رم ناده یت؟

ئوه شه وه چووم بو کابینه که ی، تازه له خه وه هه ستا بوو، له سه ر جیگه که ی رپو نیشتبوو و کفاسی (جوړه شه رابیکي پووسیه) ده خوارده وه، ژنه که ی له بهر په نجه ره که رپاوه ستا بوو و پانتول ه که ی بو ده دووریه وه.

نیکوفوریچ، به دهم خوراندنی سینگه تووکنه که یه وه، که له تووکی ده لکه ده چوو، خه یالوی ده پروانیه من، ئه نجام گوتی:

- به و جوړه ده سنگیریان کرد. مه نجه لیکیان له لا گرت که رهنگی تیا ده کولاند، تا بلا وکراوه ی ئه ننتی تزاری پی چاپیکه ن.

ئوه و جا به تووره یی تفیکی رپو کرده سه ر ئه رزه که و به ژنه که ی گوت: - کوا ئه و پانتول ه م بده یه!

ژنه که ی، بیئ هوه ی سه ر هله برپت گوتی: - هه ر ئیستا بو تی دینم.

پیره مئیر (نیکوفوریچ) له کاتیځا به چاو ئاماژهی بۆلای ژنه کهی ده کرد، پئی گوتم: -
زۆری به زهیی پئیدا دیتته وه، بۆی ده گری، منیش به زه بییم پئیدا دیتته وه، به لام ئاخر
بابایه کی خویندکار، له کوی دژایه تی دام و ده زگای پاشایه تی و تزاری پیده کریت؟
ئوسا جله کانی له بهر کرد وبه ژنه کهی گوت: - هر ئیستا دیمه وه.. تو! سه ماوه ره که
پئیکه.

ژنه کهی، له جیی خۆیه وه، له په نجه ره که وه ده پروانیه ده ره وه.

هر که مئیده کهی له ده رگا که ئاودیو بوو، ژنه ئاورپکی دایه وه، چه مۆله یه کی لئنا و
له بن لیوانه وه گوتی: - ئاخ پیره مئیردی به دفه ر و ناجسن!

ئه وه نده گریابوو، چاوی ئاوسابوون، چاوی چه پی به جوړئ شین بوو بووه وه، به ئاسته م
دیار بوو. هه ستا و چوو به لای ئاگردانه که وه، به سه ر سه ماوه ره که یا دانه و بییه وه له بن
لیوانه وه گوتی:

- له ئیستا به دواوه خیانه تی لیده که م، خیانه تی کی وه های لیده که م بۆ هه فتا پشتی
ته می خواردوو ببیت، هاواری لی هه ستیت، وه کو گورگ بلورینئ، باوه ری پیمه که،
باوه ر به هیچ قسه یه کی مه که! داوت بۆ ده نیته وه. چیت پیده لئیت هه مووی درۆیه.
خه فه ت بۆ هیچ که سیک ناخوات. به زه یی به که سدا نایه ته وه. راوچییه کی ترسناکه.
ئاگای له هه موو کاره کانی ئه نگۆ هه یه.. کاروپیشه ی راوه مه ردمه ، راوچی به شه رانه،
به وه ده ژئ.

لیم نزیك بووه وه، خۆی پیوه نووساندم، وه کو چۆن گه دایه ک ده پارپیتته وه و داوای
سه ده قه ده کات، به و ئاوايه لیم پارایه وه: - بۆ له گه لم رانا بویری؟ ها؟

هه رچه نده هه زم له چاره ی ئه م ژنه نه ده کرد، به لام هینده به تامه زرۆبییه وه، تاقه
چاوه کهی تی بری بووم، ناچار باسکم له قه دی ئالاند، ده ستم به قزه بزّه که یدا هینا،
زۆر زبر وخز بوو. به و حاله وه لیم پرسی: - ئاخۆ ئه مرۆ تاقیبی کی ده کات؟

- تاقیبی یه کی که ده کات که له میوانخانه کهی شه قامی ریبنوریادسکایا دابه زیوه.

- نازانی ناوی چیبیه؟

بزه‌یه‌کی بۆکرد وگوتی:- چۆنه پێی بلیم که تۆ پرساری چیت لی ده‌کردم؟ ئه‌وه هاته‌وه! "گووری" دامویش، هه‌ر ئه‌و خستیه داوه‌وه و به‌گرتی دا.

ئه‌وسا به‌په‌له له من دوور کهوته‌وه و به‌ره‌و ئاگردانه‌که پۆیی.

نیکوفوریچ، خۆی به ژوورا کرد، نان و مره‌با و قودکای له‌گه‌ڵ خۆیدا هینابوو. هه‌موو له ده‌وری خوانه‌که دانیشتین و ده‌ستمان به نان خواردن کرد، مارینا له‌لای منه‌وه دانیشت، به ئاشکرا نه‌وازش و مجامه‌له‌ی ده‌کردم به سۆز و میهره‌وه به چاوه ساغه‌که‌ی ته‌مه‌شای ده‌کردم، میرده‌که‌شی په‌یتا په‌یتا ده‌یدا به گویم و ده‌یگوت:

- ئه‌م داوه په‌نه‌نه‌هه‌ی ره‌گی له دل و ده‌روون، له گوشت و ئیسفانی خه‌لکی داکوتاوه، کی ده‌توانی ده‌ری بیئی و فری بدات؟ تزار بۆ خه‌لکی وه‌کو خواجه!

له‌ناکاوا، له‌منی پرسی:- تۆ کتیبانت زۆر خویندوونه‌وه. دیاره ئینجیله‌کانیشت خویندوونه‌وه، به‌رای تۆ ئه‌وه‌ی له‌و ئینجیلانه‌دا تۆمار کراون، هه‌مووی دروستن؟

- نازانم.

- به‌لام من پیموایه زۆرشتی زیاده‌یان تیایه. بۆ نمونه سه‌بارته به گه‌دا و هه‌ژاران نووسراوه: "خه‌نی له هه‌ژاران، به‌خته‌وه‌ر و شادمانن" ئاخ‌شادی و به‌خته‌وه‌ریان له چ دایه؟ ئه‌م ئایه‌ته هه‌یچ مانایه‌کی نییه، هه‌لبه‌ته زۆر ئایه‌تی دیکه سه‌بارته به گه‌دا و هه‌ژاران هه‌ن، هه‌یچ پوون نین. به‌باوه‌ری من ده‌بی هه‌ژار و هه‌ژارکراو لیکی هاویر بکری. که‌سیک له بنه‌چه‌وه هه‌ژاربی ئه‌وه نه‌گه‌به‌ته، به‌لام که‌سیک دارابووبی و پاشان هه‌ژار بووبی ئه‌وه به‌خت پشتی تیکردوو.. ده‌بی به‌و ئاوايه هه‌لسه‌نگاندن بۆ مه‌سه‌له‌که بکری. ئه‌م شیوازه باشته.

- بۆچی؟

ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ بوو، چاوی له دور چاوم بری، ئه‌وجا به راویژیکی پوون و په‌وان، پاش ئه‌وه‌ی باش بیری له مه‌سه‌له‌که کردبووه‌وه گوتی:

- له ئینجیلدا، ته‌که‌زییه‌کی زۆر له‌سه‌ر خه‌مخۆری و به‌زه‌یی کراوته‌وه. به‌لام به نوپینی من ئه‌م خه‌سه‌له‌تانه زۆر خراپین، به‌زه‌یی، ده‌کاته ئه‌وه‌ی پاره‌یه‌کی زۆر له خه‌لکانی بی که‌لک و بیسوود خه‌رج بکری، نه‌خۆشخانه، زندان، شیتخانه، خانه‌ی په‌که‌که‌وتوان، هه‌موو ئه‌مانه پاره‌یان ده‌وی، پاره‌یه‌کی زۆریش. من باوه‌رم وایه ده‌بی

بایه خ به خه لکانی ساغ و سه لامهت و به هیژ بدری، تا توانا وهیژی خوین به فیرو نهدن، کهچی ئیمه له جیاتی کومهک به وانه بکهین، دیین یارمهتی نه خویش و ده غه زار و سه فتهت و کهم ئه ندانمان ده دهین، باشه لاواز و بیهیز، به هیژ و توانا ده کری؟ ئه م کاره ده بیته مایه ی ئه وهی خه لکه ساغله م و به هیزه که ورده وده هیژ و توانای خو له دست بدهن و بپوکینه وه و لاواز و بی هیزه کانیش ببنه بار به سه ر شانی ئه وانه .. کیشه که له مه دایه، بویه زورشت هه ن پئویستیان به پیداجوونه وهیه و ده بی ئه وه بزانی که زور له میزه ژیان ریگه ی خو ی گرتووه و له ئینجیل دوور که وتووه ته وه. ده زانی ئه م پلیتنوفه به له نگازه بوچی پوژی به م پوژگاره گه یی، بوچی ئه مه ی لیقه وما؟ هه مووی له سونگه ی به زه بیه وه بوو. ئیمه به زه بیمان به سوالکه را دیته وه و سوالکه ر به خیو ده کهین و خویندکار فه راموش ده کهین، هه رگیز خه می ناخوین! ئاخه ئه مه ئه قلّه؟!

هه رچه نده من له وه پیشیش، زورم له و جوړه بیر وه زرینانه بیستبوو و له نیو خه لکیشدا له وه بلاوتر بوو که وینا ده کرا، به لام هه رگیز به و پوونی و راشکاویه نه م بیستبوو. دوا ی هه وت سالان وه ختایه ک نیتشه م خوینده وه، به کسه ر فه لسه فه که ی یاروی پو لیس ی قزانم بیرکه وته وه. هه زده که م لیړه دا ئامازه ش بو ئه وه بکه م به ده گمه ن له کتیباندا ریکه وتی بیریکم کردبوو، که پیشتر له ژیاندا، له ژیان ی کرده کیدا، ریکه وتیم نه کردبی.

کونه " پاوچی به شهران " به رده وام ده یریسا، به ده م قسانه وه به گویره ی ریتمی قسه کانی، به قامکان له قه راخی سینیه چایه که ی ده دا. پوخساره لاوازه که ی گرژ ومون بووبوو، به لام سه یری منی نه ده کرد، به لکو چاوی له سه ماوهره برنجه که (برنجه: کانزایه کی تیکه له یه له مس و فافون) که وه کو ئاوینه ده دره وشایه وه.

ژنه که ی دوو جار بیری خسته وه که :- کاتی پویشنت هاتوه.

پیاوه، وه لامی نه دایه وه، به رده وام بوو له سه ر قسه کردنی خو ی. به ئاره زووی خو ی وشه و پسته ی ریز ده کرد و دهیدانه ده م به که وه، کاتیکم به خو زانی باسه که ی گو ری:

- تو گه نجیکی زیره کی، به سیوات و خوینده واریت، بوچی هه ر ده بی شاگرد نانه وا بیت؟ خو ئه گه ر مه سه له که کاسبی و پاره پهیدا کردن بی، ده توانی له ریگه ی خزمه تی ده ولته ت و تزاره وه، هه مان پاره و بگره زیاتریش به دست بینیت..

له وکاته دا که گویم له قسه کانی ئه و ده گرت، له دلی خودا بیرم له نه خشه یه که ده کرده وه، چون ئه و خه لکه نه ناسه ی که له میوانخانه که ی شه قام و گه ره کی ریبنوریادسکایا ئاکنجی بوون، ئاگادار بکه مه وه که نیکوفوریچ تاقیبیان ده کات. یه کی که له وانه ی له و میوانخانه یه دا بوون، پیاویک بوو به نیوی سیرگی سوموف که تازه له تاراوگه ی یالتوروفسک گه رابووه وه. زور هه لویستی سه یر و قامانانه ی ئه م پیاوه یان بو گپرابوومه وه. نیکوفوریچ، له سه ری پوی وگوتی:

- خه لکی زیره ک و به ئاوه ز ده بی به کومه ل بزین، وه کو هه نگ، وه کو میروولان..
ئیمپراتوریه تی تزار..

ژنه که ی لی ره دا قسه که ی پیپی وگوتی: - ته مه شای سه عاته که بکه، سه عات نویه .

- شه یتان به ..

به ده م ئه و قسه یه وه هه ستایه سه ری، دوگمه ی پالتو دریزه که ی بله ز داخست وگوتی:

- قه یدی نییه، به گالیسکه ده روم.. جارئ خواحافیز برای ئازیز، جارچار سه رمان لییده، شه رم مه که مالی خوته ..

که له مالی ئه وان وه ده رکه وتم، به لیم به خوم دا که جاریکی دی سه ردانی نیکوفوریچ نه که م. هه رچه نده ئه م پیره می ره مایه ی سه رنج بوو به لام نه ده چوو ده وه و حه زم لی نی نه ده کرد، رابووچوونه کانی وی سه بارت به به زه بی و زیانه کانی به زه بی زوری نیگه ران کردم، وشه کانی له زه ینمدا نه خش بوون. هه لبه ته جو ره راستیه ک له قسه کانی هه بوو، به لام ئه وه ی ناخوش بوو ئه وه بوو که قسه ی بابایه کی پولیس بوو.

ئه م بابه ته زور باس ده کرا و بابه تی گه نگه شانی دوور ودریژ بوو. له یه کی که له و گه نگه شانه دا، بویه ری که زور کاری تی کردم:

رؤژیک یه کی که له مورید و هه واداره کانی تولستوی هات بوشار، یه که مجارم بوو که یه کی که له په یره وانی تولستوی بدینم، کابرایه کی دریژدا هوئی، ئه سمه ر په نگی، ریشن بوو، ردینه ره شه که ی له ریشی بزن ده چوو. لیوه کانی ئه ستوور، له لیوی زه نگیان ده چوو. هه ندیچار داده نه وییه وه، له تووایه ته مه شای ئه رزه که ده کات، ناوبه ناو سه ره نیمچه سافه که ی بله ز به رز ده کرده وه، پرسنگی گر ئاسای چاوه ره شه ته ره کانی، ناخی بینه ریان ده سمی. بوغز وکینه له چاوانی ده بووه وه. کو ره که له مالی

مامۆستایه کی زانکۆدا به پڕیوه ده چوو، گهنجانیکێ زۆر لهوئ خڕ بوو بونوه. به کییک لهوانه قه شهیه کی وردیله ی لاواز بوو، مامۆستای لاهوت بوو. جبهیه کی ئاوریشمی سه رنج پراکیشی له به ربوو، ئهم جبهیه، پرته ویکی دلگیری به روخساره جوان و زهرده که ی به خشی بوو که له سایه ی بزهی وشکی دیده سارده ره شه کانی ده دره وشایه وه.

هه واداره که ی تولستوی ماوه یه کی زۆر باسی حه قیقه ته سه یر و دروست و ئه زه لییه کانی ناو ئینجیلی کرد، دهنگی زۆر قوول و به ته، پسته کانی کورت و پوخت، وشه کانی هینده به ریتم و ئاههنگ بوون، هه ستت ده کرد، له ئیمان و باوه پریکی راسته قینه وه هه لده قولین. له کاتی قسه کردنا، زۆر جار دهستی چه پی، که زۆر تووکن بوو، ده جولا ند و دهستی راستی له گیرفانی ده نا.

له سووچیکی ژووره که وه، له نزیکه منه وه، به کییک له بن لیوانه وه گوته :- ئه کته ریکی شانویی باشه!

یه کیکی دی به رسقی دایه وه :- به لی، توانایه کی نواندن ی باشی هه یه!..

من ماوه یه ک بوو کتیییکم خویند بووه وه، وایزانه له نووسین ودانانی درایپه ر بوو، ئهم کتیه ده رباره ی مملانیی کاتولیسیم و زانست بوو، وای بوچووم ئه وه واداره ی تولستوی، به کیکه له و ئیمانداره راستگو یانه ی که باوه پریان و ابوو جیهان له ریگه ی خوشه ویستییه وه پزگار ده کریت و به لام ئاماده ن له پیناوی به زه یی وشه فه قه ت و میهره بانیدا، برای به شه ری خو یان بکوژن و بسووتین.

کراسیکی سپی قول ده لی له به ربوو، جبه یه کی که وه یی کونی به سه ردا کرد بوو، که ئهم جل و به رگه هینده ی دی له ئاماده بووانی ناو ژووره که ی جیا ده کرده وه. له کوتای ی وتاره که ییا به دهنگی به رز گوته :- ده ی باشه، ئیستا ئیوه له گه ل مه سیح دان یان له گه ل داروین؟

ئهم پرسیاره ی وه کو به ردیک خیوانده ئه و گو شه یه ی که گهنجه کان تیایدا که له که بوو بوون و خزابوونه پال یه کدییه وه. کوپ و کچه کانی ئهم قوژبنه ی ژووره که، به حیره ت و سه رسامیه کی ترس ئامیزه وه ته مه شایان ده کرد و گو ییان له قسه کانی ده گرت. دیار بوو قسه کانی یاروی هه واداری تولستوی هه موویانی حه په ساندووه. ئاماده بووان

سهريان له بهرخو نابوو، له فكران راجووبوون و هيچيان نه ده گوت. كابران نيگايه كي
ئاگريني به ئاماده بوواندا گيړاو به جدي گوتي:

- تهنيا فريسييه كان (فريسي: كومله يه كي جووله كهن، زور پابه ندي رواله ته
ئاينييه كان بوون، به لام له دلا و ژيراوژير ريكار بوون) هه ولده دن هم دوو پره نسيپه
هه قدره، كه خواشيان يه ك نييه، ناشت بكه نه وه. ئه مانه به ناوي يه كخستني هم دوو
پره نسيپه هه قدره وه بي شهرمانه خو فريو دهن و به درو خه لكی ده خاپينن وگومرا
ده كهن..

له م كاته دا قه شه چكوله كه له جي خوي هه ستا، به كاوه خو قولي جبهه كي هه لكرن و
به نه زاكه تيكي تال و به دهم زهرده خه نه يه كي ته وساميزه وه، هاته قسان وگوتي:

- من هه سته كه م ئيوه هه مووتان هه مان بوچووني بازاړي دهر باره ي فريسييه كان كاويژ
ده كه نه وه، كه گوايه خه لكی خراپ و بي نه زاكه تن. هه لبه ته ئه و بوچوونه نه ك هه ر
خراپه، به لكو زوريش هه ليه..

زور سهرم له وه سورما كه ياروي قه شه به هه موو توانايه كي خويه وه هه ولي ئه وه ي
ده دا بيسه لميني كه فريسييه كان تاقه نيگابان و پاريزه ري راستگو و راسته قينه ي
بنه ما و رينمايه ئيني يه كاني ميلله تي جووله كه بوون و ميلله ت هه ميشه
پشتيوانيان بوون و له به ربه ره كاني دژماندا هاوكار وهاوسه نگره ريان بوون. قه شه
چكوله كه ئه نجام گوتي:

- بو نمونه، پيوسته ئيوه كتبه كه ي فلافوس جوزيفوس بخويننه وه...

(فلافوس جوزيفوس: يه كي كه له ميژوونوسه كونه كاني جووله كه، كه له زه مان ي
ده ركه وتني عيسا مه سيح دا ژياوه، هم كه سه هه موو بويه ر و واريقاته ميژووييه كاني
زه مان ي خوي نووسيوه و چونكه له ميژووه كه ي ئه ودا كه م وزور ناوي عيسا مه سيح
نه هاتوه، بويه خه لكانيك هه ن كه باوه ريان وايه كه له بنه ره تا پياويك به ناوي عيسا
مه سيح نه بووه و همه كه سيكي خه يالييه).

هه واداره كه ي تولستوي له جي خوي هه ستا، به جووله ي دست نكولي له بووني
جوزيفوس كرد و گوتي:

- میللەتان ئەمپۇر دواى دژمن دەكەون و دژى دۆستان دەوہستن، میللەت بەوہیست و ئارەزووی خۆی ئەمە ناکات، بەلکو بەزۆر، بە خورتی ئەمەى پیدەكەن، دەستیك دەیان جولینیت. ئیدی فیلافیوسەكەى تۆ بۆمن ناکاتە ہیچ!

قەشە چكۆلەكە وئەوانی دی بابەتە سەرەكییەكەى گەنگەشەكەیان فەراملۆشكرد وھاتنەسەر كۆمەلئیک وردە بابەتی كەمباہەخ. ھەوادارەكەى تولستوی لە كاتیكا گری نەفرەت و رق لە چاوانی دەبووہوہ، ھاواریکرد: - ھەقیقەت خۆشەوہیستیە.

ئەو وشانە گیزیان كردم، ھەرچیم دەكرد لە ماناكانیان حالى نەدەبووم. ھەستم دەكرد زەوی لە ژیر پیمدا دەلەرزیت، لەناو گیزاوی وشەى گونگ و قەبە و قەلەودا دەخولامەوہ. لە ھزرو بیری خۆما، سەرگەردان و نائومید، بەخۆم دەگوت، لەم دنیاہیەدا، لەم سەرزەمینەدا ھیچ كەسك نییە لەمن كەودەنتر و گیلتر بیت..

یاروی ھەواداری تولستوی، ئارەقەى سەر گۆنا ئالەكانی سړی و بە توورہی ھاواریکرد: - ئەگەر دەتانەوئ ھەرگیز درۆ نەكەن، ھەلە نەكەن، ئینجیل توور بەدن، بە تەواوہتی فەراملۆشی بكەن، دووبارە عیسا لە خاچ بەدەنەوہ، زۆر لەم حالەتان باشتەرە!

پرسیاریك وەكو دیواریكى بەرز بەردەمی لیگرتم: ئەمە چۆن دەبئ؟ ژیان چییە؟ ئەگەر ژیان خەباتیكى لە پەستا و بیپسانەوہ بئ لە پیناوی مروقانە ژيانا لەسەر رووی زەوی، بۆچی دەبئ بەزەبى و شەفەقەت و میھرەبانى كۆسپ بئ لەبەردەم ئەم خەباتەدا؟!

كەوتمە سۆراخى كابرای موریدی تولستوی تا بزنام شۆرەت وناوی چییە، ناوی خانەوادەگى ئەو كلوپسكى بوو، زانیم لەكوئ دەژى، بۆ سبەى شەو چووم بۆ سەردانى. لەمالى دوو كیزە مولكدارى دپھاتیدا دەژیا. لە باخەكەدا، لەگەل ئەو دوو كیزەدا، لە دەورى میزك لەژیر پیرەدار زەبیزەفونىكى گەورەدا دانیشتبوو. كابرایەكى دریزداھۆلى مردەلۆخى، رەقەلە بوو. جل و بەرگىكى سپى لەبەربوو، یەخەى كراسەكەى كرابووہوہ، سینگە تووكنەكەى بەدەرەوہ بوو. ريك لەو ئامۆچیارە ئاینیہ گەرۆكانە دەچوو كەلە خەيال ولە ھزرى خۆما وینام كردبوو. قاپىكى لە بەردەما بوو، پر بوو لە شیر وتووہ فەرەنگى. بە كەوچكىكى زیوین شیر و تووی بە لەزەتتىكى بئ وینەوہ دەخوارد، ئەوسا بە ملچە ملچە ليوہ ئەستوورەكانى دەمژى، لەگەل خواردنى ھەر كەوچكىكدا، چەند

دلۆپه شیریکى سىپى به سمیلّه تهنکه که یه وه، که له سمیلّی پشیلّه دهچوو، ده نووسا، ئەویش سمیلّی خووی ده مزى، یه کیک له کیزه کان، به دیار میزه که وه له خزمهتیا وه ستابوو، ئەوى دى پالّی به داره که وه دابوو، ده ستى له سهر سینگى هالاند بوون، خه یالّوى ده پروانیه ئاسمانه تۆزاویه که. ههردوو کیزه که کراسى وه نه وشه یی تهنکیان له بهر بوو، ئەوهنده لیکی دهچوون، که هاویر کردنیان زهحمهت بوو.

زۆر دۆستانه و به نهرمى باسى هیزی داهینه رانه ی خوشه ویستی بو کردم، باسى چۆنیه تی پهروه رده کردنى خوشه ویستی له دل و دهرووناندا بو کردم و ده یگوت: "ته نیا خوشه ویستی و مهحه بهت ده توانی به شه رانی سهر زهوى لیکی نزیك بخاته وه و یه کیان بخات " به شه ر ئاویته ی ئەو خوشه ویستی به کات که له سه رانسهری ژياندا په راگه نده یه.

- خوشه ویستی، تاچه داوه که بتوانی به شه ر به یه که وه به ستیته وه! خوشه ویستی کللی کردنه وه ی ده رگاگانى ژيانه، به بی خوشه ویستی ژيان نایه ته درک کردن و فامین. ئەوانه ی باوه ریان وایه که ماکی ژيان خه بات و مملانییه، خه لکانیکى دل کویرن، مه حکوومن به مه رگ و نه مان. وه کو چۆن ئاگر به ئاگر ناکوژیته وه، به و ئاوايه ش خراپه به خراپه بنیر ناکریت!

دواى ئەوه ی کیزه کان، ده ستیان له قه دى یه ک ئالاند به نیو باخه که دا بو مال رۆیشتنه وه، کابرا به چاوانى خوماره وه له دواوه ته مه شایه کی کردن و له منى پرسى: - تۆ کیت؟!

به ده م گو یگرته وه له من، به ئەسپایى وبه سه رى قامکان له میزه که ی به رده مى ده دا، دواى ئەوه ی له قسه کانم بوومه وه، ده ستى به قسان کرد وگوتى:

- مرؤف هه رچیه ک بی، له هه ر کو ییه ک بی هه ر مرؤفه. مرؤف ده بی ته نیا له رای گو پینى ره وشى خویدا کارنه کات، به لکو ده بی " روحى خو ی به مرؤف دوستى پهروه رده بکات ". به شه ر تا زیاتر له نزمیدا بی، زیاتر له حه قیقه تی ژيان و فه لسه فه ی پیروزی ژيان نزیکتره.

هه رچه نده هه ندیک به گومان بووم له وه ی زانیاریه کی تاییه ت له مه ر ئەم " فه لسه فه پیروزه " هه بی، به لام که هه ستم کرد، هه ز ناکات له و باره یه وه هیج بلیت، بیده نگ

بووم و هیچم نه گوت. ههستم کرد بیټاقت بوو، نیگایه کی تالی کردم، زیاتر له ده رکردن ده چوو. باویشکیکی دا و، ههردوو دهستی خسته پشت سه ری، ههردوو لاقی پراکیشان. چاوه کانی نوقاندن، وهکو یه کییک به ده م خه وه وه قسه ده گهل خویدا بکات، له بن لیوانه وه گوتی:

- پابه ندی به خوشه ویستیه وه، ماک و یاسای ژیانه ..

له ناکاوا ههستا، دهستی به رزکردنه وه، وهکو نه وهی بیهوی شتییک بگریت. نه و جا نیگایه کی ترس نامیزی کردم و گوتی: - نه مه چییه؟ ببوره، خه ریکه له ماندوویه تیا ده مر م!

دووباره چاوه کانی نوقاندنه وه، وهکو نه وهی نازاریکی زوری هه بیټ ددانه کانی چیرکردنه وه، لچی شوپ بووه وه و لیوی سه ره وهی به جوړی گرژ کرده وه، مووه کانی سمیلی ره پ بوون.

ههستم به نه فرت و دژایه تیه کی زور ده رهق به م پیاوه کرد، به گومانه وه به جیم هیشت. گومانم له راستگویی هه بوو. دواي روظیک به یانیه کی زو سه موونم بو ماموستایه کی ناشنام، که ماموستای زانکو بوو ده برد، نه م ماموستایه کابرایه کی مه یگوساری سه لت بوو. دیسان هه واداره که ی تولستوی (کلوپسکی) م له وینده ر بینی، پیده چوو شهوی خه و نه چوو بیته چاوانی، روخساری زهرد وچاوه کانی سوور بوو بوونه وه و ئاوسابوون. گومانم لیکرد که سه رخوش بیټ. ماموستا که ی ناشنام هینده مه ست بوو ده گریا، به جلیکی ژیره وه له سه ر نه رزه که رونیشتبوو، ئیدی هه ر چوارده وری درابوو به یه کا، جله کانی هه ر پارچه یه کی له جییه ک که وتبوو، بوتله بیرهی به تال له م لاو له ولای که وتبوو، ئیدی خوی بو پاش و پیش راده ژه ند و ده ی پرتاند و ده یگوت:

- نه ی هاوار ره حمی، به زه ییه ک ..

کلوپسکی، به ده نگیکی گر و تووره هاواریکرد:

- به زه یی نییه! یان له جه رگه ی خوشه ویستیدا گوم ده بین، یان له پیناوی خوشه ویستیدا ده مرین، هه ر ریگه یه کیان بگرین وهکو یه که، قه ده ر و چاره نووسمان هه ر نه مان وتیا چوونه ..

شانی گرتم و بولای ماموستا که ی بردم:

- فەرموو لەم گەنجه بپرسه بزانه چى دەوى؟ لىي بپرسه كه ئاخۆ خوشەويستى و مەحەبەت بۆ مروّف پيويستە يان نا؟

مامۆستاكە، بەچاوانى تەژى رۆندكەوه تەمەشاي كردم، بزەيهكى كرد، ئەوجا گوتى:-
ئە، ئەمە سەموون فرۆشەكەيه، من قەرزاربارى ئەم كورەم.

بەلارەلار هەستايە سەرپي، دەستى بەگيرفانى خويدا كرد، كليليكى دەرهيّنا و بوى دريژ كردم و گوتى:- فەرموو هەرچيهكت دۆزيبهوه بيبه بوخۆت!

يارۆى هەوادارى تولستوى، كليلهكەى وەرگرت و بەمنى گوت:

- برۆكەى جاريكى دى هاتيهوه، پارەكەت وەردهگریت.

سەموونەكانى ليوەرگرتم و هەليدانه سەر قەنەفەيهكى سووچى ژوورەكە.
نەيناسيمەوه، ئەمەم پيخۆش بوو. لەوى وەدەرکەوتم، هەرچەندە قسەكەيم سەبارەت "
بە مردن لەپراى خوشەويستيدا " لە گويدا دەزرينگايەوه، بەلام لە كانگاي دلەوه رقم
ليي دەبووهوه، قيزم لىي دەهاتەوه.

دواى ماوهيهكى كەم بۆيان گيرامەوه كە ئەشقى خوى بۆ يەكيك لە دوو كچە
خانەخوييهكەى دەربريووه و لەهەمان رۆژا، مفاەحەى كيزى دووهميشى كردووه. جووتە
خوشك ئەمە بۆ يەكدى دەگيرنەوه و ئەوى ژير بەرە دەكەويته سەر بەرە، شادى دەبى
بە توورەيى، ئيدى بە باخەوانەكەيان دەلين كە بەو دەرويش و كوشتەى خوشەويستيه
بلى يەكسەر مالهەكەيان بەجيبلي و گۆرى گوم بكات، ئەويش شار بەجيدلييت و
دەرپوات!..

مەسەلەى گرينگى بەزەيى و مەحەبەت و، دەوريان لە ژيانى مروّفايەتيدا كە
مەسەلەيهكى يەجگار گۆنگ وئالۆز بوو، لە عەمريكى زۆر زوودا بەرۆكى گرتم، لە
سەرەتادا بە شيوهيهكى ئالۆزو شيواو و نارووندا يەخەى گرتم، پاشان بە تەواوەتى
لەلام روون بووهوه و لەم پرسيارەدا چر بووهوه: " خوشەويستى و مەحەبەت بايهخى
چيبه؟ "

هه رچیه کم خویندبووه، پر بوو له ئارمانجین مه سیحیانه، به شهردۆستی، هاودهردی و خه مخۆری دهرهق به خه لکی و ئه و خه لکه چاکانهش که من له و ته مه نه دا ده مناسین، چ پیاو وچ ژن سه ری زمان و بنی زمانیان باسی مه حه بهت و خو شه ویستی بوو. به لام ئه وهی له ژیان کردییدا و له ده و روبه ری خو ما ده مبینی، زور دوور بوون له بیروکهی به زهیی و خو شه ویستی دهرهق به خه لکی. ژیان له بهرچاوم بریتی بوو له زنجیره یه کی له بن نه هاتووی، زولم و زور، دلرهقی و ههول و کو ششی نارها، بو گه یشتن به شتی هه یچ و بی بایه خ. ئیدی من جگه له کتیب، ته ماحم له هه یچی دی نه بوو، هه موو شتیکی دی له لام بی بایه خ بوو. ئه گه ر پوژی ته نیا یه ک سه عات له کو لانه کی به رمالی خو مان بوه ستبام، بهس بوو بو ئه وهی ئه و عه ره بانچی، ده رگاوان، کریکار، فه رمانبه ر و پیه شه وه ر و کاسبکار و بازرگانانه ی که به ویدا رهت ده بوون، ببینم و په ی به وه به رم که ئه وان به وه جو ره ناژین که من و دو ست و بنا ژو کانم ده ژین.. نه ئامانجمان هه مان ئامانج بوو، نه ریگه مان هه مان ریگه بوو. ئه وهی ئیمه ده مانویست ئه وان نه یانده ویست، ئه وان هه کی که به لای منه وه هه یژا و جیگه ی باوه ر بوون، زور غه رب و نامو، دووره په ریژ و ته نیا بوون و کو مه ل حه زی لی نه ده کردن، ئه و کو مه له ی، به هه ر فرو فیلیک بووه، به هه ر ریگه یه ک بووه، میروو ستانیک دروست بکه ن و ناوی بنه ن ژیان.. هه لبه ته من ئه و ژیانم به لاهه په سند نه بوو، ژیانکی گی لانه و نار ه حه ت بوو. ئه وه نده پیی قه لس بووم له گیانی خو م بیزار بووم. زور جار ده مبینی ئه و خه لکانه ی باسی به زهیی و خو شه ویستی ده که ن، ته نیا به ده م و اهین، ده مه چیت لی که مه! که مه سه له دی ته سه ر کردار، به بی ئه وهی هه ست به خو بکه ن، به گه ل ره وتی گشتی ژیان ده که ون..

من ئه م دیار دانه م زور له به ر گران بوو. نار ه حه تی ده رکردم.

پوژیک لاقرو فی به ی تالم بینی، که به هوی نه خو شی ئیسقاییه وه (ئاوبه ند) زه رد هه لگه رابوو، ده م وچاوی ئاوسا بوو، به ئاسته م هه ناسه ی بو ده درا، گو تی:

- زولم وزور ده بی ئه وه نده زور بی، که هه موو خه لکی لیی بیزار ببن، وه کو چو ن له م پاییه نه فره تی به یزارن، به و ئاوا یه لیی بیزار بن!

پاییزی ئه و ساله زوو هات، سارد و باراناوی، پر نه خووشی وپه تا و، خو کوژی. لافرؤفیش، چاوه پروانی نه کرد که نه خووشی ئیسقای بی کوژی، به خوئی سیانیدی پوتاسیومی خوارد و کو تایی به ژیانی هیئا.

خاوهنی ئه و خانووهی لافرؤفی تیا بوو، که پیاویکی بهرگ دروو بوو و نیوی میدنیکوف بوو، گوتی: - کابرا بهیتال بوو، چاره سه ری حه یواناتی ده کرد، ئاخری خوئی وه کو حه یوانات کوشت.

ئه م بهرگ درووه، پیاویکی ریوه لهی خواناس بوو. هه موو ئه و قه سیدانهی ئه زبه ربوون که له ستایشی حه زه تی مریه می دایکی خوادا گوترا بوون. به زوری ئه و قه سیدانهی له ریوره سمی به ری کردنی جه نازاندا ده خویند. میدنیکوف هه میشه له منداله کانی ده دا، کچیکی حه وت سالان و کو ریکی یازده سالانی هه بوو که له مه کته ب بوو، قامچی هکی سی سووچی هه بوو، به و قامچی هه و مندالانهی ده دا. له ژنه که شی ده دا. دار حه یزه رانیکی هه بوو، به و دار حه یزه رانه شلکه ی رانی ژنه که ی داده گرت هه و. ئه و جاش گله یی ده کرد و ده یگوت:

- قازی به وه مه حکوومی کردووم که گوایه من ئه م ره فتارم له چینیی هه کانه وه وه رگرتووه. باوهر بکه ن من به عه مراتم تاقه یه ک چینیم نه بینیه، ته نیا به ره سم له سه ر لافیت هه و تابلویاندا دیتوومه.

یه کیک له کریکار و شاگرده کانی کارگه که ی میرنیکوف، که پیاویکی لاق خواری خه مبار بوو و به " پیاوه که ی دونکا " به نیوبانگ بوو، ده رباره ی وه ستا که ی خوئی ده یگوت: - من له خه لکانی مه ند و به رواله ت پارسا، زور ده ترسم. خه لکی تووره و جنگز، له دووره وه دیاره، پیاو ده توانی خوئی لی دووربخاته وه و له شه ری بخه له سی ت. به لام پیاوی هیمن وحه لیم، به ئاسانی نانسری ت، وه کو ئه ژدیها یه ک له نیو گژ و گیادا خوئی مات دابی، له ناغافلا، په لامار ده دات و کاتی به خو ده زانی پیوه ی داویت و وه زه نی خوئی لی کردویت. من له و جو ره خه لکانه ده ترسم.

هه رچه نده " میرده که ی دونکا " که به خوئی پیاویکی مه ند و هه والذ و شو فار و خوشه ویستی میدنیکوف بوو، به لام جو ره راستیی هک له قسه کانی هه بوو.

هه‌ندیجار، وام دههاته به‌رچاو که خه‌لکی هه‌یمن ومه‌ند، دلّی به‌ردینی ژیان، نه‌رمتر و سازگارتر ده‌که‌ن. به‌لام هه‌ندیجار که دیقه‌تی ئەو خه‌لکه مه‌ند وهه‌یمه زۆره‌م ده‌دا وده‌مبینی چۆن خۆیان ده‌گه‌ل هه‌ر ره‌وشی‌کا ده‌سازینن وژی‌راوژی‌ر کۆ له هه‌یچ ناپاکی ونا‌ره‌وا‌ییه‌ک ناکه‌نه‌وه، خۆم له‌ناویانا، وه‌کو ئەسه‌پکی چوارپه‌ل به‌ستراو ده‌هاته به‌رچاو که خه‌ره‌نگه‌ز و مۆزه شینه‌ی دنیای تی‌ی وروکا‌بن.

که له مالّی نیکوفوریچ وه‌ده‌رکه‌وتم و به‌ره‌ومالّ ده‌چوو مه‌وه، ئەو بیرانه له می‌شک‌مدا، وه‌کو قه‌وان لی‌ده‌درانه‌وه. بایه‌کی تووندی ده‌هات.

پوناکی چرای سه‌ر شه‌قامه‌که ده‌له‌رییه‌وه، وام‌ده‌زانی ئاسمانه لی‌له‌که ده‌له‌ریته‌وه و نه‌می باران وه‌کو گه‌رد وتۆز به‌سه‌ر ئەرزه‌که‌دا داده‌باری. له شه‌قامه‌که‌دا ئافرته‌تیکی سۆزانیم بینی که سه‌راپای له ئاوا هه‌لکشابوو، ژیربالی پیاویکی سه‌رخۆشی گرتبوو و رایده‌کی‌شا. پیاوه به‌ده‌م پرته و بۆله‌وه ده‌له‌رزی. ده‌ینالاند وگله‌یی ده‌کرد. ژنه‌ی به‌له‌نگاز به‌خه‌مینی وشه‌که‌تبار، به‌خۆی ده‌گوت: - ئەمه‌ش بوو به‌قه‌ده‌ر!

له دلّی خۆدا ده‌مگوت "منیش وام، یه‌کیک به‌ره‌و گۆشه‌و که‌ناره به‌شه‌رییه‌کانم په‌لکیش ده‌کات، گۆشه‌و که‌ناره پیسه‌کان، بۆ دنیای خه‌م، بۆ ناو پیاوان و ژنانی بی‌گانه و نامۆم په‌لکیش ده‌کات. بیزارم، له هه‌ر هه‌موو ئەمانه بی‌تا‌قه‌ت و بی‌زارم."

ره‌نگه هه‌مان ئەو وشانه‌م ده‌قاوده‌ق له دلّی خۆدا نه‌گوتبن، به‌لام بیرکردنه‌وه‌که‌م، هه‌مان ناوه‌پۆکی هه‌بوو، ئیدی ئەو ئیواره‌یه زۆر شه‌که‌ت، په‌ست و بی‌زار بووم. بۆ یه‌که‌مجار هه‌ستم کرد بی‌زاری ناخه‌م فه‌تخ ده‌کات، دلّم داده‌پروخی‌ت. ئیدی له‌و ساته‌وه حالّم خراپتربوو. وه‌کو ته‌مه‌شاقانی‌ک، به‌دوو چاوی سارد و نامۆوه ته‌مه‌شای خۆم ده‌کرد. هه‌ستم ده‌کرد هه‌رکه‌سه‌یک بگری ته‌نیا گوتار و کرداری ئاسمان و ری‌سمان نییه، به‌لکو هه‌ست و سۆزیشی ناکۆکه. ئەم دیارده‌یه له‌هه‌موو به‌شه‌را هه‌یه. ئەم گه‌مه‌یه زۆری عه‌زاب ده‌دام، له‌هه‌موو ئەمه‌ش خراتر ئەوه‌بوو، که ئەم گه‌مه نه‌گریسه‌م له‌خۆشما ده‌بینی.

ئیدی به‌هه‌موو لایه‌کا په‌رت بووم، چه‌ز وئاره‌زووم له هه‌موو شتی‌ک بوو: ژن و کتیبان، کریکاران و خوی‌ندکارانی پوو‌خۆش و ده‌م به‌خه‌نده. ئەوه‌نده‌م وه‌خت نه‌بوو به‌هه‌موو

ئەمانەدا رابگەم، ئىدى لەمیانەو دەچوومە سەر ئەویان و وەکو مزراح بەدەوری خۆما دەسوورامەو. دەستىكى ناديار، بەوپەرى تواناوه، بەر قامچىيەكى نەبىنراوى دەدام.

كەزانىم ياكوف شاپوشىنكوف، نەخۆشە ولە خەستەخانە كەوتوو، بەهەشتا و چووم بۆلاى. ژنىكى قەلەوى، دەم خوارى، عەينەك لەچاوه، بەديارىهوه بوو، سەرپۆشكى سىي بەسەريا دابوو، گۆيچكە پەمەبيەكانى لەژىر سەرپۆشە سپىهكەيهوه دياربوو. بە پراويژىكى ساردووشك پىي گوتم: - تەواو، مرد.

كەبىنى من لەویندەر، لە جىي خۆم نەجوولام و بەبىدەنگى لە نزيكى ئەوهوه وەستاوم، بەتوورەيى هاوارى بەسەرما كرد: - چىترت دەوى؟ بۆچى وەستاويت؟

منىش توورە بووم و گوتم: - تۆ زۆر كەرى ها.

لە توورەبيدا هاواريكرد: - نيكولاى، ئاوهرە دەريكە دەرەوه.

نيكولاى، چەند تەلىكى مسى بەدەستەوه بوون، خەريك بوو بە پەرۆيەك دەيسرپىن، كە گۆيى لە ئەمرى ژنە عەينەك لەچاوهكە بوو، بەهانكەهانك بۆم هات و تاتوانى يەككە لە تەلەكانى بە پشتمدا كىشا. منىش پىرم دايە، باوہشم پىدا كرد، لە خەستەخانەكە بردمە دەرى، گەياندمە ناو حەوشەكە و خستمە ناو گۆلاويكى بچووكى نزيكى قالدەرمەكانى خەستەخانەكەوه. بۆماوهى يەك دوو چركە بەبىدەنگى لە ناو باراناوه پىسەكەدا مايەوهو، مۆرەيەكى لىكردم و ئەوستا هەستايەوه و گوتى:

- هەى زۆل..

چووم بۆ باخى درزاقىن، لە نزيكى پەيكەرى شاعىرەكە لەسەر تەختىك دانىشتم. هەر لە خۆمەوه حەزم دەكرد كاريكى دزيو و خراپ بكەم تا كۆمەلە خەلكىك بە گزما بىن و پەلامارم بەدەن و منىش بە هەنجەتى مافى بەرگرى لەخۆم بە گزىاندا بچمەوه و خەشى خۆمىيان پى برىژم. بەلام هەرچەندە رۆژى يەك شەممە بوو، باخەكە چۆل و هۆل بوو، عەبدەل بەشەرى لىنەبوو. بەلام بايەكى تووندى دەهات و گەلاى وشك و وەريوى

درهخته‌کانی راده‌مالی و له‌گه‌ل خۆیدا ده‌بیردن. ئەو ئاگاداریانە‌ی هینابووه خشه‌خش که‌به عاموودی کاره‌باکه‌وه هه‌لواسرابوون و لایه‌کیان به‌ر بووبووه.

دنیا به‌ره‌به‌ره تاریکتر ده‌بوو، هه‌وا ساردتر ده‌بوو، ئاسمان تاریک و سایه‌قه بوو. په‌یکه‌ره‌که وه‌کو تارماییه‌کی برۆنزی به‌دیار سه‌رمه‌وه ره‌ق راوه‌ستابوو. سه‌رم بو هه‌لبه‌ری وله دلێ خۆدا گوتم: ئەم پیاوه - یاکوف، به‌تاقی ته‌نیا له‌م دنیا به‌دا ده‌ژیا، به‌هه‌موو هه‌یزوتوانای خۆیه‌وه دژایه‌تی خودای ده‌کرد، ده‌یویست نه‌یهه‌لیت، که‌چی به نه‌خۆشیه‌کی ئاسایی مرد، مردنێکی ئاسایی. ئەمه‌م زۆر پیناخۆش بوو، له‌دلێ خۆدا ده‌مگوت: " ئەم نیکۆلایه‌ پیاویکی بێ ئاوه‌زه، گیله، ده‌بوايه به‌ گژما به‌هاتباوه، به‌رگری له‌ خۆی بکرده‌یه، یان پۆلیسی بو ب‌بانگ بکرده‌مايه و بو مه‌خفه‌ری بناردمايه..

چووم بۆلای رۆبنتسوف، له‌ ژووره‌که‌ی خۆی بوو، به‌ سه‌ر مێزێکدا دانه‌وی بووه‌وه و له‌به‌ر چرایه‌کی کزدا پالتۆکه‌ی ده‌دووریه‌وه، گوتم: - یاکوف مرد.

پیره‌میر، ده‌ستی به‌داو و ده‌رزیه‌که‌وه به‌رز کرده‌وه، وه‌ک ئەوه‌ی بیه‌وی نیشانه‌ی خاچ بکیشیت، به‌لام داوه‌که له‌ شتیک گیراو ده‌ستی به‌ته‌واوی به‌رز نه‌بووه‌وه، به‌ ئەسه‌پایی و له‌ بن لیوانه‌وه جوینێکی مزی داو، گوتی:

- هه‌موومان ده‌میرین، که‌ ئەجه‌ل هات ناگه‌رپه‌ته‌وه.. ئەم رپگا گه‌وجانه‌یه، رپگه‌ی هه‌موومانه.. ئیدی خه‌لکی لیی راهاتووه! ئیدی ئەمه‌ حوکه‌می قه‌ده‌ره، به‌لێ براله، یاکوف.. ئاوا مرد. کابرایه‌کی مسگه‌ریش هه‌بوو، ده‌بێ ناوه‌که‌ی بپه‌ته‌ کوژاندنه‌وه، ئەویش مرد. رۆژی یه‌کشه‌مه‌می بووری جه‌ندرمه‌ بردیان. له‌ رپگه‌ی گووری یه‌وه ئەو مسگه‌ره‌م ناسی. گه‌نجیکی زیره‌ک بوو! به‌ینی ده‌گه‌ل خویندکاره‌کاندا هه‌بوو، هاتوچۆی ده‌کردن، تۆ بیستووته که‌ خویندکاره‌کان مانیان گرتووه؟.. ئەوه‌ راسته‌؟... کوا وه‌ره ئەو پالتۆیه‌م بو بدووره‌وه، چاوم هه‌یج نابینیت..

پالتۆ شپۆشه‌پریوه‌که‌ی به‌ داو و ده‌رزیه‌که‌وه دایه‌ ده‌ستم به‌ خۆیشی ده‌سته‌کانی خسته‌ پشتی، به‌ده‌م کۆکه‌ کۆکه‌وه که‌وته هاتوچۆ به‌ ژووره‌که‌دا و به‌ده‌م پرته‌ و بۆله‌وه ده‌یگوت:

- جارئ ليرە و جارئ لهوئ پشكوويهك دهگهشيتهوه، بهلام كاتئ دهزاني، شهيتان فوويهك لهه پشكوويه دهكات و دهيكورثينيتهوه. ههرههموو ئهم پهنگرانه دهكوژيتهوه و دووباره ههمان تاس و ههمان همام، بهرپا دهبيتهوه و له زهواق دهنريينهوه. كه شارئيكي نهگبهتمان ههيه. دهبي تا روبارهكه نهى بهستوو و پاپوران له هاتوچو نهكهوتوون، ليرە برؤم.

له نكاوا وهستا، ئهوسا بهدهم خوراندنى سه ره سافهكهيهوه پرسى:- بهلام.. بو كوئ برؤم؟ شوين نهماوه نهتابيته ژير پاوه و تاقيتنه كردهبيتهوه. تهنيا ماندووويهتيت بو ماوتهوه.

ئهوسا تفيكي روكرده ئهرزهكه وگوتى:

- ئاخ!... ژيانيش شتيكي پيسه! بزى، كاربكه، رهنج بده.. ئه نجام نهله بارى روحى و دهروونييهوه، نهله بارى جهستهيهوه ههچ بهههچ ناكهيت..

ماويهك كر بوو، له سووچيكي لاي ده رگاكهوه وهستا، وهكو ئهوهى گوئ بو شتيك هه لخت، گوئي قوت كردنهوه. ئهوسا به ههشتاو بهناو ژوورهكهدا هات وله قهراخ ميژهكه دانيشت وگوتى:

- ئه لكسى ماكسيموفيچ، هه زدهكهه ئه وهت پئ بليم كه ياكوف به خوڤايي دلّه گه وره كهى به وجوره، له پيگهى دژايهتى كردنى خودادا دانا. نه خودا و نه شا به وهى من نكولئ له بوونيان بكهه، ههچ زه ره ريك ناكهه. ئه وهى پيوسته، ئه وهيه كه خه لكى له خوڤيان تووره بن، نه فرهت له و ژيانه خراپه بكهه كه تيايا ده ژين، پووبه پرووى هه موو ژيانئيكي بوگهه بنه وه، به جورئه ته وه هاواربكهه "نا!". چار هه ر ئه مه يه! مخابن كه من پير بووم، ماندوو بووم، زورى پيناچيت به ته واوى نابينا ده بم. ئيدى ده كه ومه فه لاهه ته وه. ته واو، دوريته وه؟ سو پاس.. وه ره با بچينه كاهه كه چايه ك بخوينه وه..

كه بو كاهه كه ده چووين، له تاريكييه كه دا نووچى ده دا وخوى به شانى من ده گرته وه و به ده م بو له بو له وه ده يگوت:

- ئەم قسانەى منت لەبىر بى، من مردوو وتۆ زندوو، پۆژى دى خەلكى بىزار دەبن، توورە دەبن، دەتەقنەو و ھەموو شتىك تەفر وتونا دەكەن، تۆلەى داماوى وبەلەنگازى خۆيان دەكەنەو. سەبرىش سنوورى خۆى ھەيە، ھەتاهەتايە بەردەوام نابىت..

نەمانتوانى بگەينە كافەكە، لە پىگادا تووشى كۆمەلىك دەرياوانى پوبارەكە بووين، كە گەمارۆى قەحىپەخانەيەكيان دابوو، كرىكارانى كارخانەى ئالافوزوف، لەویندەر پاسەوانى قەحىپەخانەكەيان دەکرد.

روبتسوف، عەينەكەكەى لەچاوى داكەند وبە خۆشحالئىيەو گوتى:

- ھەموو جەژن و يەك شەمموانىك لىرە ئەم ھەرا و ھەنگامەيە ھەيە!

لەناو ئەو كرىكارانەدا كە پاسەوانى قەحىپەخانەكەيان دەکرد، ھەندىك لە دوست و بناژۆكانى خۆى ناسينەو، بەدەم ھاندانى ئەوانەو خۆى بەناو شەرەكەدا كرد وھاواری لە ھاوپىكانى خۆى كرد: - كورپىنە خۆبگرن، ئەم قورباقانە پايمال كەن، ئەم وردە ماسيانە لەناو بەرن!

زۆرم پى سەير بوو كە ئەم پىرەمىرە بە ئاوەزە، بەو ھەموو جۆش و خرۆشەو، شەرى دەرياوانەكانى دەکرد، درى دەدان وبە تەكانى شان دەيخستن. لەناو ئاپۆراى " دژمندا " پىگای بۆخۆ دەكردەو. شەرەكەيان دژمنانە نەبوو، ھەر بۆ خۆشى و بۆ ئەوھى گوزارشت لە ھىزو شنگى خۆ بكەن. دەرياوانە رەشپۆشەكان، زۆريان بۆ كرىكارانى كارخانەكە ھىنا، پاشە كىشەيان پىكردن، دەرگاكان جىروھۆريان پىكەوت. ھاواری شادى بەرز بووھو: - لىدەن، لەم سەردارە كەچەلە بدەن!

دووكەس لە شەرەكەرەكان خۆيان گەياندە سەربانى مائەكە و، بەدەنگىكى دلير و زولال، كەوتنە خويىندى ئەم سروودە:

ئىمە نە دزىن

نەپىگر

بەلكو پاپۆرەوانىن

ماسىگر و كورى

شەپۆلە قوولەکانین!

لەناو جەرگەى تاریکیه که وه، دەنگى فیتووى پۆلیسیک بەرز بووه وه، دووگمەى برۆنزی ئەوانى دى له تاریکیه که دا دەرەوشانە وه، دەنگى شلپ و هوۆرى پى بەنیو قور و چلپاوا دەهاته گوى. له سەربانە که وه دەنگى سرووده که بەردەوام بوو:

ئیمە توۆرى خو

هەلدە دەینە

سەرمالى دەرەبەگان

سەر عەماران

یەکیک هاواریکرد:- بوهسته چون له کهسیک دەدهى که کهوتبیت!

یەکیکی دى گوتى:- باپیره! لووتى خۆت بگره.

پاشان من و روتسوف و پینچ کهسى ديان، نازانم دوست بوون يان دژمن، بو پۆلیسخانه راپیچ کرد، گۆرانى و سرووده که له تاریکی کپی ئەو شەوه پاییزییه دا، بەهەمان ریتم و ئاهەنگى شاده وه بەرپی کردین:

چل سەگى ئاویمان گرتوو

پییسته کانیان

دەکهین به پۆسین.

روتسوف، که به دەم رپوه خوینی هەلدینا وپهیتا پهیتا لووتى دەسرى، به وره به رزییه وه گوتى:

- ته حا خەلکی که ناراهه کانى قولگا، چەند خەلکی باشن!

ئەوجا، بەگوپی منیا چرپاند وگوتى:- تو هەلئى، هەلیک بقۆزه وه وهەلئى، چ پپیوست به وه دەکات خۆت گیرۆدهى پۆلیسخانه بکهیت؟

هەوه لچار من وپاشان دەریاوانیکی دریزداهۆل، خۆمان گەیانده کۆلانیکی تەنگەبەر و له دیواریک ئاودیو بووین و پاشان له دیواریکی دیکه ئاودیو بووین و رزگار بووین،

ئیدی لهو شهوه بهدواوه، ئەم هاوړی ئازیز و دلسۆزەم، " نیکتا روباتسوف " م نه‌بینییه‌وه .

هه‌ستم به بۆشاییه‌کی ده‌روونی گه‌وره ده‌کرد. ئەم بۆشاییه‌ ده‌روونییه‌ پۆژبه‌پۆژ له زیادی د‌دا. جم و‌جول و‌چالاک‌ی خویندکاران ده‌ستی پیکرد، من له سه‌ره‌تاوه سه‌رم له‌م جم و‌جول‌ه، له هۆکار و‌سه‌ده‌می ئەم جم و‌جول‌ه، مه‌به‌ست و‌ ئامانج‌ی ئەم جم و‌جول‌ه ده‌رنه‌ده‌کرد. من ئەم هه‌لچوون و‌ جۆش و‌خروشه‌م ده‌بینی، به‌لام زیاتر به‌ نمایشی‌کی کۆمیدی ده‌هاته به‌رچاوم. ئەوه‌نده تامه‌زرۆ و‌تاسه‌مه‌ندی خویندنی زانکۆ بووم و‌ام هه‌ست ده‌کرد، ده‌بی له‌و پیناوه‌دا، ته‌حه‌موولی هه‌موو ناخۆشی و‌ ماندوو‌یه‌تی‌ه‌ک بکریت. باوه‌ر‌بکه ئە‌گه‌ر بیانگوتبا " له‌ زانکۆ وه‌رت ده‌گرین، به‌و مه‌رجه‌ی هه‌موو پۆژی‌کی یه‌ک شه‌مه‌ له‌ مه‌یدانی نیکولایفیسکایادا بی‌رازی‌کی باشت بکه‌ین! " له‌گین بوو به‌و مه‌رجه‌ قاییل ب‌م.

پۆژی‌ک چووم بۆ نانه‌واخانه‌که‌ی سیم‌یونوف، زانیم که‌ کریکاره‌کانی ئه‌وئ به‌نیازن بۆ زانستگه‌ برۆن و‌ له‌ خویندکاره‌کان ب‌دن. به‌ توور‌ه‌یی هه‌ره‌شه‌یان ده‌کرد و‌ ده‌یانگوت:- چ‌ند کیلۆیه‌کی ئاسن له‌گه‌ل خۆدا ده‌به‌ین وه‌موو سه‌ر و‌گۆیلاکیان دینینه‌ خواره‌وه‌!

من ماوه‌یه‌کی زۆر گه‌نگه‌شه‌م له‌گه‌ل کردن، ئەنجام بۆم ده‌رکه‌وت که‌ ئەوانه‌ به‌هیچ شتی‌ک نایه‌نه‌ په‌داو له‌ که‌ری شه‌یتان نایه‌نه‌ خوارئ و‌ منیش هیچ قسه‌یه‌کم پینمه‌ما که‌ داکوکی له‌ خویندکاره‌کان بکه‌م.

له‌بیرمه، له‌ ژیرخانه‌که‌ وه‌ده‌رکه‌وتم، هه‌ستم ده‌کرد نه‌خۆشم و‌ برینیی‌کی ئه‌وتۆ که‌وتوو‌ته‌ دل‌م که‌به‌ هیچ شتی‌ک ساپ‌ژ نابیت. دره‌نگانی‌کی شه‌و چووم بۆ که‌ناری ر‌وباری کابان، له‌وئ پۆنیشتم و‌ ورده‌ به‌ردانم توورده‌دایه‌ ناو ر‌وباره‌ لیله‌که‌وه‌ و‌ بیرم له‌یه‌ک شت ده‌کرده‌وه‌ و‌ له‌دلی خۆما ئەم سئ و‌شه‌یه‌م ده‌گوت و‌ ده‌گوته‌وه‌: - من چی بکه‌م؟

له‌دلی ته‌نگی خۆما، بریارم دا خۆم فی‌ری که‌مانچه‌ژه‌نی بکه‌م. ئیدی شه‌وان له‌ دوو‌کانه‌که‌دا داده‌نیشتم و‌ به‌ زرینگه‌ زرینگ هه‌سه‌س و‌ مشکه‌کانم هه‌راسان ده‌کرد. من هه‌زم له‌ موزیک ده‌کرد، به‌ شه‌وق و‌ زه‌وقی‌کی زۆره‌وه‌ ده‌ستم به‌ فی‌ربوون کرد. به‌لام شه‌وی‌ک له‌و شه‌وانه‌ی که‌ مژوولی فی‌ربوونی موزیک بووم، به‌بی ئه‌وه‌ی ده‌غیله‌که‌ دا‌بخه‌م به‌ ئیشی‌ک بۆ ماوه‌یه‌کی کورت له‌ دوو‌کانه‌که‌ وه‌ده‌رکه‌وتم. وه‌ختایه‌ک

گه پرامه وه، سه یرم کرد مامۆستا کهم، که له هه مان کاتدا که مانچه ژه نی تیپکی موزیکی شانۆیی بوو، له ناو دوو کانه که دا و به دیار ده غیله که وه وه ستاوه و خه ریکه گیرفانه که ی له پاره پرده کات. که منی له ئاستانه ی ده رگا که دا بینی ملی درێژکرد و پوخساره تاشراوه که ی لئ هینامه پیشه وه وه به هیمنی گوتی: - هانی لیم بده!

لیوه کانی ته ته له یان ده کرد، روندکی درشت په یتا په یتا له چاوه کاله کانی وه داده بارین. ده مویت لئی بدهم. به لام بو ئه وه ی ئه وه له یه نه کهم، له سه ر ئه رزه که دانیشتم و هه ردوو ده ستم خسته ژیر خۆم. داوام لیکرد پاره که بخاته وه جیی خۆی. گیرفانه کانی خۆی خالی کرده وه، به ره و لای ده رگا که رۆیی، لئ له ناکاوا راوه ستا، به ده نگیکی به رز وترسناک گوتی: - ده رۆبلم بده یه!

ده رۆبله کهم دایه و، ئیدی وازم له فیروونی موزیک هینا.

من له مانگی کانونی یه کهمدا، بریاری ته واوم دا که خۆم بکوژم. هه ولم دا سه ده می ئه م بریاره م له چیرۆکی کدا به ناو نیشانی "بویه ریک له ژیانی ماکار" دا پروون بکه مه وه، به لام سه رکه وتوو نه بووم. چیرۆکه که زور شاش و واش و خراب ده رچوو، له هه ر حه قیقه تیک خالی بوو، هه یچ حه قیقه تیکی ده روونی تیا نه بوو، پروودا وه کانی، پرووداوی راسته قینه بوون، به لام راقه و شروقه و ورده کارییه کانی گوزارشتیان له من نه ده کرد، به هه ر حال بایه خی هونه ری و ئه ده بی ئه م چیرۆکه هه رچیه ک بی، شتیکی تیا بوو که پیم خۆش بوو، ئه ویش سه رکه وتن بوو به سه ر خۆما.

ده مانچه یه کم له بازار به چوار فیشه که وه له کابرایه کی ده هوڵژهن کری و گولله یه کم به و نیازه ی به ر دلّم بکه وئ، نا به سینگمه وه، به لام گولله که له جیاتی ئه وه ی به ردلّم بکه وی به ر سیپه لاکم که وت. دوا ی مانگیکی ته واو، له کاتیکا شه رمم له که وده نی و گه وجاتی خۆم ده کرد، خه جاله ت و په شیمان، بو نانه واخانه که گه پرامه وه وه سه رله نوئ شانم دایه وه به ر کارکردن.

دوا ی ماوه یه کی کهم له ئاخ وئوخری هه یقی مارتدا، شه ویک له نانه واخانه که وه رده رکه وتم و چووم بو دوو کانه که. سه یرم کرد خو خول، له ژووره که ی کیژه فروشیاره که، له به ر په نجه ره که دا له سه ر کورسییه ک دانیشتوو، ده فکره وه چووه و

سیغاریکی ئهستووری دهکیشا وبه وردی تهمهشای دووکهلهکهی دهکات، که منی بینی بیھیچ چاک و چۆنیهک پرسى :- کارت تهواو بوو، دهست بهتاله؟

- ماوهی بیست خولهکیکم بهدهستهوه ههیه.

- دهیسا دانیشه، با دوو قسان بکهین.

وهکو ههمیشه خوئی له پالتۆ چهرمه زبرهکهیهوه، تووند پیچابوو. لهخوارهوه تاناقرگهی دووگمهی دابوو، ردینه زهردهکهی بهسههر سینگه پانهکهیا پهخش بووبوو. قره کورته زبرهکهی بهسههر ههنیهیدا، که لاساری وسهرسهختی پیوه دیاربوو، رهق پراوهستابوو. جووتی جزمهی قورسی دیهاتیانهی لهپی بوو، که بۆنیکی تیژی قهترانی لیدههات.

بهپراویژیکی نهرم وهیدی گوتی:

- ئهړی ههزناکهی بییته لای من و کار بۆمن بکهیت؟ من له گوندی کراسنوفیدوف دا دهژیم که نزیکهی چل وپینج فرسهخیک (فرسهخ : ۱۰۶۰ مەتر) لییرهوه دووره و کهوتوته قهراخ پوباری قولگاوه. لهوئی دووکانیکم ههیه، له بهرپیوهبردنی دووکانهکهدا یارمهتیم بده. وهختی زوریشته لیئاگریت. کتیبخانهیهکی باشیشم ههیه، ههر کتیبیکت بوئی دهتوانی بیخوینیتهوه. رازیت؟

- بهئی.

- کهواته پۆژی ههینی، بهیانی سهعات شهش له بهندهری کورباتوف ئامادهبه، لهوئی ههوالی کهشتی کراسنوفیدوفو بپرسه، خاوهنهکهی ناوی قاسیلی بانکوفه، یان قهیناکا، خۆم لهپیش تۆدا دهگهمه ئهویندهر. دهی شهوباش به هیقی دیدار!

ههستا بپروات، دهسته پانهکهی بۆمن دریژ کرد، ئهوجا سهعاتیکی زیوی قورسی لهبههر باخهلی دهرهینا و گوتی: - شهش خولهکمان پیچوو. مامهلهکهمان برییهوه. من ناوم میخائیل ئانتونوفیچه، شورهتم روماسه.

بیئهوهی ئاوری پاشهوه بداتهوه کهوتهپۆ، بهههنگاوی سهنگینهوه پپی دهکردو، بهدهنه قهلهوهکهی به ئاستهم دهلهرییهوه. دواي دوو پۆژان بهرهو کراسنوفیدوفو

که و تمه پری. به فرو به سته له کی قولگا تازه تو ابووه وه. تاشه سه هۆلین که وه یی به سه ر ئاوه لیله که وه، به دهم پیل وشه پۆله کانه وه سه میان ده کرد، که شتییه که به نیو ئهم تاشه سه هۆلانه دا ده پوی، پارچه سه هۆله کان سه ری خویان به فه راخه کانی که شتییه که دا ده کیشاو ئه نجام وه کو شووشه پارچه پارچه ده بوون. بایه کی تووندی ده هات وشه پۆله کانی به ره و که ناره دووره کان راده مالی. هه تاوه که له تاشه سه هۆله کانی ده دا و له دووره وه و له بهر تیشکی هه تاوه که دا شین ده چوونه وه. که شتییه که پر بوو له سه ندووق و کارتۆن و کیسه و بهرمیل، قورس و خاو له ژیر بایه وانه که دا ری ده کرد. بانکوف ناویک لی ده خوری، ئهم بانکوفه، جووتیاریکی گهنجی له خۆبایی و به فیز بوو، پۆسینیکی له بهر بوو، به روک و یه خهی به داوین ره نگا و ره نگ سوورمه چن کرابوو.

روخساری پانکوف هیمن، نیگای سارد، که مدوو، زیاتر له جووتیار ده چوو. ئه و پیاوه ی که پانکوف بو ئیش و کار رایگرتبوو، ناوی کوکوشکین بوو، ئهم پیاوه جووتیار بوو، له پیشه وه ی که شتییه که دا راه ستابوو، لنگی لی بلاو کردبووه وه، شیش قولاپیکی دریزی به ده سته وه بوو. گهنجیکی قزلوولی ئه ندام وردیله بوو، که وایه کی ده لبی کوئی شری له بهر بوو، له جیاتی پشتین، په تیکی له سه ری به ستبوو، شه پقه یه کی کوئی دراوی وه کو شه پقه ی که شیشانی له سه ر بوو.

ده م وچاوی کوکوشکین شین بوو بووه وه و یه کپارچه برین بوو، به شیش قولاپه که ی ده سته، تاشه سه هۆله کانی لاده برد و له بن لیوانه وه ده ی بۆلاند: - لاکه ون، بوکوئی دین؟..

له گهل روماس دا. له ژیر باده وانی که شتییه که و له سه ر سه ندووقه که له که بووه کان دانیشتبوو، به کاوه خو پی گوتم:

- جووتیاره کان رقیان لیمه.. به تاییه تی جووتیاره ده وله مه نده کان. پریشکی ئهم دژمنایه تییه به رتۆش ده که ویته. که م وزۆر تۆش ده گریته وه.

کوکوشکین، قولاپه که ی له ناو که شتییه که و له بهر پیی خویدا دانا و روخساره برینداره که ی کرده ئیمه و ئه و جا به شادییه کی ئاشکراوه گوتی:

- ئانتونوفیچ، قه شه که قه شه که، به قه د دنیا رقی لیته..

پانکوف، قسه که ی بو سه لماند و گوتی :- راست ده که یت .

- تو بو ئه و سه گه به له که، ده لی ی ئی سقانی و له گه رووی گیراویت!

خوخول، له سه ری پو یی و گوتی: - به لام دو ست و براده ریشم هه ن، ده بن به دو ست و براده ری تو ش .

دنیا سارد بوو، هه تاوی مانگی مارت هیشتا ئه و تینه ی نه بوو، که به ته واوه تی ئینسان گه رم بکاته وه، لق و پو پی دره خته ره شه کانی ئه م به روئه و به ری پوباره که به ده م بایه که وه ته کانیان ده خوارد، لی ره وله وئ، له قه د پال و بناری گرده کانی ره خی پوباره که وه له ناو پوباره که دا، تو په له سه هو ل ده تگوت رانه په زن و ده له وه پرن. ده تگوت خه ون ده بینم .

کوکوشکین، سه بیله که ی دا گرت ه وه، تووتنه که ی په ستایه وه، به راویژیکی فه لسه فه ئامیزه وه گوتی:

- خو تو ژنی نیت، ژنی یاروی قه شه نیت، به لام ئه و به حو کمی کاره که ی و به پی ی کتیبانیش ده بی هه موو گوورا و ئافه ریده یه کی خو ش بویت .

روماس به پی که نینه وه لی ی پرسى: - ئه وه کی ده م وچاوی به و ئاوا یه تی ک شکاندوو ه؟

کوکوشکین، به نه فره ته وه گوتی :- هیچ نییه . کو مه لی ک خو پری و تو پری بی کاره ... دز و سه رسه ری بوون .

ئه و جا به شانازییه وه گوتی:

- جاریک کو مه لی ک سه رباز، سه ربازی سه ر تو پان لی یان دام. ئه وه لی دان بوو! خویشم نازانم چو ن به سه لامه تی له ژیر ده ستیان ده رچووم و نه مردم .

پانکوف پرسى :- له سه رچی لی یاندا یت؟

- که ی ... ئه وه ی دو یئی؟ یان ئه وه ی تو پچییه کان؟

- ئه وه ی دو یئی .

- چما كهس ده زانئ له سهر چي ليئى ددهن؟.. ئهم خه لكه ي مه وه كو سابرئ وان، له سهر ساده ترين شت ليئ هه لده ستنه سهر پاشو وبهر قوچانت ددهن. شهر به ئهركى خو ده زانن!

روماس گوتى:

- وابزانم له سهر زمانى دريژى ليئده دهن. تو زمانى خوئ ناگرى، ههرچيت به دهما بيئ ده ليئيت.

- رهنگه وابيئ. چونكه من كه سيكى لاپره سه نم، هه زده كه م هه موو شتيك بپرسم و بزانم، هيوايه تم ئهويه نووچه و هه والى تازه بزانم.

پيشى كه شتیه كه بهر توپه له سه هوئيك كهوت، دهنگيكي گه وره ي لي بهرز بووه وه. ته كانئيكى تووندى بهم لاوبه ولادا دا. كوكوشكين له ره له رى پي كهوت، كه خوئ گرته وه، خيرا ده ستى دايه شيش قولاپه كه، پانكوف، به ناره زاييه وه گوتى:- ستپيان، ئاگات له كاره كه ت بيئ!

كوكوشكين، كه خه ريكي دوور خستنه وه ي تاشه سه هوئله كه بوو، به دهم پرته وبوئله وه گوتى:

- توئش به قسه وه مه مگره. چونكه ناتوانم هه م ئيش بكه م و هه م قسه ش له گه ل توئا بكه م..

مشت ومريكى به غه رز وبئ تووره بوونيان كرد. روماس ئاورى لاي منى دايه وه وگوتى:

- خاكى ئيره، له خاكى ئوكرانيائى ئيمه خراپتره، به لام خه لكه كه ي له خه لكى لاي ئيمه باشتن، به توانا و ئيشكه رن!

زوور به وردى گويم ليگرت، باوه پرشم به قسه كانى كرد. شيوازى نه رم و هيمنى قسه كردنه كه ي، په يقينى ساده و روون و پرمانا و ماقوولى ئه و سه رنجى پاكيشام. هه ستم ده كرد ئه م پياوه زورشت ده زانئ، كه سيكى سه رناس و ماهيه تناسه، پيوهرى

تایبەتی خۆی بۆ هەلسەنگاندنی هەرکەسیک هەیه. ئەوەی زۆر دلی خۆشکردم، ئەو بوو کە لێی نەپرسیم بۆچی ویستوومه خۆم بکوژم. هەلبەتە هەرکەسیکی دی لەجیاتى ئەو بوايه، لەمیژ بوو ئەو پرسیارهى کردبوو. من زۆر لەو پرسیاره بیزار و بییتاقەت بووم! نەمدەزانى چ وەلامیکی بەدەمهوه. شەیتان بە شەیتانى خۆی نەیدەزانى بۆ ویستبووم خۆ بکوژم. ئەگەر خوخول ئەم پرسیارهى لیبکردمايه، لەگین بوو، وەلامیکی دوورودریژ و کەرانهى بەدەمهوه.. نەمدەویست ئەم مەسەلهیه لە زهین و هزرى خۆدا تازە بکەمهوه. دیمەنى قولگاش ئەوەندە جوان و دلرپین بوو، نەمدەویست لەزەتى تەمەشای ئەم دیمەنە دلرپینە لە کیس خۆ بەدەم.

کەشتیهکەمان بەلای کەناره بەرزەکەدا دەپۆی. بەدەستە چەپماندا، رەوت و شەپۆلی روبارهکە، لە کەناره نزم و لەمەلانەکە دەردەچوو، شەپۆلەکان بەرز دەبوونەوه، گیا و پووەکەکانى ئەو دیو لەمەلانەکەیان ئاو دەدا و دەکرده ژیرەوه، ئاوی بریقەدارى بەهار، هەموو چال و قۆرتەکانى پڕ دەکرد، خۆر پێدەکەنى، قازووانى دەنووک زەرد، کەبەدەم قراندهوه، خەریکی هیلانە سازکردن بوون، لەبەر تیشکی هەتاوهکە وەکو پۆلای سیقال دراو دەورینجانەوه. سەوزە گیا، بە ئاستەم لە ئەرزەوه سەریان دەرهینابوو وتازە چەکەرەیان کردبوو وسەریان بۆ تیشکی خۆرەکە بەرز دەکردهوه. کزەیهکی ساردى دەهات، پیاو تەزووی بە قالبیدا دەهات، بەلام شادییهکی سەيرو ئەفسووناوی ئوخزنى دەخستە دل و دەروونەوه، ئەم شادییه ئومیدی پڕشنگداری لە دل و دەروونی مرۆفدا بیدار دەکردهوه. زەوی لە بەهاراندا جوانترین دیمەنى هەیه.

نزیکی نیوهرۆ گەیینە کراسنوقیدوفو. کلئیسایهکی شینباو بەسەر گردیکەوه، کە لایهکی گردهکە، گردهبەر تاشرابوو، قوت بووبوووه. لە داوینى ئەم گردهوه و لەخوار کلئیساکەوه ریزیک خانووی جووتیارانە لە تەختەى قائم دروستکراوو، تیشکی هەتاو لە سەر بانە تەختە وگلەکانیانى دەدا و، زەرد دەچوونەوه. کە دیمەنیکی جوانیان هەبوو.

من هەرچەند بە کەشتى بەلای ئەم گوندهدا تێدەپهپیم ئەفسوونیان دەبووم ولە تەمەشای جوانى دیمەنەکانى تیر نەدەبووم.

لهگه ل کوكوشكيندا، دهستم به داگرتنى بارى كهشتيه كه كرد. روماس كه فهددهكانى
دهدايه دهستم گوتى: - تو زور بهقهوتى ها!

بهبيئهوهى سهيرى من بكات، پرسى: - باشه سينگت نايه شيت؟

- بههيچ جورى.

شيوازي مرؤقدؤستانهى پرسياره كهيم زور بهدل بوو. حهزم نهده كرد جووتيارهكان،
بهههولى خو كوزيه كهى من بزائن.

كوكوشكين، به شيوازه چه نه بازييه كهى خوى گوتى:

- بهلى زور بههيلى، وهك دهلىن كار خوى له بهرت ناگريت، تو خهلكى كويى برادهر؟
نيزنى نوفگورود؟ خهلكى گالته تان پيده كهن و پيتان دهلىن نانخور وحازر خورى بهر
سيبهر. گوايه له شاره كه تاندا و اباوه: " پيم بلى بزائم ده توانى بلى ئه مپو
نه وره سان به ره و كوئ ده فرن؟ " (واته مه بهست لهم قسه يه چيه؟).

جووتيارىكى دريژداهول، كه كراس و پانتوللىكى كه تانى له بهر بوو، ردئينىكى لول
وقزىكى سوورى پرى هه بوو، بههشتاو و بهپى خاوسى له هه ورازه كه وه، بهههنگاوى
ههراو داده گهرا، به ناو قور و چلپاوى جوگاكان كه وتبوو، تيشكى زيويى سهر جوگا زور
و زه بهنده كانى ده شيواند. كه گه ييه قهراخ روبره كه، به راويژىكى ناسك و بهرز
گوتى: - بهخير بينه وه.

تهمه شايه كى دهوروبه رى خوى كرد، دانه وييه وه، دوو له وحى گه وره ي هه لگرت،
له نيوان كه ناره كه و كهشتيه كهى رايه ل كردن، ئه وسا به گورجى خوى به ناو
كهشتيه كه دا كرد و ئه مرى كرد:

- ئاده ي پى له وسه رى له وحه كان تووند بكن با نه خزىن و بهرمىله كان تووند بگرن..
ئاده ي كورى باش وه ره يارمه تيمان بده.

پیاویکی قۆز و به قوهت و هه رقلی دیار بوو، گۆناکانی ئال، که پووی راست و دریز، چاوهکانی شینی کال، جدیه تیان پیوه دیار بوو. روماس، پیی گوت: - ئیزهت، سه رمات ده بی.

- له گه ل منته؟ خه مت نه بی.

به رمیله نه وته که یان، به غل کردنه وه هیئا و گه یاندیانه که ناراو ه که. ئیزهت، ته مه شایه کی منی کرد و گوتی: - تو له عه ماره که دا یار مه تیم ده ده ییت؟

کو کوشکین، پییشنیا زی کرد: - وه ره زۆرانیکی له گه لدا بگره.

- چیه دیسان سه رو گو ییلاکیان کونا و یته وه؟

- ئیدی ئا وایه، چی له گه ل ئه مانه دا ده کری؟

- له گه ل کی؟

- ئه و شه ر فرۆشانه ی سه ر و به چکت ده شکینن.

ئیزهت، ئاهیکی هه لکیشا و گوتی: - ئاخ له ده ست تو.

ئه وسا ئا وری لای روماسی دایه وه و گوتی:

- هه ر ئیستا گالیسکه کان دین. له دووره وه ئیوه م بینی، زۆر باش ده هاتن. ئه نتونوفیچ، تو برۆ بو مال ه وه، من خۆم سه ر په رشتی کاره کان ده که م.

هه رچه نده روماس ده سالیکی له و گه و ره تر بوو، به لام ئه و زۆر خۆمانی مامه له ی له ته کدا ده کرد، دیار بوو دل سو ز و خه مخۆری بوو..

دوای نیو سه عاتیکی، خۆم له ژووریکی جوانی مالیکی گوندیانه ی تازه دا بینیه وه که هیشتا بوئی چه سپ و که تیره ی لیده هات. ژنیکی گورج و گۆلی چا و گه ش سفره ی نیوه پۆژه ی راده خست و ده رازانده وه.

خوخول، جانتا که ی کرده وه، چه ند کتیییکی لیده ره یئاو، خستنیه سه ر په فهکانی نزیک موغه یرییه که وه. گوتی: - ژووره که ی تو له هه و ره بانه که یه.

له پهنجهره‌ی هه‌وره‌بانه‌که‌وه، ده‌متوانی به‌شیک له گونده‌که بدینم. له به‌رانبه‌ر ماله‌که‌دا دۆلّیک هه‌بوو، یه‌کپارچه‌گیا ورووه‌کان بوو، سه‌ربانی ئه‌و گه‌رماوانه‌ی ناو دۆله‌که‌ له نیو دارو ده‌وه‌نه‌کانه‌وه دیاربوون. له‌وبه‌ری دۆله‌که‌وه، باخ و باخاتیکی زۆر به‌ره‌و ئاسۆ درێژ ده‌بووه‌وه. پیاویکی شینپۆش له‌سه‌ربانی گه‌رماوه‌که دانیشتبوو، ته‌وریکی به‌ده‌سته‌وه بوو، ده‌سته‌که‌ی تری کردبوو به‌ سیبهر بۆ چاوی وده‌یروانییه قولگا. ده‌نگی چه‌رخ‌ی گالیسکه‌ له‌و خواره‌وه به‌رز بووه‌وه، چیلّیک ده‌یی‌ورانده‌. خوره‌خوپی جوگاکان دنیای پرکردبوو، پیره‌ژنیکی سه‌راپا ره‌شپۆش، له‌ماله‌وه هاته‌ده‌ری، ئاو‌ریکی پاشی دایه‌وه‌و به‌ده‌نگی به‌رز گوتی: - به‌ نه‌حله‌تی خودا بن!

دوو کوپی چکۆله‌ که‌ خه‌ریک بوون، به‌ قور و به‌رد ئاوه‌رۆی جوگه‌له‌که‌یان ده‌گرت، که‌ گویان له‌ ده‌نگی پیره‌ژنه‌که‌ بوو، به‌ له‌زوبه‌ز پێیان وه‌غاره‌وه نا. پیره‌ژن پارچه‌ داریکی له‌ ئه‌رزه‌که‌ هه‌لگرت، تفيکی لیکرد و تووری دایه‌ ناو جوگاکه‌، ئه‌وجا به‌ پیلاره‌و پیاوانه‌کانیپیی، ئه‌و به‌به‌سته‌ی روخاند که‌ منداله‌کان له‌به‌ر ئاوه‌رۆی جوگاکه‌ دروستیان کردبوو، ئه‌وسا به‌ هه‌لدیره‌که‌دا به‌ره‌و قولگا نشیو بووه‌وه.

خوبه‌خۆ له‌خۆم پرسی: - ئه‌ری من چۆن لی‌ره هه‌لبکه‌م؟

بۆ فراقین بانگیان کردم، چومه‌ خواره‌وه. ئیزه‌ت له‌پشت میزه‌که‌وه رو‌نیشتبوو، لاقه‌ دریزه‌کانی راکیشابوون، پیه‌هه‌ رووته‌کانی سوور بووبوونه‌وه. قسه‌ی بۆ روماس ده‌کرد، که‌من وه‌ژوور که‌وتم، قسه‌که‌ی بری و بیده‌نگ بوو.

روماس نیوچاوانی تیکنای وپرسی: - ئی، چیت‌ر؟ قسه‌که‌ت ته‌واو بکه‌.

- ته‌واو، هه‌ر ئه‌وه‌نده بوو، هه‌رچیم پیبوو، بۆم گێپرایته‌وه: بریارمان دا، خۆمان، مشوری خۆمان بخۆین، تۆ هه‌رکاتێ له‌مال چوویته‌ ده‌ری ده‌مانچه‌ هه‌لگره‌، یان تیلایه‌ک له‌گه‌ل خۆتا به‌به‌.. له‌ به‌رده‌م بارینوف قسه‌ نه‌که‌ی. زۆر زمان شپه‌، زمانی ئه‌و و کوکوشکین وه‌کو زمانی ژنانه‌، قسه‌ له‌ زاریان ناوه‌ستێ.. تۆ چه‌ز له‌ پاره‌ماسی ده‌که‌یت کورۆ؟

- نه خيړ!

روماس، كهوته باسي زهرووره تي پيځستني جووتياران وخورده مولكداران و
پزگار كردنيان له دهستي ده لالاني گهوره و سووتخوران، نيزهت، بهوردي گويي ليگرت و
نه نجام گوتي:

- نه م ورگ زل وتير نه خوران، تهنگت پي هه لده چن، نايه لن نيسراحت بكهيت.

- با بزاني چون ده بيت.

- باشه...

ده مروانيه نيزه تو بيرم ده كرده وه:

"وادياره كارونين و زلاتوفراتسكي نه م جوړه جووتيارانه يان له چيروكه كانياندا
به رجهسته كرده وه، نه مانه يان كرده ي به نامياني چيروكه كانيان.. تو بلي تووشي
كاريكي جدي بووېم؟ و له نيسا به دواوه له گه ل خه لكاني كارامه و ماقولدا كار بكه م؟
"

نيزهت، پاش فراقين گوتي: - ميخائيل نانتونوف په له مه كه. كاري باش به په له
ناكريت.

پاش پويشتني نه و روماس خه يالوي گوتي:

- پياويكي زيره ك وسه ر راست و نابروومه نده. لي مخابن كه م سيواته. به زه حمه ت شت
ده خويني ته وه، به لام ر زده له سه ر فيربوون، نه گه ر توانيت يارمه تي بده!

تا حه وت نيوه شه و نرخ و به هاي شت ومه كي ناو دووكانه كه ي پي گوتم و له هه مان
كاتدا گوتي:

- من له هه ر دوو دووكانداره كه ي ديكي نه م گونده شت هه ر زانتر ده فروشم. هه لبه ته
نه وان نه م كاره يان پيناخوشه، بويه هه ر خراپه يه كيان ده ره ه ق به من له ده ست بيت
ده يكه ن، خه لكيم لي هانده دن ليم بدن، من به مه به ستي بازرگاني يان قازانچ لي ره

ناژیم. به لکو مه به سستیکی دیکم ههیه. ئەم دووکانهش شتیکه له بابەتی نانه و اخانه کهی له مهر توو.

پیمگوت، پیشوه خته مه زندهم بو ئەمه چووبوو، که مه به ستت بازارگانی و قازانج نییه.

- به لئی، پیویسته خه لکی هه رچوونی بووه، فییری خوینه واری بکرین، وانیه؟

دووکانه که داخرابوو، ئیمه به چرایه که وه، له ناو دووکانه که دا کارمان ده کرد و شته کانمان له سه ر هه فه کان ریکده خست. یه کییک له ده ره وه به شلپه شلپ به نیو قور و چلپاوه که دا و به بهر دووکانه که دا ده هات و ده چوو، ناوبه ناو سه رده که وته سه ر شوسته که. گوتی: - گویت لییه؟ هات وچو ده کات.. ئەوه میگوونه، گهنجیکی شه رانی و تاک وته نیا و بیکه سه. که سیکی بوغزن و رکوونیه. وه کو چو کچیکی عازهب هزی له وه یه کوران ئاشقیینی ده گه لدا بکه ن، به و ئاوايه هزی له شه ره. ئەگه ر قسه ت له گه لیا کرد ئاگات له خو بی.. نه ک هه ر له گه ل ئەوا، له گه ل هه ر که سیکا قسه ت کرد ئاگات له خو بییت..

پاشان، که بو مال گه راینه وه، چوونیه ژووری میوان، پشته پانه که ی دایه سوپاکه، سه بیله که ی پیکرد، توپه لیک دووکه لی کرد به ناو ردینه که یدا، چاوه کانی چکوله کردنه وه وله فکران راجوو، وشه کانی خو ی به جوړی هه لده بژارد وبه رسته ی ده سپاردن که زور به روونی وره وانی مه به ستی به ده سته وه بدات. گوتی من له میژره سه رنجم داوه که تو به خو رایی ته مه نی خو ت به فیرو ده ده ییت.. ئەوسا له سه ری رو یی:

- تو گهنجیکی به هه ره مه ند وبه توانای، زور سه رسه خت وپر متمانه ی، پیده چی ئاوات و ئاره زووه کانت زورباش بن، تو پیویسته بخوینی و بخوینیته وه، به لام نابی خویندنه وه و کتیبان له خه لکیت دابهری. جاریک کابرایه کی لاهووتی پیموایه راستیشی ده کرد، ده یگوت: " مرؤف، سه رچاوه ی هه موو فیروون و زانستیکه " ئەوه ی له خه لکیه وه فییری ده بییت، زور له وه به ئازارتر و قورستره که له کتیبه وه فییری ده بییت. به لام ئەو زانسته ی له وانه وه وه رده گیریت، له هزره زه یندا نه خش ده بییت.

هه رچه نده ئەو هه مان بیروکه ی دووباره ده کرده وه که له لای من روون وخویا بوو، که بریتی بوو له وه ی پیویسته بهر له هه رشتیک هزره زه ینی جووتیار و گوندیان بیدار

بكهينهوه. بهلام من مهبهستی تازه و قوولترم لهو وشه و پهيقه ساده وباوانهدا
ههلينجا وخويندهوه. دهيويست بلّيت:

- خويندكارهكاني لهمهړ ئيوه، لهوئ، لهشارا، زور باسي گهل دوستي دهكهن.. بهلام من
لهو بارهيهوه پييان دهليم شتي وا نيبه، ئه و جوره گهل دوستيه، تهنيا قسهيه، قسهي
پروته!..

له كاتيكا بهكونجكاوي ليي دهروانيم بزهيهكيبوكرد، كهوته هات وچو و پراويچكه به
ژوورهكهدا و به پرژدي و متمانهوه له سهر قسهكهي خوئي بهردهوام بوو وگوتي:

- خوشهويستي... واتا رازي بوون وهاوسوزي وچاوپوشي وليبووردن. ئه م جوره
خوشهويستيه، تهنيا به كهلكي ئه شقبازي دي و بو ژنان دهبيت. باشه دهكرت نهزاني
و جههلي گهل فهراموش بكرئ؟ چما دهكرئ به ئاوهزي گومپاي ئه و بكرت، چاوپوشي
له كاره دزيو وخرابهكاني بكرت، به كارين هوڅيانهه گهل رازي بين؟

- نهء!

- لهوئ، لهشارا، خويندكارهكانتان ههر ههموويان بهرههمهكاني نيكراسوف
دهخويننهوه، شيعرهكاني ئهزبهه دهكهن (نيكراسوف ۱۸۲۱ - ۱۸۷۸)، يهكيكه له
شاعيره مهزنهكاني روس كه بابهتي زوربهه شيعرهكاني دهبرارهه مهزلوميهتي گهل
به گشتي و جووتيارانه بهتاييهتي). من پيموايه نيكراسوف بهتهنيا بهس نيبه. دهبي
به جووتياران بلّين: " برادهه ههرچهنده تو كهسيكي خراپ نيت، بهلام ئهوه ژيان
نيبه كه توي تياي، ژيانت زور خراپه، كه مترين ههولنادهيت كه ژيان خوت بگوري،
ژيان خوت باش بكهي، حهيواني كيوي بهو حهيواني خوويهوه، لهتو زياتر له خهمي
خويدايه، لهتو پتر بهرهفاني له خوئي و له بهرژهوهندي خوئي دهكات. ههرچي
دهرباريان، روحانيان، زانايان وسولتانان ههن، لهناو ئيوهوه دروست بوون و
ههلكهوتن، ئيوه سهراچاوهه ههموو ئهوانهه، ئهوانه ههموويان ئهسل و فهسلان
جووتيار بووه، تيدهگهه؟ كهواته فير به باش بريت، فير به باش بريت، بو ئهوهه بن پي
نهريي، بو ئهوهه لغاو نهكريي."

چوو بو مووبهقهکه، داوای له شیفته ژنهکه کرد که سهماوهرهکه پییکات. ئهوجا هاتهوهو کتیبهکانی خوئی نیشاندام. زوربهی کتیبهکانی کتیبین زانستی ولیکولینهوهی زانستی بوون، له نیویاندا بهرههمی بوکل، لیایل، لوکیه، لوبوک، تایلور، میل، سپنسر و داروینم بینی، له نووسه ره رووسهکانیش بهرههمین پیساروف، دوبرلیوبوف، چرنیشفسکی، وپوشکین ورۆمانهکهی گونجاروف " فرگات پالادا " و نیکراسوفم بینی.

بهدهسته پانهکهی بهجوئی دهستی بهسه ره برگی کتیبهکاندا دینا دهنگوت، نهوازشتی بیچوه پشیلهیهک دهکات و زور به تاسوقهوه و لهبن لیوهوه دهیگوت:

- کتیپی چاکن، ههرهه موویان ههلبژارده و دهگمهنن! ئا ئهمهیان یه جگار دهگمهنه، دهستناکهوئی، کاتی خوئی سانسور کوئی کردهوه و سووتانديان. ئهگهر دهتهوئی له ماهیهتی دهولت تیبهگی ئهمه بخوینهوه!

ههنگی کتیبهکهی هوبزی " دهولتهتی دیکتاتوری " دامی. ئهوسا کتیپی " فهزمانرهوا " کهی میکافیلی دامی و گوتی:

- ئهم کتیبهش دهبارهی دهولتهترانییه، بهلام ئهمهیان ئاسانتر و خوشفام تره!

ئیدی بهدهم چا خواردنهوه، بهکورتی باسی ژیانی خوئی بوکردم که کورپی پیاویکی ئاسنگهری خهلکی شاری چرنیکوف بووه، له ویستگهی قیتاری کییف گریسمان بووهو چهرخه فارگونی قیتارانی گریس وچهور کردووه. لهوئ ناسیاوی دهگهل شورشگیراندا پهیدا کردووهو لهوئ شانیهکی رۆشنبیرییهوانی کریکارانی دامهزراندووه. پاشان گیراوهو دوو سالی له زنداندا قهتاندووه (بهسهبردن) پاشان بو دهقهری یاکوتسک رههه نه کراوهو ده سالان لهو تاراوگهیه ماوتهوه.

ئهوجا گوتی:

- لهسهره تادا، لهوئ، له گوندی یاکوتیهکاندا، زور نارعهت بووم، وام وینا دهکرد ههرگیز لهگهل ئهواندا هه لئاکهم و به سهلامهتی دهرباز نابم و لهوئ دهمرم. زستانه کهشی هینه سارد وتهزی بوو میشکی بهشهری دهجهماند. بهههرحال پیدهچوو ئهقل و ئاوهز بو ئهوئ و لهوئ دا زیاد بی و بهکهلکی هیچ نهیهت. دواي ماوهیهک بوم

دهرکهوت هه‌ندی‌ک پروسی په‌راگه‌نده له‌و دیار و ده‌قهر و ، له‌م گوند و له‌و گوندی ئه‌و هه‌ریمه هه‌ن. به‌لام کیشه‌که ئه‌وه‌بوو زور له‌یه‌که‌وه دوور بوون، به‌لام به‌هه‌رحال هه‌بوون! و به‌ به‌رده‌وامی له‌ زیادبووندا بوون وده‌شیا هه‌ست به‌ بی‌زاری و بی‌تاقه‌تی نه‌که‌ین. به‌راستی خه‌لکی باشیان تیا‌بوو! به‌تایبه‌تی خویندکارێکیان تیا‌بوو ناوی فلا‌دیمیر کورولنکو بوو. دوا‌ی من به‌ ماوه‌یه‌کی که‌م موده‌تی مه‌حکوومیه‌ته‌که‌ی ته‌واو بوو، ماوه‌یه‌ک دۆستایه‌تیمان زور خو‌شبوو، به‌لام پاشان لیکدی دا‌براین. له‌زور شتا لیکدی ده‌چووین، به‌لام دۆستایه‌تیه‌ک له‌سه‌ر بناخه‌ی لی‌کچوون رۆ‌بنریت، زور ده‌وام ناکات. ئه‌م پیاوه، که‌سیکی جدی، به‌هه‌لو‌یست و له‌هه‌موو کارێکا کارامه و به‌توانا بوو. ته‌نانه‌ت وینه‌ی ئیکونانی‌شی ده‌کیشا و من ئه‌م کاره‌یم به‌دل نه‌بوو، ده‌لین ئیستا له‌ گو‌قار و رۆژناماندا وتارین باش ده‌نووسی‌ت.

رۆ‌ماس، ماوه‌یه‌کی زور، تا نیوه‌شه‌و قسه‌ی بو‌کردم، پیده‌چوو بیه‌وی تیم بگه‌یه‌نی و به‌ته‌واوی دل‌نیام بکات، که‌ شوینی من له‌ ریزی ئه‌ودایه، ئه‌مه یه‌که‌مجار بوو که‌ خو‌م له‌گه‌ل که‌سیکی په‌سند و جدیدا ده‌بینییه‌وه وه‌هستم ده‌کرد هاوتای ئه‌وم، ئه‌مه یه‌که‌مجار بوو که‌ خو‌شی و له‌زه‌تی دۆستایه‌تیه‌کی راسته‌قینه‌م تا‌قیده‌کرده‌وه. له‌وساوه که‌ هه‌ولی خو‌کوژیم دا‌بوو، به‌ته‌واوه‌تی خو‌م له‌به‌رچاو که‌وتبوو، خو‌م سووک ده‌هاته به‌رچاو. خو‌م به‌ گووراو و ئافه‌ریده‌یه‌کی کم و بی‌ بایه‌خ ده‌زانی. هه‌ستم به‌تاوان ده‌کرد، شه‌رم له‌ ژیا‌نی خو‌م ده‌کرد. رۆ‌ماس وادیار‌بوو ئه‌و هه‌سته‌ی منی ده‌خوینده‌وه، بۆیه به‌ شیوازیکی مرۆ‌قدۆستانه‌ی زور ساده و رۆون ده‌رگای ژیا‌نی بو‌ خسته‌مه سه‌ر گازی پشت، ده‌ستی گرتم و هاوسه‌نگی خو‌می بو‌گه‌رانده‌وه. ژیا‌ندمییه‌وه، زندووی کردمه‌وه، هه‌رگیز ئه‌م رۆژه فه‌رامۆش ناکه‌م.

رۆژی یه‌ک شه‌مه‌ه، دوا‌ی نو‌یژی نیوه‌رۆ، دووکانمان کرده‌وه، زووبه‌زوو خه‌لک و خوامان لی‌ خرپوونه‌وه، له‌به‌ر هه‌یوانی دووکانه‌که‌دا کو‌بوونه‌وه. یه‌که‌م که‌سیان ماتفی بارینوف بوو، که‌ پیاویکی هه‌ژاری چلکن و پلکن و قزلولو بوو. بازووه‌کانی دریز له‌ ده‌ستی مه‌یموون ده‌چوون، له‌به‌ر دووکانه‌که‌دا وه‌ستا، به‌چاوه جوان و ژنانه‌کانی به‌ نیگه‌رانی ده‌یروانیه‌ ده‌وروبه‌ری خو‌ی. دوا‌ی ئه‌وه‌ی سلای کرد، له‌ رۆماسی پرسی:- ده‌نگ و باسی تازه‌ی شار؟

بئىئەھەي چاۋەپروانى ۋەلام بىكات، ھاۋارى لە كووكوشكىن كرد، كە بەرەۋوروى دەھات ۋ،
گوتى:

- ستىپان، پشیلەكانت كەلەبابىكى دىكەيان خواردوۋە!

ئەوسا كەۋتە گىرآنەھەي ئەۋە كە فەرماندارى شار، قازانى بەرەۋ سان پىترسبۇرگ
بەجىيەشتوۋە تا لەۋى تزار بدىنى ۋداۋى لىيكات ھەموو تاتارەكان بۇ قەفقاز
ۋتوركستان بكوچىنى. ئەۋجا كەۋتە ستايشى فەرماندار:- پىاۋىكى بە ئاۋەزە، دەزانى
چ دەكات.

روماس، بە نەرمى ۋھىمنى پىي گوت:- تۆ ئەمەت لە خۆتەۋە ھەلبەستوۋە.

- من؟ كەي؟

- نازانم..

بارىنوف، بە كەسەرەۋە سەرى لەقاند ۋبە گازنەۋە گوتى:

- ئانتونوفىچ، تۆ باۋەر بەكەس ناكەيت. من بەزەيىم بە تاتارەكاندا دىتەۋە، زىان لە
قەفقازدا، بۇ خەلكىك بە ئاۋ ۋھەۋى ئەۋىندەر رانەھاتى زۆر دژۋارە. كورم دەۋى
لەۋى ھەلبىكات.

پىاۋىكى كورتهبالاى مردەلۇخ، لۆژلۆژ دەھاتەپىشى. چاكەتىكى شپ ۋورپى دەلبى لەبەر
بوو، لەۋەدەچوو ھى پىاۋىكى لەخۆى قەبەتر بىت، پوخسارە ژاكاۋەكەي پەيتاپەيتا
دەلەرزى. بزەيەكى ئازاراۋى، نىشتبوۋە سەر لىۋە رەشەكانى، چاۋى چەپى بەردەۋام
دەفپى ۋدەتروكا، لەگەل ھەر تروكانىكا برۆ سپىەكەي بەرز دەبوۋەۋە ۋجىگای كۆنە
زامىك بەسەرۋوى چاۋىيەۋە دەردەكەۋت. بارىنوف، بە تەۋسەۋە پىي گوت:- سلاۋ
مىگوون، دۋىشەۋ چىت دزىۋە؟

مىگوون، شەپقەكەي لەبەردەم روماس دا لەسەرى داگرت ۋ بەدەنگىكى زولال ۋەلامى
دايەۋە ۋگوتى:- پارەكانى تۆم دزىۋون.

پانکوفی دراوسیمان وخواهن مالهکهمان، له ههوشه هاته دهري، پالتویهکی لهبه ر ودهسته سړیکي سووری له ملی بهستبوو، جووتی پیلای لاستیکی لهپی بوو، زنجیریکی دریزی وهکو ههوساری به سینگهوه ههواسرابوو، نیگایهکی به غهزهبهوهی میگوونی کرد وگوتی:

- پیره شهیتان ئهگهر جاریکی دی بچپته بیستانی سهوزهکهمهوه بهدار لاقت دهشکینم.

میگوون، به خوینساردی بهرسقی دایهوه: - خهړهکه دیسان ههمان قهوانه کونهکهی لیډایهوه.

پاشان ئاهیکی هه لکیشا و لهسه ری پوی: - ئینسان ئهگهر لیډان نهخوات، ژیانی زور ناخوشه.

پانکوف، دهستی به جنیودانی کرد، بهلام میگوون خوی لهگوره نهبرد و لهسه ری پوی: - کئی دهلی من پیرم؟ من تازه چل و شهش سالانم؟

بارینوف هاواریکرد: - تو له نوئیلی پاردا په نجا وسی سالان بووی، خوت گوتت په نجا وسی سالانم! ئیدی بو ئه م درویه ده کهیت؟

له م کاته دا ئیزه تی ماسیگر، هاوړی دهگهل پیره میړیکي ریشن وتوکه مدها که سوسلوفی ناو بوو (ناوی فامیل و شوهر تی جووتیاره کانم به دروستی له بیر نه ماوه، رهنگه لیم تیکچووبن م. گورکی) هات، چند که سیکی دیکه ش به لای که مه وه ده کهس ده بوون خربوونه وه. خو خول له بهر هه یوانه که و له سه ر سه کوکه دانیشتبوو، به دهم سه بیل کیشانه وه و به بیدهنگی گوپی له و جووتیارانه ده گرت که له سه ر خواجانه که دانیشتبوو و قسانیان ده کرد.

ئه مرؤ دنیا سارد بوو، په له هه وران به ئه سماني شین و ته زیودا به خیرایی ده جولان، سیبه ری په له هه وران ، به ناو گولاو و جوگاکاندا مه له یان ده کرد. که هه وره کان لاده چوون وتیشکی هه تاوه که له گولاو و جوگاکانی ددها وشه وقی ده دایه وه، چاوی ده خسته ریشکه وپیشکه، که هه ندیجار هه ور به ری هه تاوه که ی ده گرت، پاشماوه ی

تیشکه که، به نهرمییه کی مه خمه ل ئاسا، چاوانی نه وازشت ده کرد. کیژان جلکی ئالاووالای تایبته تی به جه ژنیان له بهر کردبوو، وه کو میچکه تاوسان به ناز و کریشمه به شه قامه که دا به ره و قولگا نشیو ده بوونه وه، که ده گه بیینه ئاستی گولاوه کان ته نووره کانیاں هه لده کرد و پیلاوه چه رمه کانیاں ده رده خست. کوپانی میړ مندا ل، دار و قولاپه کانیاں نابوو هه رشانیاں وبه هه شتاو رییاں ده کرد. هه ندی له جووتیاره کان، به بهر دووکانه که ماندا رهت ده بوون، دزه نیگایه کی ئه و خه لکه ی له بهر دووکانه که مان خړ بوو بوونه وه، ده کرد و به بیده نگی شه پقه و کلاوه لباده کانیاں بو به رزده کردنه وه.

میگوون و کوکوشکین، به دوو قولی و دوستانه گه نگه شه ی ئه مه بیان ده کرد: کی درتر و شه پانی تره؟ بازرگان یان باروون؟ کوکوشکین پیی و ابوو بازرگان، به لام میگوون تایی باروونی ده گرت و ده نگه بهرز وزولاله که ی، به سهر ده نگه نهرم وشه رام میزه که ی کوکوشکینی دا زال ده بوو. ده یگوت:

- بابی ناپلیون پوناپارت، ردینی جه نابی فینگوروی گرتبوو و ده ری هی نابوو، ئه و فینگوروی هه ندی جار له قزی دوو کهس ده نه وی، سهری ده بردنه دواوه و ئه و جا به تووندی هه نیه ی هه ردوویکیانی به یه کدا ده کیشا وئیدی هه موو شتیک کوتایی ده هات و وه کو دوو کوته ره دار ده که وتنه سهر ئه رزه که.

کوکوشکین بو ی ده سه لماند و ده یگوت: - راسته، به لام بازرگانان له باروونان پرخورتن.

سوسلوف، که پیاوویکی باریکه له وقوز بوو، له سهر دوا پله ی خواجهانه که دانیشتبوو، له بن لیوانه وه پرتاندی: - میخائیل ئه نتونوفیچ، ده زانی جووتیار خه ریکه پییگه ی خویان له ده ست ده دن! ته مه ل بوون، له سه رده می ده ره به گایه تی و فیودالیتهدا، نه ده هیلرا کهس به بیکار بژی، هه رکه سه و کاریکی پی ده سپردرا..

ئیزهت، به رسقی دایه وه و گوتی:

- باشه بو عه رز و حالیک نانوسیت که یاسای به ندایه تی بگه ریته وه؟ (یاسای به ندایه تی "ئه قنان"

: یاسایه کی فه رمی بوو له پووسیادا تا سالی ۱۸۶۱، جووتیار وابهسته ی زهوی بوو، وهکو زهویه که مۆلکی خاوهن مۆلک بوو کرین و فرۆشتنی پیوه دهکرا.

روماس، نیگایه کی تووندی کرد، سه بیله که ی هیدی هیدی به شیشی محه جهره که دا ده کیشاو تووتنه سووتاوه که ی به تال ده کرده وه.

چاوه پروان بووم تا روماس شتیکی بلیت، له کاتیکا به وردی گویم له قسه په راگه نده کانی جووتیاره کان ده گرت، هه ولّمده دا به مه زنده بزانه که ئاخۆ خو خول چ ده لیت. هه ستم کرد چه ند ده رفه تیکی قسه کردنی بو ره خساو، خۆی لی به خاوهن نه کرد و بیدهنگی لی کرد و به شداری له قسه کاندانه کرد و وهکو بت له جیی خۆی دانیشتبوو، سهیری ئه و بایه ی ده کرد که دهیدا له پووی گۆلاوه کان و به ورده شه پۆلیان ده خات و هه وره کان به به رۆکی ئاسمانه وه راده مالیت و له په له هه وریکی چلکندا کو یان ده کاته وه. له خواره وه و له ناو روبره که دا دهنگی شووتی که شتی که ی هه لم به رز بووه وه. کیژه کان به ده م ئاوازی ئوکوردیونه وه گۆرانیان ده گوت. پیاو یکی مه ست، به ده م هاوار و هه را وزه ناوه به جاده که ی خواره وه دا تی ده په پی، به لادا ده هات، هاواری ده کرد، لاقه کانی تی کده ئالان و هه ر دوو دهستی به رز ده کردنه وه بو ئه وه ی خۆی بگریته وه.. به لام شلپ ده که وته چالاوه کانه وه و هه لده ستایه وه. جووتیاره کان سات به سات هیوا شتر قسه یان ده کرد، جو ره هه لچوون و نائومی دیه ک به قسه کانیا نه وه دیاری بوو. ئه م خه م و په ژاره یه ورده ورده بو منیش سیرایه تی کرد، چونکه له ئالیه که وه ئه گه ری باران بارین له ئارادا بوو و له ئالیه کی دیکه وه ژیا نی پر هه را و هه نگامه و به ژاوه ژاوی شار، ده نگین هه مه جو ر و جیاواز، تی په ر بوونی ریوارانی زور و زه به ند به سه ر جاده کانا، قسه ی بیباکانه ی خه لکه که و ئه و وشه زورانم بیر ده که وتنه وه، که می شکی مروقیان ده هاروژاند.

ئیواری، له کاتی چا خواردنه وه دا، له خو خولم پرسی: - که ی قسه بو جووتیاره کان ده که بیت؟

- قسه؟ ده رباره ی چی؟

قسەم بۆ کرد که دەر باره ی چی، پاش ئەوه ی به وردی گوئی بۆ گرتم، گوتی: - دەر زانی ئەگەر من لەو باره یه وه و لەناو جاده دا، قسه یان بۆ بکه م، دووباره رپه هه نه ی یاکوتستانم ده که نه وه .

سه بيله که ی ته ژ ی تووتن کرد، دایگی رساند، مژیکی قوولی لیدا، سه روچاوی له دوو که لدا نقوم بوو، زۆرچاک له بیرمه که به کاوه خۆ گوتی:

- جووتیار! خه لکی به پاریز و به دگومانن، له خۆی، له دراوسی که ی وله هه رکه سیکی غه ریب و نه ناس به گومانه . هه رچه نه سی دانه سا له ئازاد بووه، به لام هه ر جووتیاریکی چل سالان بگری، له سایه ی کۆیلا یه تیدا له دایک بووه و ئەو سه رده مه ی له هزر و بیره چه سپیووه . (سی سا له ئازاد بووه: ئەمه ئاماره یه بۆ ریفۆرمی ۱۸۶۱ که به فرمانی تزار ئەلکساندەری دووهم، جووتیاران لهو کۆت و به نه ده ی که جاران له ده ست و پینان کرابوو، رزگار بوون، به لام نه یان توانی سوودی لی ببینن، چونکه مولک و زه وییه کان هه ر به ده ستی فیوداله کانه وه مایه وه . ئەم ئازادیه بۆیه درا تا هه م چه وسانه وه ی جووتیاران به ره به ره که م ببیته وه و، هه م کریکار وه یزی کاری هه رزان، بۆ سه نه ته ی تازه پی گه ییووی رووسیا، دابین بکری.)

هیشتا به ته واوه تی له مانای ئازادی تینا گات. ئەگەر لیی بپرسیت ئازادی مانای چییه، رهنگه هه ر ئەوه نه بزانی که ئازادی ده کاته ئەوه ی به ئاره زووی خۆت بژی، به لام به هه ر لایه کا چا و بگپیت، به رپرس، به رپوه به ر، پیاوانی ده ولت ده بینی که بوون به کۆسپ و نایه لن به ئاره زووی خۆت بژیت. تزار جووتیارانی له ده ستی فیودالان رزگار کردوووه، خستوونیه ته ده ست خۆی و ئیستا ئەو گه و ره و سه روهری هه موو جووتیارانه، به لام پرسیاره دیرینه که: ئازادی ده کاته چی؟ به هه مان ده قی خۆیه وه باقیه، رهنگه رپۆژیک بی، رپۆژیک که چاوه پروانی ناکه ی، تزار مانای ئەو زار او هیه (ئازادی) پاقه و شروقه بکات. جووتیار زۆر باوه ری به تزاره . ته نیا تزار به تاقه خاوه نی زه وی وزار و سه روهرت و سامانی ولات ده زانی. وه کو چۆن جووتیاری له ده ست دهر به گ و مولکداران دهره ینا، به و ئاوا یه ش ده توانی رپۆژی له رپۆژان که شتی و کۆگاکان له ده ستی بازرگانان دهره ینی. جووتیاران له گه ل تزاردان، ده زانن که فره ئاغایی زۆر خراپه، تاک ئاغایی هه رچۆنی بی باشته ر. چاوه پروانی ئەوه ن رپۆژی بیت که تزار مانای

راسته قینهی نازادیان بۆ پروون بکاته وه. ههنگی هه رکهسه چی دهویتی با بیبات. هه ره هه موویان چاوه پروانی ئەم رۆژهن و له هه مان کاتدا له م رۆژه ده ترسن که نه با له و دابه شکرده گشتیه دا، به شی خویان پئی نه برییت. هه رکهسه و له خه می خۆیدایه، داوای زۆر ده کات، زۆریش هه یه، به لام چۆنی وه برگرئ و به دهستی بیینی؟ هه موو دانیان له یه ک شت تیژ کردوو، مرخیان له یه ک شت خۆش کردوو، هه موو چاویان له و شته یه. به لام چا و به هه ر لایه کدا ده گئیری، دنیا یه ک فه رمانه روا و ده سه لاتدار ده بینی که به ئاشکرا هه م دژایه تی جووتیار وه م دژایه تی تزار ده که ن. به لام ویپرای ئه وه ش خه لکی به بی فه رمانه روا و پیاوانی ده سه لات، نابرین به پیره، ده نا به ر ده بنه یه ک و داوی یه کدی ده برنه وه.

باران به باوه ده باری، دلۆپه بارانی درشت به تووره یی خۆی به جامی په نجه ره کاندای ده کیشا، مژ و دوومانیکی خه ست جاده و بانه که ی گرتبوو. خه م و په ژاره یه کی تووند سه رودلی گرتم، روماس، به ده م خه یاله وه، به ئه سپایی گوتی:

- جووتیار و خه لکی فییر بکه که به ره به ره جلهوی ده سه لات له دهستی تزار ده بریینی و بیخاته دهستی خۆی، بۆی پروون بکه ره وه که جه ماوه ری خه لک، که گه له هه قی خۆیه تی به رپرسیانی ولات له ناو خۆیدا هه لبرژییرییت.. فه رماندار و ستاندار و ته نانه ت تزاریش له ناو خۆیدا هه لبرژییرییت..

- خۆ ئه مه سه د سالی ده وئ!

خوخول به هیمنی گوتی:

- خۆ به ته مانیت تا جه ژنی ترویتسن (جه ژنیکی پرووسییه) بیته دی؟

شه وئ ئه و چوو ده ری، ده و روبه ری سه عات یازده ی شه و، ده نگی ته قه یه ک له کۆلانه که وه هه ستا. ده نگی ته قه که نزیک بوو، به هه شتا و ده رپه ریمه ده ره وه، له ناو تاریکی و بارانه که وه "میخائیل ئانتونوفیچ" م بینی که وه کو تارماییه کی گه و ره، به ناو تاریکی و به ر بارانه که دا، خۆی له چالاهه کان ده بوارد وه ییدی هییدی به ره و ده رگای هه وشه که ده هات. لئی پرسیم:

- بۆچی هاتووېته دهرهوه؟ به دهنگی تهقهكهوه هاتیت؟ من بووم..

- به كېتتهوه نا؟

- چهند گهنجېك لهوسهري شهقامهكهوه، به تېلاوه بوم هاتن، پېمگوتن ئهوتېلايانه فرې بدهن دهنه تهقتهتان لېدهكهه. بهلام گوپپان نهدامې، منيش تهقهيهكم به ئاسماندا كرد، تهقهى ئاسمانى زيان به كهس ناگهيهنيت!

لهبه رههيوانهكهدا وهستا، كهوته داكهندنى جله تهرهكانى، بهدهست ردېنه تهرهكهى دهسرى، سهري دهلهقاند و وهكو ئهسپ دهى پرماند و دهېگوت:- وادياره ئهه پېلاوه ميراتيانهه كون بوون، دهبې بيان گوپم، ئهري دهزانى دهمانچه پاك بكهيتتهوه؟ ئهه پياوتهيهه دهگهل بكه بومي زهيت بكه با زهنگ ههلهيهنيت..

مهندى وهيمنييهكى به ويقارم له چاوه كالهكانيا بهدى كرد، زورم بهدل بوو، بهدوو قولى وهژوور كهوتين. چووه بهردهه ئاوينهكه وبهدهه شانكهردنى ردېنهكهيهوه، ئاگادارى كردمهوه وگوتى:

- كه دهچيته دهرهوه ئاگات لهخو بې، بهتاييهتى شهوان و روظرانى پشوى يهك شههموان، دوورنييه بيانهوي شهپ به توش بفروشن و بت شكينن. بهلام نهخهلهتابى دار ههلگري، چونكه كه دارت پې بدينن وا دهزانن لپيان دهترسيت و چهشه دهبن. لپيان مهترسه، چونكه خوځيان ترسنوك و قهلهزاون..

زيانم خوش بوو. ههموو روظرى شتيكى تازه و گرینگ فير دهبووم. به تاسهوه، ئهه كتيبانهه دهخويندهوه كهله زانسته سروشتيهكان دهكولينهوه. روماس ئاموزگارى دهكردم و دهېگوت:

- ماكسيموفيچ، دهبې پيش ههرشتيک وله ههموو كهسيك باشتر ئههه بزانيت وفيير بيت، كه زانايان، بالاترين دهسكهوته ئهقليهكانى بهشهریان، لهه زانسته سروشتيانهه داكوكردووتهوه!..

ههفتهی سی وانهی خویندنهوهو نووسینم به ئیزهت دهگوتهوه. له ههوهلهوه،
متمانهی پینهدهکردم، لیم به گومان بوو، گالتهی پیم دههات، به گوئی نهدهکردم،
دوای چهند وانهیهک، به خوشحالییهوه گوتی: - تو باش وانه دهلیتهوه، دهبوایه بویه
مامۆستا.

لهناکاوا گوتی: - لهوه دهچی بههیز بیت. وهره با دارکیشماکیشیک بکهین.

داریکمان له موبهقهکه هیئا، له سه ر ئه رزه که، له هه نبه ر یه کدی رپونیشترین، لاقمان
له لاقی یه کدی تووندکرد، هه ریه که مان له لای خویهوه، به هه ردوو دهستان داره که ی
گرت، که وته راکیشانی به رانه ره که ی، ماوه یه ک به و حاله وه ماینه وه، هه ریه که مان
ده یویست به رانه ره که ی له ئه رزه که به رز بکاته وه. خو خول، به دم پیکه نینه وه
هانیده داین وده یگوت:

- دهی، دهی. بزانه کی کی به رز ده کاته وه!

ئاقیهت ئیزهت منی به رز کرده وه، وادیار بوو ئه مه وایکرد له جارانه پتر لیم نزیک
ببیته وه. به دم دلدانه وهی منه وه گوتی:

- کورۆ، تو زور به هیزی ها، لی مخابن هه ز له راره ماسی ناکه ییت، ده نا له گه ل خوما
بۆسه ر قولگام ده بردی. شه وانی قولگا هینده خوشه ده لیی به هه شته .

زور به جدی هه ولیده دا، فییری خویندن و نووسین ببیت، باشیش ده چوو پيشی،
هه ندیجار خوی سه ری له پیشقه چوونه کانی خوی ده سورما، بویه هه ندیجار له گه رمه ی
وانه که دا، له خوشیان له جیی خوی هه لده ستا، کتیبیکی له ره فه کان ده ردینا و
برۆکانی ویک دینانه وه به هه زارناری عه لی و به حینه یه ک دوو دیپی ده خوینده وه و
وه کو چه وه نه ر سوور ده بووه وه و حایر و حه په ساو ده یروانیه من وده یگوت: - ده ببینی،
خه ریکه .. ده خوینمه وه!..

ئه وسا چاوی ده نوقاندن و دووباره دهستی پیده کرده وه:

په رنده ی بیابان

پهست و خه مگین

وهکو دایکیک لهسه ر

گۆری رۆله کهی

ده نالیئی.

ئهوسا، بهسه رسامی ده یگوت:- بینیت چۆنم خوینده وه؟

چه ندین جار، به دهنگی نزم، به پارێزه وه لیئی پرسیم:

- ئه رۆ براله تو تيم ناگه یه نی ئه م شته چۆن چیده بییت؟ پیاو که ده روانیته ئه م خهت وئامازه چکۆلانه، هه ر له خویانه وه ده بن به په یف و وشه و.. من هه موو ئه م وشانه ده ناسم و ده زانم. هه مان ئه و وشانه ن که ئیمه رۆژانه به کاریان دینین! باشه من چۆن تییان ده گه م، چۆن ئه م وشانه ده ناسمه وه؟ خو کهس نایاندات به گویم، خو ئه گه ر ئه م وشانه وینه و نیگار بان هه ر نه یسه، به هه رجا هه موو که سیک لییان تیده گه یی، به لام به م شیوه یه وله میانی ئه م خه تانه وه، زۆر زه حمه ته، وه کو ئه وه یه ئه م وشانه به بیر وه زری که سیکی دی بارگاوی بن، هه زر و بیری که سیک له م لاپه رانه دا تو مارکرا بی، پیم نالیئی ئه مه چۆن ده بییت؟

من هه یچ وه لامیکم پینه بوو، که ده مگوت " نازانم " کابرا زۆر په ست ده بوو. ئه هیکی هه لده کیشا، لاپه ره ی کتیبه که ی ده دایه به ر روناکییه که وته مه شای ده کرد و ده یگوت:

- بیگومان ئه فسوونه، ئه فسوونگه رییه!

که سه یرت ده کرد جو ره ساویلکه ییه کی خو ش و پاکی پیوه دیار بوو، جو ره ساده ییه کی مندالانه ی تیادا بوو، که ئه وم ده بینی ئه و جووتیاره نیهاد پاکانه م وه بیر ده که وتنه وه که له کتیباندا شتم ده رباره یان خویندبووه وه. وه کو زۆر به ی راوچیانی ماسی، شاعیر بوو. قولگای خو شده ویست، به تایبه تی له شه وان ی هاویندا، که سیکی ته بیعه ت په رست بوو، هه زی له شه وین ئارام، ته نیایی، گو شه گیری و رامان بوو. ده یروانیه ستیر و هه ستاران و ده یپرسی:

- خوخول دەلئیت لەگینە لەوئیش بەشەرانى وەکو ئیەمە هەبن. تۆ بلیی ئەو قسەییە دروست بێت؟ خۆزگە دەکرا مرۆف پەییوەندیان پێیوەبکات و.. لئیان بپرسیت ئاخۆ چۆن دەژین؟! ئایا لە ئیەمە خۆشتر وباشتر دەژین!؟

بەژیانی خۆی دلخۆش و پزازی بوو. کەسیکی بیکەس بوو، ژنی نەهینابوو، بەتەنیا دەژیا، بەدل و بەگیان، هیدی و هیمن کاری خۆی دەکرد، سەربەست و سەربەخۆ نەهەقی کەسی هەبوو، نەکەس هەقی بەسەریهوه هەبوو، کارەکەى پراوهماسى بوو. بەلام هەمیشە بەگومان و نەفرەتەوه سەیری جووتیارەکانی دەکرد و ئامۆزگاری منی دەکرد و دەیگوت:

- تۆ تەمەشای ئەوه مەکە بە پوالت دەم تەر و پووخواش و میهرەبان و بەسۆزن، ئەمانە وەکو نیسک وان بەروپشتیان نییە، باوەریان پێ مەکە! ئەمڕۆ بە جوریکن و سبەى بە جوریکی ترن. هەرکەسە وجگە لەخۆی خەمی کەسى دیکەى نییە، کاری جفاکی و بەرژەوهندی گشتیان بەلاوه وەکو کۆت و زنجیر وایە.

بە رق و نەفرەتیکەوه، کە لە کەسیکی میهرەبان و دلآوای وەکو ئەو نەدەوهشایهوه، باسى "مشەخۆران" ی گوندییانی دەکرد و دەیگوت:

- دەزانی ئەم ورگە زلانه بۆچی لەوانى دی دەولەمەندترن؟ چونکە زیرەکترن. دەى باشە مادامیکی ئەوان زیرەکترن، دەبێ جووتیاریش ئەوه بزائن کە پێویستە یەک و یەکگرتوو بن، کۆک و تەبا بن، بەگژ یەکدا نەچن، تەنیا لەو رێگەییەوه دەتوانن ببنە هیژ و هەزار و یەک حیسابیان بۆ بکریت! بەلام بە پێچەوانەوه، وەکو قلاشکەرى یەکدی دەشکینن، گوندەکە دابەش دەکەن، خۆیان دژمنی خۆیانن، خەلکیکی خراپ و بێ کەلکن! تۆ پروانە خوخول، چ حالیکی بەدەستیانەوه هەیه!

چونکە پیاویکی قۆز و بەهیز بوو، ژنان حەزیان لێدەکرد و دەوروخولیان دەدا و وازیان لێنەدەهینا. جارێک بە کەمالی ئارامی ئیعترافی بۆکردم و گوتی:

- ژنان خوویان شەر کردووم، شەرم پێدەفرۆشن، بەخۆیان دەوروخولم دەدەن، وازم لێناهیین... پیاوهکانیان ئەمەیان پیناخۆشە. منیش لە جیى ئەوان بام پیم ناخۆش دەبوو. بەلام وێرای ئەوهش چۆن دەبێ نازی ژن هەلنەگری، دلێ بشکینی؟ ژن وەکو

پروحي دووهمى پياوه. ئەوه ژيان نيبه كه ژنانى تيايه.. نه كه يفي نه سه فايه، نه نازى نه نهوازشى. وهكو ئەسپ هەر خهريكى كارن. پياوه كانيشيان دهره تانى قيان وعاشقىنى و دوستىنى و نازكيشانيان نيبه. به لام من به پيچه وانه وه، بئ ئيش و بيكار، دهره ت و دهره تانم زوره. زوربهى ئەو ژنانه به نوبووكى، له جياتى ميهر و مهحه به ت و نهوازشت، شەق وزللهى ميړديان دهخون. به لئى من دهست به پرويانه نانه م، له گه لئاندا راده بويم، ژيانى خوم به عه شقبازى ده به مه سه ر. ته نيا يهك تكيان ليدده كه م و پييان ده ليم: ژنينه، شهري يه كدى مه كهن، من به شى هه مووتان ده كه م، هه سوودى به يه كدى مه به ن، هه مووتان بومن وه كو يه كن، دل م به هه مووتان ده سووتى..

ئەوسا به دەم بزه يه كى خه جاله تيه وه له سه رى روڤى و گوتى:

- جاريك چيوای نه ما ده گه ل خانمي كدا پيک بيم. ئەم خانمه له شاره وه هاتبوو بو ئيره و شوينيكي به كرى گرتبوو تا پشووى هاوینی تيا به سه ر به ريت. ژنيكى خشيك، سپى ده تگوت چورى شيره، قزه كهى ده تگوت خه ياتهى خاوه، چاوه كانى شينى ئاسمانى ومه ند، ميهر و جوانيان ليدده بارى. ماسيم بو دهر د تا ليمي بكرت، به دەم مامه له وه چاوم له دور چاوانى دهرى، روژيک ليى پرسيم: "بوچى به و ئاوايه ته مه شام ده كه يت؟" وه لاميم دايه وه: "به خوت باش ده زانيت". گوتى: "زورچاكه، ئەمشه و ديم بولات، چاوه ريم بكه!" راستى كرد، شهوى هات. به لام پيشكه هه راسانى كرد. هه جمانى له بهر برى، ئيدى نه گه بين به مراد. گوتى: "من تهحه موولى ئەم حاله ناكه م، ميشووله نايه لن به وه يم وه، خه ريكه كه ولم ده كهن!" خه ريک بوو بگرى. بو روژى دوايى ميړده كهى هات، قازى دادگا بوو. ئيدى ئەمه خو و خه سلته تى ژنانه!

ئەوسا به خه مينيبه وه و به مجوره كو تايى به قسه كانى هينا:

- تو بزانه ميشووله چون هه وانه وه يان ليه له گه ريت.

ئيزه ت، زور ستايشى كوكوشكىنى ده كرد و ده يگوت:

- تو ته مه شاي ئەم جووتياره بكه، چه ند پياويكى باشه، ئەوه نده بي زراوه! خه لكى خوشيان ناوى. به لام.. به لام هه له ن! راسته كا برايه كى چه نه بازه، به لام... ويپراى ئەوهش... كه س بي عه يب نيبه!

کوکوشکین به خۆی زهوی نه بوو، له لای پانکوف ئیشی ده کرد. ژنه کهشی کریکاری ده کرد، ئافره تیلی مهیگوسار بوو، هه رچه نده چکۆله و وردیله بوو، به لام زرنگ و چالاک و به کار بوو، زۆریش توونده ته بیعت بوو، خانووه کهی خۆیان به کپی دابوو به کابرایه کی ئاسنگه ر و خۆیان لای پانکوف ئیشیان ده کرد، له گه رماویکی ناو دۆله که دا ده ژیان. کوکوشکین زۆری هه ز له نووچه و هه والین تازه بوو. ئه گه ر هه والیکی گرینگی ده ست نه که وتبا، به خۆی هه والی هه لده به ست و به هه مان شیواز بو خه لکی ده گپرایه وه. بو نمونه ده یگوت:

- میخائیل ئانتونوف، بیستوومه که تینکوفسکی پۆلیس، قه راری داوه واز له ئیشه کهی خۆی بیئی و ببییت به قه شه؟ به خۆی ده لییت: "هه زناکه م له وهی پتر جووتیاران بچه وسینمه وه، ئه وهی کردوومه به سه، ته واو، بیزار بووم."

خوخول، به وبقاره وه گوتی:

- ئه گه ر ئه م بایه له م کونه وه بییت، به و زوانه هه موو گه وره کارمه نده کانتان له ده ست ده دن و هیچ خانه دان و ده وله مه ندیکتان به ده وروه نامینییت.

کوکوشکین، ده فکره وه چوو، به ده م ده رهینانی کا وپووشکه وپه ره مریشکانه وه له قزه ره شه تیگ ئالاه که یه وه گوتی:

- نا، هه موویان نا، ئه وانهی ویزدانیان هه یه، هه رچه نده ئه رکی سه رشانیان گرانه، به لام خۆیان نادزنه وه، له ئه رک و وه زیفه ی خۆیان هه لئایه ن... ئانتونوفیچ، هه ست ده که م تو باوه رت به ویزدان نییه، بوون و نه بوونی ویزدانت له لا وه کو یه ک وایه. به لام پیاو چه ند به ئاوه زیش بی ناتوانی به بی ویزدان بژی، جا گوئ بگره با ئه م حیکایه ته ت بو بگپرمه وه. ئه وجا که وته باسی ژنیکی مولکداری " زۆر به ئاوه ز " وگوتی:

- ئه م ژنه له به ره لّایی و به دناویدا به شی که سی نه هیشتبووه وه، ئیدی فه رمانداری شار، بی ئه وهی گوئ به شان و شکۆ و پۆست و پایه ی خۆی بدات، چوو بۆلای ژنه ی تاین و پپی گوت: "خانم، ئاگات له خۆبی، زۆرت له پاشمله ده گوتری، ناوبانگی به ره لّایی تو گه ییوه ته پترسبورگ!" ژنه ی مولکدار، یاروی فه رمانداری ته واو مه ست کرد وشتی

تریش.. ئەوجا پېی گوت: " برۆ بۆ مالى خۆت، بەخېر و سەلامەت بچیت، من ناتوانم بەدلى خۆم بکەم و خووی تەبیعی خۆم بگۆرم! " کەچی دواى سى سال و یهک مانگ، هەموو جووتیار و مسکینهکانی کۆکردنەوه و پېیگوتن: " هەموو زهوی و زار و مولکەکانم بۆخۆتان ببەن، گلەیی بەجی بیلن، بە دوعا من دەپۆم.. "

خوخول، قسەکەى بۆ تەواو کرد:- دەپۆم بۆ دێر.

کوکوشکین بەوردی تەمەشای کرد و قسەکەى سەلماند و گوتی:

- دروستە، چوو بۆ دێر، وادیارە تۆش ئەم بەسەرھاتەت بیستوو؟

- نەخېر، هەرگیز شتی وام نەبیستوو.

- ئەدى چۆن زانیت؟

- چۆن من تۆ دەناسم.

کوکوشکینی خەيالۆک، لەبن لیوانەوه گوتی:- کە پیاویکی بەگومانی، باوەر بەکەس ناکەیت!..

هەموو چیرۆک و حیکایەتەکانی کوکوشکین، یەک نەوا و هاوشیۆه بوون، کاراکتەرە خراپ و بەد عەمەلەکانی چیرۆکەکانی، لە ئەنجاما لە بەد عەمەلی خۆیان بێزار دەبوون و لەناکاوا دیار نەدەمان و کوکوشکین بە زۆری هەوالەى دێرانی دەکردن. هەندێجار بېرۆکەین سەیر و ناگەھانی بەمیشک و خەيالدا دەھات. لەناکاوا نیوچاوانی تیکدەنا و دەیگوت:

- ئیمە لە خۆرایى، بەناھەق شکستمان بە تاتارەکان هینا، تاتارەکان لەئیمە باشتەرن!

ئەو قسانەى لە کانتیکا دەکرد بێئەوهى کەس باسى تاتاران بکات یان ناویان بپنیت.. بەلکو باسەکە باسى دروستکردنى کۆمەلەیهکی هەرەزۆرى باخدارەکان بوو.

زۆرجار کە روماس باسى سېیریا و جووتیارە دەولەمەندەکانى سېیریای دەکرد، کوکوشکین لەناکاوا، هەلیدەدایە و لەبن لیوانەوه دەیگوت:

- ئەگەر خەلکی بۆ دوو سى سال، واز لە راوی ماسی سلیپودکا بێنن ئەوەندە زۆر دەبن، ئاوی دەریاکان بەجۆری بەرز دەبنەووە لەوێ تۆفانیکی دیکە هەستیت و خەلکی هەموو مەحوو ببنەووە، ئەم جۆرە ماسییە زۆر زوو زیاد دەکەن! ماسی وا بەپیت و بەرەکەت نەبووەتەووە!

خەلکی گوند "کوکوشکین" یان بە گەنجیکی گەوج و بی سەرۆبەر دەزانن. چیرۆک و حیکایەتە سەیر و سەمەرەکانی، جووتیارەکانی وەرەز دەکرد، گالتەیان پیکدەکرد، باوەریان پینەدەکرد، بەلام و پراي ئەوێش بە تاسەووە گوییان لە قسەکانی دەگرت. وەکو ئەوێ چاوەروانی ئەوێش، ئەگەر بۆ دەرمانیش بوو، راستییەک لە قسەکانیان بەدی بکەن.

بەلام خەلکانی سەنگین و بەویقار ناویان نابوو: "چەنبازی فەشەکەر"، تەنیا پانکوف، زۆر بەجدی دەیگوت:

- ستیپان.. پیاویکی تویدارە، لە مەتەل دەچێ، بە ئاسانی بەکەس هەلنایت!..

کوکوشکین، کرێکاریکی بەهرەدار و کارامەبوو، بەرمیلی دروست دەکرد، موغەیری و کوورە و ئاگردانی دروست دەکرد، هەنگەوانیکی شارەزابوو، ژنانی فییری چۆنیەتی بەخودانکرنی پەلەوهران دەکرد، دارتاشیش بەلەد بوو، هەرچەندە لە کارکردنا تەمەل و خاو بوو، دەتگوت بێگاری پێدەکەن، و پراي ئەوێش دەستی بەدایەتە هەرکاریک بەجوانی لەژێر دەستیا دەردەچوو. زۆر کەیفی بە پشیکان دەهات، دە پشیلە و فەرخە پشیلە لە گەرماوێکە نزیکی ئاویی پراگرتبوو. ئیدی قەلەرەش وقازوو دەرخوارد دەدان و وای تەعلیم دابوون جگەلە تەیر و توو هیچی دیکەیان نەدەخوارد.. بەمە هیندە دی رقی گوندییانی هەلەدەستان، پشیلەکانی مریشک و جووچەلە دەر و دراوسێکانیان دەخوارد و ئیدی ژنان لە پشیلەکانیان دەدا و بە بۆلەبۆل دەچوونەسەری. بەلام کوکوشکین، هەر مێشیش میوانی نەبوو، پێی دەگوتن:

- پشیلە حەییوانی پراوین، لە تازی گورجترن، پراوەستن، سەد دانە پراوەگرم، فییری پراویان دەکەم، ئەوسا بزائن چ پراویک دەکەن، ئەو بالەندانە دەیگرن، دەیانفرۆشم، بەشی ئیوێشی لێدەدەم گەوجینە!

کوکوشکین، کاتی خۆی سووکه سیواتیک فیڤر بوو، به لام بیری چوو بووه وه، نه شی دهویست بچیتته وه سه ری و بیری خۆی بخاته وه. خۆر سک که سیکی زهین روون و به ئاوه ز بوو، له پپیش هه موو ئه وانی دیکه وه له مانای قسه کانی خو خول ده گه یی. وه کو مندالیک ده رمانیکی تالی بدریتی، نیو چاوانی تیکده نا و ده یگوت:

- ئاوها، که واته ئیقان کروزنی (ئیقانی سامناک، یه کیک بوو له پاشاکانی رووس) سه بارهت به جه ماوه ری رهش و رووتی خه لک، خراپ نه بووه.

کوکوشکین و ئیزهت و پانکوف، شه وان ده هاتن بۆلای مه وه ندیجار تا نیوه شه و ده مانه وه، گو ییان له قسه کانی خو خول ده گرت، که ده رباره ی دروستبوونی جیهان، ژیان له ولاتانی بیانی و شوڤش ورا په رینی گه لان ده یکردن. پانکوف ئاشق و دل به ندی شوڤشی فه ره نسا بوو و، له ستایشی ئه و شوڤشه دا ده یگوت:- ئه و شوڤشه وه رچه رخی راسته قینه بوو له ژیاندا.

پانکوف، به رله دوو سال، داوای له باوکی کرد بوو، که به شه مال و مولکی خۆی بداتی. باوکی جووتیاریکی ده وله مه ندی ئه ستۆ ئه ستووری چاوزه قی، ترسناک بوو. ئیدی پانکوف، خۆی بوونی خۆی و هرگرت، به خوشه ویستی کیژیکی سیوی خواست که خوشکه زای ئیزهت بوو. له گه ل ژنه که یا خراپ بوو، ریگه ی نه ده دا هات و چۆی هه یج شوینیک بکات، به لام جلکی شاری له بهر ده کرد. باوکی پانکوف، له بهر سه رکیشی و سه ریچی له ئه مر و رای ئه و، نه حلهت و حاشای لی کرد بوو، بۆیه هه رجاری به بهر خانوه تازه که ی پانکوفی کوریا تی ده په ری، به رق و کینه وه تا ده می ده یگرت تفیکی لی ده کرد. پانکوف، خانوه که ی خۆی به کری دابوو به روماس و ویرای نار ه زایی خه لکی گونده که، دووکانیکی له ته نیشتی هه کرد بووه وه. ده وله مه ندانی گوند له بهر ئه وه گله یی و گازنیان لی ده کرد، نه یان ده حوباند، ئه و گو یی نه ده دانی، گالته ی به خۆیان و قسه کانیان ده هات. له گوند و ژیانی گوند بیزار بوو بوو، زووزوو ده یگوت:

- ئه گه ر سنعه تیکم زانیبا، بارم ده کرد و ده چوومه شار.

کابرایه کی به داروبار، شیکپوش، پاک و خاوین، به و یقار و سه نگین، خوشه ویست و به پاریزو له خه لکی به گومان بوو. جاریک له روماسی پرسی:- تو ئه م کاره بو ده که ی؟ بو قازانج یان بو هه وهس؟ بو ئه قل یان بو دل؟

- به رای تو بو کامیانه؟

- من نایزنام، تو خوت بیلی.

- به ئەقلی تو کامیان باشته؟

- من نایزنام. خوت کامیانت پی باشته؟

خوخول، پیاویکی سهرسهخت بوو. رژد بوو له سهر هه لویستی خو، کاریکی وایکرد، یاروی جووتیار بیته قسه وبلیت:

- هه لبه ته قازانج وئه قله که باشته. ئەقل شتیکی پراگماتیکیه، هه رگیز له قازانج خوازی به دهر نییه، مروف که به گوئی ئەقلی کرد هه رگیز زهره ناکات، له هه ر شوینی قازانج و به رزه و هندی هاته ئاراهه، جدییته له دایک ده بیته، به لام دل، ئاموزگار و پینوینیکی باش نییه، جیگه می متمانه نییه، من ئەگه ر به گوئی دلم بکردایه تووشی هه زار و یهک به لا ده بووم! ئاگرم له ماله که یاروی قه شه به رده دا، بیگومان بویه ئەو کاره م ده کرد، تا فییری بکه م، خو له کاریک هه لنه قورتینیت که کاری ئەو نییه!

کابرای قه شه، پیره میریکی دلره شی گیره شیوین بوو، دهم وچاوی له دهم وچاوی جرحه کویره ده چوو. پانکوف بویه رقی لیوو، چونکه سه به بکاری، ناخوشی نیوان ئەم وباوکی بوو.

پانکوف، له سهره تاوه نهک هه ر به گومانه وه، به لکو به دژمنایه تیه وه ته مه شای ده کردم. وه کو ئەوهی ئاغا و کوئیخای من بی، هاواری به سه رما ده کرد. به لام دواي ماوه یه کی که م ئەم ره فتاره ی به رانه ر به من گوپا. هه رچه نده هه ستم ده کرد، جوړه گومان و نه باوه رپیه کی سه باره ت به من له دلی خویدا هه شار داوه. هه لبه ته ده بی ئەوه ش بلیم که منیش زور هه زم له چاره ی ئەو نه ده کرد و هه مان ره فتارم له گه لیا ده کرد.

تا کو ئیستاش ئەو ژووره چکوله وخواوینهم له بیره که شه وان تیایدا کو ده بووینه وه. ژووره که چکوله بوو، دیواره کانی ته خته پووش و په نجه ره کانی تووند داخرا بوون، له سووچیکی ژووره که دا، چرایه ک له سهر میزیک ده گرا، پیاویکی ته ویل زه قی، قزکورتی رپین دریز، له پشت میزه که وه له بهر چراکه داده نیشته وده یگوت:

- مه به ست و ئامانجی ژیان ئەوه یه که مروف به ره به ره له قوناغی هه یوانی دوور و دوورتر بکه ویته وه..

سئ جووتياره که به وردی گوځيان بؤ راده ديړا، چاويان ساف و گهش، زيره کی له پوخسارياندا پرشنگی د هدا. ئيزهت هميشه به بيدهنگی داده نيشت، له تووايه گوی بؤ دهنگی کی دووری دوور راده گريټ که ته نيا خوی گوی لیبوو. کوكوشکين تويټکه ی نه ده گرت، هر جم وجولی بوو، وهکو ئه وه بوو پيشکه پيوه ی بدات. به لام پانکوف که سميله کورت وزه رده که ی با د هدا، به کاوه خو ده يگوت: - که وایه، جياوازی چينا يه تی، بؤ خه لکی زه رووره ته.

ئه وه ی له پانکوفدا به دلّم بوو، ئه وه بوو هه رگيز له کوكوشکين که له بهر دهستی ئه ودا کاری ده کرد، تووره نه ده بوو و نه ی ده چه وسانده وه، به لکو به وردی وبه ريزه وه گوی بؤ خه يال پلاوه کانی ئه م شاگرده ی خوی ده گرت.

که کورمان ته واو ده بوو، من ده چوومه وه بؤ هه وره بانه که ی خوّم، له بهر په نجه ره کراوه که دا داده نيشتم وله ويوه ده مپروانييه گونده نووستووه که وکيلگه ومه زرا دووره ده سته کان. که بيدهنگيه کی ره ها بالی به سهردا کيشابوون. ئه ستيړه پرشنگداره کان، تاریکی شه وه که يان شه ق ده کرد، هه رچه نده زور له منه وه دووربوون به لام پیده چوو له ئه رزه وه نزيک بن، ئه م ديمه نه کړوکپه دلی ده گوشيم، خه يال هه ليده گرتم، ده يخستمه سهر بالی خوی وده ييردم، بؤ دووری دووری ده بردم، به خه يال هه زاران گوندم به سهر پرووی زه وييه وه ده بينی که وهکو گونده که ی مه، به دنيا دا بلاو بوو بوونه وه و له باوه شی ئارامی و بيدهنگيدا خه وتبوون.

بوځايی و تاریکيه کی سهر له هه ميّزی گرتبووم، هه ستم ده کرد هه زاران زه رووی ناديار، ده میان ژه ندووه ته دل و ده روونم و هيّدی هيّدی خوینم ده مژن. هه ستم ده کرد، خه و ورده له پهل وپوم ده نيشيت، خاو ده بمه وه، ته مه لی دامده گريټ، نيگه رانيه کی گونگ وئالوز هيّرش بؤ دلّم دينيت. هه ستم ده کرد که من زور بچووکم، بچووی بچووکم، له م سهر زه وييه دا ناکه مه هيچ..

هه ستم ده کرد ژيانی جووتياری وگوندیاتی زور خه مناک و ناخوشه، پوربه پورژ ئه مه م زیاتر له بهرچاو به رجه سته ده بوو. زورجار ناوبه ناو ده مبيست، يان له کتیباندا ده مخوینده وه که ژيانی گوند، له هی شار ساده تر و خوشتر و ساغله متره. به لام زورجار ده مبینی جووتياران زور ماندوو، له هه ول وکوششی له په تسا و بيپسانه وه دان و ئيسراحه تيان نييه، زوربان به هو ی کار وره نجی دژواره وه نه خوش و ده غه زارن، به

دهگمهن كه سيكم ده بينى، كه ميک به پنگ ورو وگهش بيټ. هه رچه نده وهستا وکريکارانى شاريش به قهده ئه مانه و بگره زياتریش کاريان ده کرد و په نجيان ددها، به لام له مان خوشتر ده ژيان. وهکو ئه و جووتياره نائوميډ و په شبيانه، له ژيان وگوزهران، به گله يي و گازنده نه بوون. من ژيانى جووتيارانم به لاره ئاسان نه بوو. ده بي هوش و بيري لاي زهوى و زار بي، ده بي زيره کانه ئيداره ي په يوه ندييه جفاکيه کاني له گه ل خه لکيدا بدات. له هاماجيکي نامو و تاقه تبه ردا ده ژيان، پياو هه سته دکات، هه موو گوندى و جووتيارىک کوپرانه ده ژين، به دوو دلى ده ژين، وهکو نابينيان به له په کوتي ري ژيان ده برن. له شتيکي ناديار ده ترسن، له يه کدى به گومانن، هه ريه که يان گورگيکي له ناخى خويدا هه شارداوه.

هه رچي سه رم دينا و سه رم ده برد، تينه ده گه شتم جووتياره کان بوچي ئه وه نده رقيان له خو خول و پانکوف و هه موو ئه و هاوپريپانه ي ئيمه ده بووه وه، که ده يانويست به حوکمي ئه قل موماره سه ي ژيان بکه ن. من به ئاشکرا جياوازي شارم له گوند ده بينى. خه لکي شار عه ودالى خوشي و شادى بوون، به ئه قل يه تيکي کونجکاوانه ي بوپرانه پروبه پرووى ژيان ده بوونه وه، ئاوات و ئامانجى جوړاوجوريان هه بوو. زورجار له و شه و کوپرانه دا، دوو که سي خه لکي شارم بير ده که وتنه وه: ف. کالوگين و، ز. نوبى.

"وه ستايانى سه عاتچي، هه موو جوړه ئامپريک، ئه وزراي نه شته رگه ري، مه کينه ي خه ياتي، هه موو جوړه ئامپريکي موزيکي و... هتد چاک ده که نه وه."

ئه و تابلويه، به سه ر ده رگاي ته سکی موغازه يه کي بچو و که وه هه لواسرابوو، که دوو په نجه ره ي بچو وک و توژاوى له م لاو له ولاي ده رگا که وه هه بوون. ف. کالوگين له بهر يه کيک له و په نجه رانه داده نيشت، کابرايه کي زه لامى، دم وچاو خر بوو، بزه له ليوي نه ده برآ، لويه ک به سه ر سه ره ساف و زه رده که يه وه بوو، هه ميشه زه ره بينيکي به چاوه وه بوو، ماشه يه کي بچو وکي به ده سته وه بوو، به دم چاکردنى سه عاته که وه، ده مه خره که ي له ژير سمي له سپيه که يه وه ده بزواندو له بن ليوانه وه هيدي هيدي ده سترى. " ز. نوبى " ش له بهر په نجه ره ي دووم داده نيشت. کابرايه کي په شتاله ي چکوله ي لاواز بوو، به قره ره ش و لوله که ي و به چه ناگه تيزه که يه وه، به که پوه زل و دهن دوو که دالاشيه که ي و به چاوه ره شه کان ييه وه له جنوکه و شه يتان ده چوو. به رده وام خه ريکي کاربوو، جوړه ها ئامپري ده کرده وه و ده به ستايه وه، هه نديجار ده نگي لي هه لده برى و به ده مي ئاوازيکي ليده دا: - ترا، تا، تام، تام، تام!

له پشتيانه وه و له سهر ئه رزه كه، جوړه ها كارتون و سهندووق به نارېك و پېكې دانرابوو، جوړه ها ئامير، پېچكه و، مه كينه و جهړ ومه كينه و ئاميرى موزيكې وگوى زهوى له ئه رزه كه دا كه وتبوون. سهر په فه كان پرېوو له ورده واله و ئاسان، جوړه ها ساعات به ديواره كه وه ه لوسرابوون، كه باندو له كانيان له جولانه ي به رده و امدا بوون. من ئاماده بووم به دريژايي روژ له بهر دوكانه كه ياندا بوه ستم سهيرى دهست و چوڼيه تى كارى وان بكه م. به لام بالا به رزه كه م بهر روناكيه كه ي ليده گرتن و ئه وانيش تووره ده بوون، ده ستيان لى ه لده ته كاندم كه لاهوم وبه رى روناكيه كه يان لى به رده م. به وجوړه ده ريان ده كردم. منيش لىيان دوور ده كه وتمه وه و به ئيره بيه وه وله دلى خوډا ده مگوت: "چه ند خو شه، پياو ئيشيك ه لبري ريت كه له زه تى لى ببينيت! كه بيزانيت وسه رى ليده ربكات!"

من زور ريزى ئه م سه عاتچيانه م ده گرت، باوه رم وابوو نه ينى هه موو جوړه مه كينه و ئاميريك ده زانن و ده توانن هه موو مه كينه و ئاميريكى سه رزه وى چاك بكه نه وه، ئه وان به شهرن!

حه زم له زيانى گوند نه بوو. مروڅ له جووتياران تيناگات. ژنانيش ئه وا هه ر مه پرسه، به رده وام داد و بيداديان بوو له دهست نه خو شى، جارى له دهست دلېه شه، جارى له دهست سينگ و هه ناسه گيران، گافى له دهست زگيه شه، پېچ به سكا هاتن، جا ئه م گله يى و گازنانه زياتر له روژانى يه ك شه ممه وجه ژناندا، كاتى ده چوونه سهر كه ناراهه كانى قولگا يان له سهر سه كوكانى به رمالى خوډا داده نيشتن، گهرم ده بوون. جووتيار زوو هه لده چن، له سهر هيج ترين شت، جوين به يه كدى ده دن. جاريك له سهر شكاندنى گوزه يه ك كه به تازه يى بايى دوازه كوبيكان بوو، سى مالبات لىيان بوو به شهر و به تىلا به ربوونه يه كدى، له و شهره دا قولى پيره ژنيك شكا و سهرى كه نجيك شكا. هه فته نه بوو شهريكى واهى نه قه وميت.

گه نجان، زور بى شهرمانه ربه فتاريان له گه ل كچاندا ده كرد، سوعبه تى بيتاميان ده گه لدا ده كردن، پىيان راده بواردن. بو نموونه له دهشت وده ر وكيلاگه كاندا، رىيان به كچان ده گرت، مه كسيه كانيان هه لده دايه وه، ده يان خسته سهر سه ريان و به په تيك له شيوه ي گولدا له سهر سه ريان ده يان به ست، به م كاره يان ده گوت "به گولكردنى كچان". ئيدى كچه كه كه له ناو قه ديه وه تا خواره وهى به رووتى ده كه وته ده ر، ده كه وته هاوار و جنيودان، به لام پيده چوو، له دلى خوډا ئه م گه مه يه يان پيناخوش نه بيت.

چونکه زۆر به حاوی گریی ماكسيه كانيان ده كرده وه له وه ده چوو به ئانقه ست
خاوه خاو بكه ن. يان له كلّيسادا، له كاتي نويزى ئيواراندا، كوران نوقورچيان له سمت
وكه فه لى كچان ده گرت، پيده چوو ههر به و نياز ومه به سته هاتوچوى كلّيسا بكه ن. ئيىدى
رۆزاني يهك شه مموان، قه شه كه له سهر ميبه ره كه ده وه سته و سه ركۆنه ي ده كردن و
ده يگوت:

- حه يوانينه، هيج جييه كتان بو ئه م بي ناموسيه تان نه دۆزيبه وه ئيره نه بيت؟

روماس ده يگوت:

- خه لكى له ئوكرانيادا له رووى ئاينيه وه، له رووى موماره سه ي سرووته
ئاينيه كانه وه باشترن، رومانسى ترن. به لام لي ره دا له ژير پهرده ي باوه ر به
پهروه رداگار و ئاين وديندا جو ره ها غه ريزه ي ترس وته ماعكارى ده شاردريته وه. لي ره دا
خوشه ويستى به دل وراسته قينه ي خودا، دل به ندى به جوانى بوونه وه رانى خودا به دى
ناكرىت، ئه و شته بو خويى چيشتش له خه لكى ئيره دا نابينرىت، كه ره نغه ئه وه
شتىكى باش بيت. له م حاله دا ده توانن به ئاسانى و زووتر له كوت وبه ندى دين
بخه له سن و پرزگار ببن، دين خراپترين خورافاته.

گه نجانى ئيره زور به خو ده نازن، به لام ترسنوكن. سى جارن به شه و ريگه يان پيگرتم،
ويستيان ليم بده ن، به لام نه يانتوانى، ته نيا يهك جار دارىكيان به لاقما كيشا.
هه لبه ته من ئه مه م بو روماس نه گيپرايه وه، به لام كه بينى ده له نغم، خوى هه سته
پيكرد وبه شوخييه وه گوتى:

- ئاقيبته توش خه لاتى وائت به ركه وت؟ پيم نه گوتى ئاگات له خو بيت!

هه رچه نده روماس هه زى نه ده كرد شه وان بچه ده رى، به لام هه نديجار ده چووم بو
كه ناراوه كانى قولگا و له ژير دار بيه كاندا داده نيشتم و له ميانى پهرده ي سافى
تاريكه شه وه كه وه ده مپروانيه دوور، ده مپروانيه كه ناره نزمه كه ي ئه و به رى قولگا وچاوم
ده برييه سه وه زار و شيناتى يه كان، قولگا، به كاوه خو، به و په رى سام وشكووه به
به رده م ما تيده په رى، به ژير تيشكى نه ديارى خورا، كه له مانگه مردووه بى گيانه كه دا
عه كس ده بووه وه وه كو ئاوينه يه كى زيپنیشان ده ره وشايه وه، ده رپويى. من مانگم
خوشنه ده ويست، شتىكى خه مناكم تيا ده بينى، شووم و نه حس ده هاته به رچاوم، وه كو
چون سه گ وه ختايه ك هه پف ده بينى، پيى ده وه رى و ده لورينى، منيش به ديتنى مانگ

ههستم به خه م وپه ژاره يه كى تووند ده كرد، هه زىكى نائومىدانهم له لا پهيدا ده بوو كه پر به زار بگريم، بنالم، بلورينم. به لام كه زانيم تريفه ي روناكى مانگ له خوى نيبه وهى خوى نيبه، خوى مردووه و ژيانى له سه ر نيبه وله سه ريشى نابيت زور خوشحال بووم. به رله وهى به مه بزائم، وام ويئا ده كرد ئاوه دانه، خه لكانىكى له سه ر ده ژين، هه موو له مس دروستبوون، جه سته يان سيگوشه يه، لاقيان زور دريژ و بازنه ييه، ده نگان زور زل و زيقاوله و ناخوشه، وه كو زهنگى كلئيسايه له روظانى جه ژندا. وامده زانى هه موو شتىكى سه رمانگ، روهك و گيانله بهر و هه موو شتىكى ديكه، هه ره هه مووى له مسه و به رده وام ده زرينگيته وه و هه ره شه له زهوى ده كه ن و نيازبان به رانبه ر به زهوى خراپ و دژمنانه يه. زورم پيخوشبوو كه زانيم مانگ شتىكى قالا يه به ئاسمانه وه. به لام سه ربارى ئه وه ش هه زم ده كرد ته نيكي گه و ره به تووندى خوى به مانگدا بكيشيت، به ته قيته وه و گر بگريت و به تيشكى خوى زهوى روناك بكاته وه.

كه سه يرى شه پوله ئارامه كانى فولگام ده كرد، چون تريفه ي مانگه كه يان كه له شويينىكى دوور و نادياره وه ده هات، راده مالى وله كه ناراه شاخاوى و تاريخه كانى فولگادا ئاوا ده بوو و ديار نه ده ما، هه ستم به چالاكيبه كى زهينى تازه ده كرد، ئينسان له حالته ي وادا ببرى وه هائى به ميشكدا ديت، كه به وشه وپه يقان نايه ته ده ربرين، ببرى جياواز له هه موو ئه و بويه رانه ي كه له ژيانى روظانه دا ديته ريت. رهوت و ته فگه رى به سامى ئاوه كه مه ند و بيده نگ بوو، وات هه سته ده كرد، هيچ ده نكيكى ليوه نايه ت. كه شتبه كى هه لمين، به سه ر روباره تاريخ و پانه كه كه وتووه، وه كو په رنده يه كى خه يالى، په ر وبال ئاگرين، روباره كه ده برئ و، خوره خورپكى هيدي و هيمن وه كو خشه ي پيكدادانى دوو بالئ قورس، له دواى خوى به جيديلييت. له كه ناره كه ي ئه و به رى فولگاوه، له نيو ميگره كانه وه مه شخه ليكى بچووك ده بينري، كه روناكبه تووند وسوورباوه كه ي به سه ر ئاوه كه دا په خش ده بيته وه. ئه مه چراى ده ستي راوچيه كه كه خجلى ماسى گرته، پياو وا خه يال ده كات كه ئه مه ئه ستي ره يه كى سه رگه ردانه و له هه ويقي ئاسمانه وه كه وتووه ته سه رزهوى و، وه كو گوليكي ئاگرين به ناو روباره كه دا ده گه ريت.

ئه وهى له كتبياندا ده خوينريته وه، لي ره دا ده بن به خه يالى زور سه ير وعه نتيكه، خه يال، جو ره ها ديمه نى جوان، چيده كات، ديمه نين هينده جوان ده چنى، كه هيچ

جوانیهک هاوتای ناکاتهوه. مرؤف وا وینا دهکات، لهههواى ئارامى شهوا، بهدواى پهوتى روبارهکهدا مهله دهکات.

ئیزهت، ههموو جارئ لیږهدا دهى دۆزیمهوه، ئیزهت له شهوا گهورهتر و دلگیرتر دیتته بهرچاو. دههات، له لامهوه دادهنیشته ودهیپرسی:- دیسان هاتوویتته ئیره؟

ئیزهت له لامهوه دادهنیشیت، خهیا لاوی چاو دهبرپیتته روبارهکه، یان دهپروانیتته ئاسمان، دهست به ردینه ئاوریشمینه زهره باوهکهیدا دینئ. ئهوجا بهدهنگی بهرز گوزارشتی له ئاوات و ئارهزووهکهى خوئ دهکرد ودهیگوت:

- فیڤرى سیوات وخویندهوارى دههم، جوړهها کتیب دهخوینمهوه، ههنگی خو دهدهمه دههم ههموو روبارهکانهوه، ههموو روبارهکان تهى دهکههم! دهکهومه گهشت وسیاحهت، له ههموو شتیک تیدهگههم! خه لکیش فیڤرى سیوات وخوینهوارى دهکههم! بهلئ براله، چهند خوشه پیاو لهگه ل دۆستى خوئا دانیشت وبتوانئ له دهروونهوه راز و نیازی لهگه لدا بکات، گریڤى دلئ خوئ به ئازادى بو بکاتهوه، تهنانهت ژنانیش - ههندیکیان نهک ههموویان - ئهگه له کانگای دلوه بیان دوینى تیدهگههم. چهند رۆژئ پیش ئیستا له بهلهمیکا رپکهوتى ژنیکم کرد، چهزى دهکرد ئهوه بزانیته که پاش مردن چیمان بهسهر دیت؟ گوتى: " من نهباوهرم به دۆزهخ ههیه و نه به بههشت ونه به رۆژئ پهسهلان و قیامهت."

دهبینى برادهرگیان، تهنانهت ژنانیش ههندی شت تیدهگههم و ئهوانیش..

هیچى دیکهى بو نههات، که قسهکهى تهواو بکات، ئهجام گوتى: - بهلئ ئهوانیش، روح له بهرن..

ئیزهت پیاوی شهو بوو. ههستى ناسک بوو، شاعیرانه له جوانى شهو ددهوا، به راپوڤرئیکى نهرم و ناسک، وهکو راپوڤرئى مندالیکی خهیا لپهروهه باسى جوانیهکانى شهوى دهکرد. بهبئ هیچ دوو دلئ و راپاراییهک باوهرى به خودا ههبوو، وهکو چوئ کلئسا باوهرى پئى ههبوو، بهو ئاوايه باوهرى پئى ههبوو، ئیزهت خودای وهکو پیره میڤرئیکى نوورانى، ئههلی چاکه و به ئاوهز وخودانى ئهرز و ئاسمان وینا دهکرد.. پئى وابوو خودا بوئه ناتوانئ بهسهر شهڤ و خراپه دا سهر بکهوئ چونکه: " فریا ناکهوئ.. بهشهه یه جگار زور بووه، دهرهقهت نایهت.. بهلام خهمت نهبئ، رۆژئ دئ، فریا دهکهوئ، بهلئ فریا دهکهوئ، کهسئ نهمرئ ئهمه بهچاوى خوئ دهبینى، بهس سهبرى بکه،

هەنگى ھەموو شتىك بەچاوى خۆت دەبىنى. بەلام سەبارەت بە مەسىح، رەئى وابوو،
كە لىي تىناگات! نازانم لە كوئو ھاتوو، ھىچ زەرورەتتىكى نىيە، كە خوا ھەيە،
ئىدى ئەو بۆ چىيە؟ ئىدى ئەم كورى خوايە بۆچى لە خوت و خۆپايى قوتكراوتەو؟ خۆ
خا نەمردووە تا كورى ھەبى و جىي بگريتەو؟

ئىزەت، زۆرجار بەبىدەنگى لەلامەو ھەلامەو دادەنىشت، خەيال دەبىردەو، دەبىرەو دەچوو،
ناوبەناو ئاھىكى قوولى ھەلدەكيشا و دەيگوت: - ئىدى، حالەكە ئاھايە..

- چى؟

- ھىچ، لەگەل خۆدا قسە دەكەم..

دووبارە دەپروانىە دوور، دوورىكى بە مژ و دوومان و ئاھىكى ھەلدەكيشا و دەيگوت: - كە
ئەم ژيانە خۆشە!

منيش قسەكەم بۆ دەسەلمان و دەمگوت: - ئەرى، ژيان خۆشە.

ئاوھەكە، لىل و تاريك، نەرم و ھەكو مەخمەل، بەتووندى بەبەر دەماندا دەپروىي، رىگى
كاكيشان، بە قوولايى ئاسمانەو ھەوارى بەسەريا ھەلدابوو. ئەستىرانى درشت، و ھەكو
كلاو كورەى زيپىن، بە ئەسمانى تاريكەو دەدرەوشانەو.

دل، خۆبەخۆ، دەھاتە جۆش و بە ئاوازەو نەينىيەكانى ژيانى دەلاواند.

لە دوورى دوورەو، لە سەرووى ميگوزارەكانەو، لەنيو ھەورە سوورباوھەكانەو ھەتاو
تيشكەكانىخۆى و ھەكو كلكى تاووس بە ئاسماندا بلاودەكاتەو.

ئىزەت، بزەيەكى شادى دىتى و لەبن لىوانەو دەلىت:

- ئەم ھەتاوھ شتىكى سەيرە!.. پەرجوو پەرجوو!

دارسيوھەكان شكوڤەيان كردوو، گوند لەژىر ھەورى ئالدا پاكشاو، بۆنىكى تال، ھەر
چوارنكالى گوندى پركردوو، بۆنى قەتران وزبەدانەكانى داپوشيو. سەدان درەخت گول
وشكوڤەى سوورىان پۆشيو ھە گوندەو تا دەر و دەشتان ريزيان بەستوو. كەلە
شەوانى ھەيڤە شەودا، شەيەكى نەرم ھەلئىدەكرد، گول و شكوڤەى درەختەكان
دەكەوتنە نەرمە سەما و دەنگى نەرم و ناسكى لىك خشانى گەلاو شكوڤەكان، بە
ئاستەم ختوو كەى گوپيان دەدا، پىك وشەپۆلن زەلام و شىنباوى روبرەكە كەلەبەر

تریفه‌ی هه‌یفه شه‌وه‌که‌دا، وه‌کو زیږ دهره‌وشانه‌وه، واده‌هاته به‌رچاو که هاتووه به‌سه‌ر گونده‌که‌دا بدات. بولبولان، په‌یتا په‌یتا، له په‌ستا و بی‌پسانه‌وه، بی ماندوو بوون، خه‌ریکی نه‌غمه‌خوانی بوون. به رۆژیش ریشۆله ده‌یانکرد به زیقه‌زیق وشه‌په ده‌نووکێ ئه‌وسه‌ری دیار نه‌بی‌ت، کلاوکۆره‌یین نادیار به ئاوازی خوۆش و به‌رده‌وام دنیا‌یان پرده‌کرد.

ئێوارانی یه‌ک شه‌ممان کوران و کچان، به دهم پیاسه وهاتوچۆوه به نیو شه‌قامه‌کان ده‌که‌وتن، ده‌میان وه‌کو ده‌نووکێ په‌پندان ده‌کرده‌وه و گۆرانیان ده‌گوت، بزهی شادی ده‌که‌وته سه‌ر لێویان. ئیزه‌تیش بزهی ده‌هاتی. ته‌واو لاواز بووبوو، چاوه‌کانی به قولاً چووبوون ولێل و تاریک دیاربوون. روخساری جدی تر بووبوو، له جاران پتر له سه‌ر وسیمای قه‌شه و روحانیان ده‌چوو. به‌رۆژه‌وه ده‌خه‌وت و ده‌وروبه‌ری ئێواران، خه‌یال و خه‌والو، له شه‌قامه‌کاندا به‌دیار ده‌که‌وت.

کوکوشکین، به سوعبه‌ته‌وه گالته‌ی پێده‌کرد. ئیزه‌ت، به‌لا لێویکه‌وه وه‌لامی ده‌دایه‌وه:-
ده‌مت تێکنه، تێده‌گه‌ی؟ ئه‌دی پیاو چیبکات؟

ئه‌وسا به خوۆشی و شادییه‌وه ده‌یگوت:

- ئاخ! ئه‌م ژیانه چه‌ند شیرینه.. که بیری لێده‌که‌یته‌وه، پره له بیره‌وه‌ری شیرین وجوان! خه‌لکی زۆر قسه‌ی خوۆش ده‌که‌ن، هه‌ندێ له‌و قسه و خه‌لکانه تا مردن له بیر ناچنه‌وه، خوۆنه‌گه‌ر دوا‌ی مردن زندووش ببیته‌وه، پێش هه‌موو شتی‌ک ئه‌و خه‌لکانه‌ت بیر ده‌که‌ونه‌وه.

خوخول، به‌ده‌م نه‌رمه پێکه‌نینیکی دۆستانه‌وه گوتی:

- ئاگات له‌خۆ بی! می‌رده‌کانیان، خوویان بو ناووته‌وه، ئه‌گه‌ر بکه‌ویته که‌مینیا‌نه‌وه، پێستت ده‌گروون!

ئیزه‌ت قسه‌که‌ی بو ده‌سه‌لمانده‌یگوت: - وایه، نه‌هه‌قیانیش نییه، ئه‌وه‌م له‌گه‌لدا بکه‌ن.

زۆربه‌ی شه‌وان، ده‌نگ و ئاوازی به‌رز و خوۆشی می‌گوان، تێکه‌ل به ده‌نگی بولبولان، له هه‌موو شوینیکه‌وه، له باخه‌کان و ده‌شت و که‌ناری‌ن روبره‌که‌وه، به‌رز ده‌بووه‌وه، به

دەنگە زولال و روح ئەنگیز و حیرەتزاڤەکەى خۆى گۆیڤیرانى مەست دەکرد، ھەر لەبەر ئەم دەنگ و ئاوازەش بوو کە جووتیارەکان چاوپۆشیان لە گوناح و خەتایەکانى دەکرد.

ئىوارانى شەمموان، ھەندىک لە جووتیارەکان لەبەر دووکانەکەى مەدا خړ دەبوونەو، بەرەبەرە ژمارەیان زۆر دەبوو، ھەندىکیان بە بەردەوامى دەھاتن، لەوانە: سوسلوفى پیرەمىرد، بارینوف، کروتوفى ئاسنگەر و میگوون. ئەمانە دادەنیشان و بۆخۆ گوت و بیژیان دەکرد و لەھەموو ئاشىکیان دەکرد. ھەندىکیان دەپۆششتن و ھەندىکی دی دەھاتنە جىیان. ئىدی ئەم کۆر و مەجلیسە تا نیوھشەو بەردەوام دەبوو.

زۆرجار مەست و سەرخۆشەکانیش دەھاتن، ئىدی دەیانکرد بە شەپ و فەرتەنە، بەتایبەتى کۆستین، جار نەبوو نەیکات بە ھەرا و فەرتەنە. ئەم پیاوھ کۆنە سەرباز بوو، چاویکی کویرو دوو قامکى دەستى چەپى قرتابوون. ئىدی بەدەم مەستىھو، لە دووکانەکە نزیك دەبووھو، وەکو کەلەبابى جەنگى خۆى گف دەکردهو، قۆلەکانى ھەلدەکرد، کۆلەمستى دەگوشین، بە دەنگە نووسا و قرخنەکەى ھاوارى دەکرد و دەیگوت:

- خوخول، ھەى ئۆکرانى بەدەمەزەب! ھەى ناپرسەنى، تورک دینى، بەد رەچەلەک، بۆچى ھاتوچۆى کلئىسا ناکەیت؟ ھەى بیدەتچى! ئاشوبگەر! پیمان نالیى تۆ چ پیاویکی؟!

ئىدی خەلکەکەش، بۆ ئەوھى توورەى بکەن، گالتەیان پیدەکرد و دەیانگوت:- میشکا، تۆ بۆچى گوللەت بە پەنجەکانتەوھ نا؟ لە تورکەکان تۆقى بوویت؟

ئەویش، بەغار دواى ئەو کەسانە دەکەوت کە ئەو قسانەیان پیدەگوت. چنگ لەسەرشان راوى دەنان و دەیویست بەرۆکیان بگریت.

جووتیارەکانیش دەیانگرت، مەشکەژەنییەکى باشیان پیدەکرد، لە ھەلدیرەکەوھ خلیان دەکردهو، ئەویش پیر بەزار ھاواریکی ترسناکى دەکرد و دەیگوت:- ئەى ھاوار، ئەى داد و بیداد، پۆلیس فریام کەون کوشتیانم.

ئەوسا، سەراپا تۆز و خۆلاوى لە دۆلەکەوھ سەردەکەوتەوھ و دەھات بۆلاى خوخول و داواى پارەى یەک پیک قودگای لیدەکرد.

- ئاخر بۆ من پارەى قودگات بەدەمى؟

- چونکه، سەرگەرمەتان دەكەم، بۆ خۆشى خۆتان پېم رادە بویرن!
ئەوسا ھەموو جووتیارەکان، لەقاقای پیکەنینیکی دۆستانەیان دەدا.

بەیانییەکی رۆژیکی یەك شەممە، ئافرەتە ئاشپەزەكە، دار وئیزنگی لە کوورەكە نابوو وئاگری دابوو و،خۆی بە کاریك ھاتبوو دەروە، منیش لە دووكانەكەدا سەرقالی ئیش وکار بووم. دەنگ وگرمە ی تەقینەوہیەکی ترسناک وگەورە لە مووبەقەكەوہ بەرزبووہوہ، مألەكە لەریبەوہ، شووشە شیرینیەکانی سەر پەفەکانی ناو دووكانەكە ھەموو كەوتنەخواروہ وشکان. بەھەشتا و چووم بۆ ژووری نیشتمان، دووكلەئیکی رەش لە دەرگای مووبەقەكەوہ دەھاتەدەری، شتیك لەو دیو دووكلەكەوہ، ھەر فشەفشی بوو. خوخول تووند شانی گرتم:- بوہستە..

ئافرەتە ئاشپەزەكە، لە دالانەكەدا دەینالاند، ھاواریان لیکرد:- چیتە، گەمزە!
روماس، خۆی بەناو جەرگە ی دووكلەكەدا كرد، شتیك لەناو مووبەقەكەدا جوولا.
جینیویکی مزی دا، ئەوجا ھاواریكرد:- ئەم گریانە بپرەوہ، بەسە، كوا ئا و بیئە.
چەند قەلاشكەریبەك، لە ئەرزەكەدا كەوتبوون و بەدەم سووتانەوہ دووكلەئیان دەكرد.
چەند خشتیك لەو ناوہ بلاو بووبوونەوہ، دەرکی كوورەكە كرابووہوہ، ناوہكە ی بۆش و بەتال، دەتگوت گسك دراوہ. بە ناو دووكلەكەكەوتم، سەتلی ئاوم دۆزیبەوہ، كردم بەسەر ئاگرە پەراگەندەكە ی ناو مووبەقەكەدا، ئەوسا قەلاشكەری وئیزنگە نیوہ سووت و سەرە بزوتتەكانم كوكدنەوہو دووبارە لە كوورەكەم نانەوہ.

خوخول گوتی:- ھیواش، ئاگادار بە!

ئەوجا دەستی ئافرەتە ئاشپەزەكە ی گرت، لەو فەرتەنەییە دەر باز كرد و بۆ حەوشە ی نارد. بەمنی گوت:

- ماكسیمیچ، ھەرە دووكانەكە داخە! وریابە، لەوہیە لەشوینیکی دیکەوہ گرپگری وھەمدیس بتەقیتەوہ..

ئەوجا بە چیچكانەوہ لەبەردەم كوورەكەدا دانیشت، روانیە ئەو قەلاشكەریبە لولەبیانە ی لەسەر ئەرزەكە كەوتبوون، ئەوجا تەمەشای ناو كوورەكە ی كرد، دەستی

به دهرهينانه وهی ئه و ئيزنگانه کرد که من له کووره کهم نابوونه وه. ليم پرسى: - چ ده که بیت؟

- فهرموو.. ته مه شای ئه مه بکه!

ئه و لووله داریکی نيشاندام که زور سهير سووتابوو، پیده چوو ناوه کهی به دریل هه لکولرابیت، له دووکه ل و ته نیدا ته واو رهش بووبوو.

روماس گوتی: - ئه م شهیتانانه، ناوه که یان به بارووت ئاخنیوه، ئه مانه هینده کهرن، وا وینا ده کهن کیلویه ک بارووت دنیا کاول ده کات.

قه لاشکه ریبیه کهی نایه لاه، دهسته کانی خوئی شتن وگوتی:

- باش بوو ئه کسینیا، چووبوو ده ری، ده نا جیبیه کی بریندار ده بوو..

ئه نجام دووکه له که ره وییه وه. سه یرم کرد قاپ وقاچاغه کانی سه ر ره فه کانی مووبه قه که هه مووی شکاوه، شووشه ی په نجه ره کان شکاون، خشتی زارکی کووره که، هه لکه ندراون وله و گوړه که وتوون.

هیمنی و خوینساردیبیه کهی ئه و ده مه ی خوخولم به دل نه بوو.. به جوړی ره فتاری ده کرد، وه ک ئه وه ی ئه م نیره نگه گه وجانه یه هیه کاریکی تینه کردبیت. مندا لان به کولان و کوچه کاندا ده هاتن و ده چوون، هاواریان ده کرد: - مای خوخول ئاگری تیبه ربوو، ئاگر ئاگر، ده سووتیبین!

ژنیک هاواریکرد. ئا فرته ئاشپه زه که، له ناکاوا له ژووری نیشتمانه وه هاواریکرد:

- میخائیل ئانتونیچ فریابکه وه، ده یانه وئ به توبزی ده رگای دووکانه که بشکین!

روماس، له کاتیکا خه ریک بوو ردینه ته ره که ی به ده سه سه ره که ی ده سپری گوتی: - وس! بیده نگ!

چه ند پوخساریکی تووره و تووکن، له په نجه ره شکاوه کانی ژووری نیشتمانه وه، سه ریان هینایه ژووره وه، چاویان له دووکه لا دیارنه بوو، یه کیکیان به تووره یی هاواری ده کرد:

- پیویسته له گوند وه ده ریان بنه ین، پوژ نییه له مای ئه واندا بویه ریکی تازه نه قه ومی. ئاخر ئه مه که ی وا ده بیت، ئه مه که ی حاله به ده سه ته ئه مانه وه؟!

پیاویکی وردیلە ی سەر سوور هات، دەیویست بە پەنجەرە کەدا هەلزنێ، بە دەم خاچ کێشانە وە ، هەندی وێردی نامە فەهوومی دەخویند، دەیویست لە پەنجەرە کە وە بێتە ژوورە وە، تەوڕیک بە دەستی راستیە وە بوو و بە دەستی چەپیشی چوارچێوەی پەنجەرە کە ی گرتبوو و هەولێ دەدا سەربکەوئ، بەلام هەرچیه کی کرد وکۆشا نەیتوانی سەربکەوئ.

روماس، سەرەبزووتیکی بە دەستە وە بوو، لیی پرسی: - چیت دەوئ؟

- بابۆ دەمەوئ بێم ئاگرە کە وە کورژینم..

- تەواو ئاگر نییە، هیچ کوئ ناسووتی..

یارۆی جووتیار، لە ترسا هەلات ورویی. ئەوسا روماس بە سەرە بزوتە کە وە، چوو بەر دووکانە کە و سەرە بزوتە کە ی نیشانی حەشامە تە کە دا وگوتی: - یه کیک لە ئیو، ئەم قەلاشکە ریبیە بە بارووت ئاخیو و بە دزییە وە خستوو یه تیه ناو قەلاشکەری وئیزنگە کانی ئیمە وە، بەلام چونکە بارووتە کە ی کەم بوو، هیچ زیانیکی پێنە گە یاندووین..

من لە پشت خوخلە وە پراوە ستابووم و دەم پروانیە ئاپۆرای جووتیارە کان، گویم لیبوو یارۆی تەور بە دەست، بە خەلکە کە ی دەگوت:

- تەمە شا کەن، بزانی چۆن ئەو سەرە بزوتە م لی رادە وە شینیت..

کوستینی کۆنە سەرباز، دیاریبوو مەست بوو هاواریدە کرد:

- دەری بکەن، ئەم خوانە ناسە دەربکەن! بیدەنە دادگا!

زۆربە ی خەلکە کە بە بیدنگی وە ستابوون، دە یان پروانیە روماس و بە گومان و درپۆنگیە وە، گوییان لە قسە کانی دەگرت. روماس گوتی:

- روخاندن و تەقاندنە وە ی خانوویە ک، بارووتیکی زۆری پێویستە، بە لای کە مە وە شازدە کیلوی دەوئ! دە ی باشە بلاوہ ی لیبکەن و برۆنە وە بو مالی خۆتان..

یە کیک لە ناو حەشیمە تە کە وە گوتی: - دە ی باشە کوئخا لە کوئیه؟

- دەبی کوئخا و پولیس ئاگادار بکرینە وە!

خه لکه که هیډی هیډی، به نه به دلی و بیزاریییه وه بلاوه یان لی کرد. پیده چوو، نارازی بن و حاله که یان به دل نه بییت.

ئی مه چووینه ژوره وه، له دهوری خوانه که دانیشتن، ئەکسینیا چای بو تیکردین، هه رگیز بهم ئارامی ومیهره بانیه وه نه مبینی بوو، به دل سوزیییه وه پروانیه روماس وگوتی:- تو شکاتیان لینا که ییت، بویه ئەوانیش، به وجوره شوولیان لی هه لکیشاوه.

من لیم پرسی:- باشه بهم رهفتارانە قه لس نابیت، توورته ناکه ن؟

- ئەوه ندهم کات نییه، به هه رهفتاریکی توورته هات قه لس یان تووره بجم. خو ئەگه ره پیاو به هه ره کاریکی گه و جانه تووره ببیت، ناپه ره ژیتته سه ره کاره کانی دی.

له دلی خودا گوتم: "خوزیا هه موو که سییک بهو ئارامیه کاره کانی خو دی ده کرد!"

ماوه یه که بوو به ته مای سه فه ره قازان بوو، خو بو ئەو سه فه ره ئاماده ده کرد، لی پرسیم که هه زم له چ کتیبیکه تا بوم ببینیت؟

هه ندیجار وام وینا ده کرد، که له جیاتی دل، ئامیریکی له سینگی ئەم پیاوه دا هه یه، ئامیریکی وه کو مه کینه ی سه عات، ئەم ئامیره بو هه موو ته مه نی روماس کوک وقورمیش کراوه و تا روحی له به ده نا بی هه ره ئیش ده کات. من خو خولم خو شده ویست، زور ریزم ده گرت. خو زیام ده خواست پوژیک له من یان له که سیکی دی تووره ببیت، هاواربکات، پی به عار دیدا بدات، به لام نه یده توانی یان نه یده ویست تووره ببیت، که به قسه یه کی ناشیرین و گه و جانه، په ستیان ده کرد، به ته وسه وه، چاوه که وه ییه کانی بچووک ده کردنه وه به یه که دوو رسته ی کورت وساده و سارد وره ق، وه لامی ده دایه وه.

جاریک، لهو پیودانگه وه، رووی کرده سوسلوفی پیره میرد وپرسی:

- باشه تو بو درو ده که ی؟ ئەم دوو رووییه ت له پای چیه؟ خو به ناخیرت سه رت سپیه! ئاخر بوچی؟

سوسلوف، سه ری له به رخوی نا، دهم وچاوی سوور بووه وه، هه نیه ی زه رد هه لگه را، ته نانه ت وات ده هاته به رچاو که ردینه سپیه که شی خه ریکه له بن و بیخه وه سوور هه لده گه رییت. خو خول له سه ری رووی گوتی:- ئەوه دادت نادات، نه که هیچ سوودیکت پیناگه یه نییت، به لکو له لای خه لکیش سووک ده بییت.

سوسلوف، سەرى لەبەر خۆ نا وگوتى:- راست دەكەيت! هيج سوودىكى نيبه.

ئەوجا پروويكرده ئيزهت وگوتى:

-بەراستى راست دەكات! خۆزگه ئەم جوړه خەلگانهيان به فرمانبەر دادهمهزرااند!

... روماس، به كورتى وبه روونى تىي گەياندم له غيايى ئەودا، چبكه م و چۆن
رەفتار بكه م. ههستم ده كرد، وهكو چۆن به ئاسانى نيشى ميشيك فهرامۆش ده كرى،
ئەويش بهو ئاوايه مهسهلهى تهقاندنه وهى بارووتهكهى، كه بو ترساندى ئەو
ئەنجاميان دابوو، له بىركردوو.

پانكوف، هات. ته مهشاي كووره كهى كرد، ئەوجا بروكانى ويك هينانه وهو پرسى:- باشه
نه ترسان؟

- له چى؟

- له شهړ و پيكادان!

- دانیشه، چايه كمان له گه لدا بخۆوه.

- ژنه كه م چاوهروانم ده كات.

- له كوئى بوويت؟

- له گه ل ئيزهت دا چووبووينه راوه ماسى.

چوو بو ناو مووبه قه كه، وهكو به كيك خۆى بدوئىنى، لهبەر خۆيه وه دووبارهى كرده وه:-
شهړ و پيكادان!

پانكوف، هه رچهند ده گه ل خو خول دا باخفايه، له كورتى ده بىرپيه وه، پياو واى
هه سته كرد، كه ئەم جووته له ميژ بى، هه موو شته گرینگ وئالۆزه كانيان بو به كدى
باس كرد بىت. زۆرچاك له بىر مه رۆژيك كه روماس باسى سه رده مى سه لته نه تى ئيقان
كرو زنى (ئيقانى ترسناك) بو ده كردىن، ئيزهت هه ليدايه وگوتى:- تزارىكى تووره و ترو
بوو. ترسناك بوو. كووشكين، گوتى:- جه لاد بووه!

به لام پانكوف، لىبراوانه گوتى:

- پیاویکی به ئاوهزیش نهبوو، گهوره دهره بهگ و میرانی دهکوشت و خورده دهره بهگی له جیاتی ئهوان قوت دهکردهوه، بیگانانی بۆناو ولات هیئا - ئاخر ئهमे نیشانهی ئاقلی نییه. دهره بهگی بچووک له دهره بهگی گهوره خراپ تره. راسته میش گورگ نییه، ناتوانی به تفهنگ بیکوژیت، بهلام له گورگ زیاتر وهره زوبیزارت دهکات. کوکوشکین، بهخۆ وسه تللیک قوره وه هات، خشتهکانی له زارکی کووره که دانایه وه و که فمائی کردن وگوتی:

- بزانه ئه م شهیتانانه چییان به خه یالدا هاتوو! ئه مانه میشیان پی له خۆ دهرناکری، ناتوانن ئه سپیی له شی خۆیان بکوژن، بهلام که مهسه له بیته سهر کوشتنی مروّف، کو له هیچ ناکه نه وه! ئانتونوفیچ تۆش که لوپهل و کالای زور له گهل خۆتا مهیه نه، ههقه زوزوو برۆی بۆشار و کالای کهم له گهل خۆتا بیئی، چونکه هیچ دوورنییه له ناکاوا ئاگر له موغازه کهت به ربه دن. تۆ تا خه ریکی ئه و بابه ته بیت، ده بی پيشبینی هه موو جوړه کیشه و ئاریشه و سه ریه شه یه ک بکه ییت!

ئه و بابه ته ی که کوکوشکین مه به سستی بوو، بریتی بوو له و کو مه له هه ره وه رزییه ی که خو خول به کو مه کی پانکوف و سوسلوف و دوو سی جووتیاری دیکه ی ئاقل، خه ریک بوو بو بیستاندارهکانی دروست ده کرد و له ته و او بووندا بوو، ئه مه به دهره بهگ و ده وله مه نه ده کان قووت نه ده چوو. به لام زور به ی وه رزی ره کان، به تاییه تی له م دواییانه دا ئالیگری روماسیان ده کرد. مشتته ریانی دوو کانه که ی رۆژ به رۆژ زیاد ده بوون، ته نانه ت خه لکانی بیکاره ی وه کو بارینوف و میگوونیش به گویره ی توانای خۆیان یارمه تی خو خولیان ده دا.

من میگوونم زور خوشده ویست. گۆرانیه خه مناک وجوانهکانی ئۆخزنیان ده خسته دل و ده روونمه وه. که هه لیده کرده گۆرانی چاوهکانی ده نووقاندن و رپوخساره جه فاکیشه که ی نه ده له رزی، ژییانی ئه و به شه وانی تاریکه وه به ند بوو، به و شه وانه وه که هه یقه شه و نه بوو و هه وری تاریک به ری ئاسمانی گرتبوو. هه ندیجار ئیواران ده عوه تی ده کردم و ده یگوت:- با بچین بۆسه ر روباری قولگا.

میگوون، له وئ، پهت و قولاپه قه ده غه که ی به ئومیدی راوه ماسی ده خسته روباره که وه، له پاشه وه سواری به له مه بچووکه که ی خۆی ده بوو، وه کو ئه وه ی سواری ئه سپ بووی،

هەردوو لاقى بەم ديو و بەودىوى بەلەمەكەدا شوڤ دەكردنەو و دەيخستنه نيو ئاوه
لئەكەو و بە ڤاويژيكي نەرم و هيدي دەيگوت:

- كه دەرەبەگ و ئاغا زولم ليدەكەن.. بەر نەفرەتى خوا بكەون.. تەحەموول دەكەم.
ئاغا و دەرەبەگ، هەرچيەك بن، لە من زياتر دەزانن، ئەو هەي ئەوان دەيزانن من
نايزانم. بەلام.. كه جووتيارى وەكو خۆم، خراپەم دەرەق بكات، چۆن ئەو هەي لئ
قەبوول بكەم؟ ئاخر جياوازيما چيە؟ هەموو جياوازيەكمان ئەمەيه كه ئەو خاوهنى
ڤۆبلە و من خاوهنى كويك.. ئەمە هەموو جياوازيەكەمانە!

ڤوخسارى ميگوف هەميشه گرز بوو، بڤوكانى دەلەرزين. دەست و پەنجەي لە كاركرنا
مەعلان بوون، پەت و داووەكانى لە قولاپەكان دەبەست، بە بربەنگ نووكى قولاپەكانى
تيز دەكرد، دەنگە خوڤ و ناسكەكەي بە ئەسپايى دەهاتە گوى كه دەيگوت:

- خەلكى بەمن دەلئ دز. ئەمە دروستە، من دزى دەكەم، بەلام خو هەر من دزى
ناكەم، باشە هەموو خەلك هەر بەدزى نازين؟ هەر كەسە ولەسەر ئەوى دى نازى،
يەكدى ناچەوسيننەو، خوئى يەكدى نامزن؟ ئيدى ئەمە ياسا و سوننەتى ژيانە. خوا
فەرامۆشى كرددوين و شەيتانئيش دنەمان دەدات وتەماحمان دەنئتەبەر!

ڤوبارە ڤەشەكە دادەكشا و بەلاماندا دەڤويى، هەورين ڤەش بەسەرمانا تيدەڤەڤين.
لەبەر تاريكى، كەنارە چڤە دارستانەكەي ئەو بەرمان نەدەبينى. شەڤۆلەكان بە
ئەسپايى خوئان بە لەلانى كەنارەكەدا دەكئشا. لاقيان دەشوڤدم، دەنگوت دەيانەوئ
لەگەل خۆدا بەرەو تاريكيەكى بئ پايانم ببەن.

ميگوون، ئاهيكي هەلكئشا وگوتى:- ئەدى ژيان نايەوئ، پياو نابئ بزى؟

لەو بەرەو، لەسەر كەنارە بەرزەكەو سەگيک بە مەلوولى دەيلوراندا، وەكو ئەو هەي
خەون بدینم، لە دلئ خۆدا گوتم:- ئاخر چ پيويستە خەلكى وەكو تۆ بزین، بەو تەرزە
ژيانەي تۆ قاييل بن؟

ڤوبارەكە زۆر مەند و ئارام بوو، تاريكيكى بەسام بوو، پيدەچوو ئەم تاريكيە مەندە
كۆتايى نەبيت.

ميگوون، لەبن لئوانەو، پرتەپرتيكي كرد وگوتى:

- خوخول دهكوزن، تۆش فریای خۆت نهكهوی دهتكوزن .

لهناكاوا، بهدهنگیكي نهوی ههلیكرده گۆرانی:

دایکم به میهر وسۆزهوه

بهدهنگیكي پر قیان وگودازهوه

دهلئیت، بزى جهرگهکهم

بهئارامی بزى،

تهمهن، تهنیا پینچ و دوو

رۆژیکه..

چاوهکانی نوقاند، دهنگی لیههلبری، تا دهنگی پتر ههلهببری، خهمناکتر دههاتهگۆی.
بهدهم ریکخستنهوهی پهت وکهرهستهی راوهکهوهو لهبهه خۆوه، دهیگوت:

من وهکو دایکم خۆزیای دهخواست

به ئارامی نهژیام

بهگۆیم نهکرد

به ئارامی نهژیام.

ههستیکی سهیر دایگرتم، وام وینا دهکرد، زهوی ههرهس دینیت و شهپۆل و پیلین قورس
و تاریک، بههیز و بی رهزا لهگهله خۆیدا رایدهمالی و بهرهو ئهو تاریکیه دهبات که
ههتاوی بو ههتاهاهتایه لهخۆیا نقوم کردوه.

میگوون، وهکو چۆن له ناکاوا ههلیکردبووه گۆرانی، بهو ئاوايهش له ناکاوا
گۆرانیهکهی بری، بهلهمهکهی له کهنارهکه دوور خستهوه، سواری بوو وبهبیدهنگی
رۆیی و بهناو تاریکیهکه کهوت، نیگام بهگهله خست، له دلێ خۆدا دهمپرسی:- " باشه
ئهه خهلهکانه بۆچی دهژین؟"

دۆستیکی دیکهه ههبوو بهنیوی بارینوف، ئههه گهنجیکی تهمهله و تهوهزهل، بی
سهروبهر، فشهکهه وخۆ ههلهکیش بوو، دوو زمان وفیتنه سهری له گۆنگلان دهخورا،

لههيج شويڻيڪ نه دهه واهه وهه، ماوهه يهه كه له مۆسكۆ ژيابوو، كه باسى مۆسكۆ ده كرد،
تفېكى رۆ ده كرد وبه قيزو بيزه وه ده يگوت:

- شاريكه دوزه خين! شارى شهيتانانه! زور بى مانا و بى سه روبه ره! چواره ده هزارو
شش كلئيساي تيايه و، خه لكه كه ي.. هر هه موويان ساخته چى و دزن! به ذاتى خودا
هر هه موويان وه كو ئه سپيڪ گروى بووبى، له بازرگانه وه بيگره تا ده گاته سوپايان
وخانه دانيان، كه به ناو شارا ريده كه ن، به دهن و له شى خو ده خورين و هه لده كرپين.
توپيكي لييه، پيى ده لين مه تره لوزى تزار، گوره ترين توپ ومه تره لوزى دنيايه.
په ترؤسى گوره به خوى دروستى كردوه، تا به رپه رچى ئازاوهى شورشگيرانى
پيداته وه. جاريك ژنيكى ده ربارى به هوى خوشه ويستيه وه بو تزار، له تزار ياخى
ده بيت و ئاشووبيك ده نيته وه، تزار حوت دانه سال له گهل ئه و ژنه دا ده ژى، سى
مندالى ليده خاته وه، ئه وسا به خوى ومنداله كانيه وه به رهللاى ده كات، ژنه ش ده هرى
ده بيت، ليى ياخى ده بيت و ئازاويه كه گوره به رپا ده كات. تزاريش نايكاته نامهردى
ئو مه تره لوزه ديئى و.. بهر توپيان ده دات و نو هزار وسيسه د و هه شت كه سيان
ليده كوژيئ. ته نانه تزار خوئيشى له م كاره ترسا و په شيمان بووه وه به "فيلاريت" ي
مه ترانى گوت: "نه ده بوو بو دامركانده وهى ئه م ئازاويه په نا بهرينه بهر ئه م ئاميره
ئه هريره نييه.." ئه وسا مه تره لوزه كه يان لابرده وشارده وه.. له ناوى برد..

كه پيمگوت، ئه مانه هه موو قسه ي بوش و به تالڻ، درؤ وده له سه ن، تووره بوو وگوتى:

- لاحوله وه لا.. كه مگيزيكي خراپت هه يه، چه ند كا برايه كه بى باوه رپيت!.. من هه موو
ئه م قسانه م له پياويكى روشنبير وتيگه يشتووه وه بيستووه وه، كه چى تو ده ليى..

جاريك بو زياره تى وه لييان چووبوه كييف، سه باره ت به م ئه زمونه ي خوى ده يگوت:

- ئه م شاره ش وه كو ئه م گونده ي مه به سه ر شاخيكه وه يه. روباريكى تيايه، ناوى
روباره كه م له بير نه ماوه، نازانم چييان پيده گوت. له چاو فولگادا جوگه له يه! شاره كه،
شاريكي نارېك وپيكه. هه موو جاده كانى خوار وخيچن، هه وراز وسه ر به ره و ژووركه ن..
خه لكه كه ي هه موو خوخلن (ئوكرانين)، به لام وه كو ميخائيل ئانتونوفيج نين، به لكو
نيوه پؤلونى ونيوه تاتارن، به رپوسى قسه ناكه ن، يانى قسه كانيان له قسه ناچن،
زياتر بلمه بلم و فلته فلتن تا قسه بن. ئه مانه هه ژارن، گوشتى بو ق ده خون، بو قى

ئەوان گەورەن، ھەر بۆقېك چوار كېلۆ دەبېت. گا بۆ عەرەبانە پراكىشان بەكار دەبەن، سواری گا دەبن، بە گا جووت دەكەن گایەكانی وان زۆر گەورەو بە قوەتن، بچووكتەرن گای ئەوان، چوارھیندەى گای لای ئیمە دەبېت، ھەر گایەکیان سى وھەشت پوود دەبى. پەنجا وھەوت ھەزار قەشە و دووسەد وھەفتا وسى مەترانیان ھەیە.. تۆ کابرایەکی سەیری، چۆن لەم بارەییەو ھەنگەشە دەگەل مندا دەكەى؟ من ھەموو ئەو شوینانەم بەچاوی خۆم دیتوو، تۆ ھېچ شوینیکت لەو شوینانە دیتوو؟ نا! ئیستا بۆت دەرکەوت كە من ھەزم لە راستیە وئەوھى گوتم خىلافى تیا نییە؟..

ئەم پیاوھ ئاشقى ژماران بوو، لە منەوھ فیرى كۆکردنەوھ ولیكدان بووبوو، بەلام ھەزى لە دابەشکردن نەبوو. ھەندېك لەو ژمارانەى لەسەر لەمكە دەنووسى، ژمارەى گەورە گەورەى بە كەمالى ئارەزوو كۆدەكردەو، ھەلەى گەورەو زۆرى دەكرد، پىزى ژمارەى دوورو درىژى لەسەر لەمەلانەكە دەنووسى، بەھیرەت و ھایرمانىكى مندانەوھ دەپروانىە ئەو ژمارانە و دەیگوت:

- ئەم ژمارە دوور و درىژە.. كەس ناتوانى بیخوینیتەوھ و بزانیت چەندە!

بارینوف، گەنجىكى بى سەلیقە و بى سەرۆبەر بوو، جەكانى شپ وشەپىرپو، قزى گف و لوول، چاوه شینەكانى لەمیانى رۆخسارە شاد وپدینە تەنك ولوولەكەییەو، گەش و خەندەبار دەدرەوشانەوھ..

جۆرە لىكچوونىكى دوور لەنیوان ئەو وكوكوشكىندا ھەبوو، ویدەچوو ھەرلەبەر ئەمەش یەكدى نەھوبىنن ولیكدى نزیك نەكەونەوھ. بارینوف دوو چەلان بۆ پراوھماسى چووبوو بۆ دەریای قەزوين، زۆرجار بە ئاوتتاو باسى ئەو دوو سەفەرەى خۆى دەكرد و دەیگوت:

- برالە، دەریا ناوى خۆى بە خۆیەوھى، لەھىچ شتىك ناچیت! ئینسان لەبەردەم دەریادا، وھكو مېشوو لەیە، كە تەمەشای دەكەیت خۆت لەبەرچاوه دەكەوئ! ناكەیتە ھىچ، ون دەبېت!

ژیان لەویندەر خۆشە، جۆرەھا بەشەر لەویندەر خردەبنەوھ، تەنانەت جارىك قەشەباشىیەكیشى لىبوو، كابرایەكى خراپ نەبوو، ئەویش وھكو ھەریەكېك لە ئیمە كاری دەكرد! ئافرەتېكى ئاشپەزىشى لىبوو، ئەم ئافرەتە قەپاتمەى " داواكارى گشتى " بوو. ئیدى لەوھى خۆشتر دەبى چ بېت؟ ئیدى ئەم ژنە لەوھى پتر چى دەویست؟ بەلام

لهوه زیاتر تاقهتی نه‌گرت و به‌یاروؤی گوت: "تۆ جه‌نابی داواکاری گشتی هرچه‌نده له‌گه‌ل منا به‌سوؤز و میهره‌بانی، به‌لام به‌سه، من به‌خپرو توؤ به‌سه‌لامه‌ت، به‌دوعا." و به‌وجۆره به‌جیئی هیشت. ئه‌وه‌ی جاریک ده‌ریا ببینی، هه‌میشه دلی بوئی لی‌ده‌دات وحه‌زده‌کات جاریکی دیکه‌ش ببینیته‌وه. فراوانی ده‌ریا له‌ ته‌سه‌ور به‌ده‌ره، له‌ به‌رینی ئاسمان ده‌چیت. هیچ جه‌نجالی و قه‌ره‌بالغیه‌کی پیوه دیارنییه. منیش ده‌چمه‌وه بوئی ئه‌وینده‌ر و ئیدی به‌یه‌کجاره‌کی له‌وئ ده‌ژیم. نه‌گبه‌تیه‌که‌ی من له‌وه‌دایه خه‌لکم خوشناوئ، هه‌زم به‌تیکه‌لاوی نییه. ده‌بوايه ره‌به‌نیک بوايه‌م، له‌ دیریکی دوورا بزببام. به‌لام هه‌یفی دیریکی وا شک نابهم به‌دلّم بیّت..

وه‌کو سه‌گی به‌ره‌للا و بی خودان به‌نیو گوندا ده‌سووراپیه‌وه. جووتیارانی خه‌لکی گوند نه‌یان ده‌حوباند، به‌لام به‌هه‌مان ئاو و تاوه‌وه که گوئیان له‌ده‌نگ و ئاوازه‌کانی میگوون ده‌گرت، گوئیان بوئی حیکایه‌ت و سه‌ره‌به‌ورده‌کانی ئه‌ویش راده‌دیرا. خه‌لکه‌که ده‌یانگوت:

- هینده وه‌ستایانه درۆ ده‌کات، ناچار ده‌بی گوئی لی‌گرت!

خه‌یالاته بی بنج و بناوانه‌کانی ئه‌و، ئه‌وه‌نده وه‌ستایانه ده‌هۆنرانه‌وه که هه‌ندیجار خه‌لکانی زیره‌ک و ماقوولی وه‌کو پانکوفیشی له‌خشته ده‌برد. ئه‌و پانکوفه‌ی که پیاوویکی زۆر به‌گومان بوو و متمانه‌ی به‌که‌س نه‌ده‌کرد. رۆژیک ئه‌م پیاوو پر گومانه به‌خوولی گوت:

- بارینوف ده‌لیت ئه‌وه‌ی له‌کتیباندا ده‌رباره‌ی ئیقانی ترسناک نووسراوه، هه‌موو شتیک نییه. زۆر نه‌ینی ده‌رباره‌ی ئیقان هه‌ن که‌له‌کتیباندا تومار نه‌کراون. ده‌لیت ئیقان هه‌ندیجار ده‌گوؤرا، ده‌بوو به‌هه‌لۆ. ئیدی له‌وساوه، به‌یادی ئه‌وه‌وه‌و وه‌کو ریز بوئی ئه‌و وینه‌ی هه‌لۆ له‌سه‌ر پاره‌ی مه‌ده‌نه‌خشیین..

من زۆرجار، سه‌دان جار ملاحه‌زه‌ی ئه‌وه‌م کردووه که خه‌لکی هه‌موو شتیک خه‌یالی و فانتازی و ته‌نانه‌ت درۆ و زۆرجار نابه‌جیشیان، پیخۆشتره، له‌و لی‌کدانه‌وه و بوچوونه واقیعیانه‌ی له‌خودی ژبانیه‌وه هه‌لده‌هینجریین.

که ئه‌وه‌م بوئی خوخل گپراپیه‌وه پیکه‌نی وگوتی:

- ئه‌م شتانه کاتین، به‌سه‌ر ده‌چن و ته‌واو ده‌بن! خه‌لکی هه‌ر هینده‌یان زه‌حمه‌ته تا فییری بیرکردنه‌وه ده‌بن، هه‌نگی له‌رێگه‌ی بیرکردنه‌وه‌ی خوئیانه‌وه په‌ی به‌هه‌قیقه‌ت

دهبهن. بهلام تو دهبي له خهلكاني نائاسايي و مهيلهوشييت و خوږسكي وهكو بارينوف و كوكوشكين تيېگهيت. ئەمانه هونهرمه‌ند، خهياپه‌روه و داهينه‌رن. مه‌سيحيش، ره‌نگه هه‌ر له هه‌وه‌له‌وه و ابووبی. نابي نكوئی له‌وه بکهين كه ئەويش هه‌ندئ هزر و بيري باشي هه‌يه.

ئوه‌ي به‌لامه‌وه سه‌ير و مايه‌ي سه‌رنج بوو، ئەو خه‌لکه، زور کهم و به‌وپه‌ري بي مه‌يليه‌وه باسي خودايان ده‌کرد، ته‌نيا سوسلوفي پيره‌مي‌رد، ناوبه‌ناو به‌باوهر و ئيمانیكي پته‌وه‌وه ده‌يگوت:

- هه‌ر هه‌موو ئەمانه له خواوه‌يه، ويست و مه‌شيه‌تي ئەوه!

من پراويژيكي پر نائوميدي و ملکه‌چانه‌م له‌و په‌يف و وشانه‌دا به‌دي ده‌کرد و ده‌خوينده‌وه. به‌لام له‌گه‌ل ئەم خه‌لکه‌دا زور خو‌شحال بووم. له شه‌و کوپراندا زورشتيان ليوه فير ده‌بووم، هه‌ستم ده‌کرد هه‌ريه‌کيک له‌و دوز و مه‌سه‌لانه‌ي که روماس باسي ده‌کرد و وه‌کو دره‌ختيكي پته‌و، ره‌گي له قولايي ژياندا داکوتاوه و ده‌روات و له‌گه‌ل ره‌گ و پيشه‌ي دره‌ختاني به‌ته‌مه‌ني ديکه‌دا يه‌ک ده‌گرپته‌وه، له سه‌ر هه‌ر لقيكي ئەم دره‌ختانه، فيکر و هزرين روناک شکوفه‌ي کردووه و ژياني ليوه هه‌لده‌قوليت. ئيدي هه‌ستم ده‌کرد له‌سايه‌ي خويندنه‌وه‌ي کتیباني باش و هه‌لمژيني شيله‌ي ئەو کتیبانه‌وه، زورباش پيشده‌که‌وم، له‌رووي فيکرييه‌وه ده‌وله‌مه‌ند ده‌بم. به‌متمان‌ه‌وه قسه‌م ده‌کرد، خو‌خول زورجار ستايشي ده‌کردم، به‌پيکه‌نينه‌وه ده‌يگوت:

- ماکسيموفيچ، زورباش پيشده‌که‌وي ها!

هه‌لبه‌ته ئەم قسانه‌ي ويم زور له‌لا خو‌شبوون، گه‌زگه‌ز بالام پي‌ده‌کردن! پانکوف، هه‌نديجار ژنه‌که‌ي خوي له‌گه‌ل خويا بو شه‌و کوپره‌کان دينا، ژنه‌که‌ي کورته‌بالايه‌کي ئەندام ورديله‌ي، دم وچاو بچکوله‌ بوو، چاوه‌کاني گه‌ش و شين، زيره‌کيان لي‌ده‌باري. به‌بيده‌نگي و ئارامي له سووچيكي ژووره‌که‌دا داده‌نيشت، جلکي شاري له‌به‌ر ده‌کرد، به‌لام دواي ماوه‌يه‌ک حاير وحه‌په‌ساو ده‌مي داده‌چه‌قاند، چاوه‌کاني به‌ترسه‌وه ئەبله‌ق ده‌بوون، و هه‌نديجار که گوئي له وشه‌يه‌کي نابه‌جا ده‌بوو هه‌ردوو ده‌ستي به‌ دم وچاويه‌وه ده‌گرت و بزه‌يه‌کي شه‌رمانه‌ي بو ده‌کرد. پانکوف، چاويکي له روماس داده‌گرت و ده‌يگوت: - تي‌ده‌گات!

خه لکانی مه ندو وریا و به پاریز بۆلای خو خول ده هاتن، ئه ویش بۆ ژووره که ی منی که له هه وره بانه که دا بوو، ده هیان و به سه عاتان له وئ له گه لیاندا داده نیشت.

ئه کسینیا، خواردن و خواردنه وه ی بۆ ده بردن. ئیدی هه ر له ویش ده خه وتن. که س نه به م جیگایه ی ده زانی و نه به هاتنی میوانه کان، جگه له من وئه کسینیا که وه کو سه گی وه فاداری خو خول بوو و ته قریبه ن ده پیه رست.

ئیزه ت وپانکوف، شه وئ به نه یی و به به له م ئه م میوانانه یان ده برد و ده یان گه یان دنه که شتی هکی ره وته نی، یان به نده ری لوبیشکی. من له سه ر که ناره به رزه که راده وه ستام و ته مه شای ئه و به له مه م ده کرد که به ناو رپواره تاریکه که ده که وت، که هه ندی جار له به ر تریفه ی مانگه که دا، ده دره وشایه وه و چراکه ی ده له رانده وه، تا کاپتنی که شتی هکی له گه یشتنی خویان ئاگادار بکاته وه، چاودی ری هه موو ئه م جم وجولانه م ده کرد، وام هه سته کرد، به راستی له کاریکی نه یی گه وره دا به شداری ده که م.

ماریا دیرنیکوفا له شاره وه هات، به لام من ئیدی ئه و شته م له چاوانیا به دی نه کرد که به رده وام نیگه رانی ده کردم. شه رمه نده ی ده کردم. چاوه کانی ئیستا له چاوانی کچیک ده چوو که هه سته ی به جوانی خوی ده کرد و به و جوانیه وه ده نازی و خو شحال بوو که پیاو یکی گه وره ی ریشدار نه وازشی ده کات. روماس، له گه ل ئه م کچه شدا، وه کو هه موو خه لکانی دی، به نه رمی و رووخوشی قسه ی ده کرد. به لام له حوزووری ئه م کچه دا، زیاتر ده سته ی به ردینی خویدا دینا وگه رم وگورپی هکی پتر له نیگایدا ده دره وشایه وه. به لام سه دای ده نگی ماریا، شادی و خو شحالی لی ده بووه وه. کراسیکی شینی له به ر بوو، گیسووه زیپینه کانی به قردیله یه کی شین به سته بوو. ده سته مندالانه کانی، له جووله یه کی سه یرونارامدا بوون، ده تگوت له شتی ده گه رین که خویانی پیوه بگرن. ده تگوت له به رخویه وه و به بی ئه وه ی ده م بکاته وه، گورانی ده لیت. به ده سته سرپیکی بچووک روخساره گولینه که ی خوی باوه شین ده کرد، شتی کم له روخساریا ده خوینده وه نیگه ران و تووره ی ده کردم، شپرزهی ده کردم، بویه هه ولم ده دا، تا ده توانم که متر بیدینم.

له ناوه راستی هه یقی ته مووزدا ئیزه ت دیار نه ما. قاو داکه وت که گوایه خنکاوه، ئیدی دوای دوو رۆژان ئه م مقومقویه بوو به راست. به له مه که یان له دووری هه وت کیلومه تری

گونده که دا دۆزییه وه، ژیره که ی کون بووبوو، قهده که ی شکابوو. خه لکی ده یانگوت گوايه ئیزهت له ناو به له مه که یا خه وی لیکه وتوووه شه پۆلی ئاوه که به له مه که ی بردوووه و کیشاویه تی به کۆمه لیک پاپۆری باریدا که به دووری پینج کیلومه تر له خوار گونده که وه له نگه ریان خستبوو و ئیدی به له مه که ی تیکشکاوه .

که ئهم بویه ره قهوما روماس له قازان بوو. شه وی کوکوشکین هات بو دوکانه که ی مه، مات و خه مبار له سه ر کیسه کان دانیشته، چاوی برینه پیلاره کانی خوی، بیده نگ بوو، پاشان سیغاریکی پیکرد و گوتی: - خوخل که ی ده گه ریته وه؟

- نازانم.

به ده ست که وته هه لگۆفتنی، گونا پرووشاوه کانی و له بن لیوانه وه و به ده نگیکی نه وی کۆمه لیک جنیوی پیسی دا، وه کو یه کیک ئیسقان له گه رووی گیرایی، که وته قرخه قرخ.

لیم پرسی: - ئه وه چیه، چی قه وماوه؟

ته مه شایه کی منی کرد، لیوی خوی گه ست، چاوه کانی بووبون به کاسه ی خوین، چه ناگه ی ده له رزی، نه یده توانی قسه بکات. به نیگه رانیه وه چاوه روانم کرد، هه ستم کرد که خه به ریکی ناخۆشی پییه. ئه نجام نیگایه کی خیرای ده رگا که ی کرد، ئه وجا به ده م نزره وه و به ده مه لالکیوه گوتی:

- له گه ل میگووندا چووین بو ئه وینده ر، ته مه شای به له مه که ی ئیزه تمان کرد، ژیره که ی به ته ور شکینرابوو. حاله ی هه ی؟ دیاره ئیزهت کوژراوه ..

که وته سه ربادان، به ریز جنیوی پیسی ده دا، خه ریک بوو سه ری به هه نسکه وه هه لیگری. ئه وجا بیده نگ بوو، چه ندجاریک نیشانه ی خاچی کیشا. پیاو که ده بیینی ئهم جووتیاره ده یه وی بگری و گریانه که ی ده رنایهت و ئازای به ده نی له تووره یی و داخ و که سه راندا ده له رزی، بو بیتا قهت ده بوو. ئه نجام هه ستایه سه ر پییان، سه ریکی له قاند وړویی.

ئیواره ی رۆژی دواتر، ده وروبه ری خۆرئاوا، کۆمه لیک مندا ل که له روباره که دا مه له ده که ن، جه نازه ی ئیزهت ده دۆزنه وه که له که ناره که دا، که می له سه روو روباره که وه، له ژیر به له میکی گه وره ی باری شکاودا که وتبوو و حه یاتی له بهر برابوو، نیوه ی ئهم به له مه بارییه له وشکایی و له سه ر به رده کاندای بوو و نیوه که ی دیکه ی له ئاوه که دا

بوو، جهسته دريژته کهي نيزهت کهوتبووه ژير ئه و به شهي به له مه که وه که له ئاوه که دا بوو، به ده ما کهوتبوو، کاسه ي سه ري شکابوو و ميشکي به ته واوه تي پزابوو. ئاوه که هه موو ميشکي له گه ل خویدا بردبوو، له پشته وه لیدرابوو. دیاربوو به ته ور لیان دابوو و سه ري بووبوو به دوو له ته وه. ئاوه که جو لانه ي به جهسته ي ده کرد، لاقه کانی بو که ناره که ته کان ده دا و بازووه کانی به جوړی ده جوولان وه ک ئه وه ي بیهوئ له ئاوه که بیته ده ره وه.

نزيکه ي بیست که سيک له جووتياره دارا و ده وله مه نده کان له ره خي پوباره که خرپوونه وه، هه موو مات وخه مبار له فکران راپووبوون. ئه مانه له جووتياره ده وله مه نده کان بوون. هه ژاره کان، هيشتا له دهشت و کيلگه کان نه گه راپوونه وه. کويخا ترسنوکه که، که سه ر و سه کوتي هه ر له دزان ده چوو، له جياتي قسه، به ته ور په يي و به ده م راپوه شاندي دارعاسا که ي ده ستیه وه ده هات و ده چوو، ليکداليکدا ده يمشاند و به قولي کراسه ره نگينه که ي که پووي ده سري. کوزمینی بازرگانی ورگن، ره ق راپوه ستابوو، هه ردوو لاقی لي بلاوکردبووه وه، ورگی ده رپه راندبوو، به رده وام جارئ سه يري من و جارئ ته مه شای کوکوشکيني ده کرد. به گرژ وموني نيوچاواني تيکنابوو. به لام چاوه کاله کانی ته ژي روندک بوون. پوخساره کونجه که ي خه مباری پيوه دیاربوو.

کويخا، له کاتيکا ئه م پا و ئه وپای به لاقه خواره کانی ده کرد، هاته قسان وگوتی:

- که به لایه کی گه وره يه! خه لکينه ئه مه يه به لای ناگه هان!

بووکه که ي که ئافره تيکی خه پانی گوشتن بوو، له سه ر به رديک، له قه راخ پوباره که دانيشتبوو، به حه په ساوی ومه نده هو شي ده يروانيه ئاوه که و به قامکه له رزوکه کانی نيشانه ي خاچی ده کيشا. ليوه کانی ده جوولان، لچه سوور و ئه ستوره که ي، به شيويه کی قيژه ون شوپ بووبوو وه، له لچی سه گيک ده چوو که ددانه زه رد و دزيويه کانی به دیار کهوتين. کوران وکچان، به کومه ل له هه ورازه که وه بوخواره وه داگه ران. ئه وسا پياوان به له زوبه ز هاتن، هه موو ته پ وتوزاوی له مه زرا و کيلگه ده هاتنه وه.

خه لکه که کهوتنه فسکه فسک و چپه دوو: - جووتياریکی شه رانی و نارپه سه نه.

- کی؟..

- كوكوشكين .. زور فیتنه و شهراڻیه .. وهكو نوسنه كه كه بهیه کیكه وه نووسا به ئامان وزامان لیئی نابیتته وه .

- بهخوږایی بوونه بایسی سهری ئه و بهلهنگازه .

-ئیزهت پیاویکی بیوهی بوو، بی مه زه رته بوو .

كوكوشكين، پرویکرده جووتیاره کان و هاواری کرد :

- بی مه زه رته بوو .. ئه دی بو کوشنتان هه بی بهد فه رینه ؟ ها ؟

له ناکاوا، ژنیک له قاقای پیکه نینییکی هیستریانه ی دا، هاواره ترسناک و هوڤیانه که ی، وه کو شولیکی ته ر بهر جهسته ی خه لکه که که وت . جووتیاره کان ئاوریان دایه وه، په لاماری یه کیان دا، هاواریان ده کرد، جنیویان ده دا، ده یان بولاند . كوكوشكين، په لاماری بازرگانه که ی دا، تا هیز له بازوویدا بوو، زلله یه کی به لا پروومه ته کونجه که یدا کیئا وگوتی :

- ده بخو ده ی هه ی حه یوانی بهد فه ر!

بهده م مست هاویشتنه وه در ی به ئاپورا که دا، به نیو خه لکه هاووژاوه که دا تیپه ری وبه خو شیییه وه هاواری له من کرد :- تو برو ئه مانه به گز منا دین .

له پر تییان سره واند، ده م و لووتی پر بوو له خوین، لیوی بریندار بوو، خوینی لیده چورا، به لام شادی به سیمایه وه ده دره وشایه وه .. به و حاله وه گوتی :- خو دیتت، چوئم خیوانده بناگویی کوزمین ؟

بارینوف، له کاتیکا به ترسه وه ده یروانیه ئه و حه شیمه ته ی که له دیار به له مه باریه که کو بوو بوونه وه، به هه شتاو خو ی گه یانده نک مه . له نیو هه را وزه نای ئه م خه لکه وه ده نگه نه وی کو یخا ده هاته گوئ که ده یگوت :- پیم بلئی کی تاوانباره ؟ ئه گه ر راست ده که ی بیسه لمینه !

بارینوف له کاتیکا به هه ورازه که دا هه لده گه را، بهده م بولله بولله وه گوتی :

- ده بویه من لییره بروم .

عەسرىكى زۆر گەرم بوو، پياو خەرىك بوو لەگەرما خەفە ببیت. هەتاوی سوور، بە نيو هەورە تارىك وچرەكاندا بەرەو ئاوابوون دەچوو. تيشكە ئال و سوورباوەكەى بەسەر گەلای دەوئەنەكانەو دەدرەوشايەو. لەدوورەو دەنگى هەورە گۆلە بەرز بوو. جەستەكەى ئيزەت لەبەرچاوم و بەدەم شەپۆلین ئاوەكەو دەجوولایەو، قزەكەى بە كاسەى بەتالی سەربییەو، بە زەبرى شەپۆلى ئاوەكە رەق راوەستابوو. دەنگە نزم و قسە خوۆشەكانیم وەبیر هاتنەو كە دەیگوت:

- هەركەسىك بگری جوړه مندالیه تىكى تيايه، كە دەبى حیسابى بو بكرى، بو نمونە تو سەبرى خوخل بکە، بەروالەت لە پۆلا دەچیت، كەچى دل و دەروونى، دل و دەروونى مندالە!

كوكوشكين، كە شانبه شانى من هەنگاوى دەنا، بە توورەبى گوتى:

- هەرەموومان بەم مەرەدە دەبەن، لە ناومان دەبەن.. كە كاریكى نارەوا و گەوجانەیه!

دواى دوو رۆژان، خوخل درەنگانى شەو هاتەو. وادیاربوو لە شتىك خوۆشحال بوو، سەروسیمای میهرەبان و دەم و دووى زۆر شیرین بوو. كە دەرگام بو كردهو، دەستىكى بە شانمدا دا وگوتى: - ماكسیموفیچ، وادیارە كەم نووستوویت، بى خەویت پیوه دیارە! - ئیزەتیاں كوشت.

- چ..ى؟

گۆنا رەقەكانى بەرزبوونەو، ردینى كەوتە لەرزین، لەتووايه فرى و لەسەر سینگی نیشتهو. بیری چوو شەپقەكەى دابكەنیت، لەناوەراستى ژوورەكەدا وەستا. بەقورسى سەرى لەقاند، چاوەكانى چكۆلە كردهو وگوتى: - ئاوها؟ بكوزەكەشى نادیارە؟ هەلبەتە..

بە ئەسپایی چوو بۆلای پەنجەرەكە، لەبەر پەنجەرەكەدا دانیشت و بەخاوى لاقى راکیشان و دیسان گوتى: - چەندم پیگوت.. ئى كاربەدەستانی دەولەت هاتن؟ - دوینى ئامر مەخفەر هات.

- ئى، چى كرد؟

هه‌رخۆی وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی خۆی دایه‌وه: - هه‌لبه‌ته‌هیچ!

بۆم گێراییه‌وه که ئامر مه‌خفه‌ر وه‌کو هه‌میشه‌ لای کوزمین لایدا و فه‌رمانی دا که کۆکۆشکین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی زله‌ی له‌ کوزمین داوه، بگێری و له‌ زندان تووند بکری.

- ئاوا.. له‌م حاله‌دا چمان پێده‌کری؟

چووم بۆ مووبه‌قه‌که و سه‌ماوه‌ره‌که‌م پیکرد. روماس به‌ده‌م چا خواردنه‌وه گوتی:

- به‌راستی من به‌زه‌بیم به‌م خه‌لکه‌دا دێته‌وه، باشتترین خه‌لکی خۆیان ده‌کوژن. پیاو گومانی ئه‌وه ده‌کات که له‌و خه‌لکه‌ باشه‌ی خۆیان ده‌ترسن. لیره به‌و خه‌لکه‌ باشه‌ ده‌لێن هاوهره‌نگی خه‌لک نین، وه‌کو خه‌لکی نین، جیاوازن. نه‌ک خێریان بۆ خه‌لکی نابیت، به‌لکو ده‌بن به‌ کۆسپیش له‌سه‌ر رێگایان. وه‌ختایه‌ک له‌ تاراوگه‌ی سیبیریا بووم، یه‌کیک له‌ زندانیه‌ ئه‌به‌دیه‌کان بۆی گێرنامه‌وه که کاتی خۆی دز بووه، باندیکی پینچ که‌سی دروست کردووه. رۆژیک یه‌کیک له‌و پینچ که‌سه گوتویه‌تی: " کورپینه‌ وه‌رن با دزی ته‌رک بکه‌ین، دز نه‌ دنیای هه‌یه و نه‌ قیامه‌ت، سوودی دزی چیه‌، نه‌ ئیسراحه‌ت و ئاسایشمان هه‌یه و نه‌ پێی ده‌وله‌مهند ده‌بین! " له‌سه‌ر ئه‌و قسه‌یه که سه‌رخۆش ده‌بی و ده‌خه‌ویت، له‌خه‌وا ده‌ی خنکین. کابرای زندانی، ئه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی بۆ گێرنامه‌وه، زۆر ستایشی یارۆی کوزراوی کرد و گوتی: " دواي ئه‌و سیانه‌که‌ی دیکه‌شم کوشت، مووم لینه‌بزووت. به‌لام سه‌باره‌ت به‌و دۆسته‌م.. تا ئه‌مپۆش خه‌فه‌تی بۆ ده‌خۆم و په‌شیمانم له‌و کاره‌ی ده‌ره‌ق به‌وکردم. به‌راستی هاوهره‌نگی چاک بوو. زیره‌ک، پروخۆش، دلپاک و دلسوژ بوو." لیم پرسی: " که‌وابوو بۆچی کوشنتان؟ له‌وه ده‌ترسان خه‌به‌رتان لیبدا؟ " به‌و پرسیاره‌ی من تووره‌ بوو. گوتی: " هاوهره‌نگه‌مان؟ نا، نه‌خیر ئاماده‌ نه‌بوو، ئه‌گه‌ر هه‌موو مووکی دنیای بدای خه‌به‌رمان لێ بدات، نا، له‌و پیاوانه‌ نه‌بوو! به‌لام.. ئیدی ته‌واو پیکه‌وه هه‌لمان نه‌ده‌کرد، زه‌حمه‌ت بوو، ئیمه‌ هه‌موومان پیاو خراپ بووین و ئه‌ویش خه‌ریک بوو ده‌بوو به‌ پیاوچاک و سوفی. ئه‌مه‌مان پێ قووت نه‌ده‌چوو."

خوخول هه‌ستا، ده‌سته‌کانی خسته‌ پشتی، سه‌بيله‌که‌ی به‌ده‌مه‌وه بوو، ره‌نگی سپی هه‌لگه‌رابوو، جله‌ هاودامانه‌ تاتاریه‌که‌ی له‌ عاردی ده‌خشا، به‌نیو ژووره‌که‌دا که‌وته‌ راپوچکه‌ و هاتوچۆ. پیه‌ خاوسه‌کانی به‌ تووندی به‌ عاردیدا دا و به‌کاوه‌خۆ وه‌یمنی گوتی:

- من زۆر جار، ناوبه ناو ئەم حالەتەم بەچاوی خۆ دیتوووە کە خەلکی چۆن لە کەسانی باش ترساون و بەربەرەکانیان کردوون و هەولیانداوە لە ناویان بەرن و بیانکوژن و کوشتووین. خەلکی بە دووجۆر مامەلە لەگەڵ ئەو پیاو باشاندا دەکەن، یان بە هەرشێوێهێک بوو لە ناویان دەبەن. یان هەرچاریان نەما و دەرەقەتیان نەهاتن، دەکەونە مەراییی و پوپاماییان و وەکو توتەلە سەگ دەکەوتنە کلکە سووتی و لەبەر پێیاندا وەر دەکەون، ئەم حالەتەیان کەمتر ڕوو دەدات. بەلام خەلکە کە ناتوانن یان نایانەوئ لەو کەسە باشانەو شتیک فیڕببن و چاویان لێیکەن..

پەرداخە چایەکی هەلگرت، سارد بوو بوووە. لەسەر قسەکانی ڕۆیی:- ڕەنگە نەیانەوئ! تۆ وەرە بیھێنە بەرچاوی خۆت خەلکانیک تەمەنیکیان لە دروستکردنی جۆرە ژیانیک خەرج کردبێ، لەسەر ئەو ژیانە ڕاهاتبن، خوویان پێو گرتبێ. لەناکاوا یەکیکیان لێ پەیدا دەبێ و لەو ژیان و داب و نەریتە یاخی ببیت و گالتە ی پێیکات و داویان لێیکات بیگۆرن. بیگومان، لێ قەبوول ناکەن، پێی دەلێن ئیمە هەموو توانایەکی خۆمان بەکار بردوو تا گەییوینەتە ئەم قوئاغ و ئاستە، ئەم ژیانەمان دروستکردوو.. دیارە پەلاماری ئەو مامۆستا و پیاو بەشە دەدەن کە پێیان دەلێت " ئەم ژیانە بگۆرن " با هەق بەو کەسانەش بێ. خویاشە ئەگەر ژیان بگۆرێ، بەرەو باشتەر بڕوات، لەسەر دەستی ئەوان و خەباتی ئەوان دەگۆرێ و باشتەر دەبێ..

بەدەست ئامازە ی بۆ کتیبەکانی سەر ڕەفە کە کرد و گوتی:

- بەتایبەتی ئەمانە. خۆزگە دەمتوانی کتیبیک بنووسم! بەلام حەیفی ناتوانم. هزر و بێرم زۆر پەڕیشان و ئالۆزە، بۆم کۆناکریتەو!

گەڕایەو، لەپشت میژە کەو و پۆنیشت، هەردوو ئانیسکی نانەسەر میژە کە. سەری لەنیو هەردوو لەپی نا، دەبیرەو چوو و ئەوجا گوتی:- سەد حەیف و مخابن بۆ ئیزەت.

ماوێهێکی زۆر مات بوو، پاشان گوتی:- ئی، وابزانم وەختی خەو هاتوو.. چووم بۆ هەورەبانە کە، خۆم بە ژوورە کە ی خۆمدا کرد. لەبەر پەنجەرە کە دانیشتم. هەورە بروسکە لەدەشت و کیلگە دوورە دەستەکاندا چەخماخە ی دەدا و نیوێ ئاسمانی ڕوناک دەکردەو، مانگە کە لەو دەچوو لە گەل هەر هەورە بروسکە یە کدا لەترسا بلەرزی. سەگەل، لە پەستا و بیپرانەو دەوێرین و دەیانلوران. خۆ ئەگەر ئەم سەگەر و لوورە لوورە نەبوا، وات دەزانی کەوتوینە دەشت و دەریکی چۆل و هۆل و بێ

ئاوهدانى. هه وره گرمه يهك له دوورى دووره وه گرماندى، تيشكى گرمى تاسينه رى چه خماخه يه، له په نجه ره كه وه، داي له ژووره وه.

جسته كه ي ئيزه تم هاته وه بهرچاو، له ره خى روبره كه، له نيو دوه ن و داربيه كاندا، به پشتا كه وتبوو، پوخساره شينه وه بووه كه ي روو له ئاسمان بوو، چاوه شووشه ييه كانى ده يانروانيه قولايى ئاسمان، ردينه زهرده كه ي چووبوو به يه كدا و په سترابوو وه، زارى به سه رسامى داچه قى بوو. قسه كانيم بيركه وتنه وه كه ده يگوت:

- ماكسيموفيج، گرنگترين شت چاكه و ميهره بانيه. ئه مه ماك و گه وه رى هه موو شتيكه. من بويه جه زنى پاكم خو شده وئ، چونكه يه كپارچه چاكه كارى و ميهره بانيه: له هه موو جه زنه كانى دى خو شتره!

پانتول ه شينه كه ي له بهر تيشكى گرمى هه تاوه كه دا وشك بووبوو وه، به لاقه شينه وه بووه كانيه وه، كه ناوى فولگا شور دبوونيه وه، نووسابوو، ميش ومه گه زان، به سه ر سه روچاويه وه گيزه گيزيان بوو، بوئيكي ئه وتو له جه نده كه كه ي ده هات، سه ردارى بي سه ر ده كرد.

دهنگى ههنگاوى قورس له سه ر پليكانه كانه وه ده هات، روماس سه رى دانه واند وخوى به ژوورا كرد، له سه ر ته خته خه وه كه ي من رو نيشت، چنگى به رديني خويدا كرد وگوتى:

- ده زانى به ته مام زن بييم؟

- زن به ئاسانى لي ره هه لئاكات..

چاوى برپيه پوخسارم، وهك ئه وه ي چاوه پروانى ئه وه بيت بزاني چيتر ده لييم. به لام هيچى ديم پينه بوو تا بيليم. له م كاته دا تيشكى چه خماخه يهك له ناو ژووره كه ي داو پروناكى كرده وه. روماس گوتى:- ماشا ديرنيكوفام نيشانه كردوو (ماشاشا: سووكه له ناوى ماريابه، بو خو شه ويستى).

به بي ئه وه ي به ده ست خو م بي، بزهيه كم هاتى. قهت روژى له روژان ئه وه م به خه يالدا نه هاتبوو، يه كييك به ماشا ناوى ئه م كيژه ببات. سه ير بوو! ئه وه نده ي من ئاگادار بووم نه باوكى نه براكانى به ماشا بانگيان نه كردبوو. خو خول پرسى:- به چى پي ده كه نى؟

- به هيچ، هه روا..

- پیت وایه من له چاو ئه ودا پیرم؟

- نا، نا، هه رگیز!

- ماریا پی گوتم، گوايه تو حهزت لی کردوه.

- وابزانم، وابوو.

- ئه دی ئیستا؟ ته و او بووه؟

- وابزانم، ته و او بووه.

دهستی له ردینی بهردا و، به ئارامی گوتی:

- له ته مه نی تودا پیاو هه ندیک له و وه هم و خه یالانه ی لی ده بیته به راستی و وا هه ست ده کات ئه وه دلداریه. به لام له ته مه نی مندا ئه و خه یال پلاوانه له ئارادا نییه. شته که هه موو هوش و گوشتی پیاو داده گریت و له وه بترازی بیر له هیچی دی ناکاته وه!

ئه وسا، به ده م زه رده خه نه یه که وه، ددانه کانی گر کرده وه و گوتی:

- ئانتوان، بویه شه ری ئاکسیومی به قه رالی روم، ئوکتافیوس دو راند، چونکه هیزی ده ریایی خو ی به بی فرمانده به جیهیشت و سه ری که شتییه کانی بادایه وه و دوای کلیوپاترا که ترسابوو و له مهیدانی شه ره که هه لانتوو، که وت. ئیدی عه شق و قیان، ئه م لیکه وتانه شی هه یه.

روماس هه ستا، قه دی راست کرده وه، وه کو یه کییک به بی مه یلی خو ی و به نا چاری کاریکی کرد بیت گوتی: - به هه رحال.. ژن دینم.

- که ی؟

- پاییز، پاش ئه وه ی له کاری سیو رنین ده بینه وه.

رۆیی، گه ییه بهر ده رگاکه، زیاد له پیویست سه ری دانه وانده وه و ده رکه وت. منیش خوم به ناو جیگاکه مدا کرد، بیرم کرده وه و اچاکه منیش ئه م پاییزه لیره برؤم. باشه بوچی باسی چیروک و به سه ره اته که ی ئانتوانی بو من کرد؟ به راستی ئه وه م پیخوش نه بوو.

وه رزی سیو رنین زوو دهستی پیکرد. ساله که ی هات بوو، به بهر و بووم بوو. لقی دارسیوه کان ئه وه نده یان بهر پیوه بوون، به راده یه ک شو ر بوو بوونه وه، گه یی بوونه سه ر

ئەرزەكە، بۆن و بەرامەى سىۋان باخەكانيان پېركردبوو، مندا لان بەناو باخەكان
كەوتبوون، بە دەم ھەرا وزەناو، سىۋە سوور وزەردە بارن و كرمىيەكانيان كۆدە كردهوہ..

روماس لە سەرەتای مانگى ئابدا لە قازان گەرايەوہ، دوو كەشتى پېرى لە گەل خۆيدا
ھيئابوو، يەكيكيان پېربوو لە سەندووق و كارتۆنى بەتال، ئەويتريان پېربوو لە جورەھا
كەل و پەل و كالا. سەعات ھەشتى بەيانى بوو، خوخول تازە دەم و چاوى شورذبوو، خۆى
گۆپى بوو، پۆنىشتبوو و چاى دەخواردەوہ. بە خۆشحالبيەوہ گوتى:- بەراستى سەفەرى
شەو، بەتايبەتى سەفەرى دەريايى، زۆر خۆشە، دۆزىنەوہ يە..

لەناكاوا، سەرى ھەلپىرى، بۆنىكى ھەواكەى كرد، قسەكەى بېرى و بە نيگەرانيەوہ
گوتى:- ئەرى بۆنى دووكەل ناكەيت؟

لەھەمان ساتدا، ئەكسينيا، لەناو ھەوشەكەوہ ھاوارىكرد:- ئاگر، ئاگر! سووتايين!

بەھەشتا و ھاتينە دەرەوہ. ديوارى ەمارەكە، لەلای باخچەكەوہ گرى گرتبوو و
دەسووتا. ھەرچى نەوت و گازوايل و پۆنى خواردنمان ھەبوو لەناو ئەم ەمارەمان
دانابوو. تا چەند چركەيەك ھەپەسايين، دەمانپروانيە گرى زەردى ئاگرەكە كەبە
ديوارى ەمارەكەدا ھەلدەگەرا و بۆ سەربانى ەمارەكە ھەلدەكشا و تيكەل بە تيشكى
ھەتاوہكە دەبوو. ئەكسينيا، سەتلىك ئاوى ھيئا، خوخول كردى بە ديوارە
گرگرتووہكەدا، سەتلەكەى فرى دا وگوتى:- ئەمە فاي دەى نييە، ماكسيموفيچ
بەرمىلەكان دەربىنە، ئەكسينيا تۆش فرىاي دووكانەكە بكەوہ!

من يەكسەر بەرمىليك گازوايلم لە ەمارەكە دەرھيئا و بۆناو ھەوشەكە خلم كردهوہ،
ئەوجا بۆسەر جادەكەم خل كردهوہ. ئەوسا دەستم دا يە بەرمىليك نەوت، ھەركە
دەستم بە خل كردنەوہى كرد، ديقەتم دا سەرى پيۋەنييە، نەوتەكە بە خور دەپژايە
سەر ئەرزەكە. لەوكاتەدا كەبۆ سەرى بەرمىلەكە دەگەرام، ئاگرەكە بليسى سەند ولە
درزى ديوارە تەختەكەوہ، ھات بەم ديودا.. سەربانى ەمارەكە قرچە قرچ دەسووتا،
بەپەلە بەرمىلە نيۋە بەتالەكەم لە دەرگاكوہ دەرھيئا، سەيرم كرد ژنان و مندا لان،
بە دەم ھەرا و زەناو لە ھەموو ئاليەكى گون دەوہ بەرەولای مە غار دەدەن. خوخول
وئەكسينيا كەل و پەل و كالاى ناو دووكانەكەيان دەردينا و لە شيۋەلەكەدا كەلەكەى
دەكەن. پېرەژنيكى رەش ئەسمەرى پۆر سىپى لەناوەندى شەقامەكەدا وەستابوو، كۆلە

مستی گۆشى بوو و به هه‌ره‌شه‌وه راي ده‌وه‌شاندا و به‌ده‌نگى به‌رز هاوارى ده‌کرد و ده‌يگوت:

- ئاه، هه‌ى ئه‌هريمه‌نانى نه‌گريس!

كه دووباره هاتمه‌وه بو لاي عه‌ماره‌كه‌و وه‌ژوور كه‌وتم، چ‌ره دووكه‌ل‌يک بوو كه چاوچاوى نه‌ده‌بينى، شت‌يک قرچه‌قرچ ده‌سووتا. گر له سه‌ربانه‌وه به ديواره‌کاندا، داده‌گه‌را و ده‌هاته خواره‌وه. ديواره‌کان هه‌موو سووتان، ته‌نيا ستوون و رايه‌له ئاسنه‌کان مابوونه‌وه و سوور بووبوونه‌وه. به‌هه‌رحال، ئاگر وچ‌ره دووكه‌ل ته‌نگيان پي هه‌لچنيم. له‌به‌ر دووكه‌ل هيجم نه‌ده‌بينى، هه‌رچوئي بوو به‌رميل‌يکى ديكه‌م خل کرده‌وه، گه‌ياندمه به‌ر ده‌رگاكه، هه‌رچيم كرد و كو‌شا له ده‌رگاكه ئاوديو نه‌بوو، له ده‌رگاكه عاسى بوو و نه‌جوولا، گري ئاگر له سه‌ربانه‌وه به‌سه‌رما ده‌بارى. ئه‌نجام هاوارم كرد، داواى كو‌مه‌كم كرد. گري ئاگره‌كه ده‌م به‌ده‌م زياتر ته‌نگى پي هه‌لده‌چنيم. خو‌خول به‌ز خو‌ى گه‌ياندمى، ده‌ستى گرتم و رايكيشامه ده‌ره‌وه. له‌نيو حه‌وشه‌كه‌دا هاواريكرد: - له‌زيكه تا به‌رميله‌كه نه‌ته‌قيوه‌ته‌وه!

ئه‌و خو‌ى به‌ راره‌وه‌كه‌دا كرد. منيش به‌دوايا. به‌هه‌شتاو بو هه‌وره‌بانه‌كه چووم تا فرياي كتيبه‌كانم بكه‌وم. هه‌موو كتيبه‌كانم له په‌نجه‌ره‌كه‌وه هه‌لدا‌نه خواره‌وه. به‌ده‌م فريادانى كتيبه‌كانه‌وه چاوم به سه‌ندوو‌قيكى پر له كلاو كه‌وت، ويستم ئه‌ويش له په‌نجه‌ره‌كه‌وه هه‌لده‌مه خواره‌وه، په‌نجه‌ره‌كه بچووك بوو، سه‌ندوو‌قه‌كه‌ى پيدا نه‌ده‌چوو. ده‌ستم دا‌يه پارچه ئاسنيك و ده‌ستم به شكاندنى په‌نجه‌ره‌كه كرد. له ناكاوا ده‌نگى ته‌قينه‌وه‌يه‌كى گه‌وره به‌رز بووه‌وه. شت‌يک له سه‌ربان ته‌قييه‌وه، سه‌ربانه‌كه گري گرت و قرچه‌قرچ ده‌سووتا. به‌رميله نه‌وته‌كه ته‌قييه‌وه. ئاگر، له سه‌ربانه‌وه داچورا‌يه خواره‌وه، له په‌نجه‌ره‌كه‌وه شالاوى بو ژووره‌وه ده‌هينا. گر وگه‌رما زورى بو هينا. به‌ره و پليكانه‌كان غارم دا. به‌لام چ‌ره دووكه‌ل‌يک له خواره‌وه، بو‌م هات. گر و بل‌يسه‌ى ئاگر وه‌كو ئه‌ژديها به پليكانه‌کاندا سه‌رده‌كه‌وت. له خواره‌وه، له راره‌وه‌كه و به‌ر ده‌رگاكه‌وه قرچه‌قرچيكي و هه‌ا ده‌هاته‌گوي، له‌توا‌يه ريزيک ددانى ئاسن دار ده‌كروژن، ته‌واو په‌شو‌كام، قه‌له‌مى ده‌ست و پيم شكا. خه‌ريك بوو له دووكه‌لا ده‌خنكام، چاوم نه‌ده‌بينى، وه‌كو كو‌يرم ليها‌ت‌بوو، چه‌ند چرکه‌يه‌كى دوورو دريژم به‌وحاله‌وه لي تيپه‌رى. له و كاته‌دا روخساريكى زه‌رد به‌ ردينيكى سووره‌وه، له‌به‌ر په‌نجه‌ره چكوله

ههواکیشه که ی سهروی پلکانه کانه وه، پروانییه ژووره وه، نیوچاوانی تیکنا، له ناکاوا ون بوو، زوری نه برد سه ربانه کهش گری گرت.

له بیرمه وام ههسته کرد، که قرژم قرچه قرچ ده سووتی و بو کپوزی ده گاته ئاسمان، جگه له دهنگی نهو قرچه قرچه، گویم له هیچ دهنگیکی دی نه بوو. له دلی خودا ده مگوت ته واو تازه تیاچووم، لاقم قورس بوون، چاوه کانم، هه رچه نده به دهست دامپوشی بوون هاتنه ژان.

ئیدی غه ریزه ی مان وژیان فریام کهوت، ری پی رزگار بوونی نیشاندام. ئیدی به هه ر دوو دهست پرم دایه هه رشتیکی شیدار، بالیفه کهم ویاتاغه کهم و رستیک لفکه م هه لگرت و پوستانه که ی روماسم له سه روچاوی خو مه وه ئالاند و له په نجه ره که وه خو م هه لدا یه خواره وه.

که چاوم کرده وه، خو م له قه راخ شیوه له که دا بینیه وه! روماس به دیارمه وه هه لئرو شکابوو، هاواری ده کرد: - شوکر سه لامه تی؟

هه ستام، حایر وحه په ساو ده مروانیه ماله که مان که له ئاگره که دا ده توایه وه. له کلپه و بلنیه ی ئاگر بترازی هیچی دی دیار نه بوو، بلنیه ی ئاگر زهویه ره شه که ی ده لسته وه. دوو که لیکه خهست و رهش له په نجه ره کانه وه ده رده چوو، کلپه ی ئاگر له سه ربانه وه ده چوو به ئاسماندا. خو خول هاواری ده کرد: - ها، چونی خو سه لامه تی؟

دهم وچاوی له ئاره قه دا هه لکشابوو، له دوو که ل و ته نیدا رهش بوو بوو، ئاره قه زه نگول زه نگول وه کو فرمیسی رهش به پرومه تیا ده هاته خواره وه چاوه کانی په ی تاپه ی تا به ترس وگومانه وه ده تروکان. پوشکه و تویکله داران به ردینه وه هاتبووه خواره وه. که ئهوم بینی شادییه کی روح نهنگیز سه راپای داگرتم، ئوخرنیکی سه یرم له دل و دهروون گهرا، ههستم به وره به رزییه کی زور کرد. ئهوسا پیی چه یم دایه ئازاریکی به ترهف. که و تمه سه ر ئه رزه که و به خو خولم گوت:

- پیم له جی چوو!

به ئه سپایی دهستیکی به پیمدا هیئا، پاشان له ناغافلا به تووندی رایکیشا. ئازاریکی تووندم هاتی. لی دوی چند خوله کیک، له کاتیکا له خوشیدا له پیستی خو م نه ده هیوریم، به شه له شه ل وگویی به گویی ئه وان که و تمه گواستنه وه ی نهو شتانه ی له

ئاگره که مان دهرباز کردبوون، بۆ گهرماوه که ی خویمان! روماس سه بيله که ی به ده مه وه گرتبوو و به خوشحالييه وه گوتی:

- وهختايه ک بهرميله که ته قیيه وه وپريشکی نه وته که گهييه سهربان ئیدی من ته واو نه ترم بهردا و دلنيا بووم که ته واو ده سووتی، ئاگره که له وه دا نه بوو، وه کو کۆله که ده چوو به ئاسمانا، گهييه سهربان، ده تگوت چه تره و له سهربان هه لدراره. خانووه که سه راپا له گر و بلئيسه دا نقوم بوو. له دلی خویدا گوتم: " تازه ته واو، جاريکی دی ماکسيموفيچ نابينه وه!"

وه کو هه ميشه ئارام بوو، به کاوه خو ئه و شتانه ی که دهربازی کردبوون، له سه ر يه کی داده نان. ئاوری له ئه کسينيا، که له دوو که له و ته نيا ره ش وله ترسا په ريشان بوو بوو، دايه وه وگوتی:- تو لي ره دانیشه و ئاگات له م شتانه یی که نه يدزن! من ده رۆم ئاگره که ده کورژينه وه ..

هه نديک کاغه زی سپی، له ناو دوو که له که وه، به سه ر شيوه له که وه و به ده م بايه که وه سه مایان ده کرد. روماس گوتی:

- سه د حه یف ومخابن بۆ ئه م کتیبانه! به راستی شه رمه زاریه! چه ند ئه م کتیبانه م له لا ئازيز بوون ..

چوار خانوو ئاگریان گرتبوو. با ی نه ده هات، پیده چوو ئاگره که ش په له ی نه بیته، کلپه وبلئيسه ی ئاگر، به کاوه خو به راست و به چه پا بلاو ده بووه وه وده گهييه ماله دراوسيان و وه کو شانیه کی ئاگرين پووشی وشکی سهربانه گلینه کانی شان ده کرد و به قامکی ئاگرين دیواره ته خته و په رژينه کانی لیکی داده بری. قرچه قرچی سووتان ده گهييه گوئ. گر له نیو دوو که له که وه به رز ده بووه وه و ده پزایه سه ر ئه رزه که. داروبه ردی ده سووتان و خه لکی، جووتیاران و ژنان، بیهوده به م لاوبه و لادا له هه ول وه له په دا بوون، هه رکه سه وله خه می مال و ناومالی خویدا بوو، هاواریان ده کرد:- ئاو، کوا، خیرا ئاو فریا بخه ن!

ئاوه که دوور بوو، ده بوايه ئاو له رپووباری قولگاوه بینن .. روماس به په له جاری ئاسینی ئه م و جاری به رۆکی ئه وی راده کیشا و هه رچوونی بوو پیاوه کانی کۆکرده وه، کردنی به دوو به شه وه، هه ربه شیکی ناردن بۆ لایه کی شه واته گه وره وبی ئامانه که، تا په رژین و که پره کان بروخینن و دووری بخه نه وه، بۆئه وه ی ئاگره که ته شه نه نه کات و

نهته نیتته وه. خه لکه که به گویان کردو هه ولئیکی ئاقلانه بو کۆنترۆلکردنی ئاگره که درا که گومانی تیا نه بوو، هه موو کوچه وکۆلانه که وماله دراوسیکانی ده گرتته وه. به لام خه لکه که زۆر به نه به دلئی ده جوولانه وه، وه کو ئه وهی ئه م شه په شه پی ئه وان نه بی و به تۆپی ئه م بیگاره یان پیبکه ن، زۆر به خاوی و سستی، وه کو ئه وهی هیچ ئومیدییکیان به سه رکه وتنی هه وله که ی خویان نه بیته، کاریان ده کرد.

من زۆر دلّم خوښ بوو، هه ستم ده کرد له هه موو کاتئ وره به رزتر و به هیزترم. له وه سه ری شه قامه که وه چه ند که سیکی که م له ده وله مه ندانی گوند که کوپخا وکوزمینشیان له گه لدا بوو، وه ستابوون و به شداری ئه م کاره به کۆمه له یان نه ده کرد، زه ق زه ق ته مه شای خه لکه که یان ده کرد، به ده م قسانه وه ده ست ودار عاساکانیان راده وه شانند، که م وزۆر خویان نه ده ره نجانند که به شدارییه ک له ته مراندنی ئاگره که بکه ن. ئیدی جووتیاران، به سواری ئه سپ، به چوار ناله، له ده شت و کیلگه کانه وه، به هه لته ک هه لته ک بو گوند ده گه رانه وه و ژنان به گریانه وه ده چوونه پیشوازیان و مندالان به راکردن و هه را وزه ناوه له وناوه ده خولانه وه.

ئاگر گه ییه مالئیکی دی. ده بوایه به په له دیواری ئاغه له که، که له دار وته خته ی ئه ستوور وقه به دروستکرا بوو، بروخی نریت، ئیدی به ته واوته ی ئاگری گرتبوو. جووتیاره کان به ته وران به ربوونه کۆله که داره کانی ئه م دیواره تا هه لیان برن و دووریان بخه نه وه، به لام بلیسه ی ئاگره که ده ره تانی نه ده دان و پزیسکی ئاگره که به ر کراسه کانیان ده که وت، ناچار دوور ده که وتنه وه و کراسه کانی خویان ده کوژانده وه. خو خول، هاواری ده کرد:- مه ترسن!

که س به هاواریه وه نه ده هات، پری دایه کلاوی یه کیکیان و له سه ری ئه وی را رفاند و کردیه سه ری من وگوتی: - تۆ له و سه ره وه بیبره وه و منیش له م سه ره وه ده ست پیده که م!

من یه ک دوو کۆله که م به ته ور برییه وه و دیواره که له ق بوو. خۆم به دیواره که دا هه لواسی، خو خول له خواره وه لاقی راکیشام، دیواره که هه ره سی هیئا و به سه رما روخا و خه ریک بوو له ژیریدا بخنکیم. ئیدی جووتیاره کان به ز دیواره ته خته که یان به راکیشان بو ده ره وه برد. روماس لیی پرسیم:- هیچ شوینیکت نه سووتا؟

دلسۆزی و هاوخه می ئەم پیاوه بۆمن زۆر دلخۆشی کردم، وره ی بهرز کردمه وه، ههزم دهکرد، خزمهتییکی شایسته ی ئەم پیاوه بکهه که زۆرم له لا خوشه و بیست بوو.. بۆیه بهوپهری تواناوه ههولم دهدا، تا شایسته ی ستایشی ئەوبم! هیشتا په ره ی کتیبه کانه مان وهکو کۆتری سپی، به ناو دووکه له که دا ده خولانه وه .

هه رچۆنی بوو، توانیمان ئاگر وشه واتی دهسته راست بکوژینینه وه و نه یه لێن له وه زیاتر بته نیته وه و بۆشوینی دی سیرایهت بکات. به لام شهواته که ی دهسته چه پ، زیاتر ته شه نه ی کرد، گه ییه مالی دیه م. روماس چه ند جووتیارییکی، له دهسته ی راستا هیشته وه تا ئاگادار بن نه با ئەم ئەژدیها سووره له سووچیکه وه سه ره له بدهاته وه . ئەوانی دیکه ی بردن بۆدهسته ی چه پ. له کاتیکا به هه شتاو به لای گروپه ده ولمه نده که دا تیده په رین، گویم له دهنگی شوومی که سیک بوو که ده یگوت:- خویان ئاگریان تی به رداوه!

دووکانداره که گوتی:- پێویسته چاویک به ناو گه رماوه که یدا بگێردی!

ئهو قسه ناخۆشانه له یادگه مدا نه خش بوون.

هه لبه ته هه موو که سیک ده زانی که هه لچوون، به تایبه تی هه لچوونی شادی، جۆش و خرۆشی زیاتر، گوپ وتینی پتر به مروّف ده دات، ئیدی من به ده م جۆش و خرۆشه وه، به وپه ری فیداکاریبه وه، هه ولم ده دا. وام لیّهات له په لوپۆ که وتم. زۆرچاک له بیره دانیشتم، له سه ره ئه رزه که رۆنیشتم و پشتم به شتیکی گه رمه وه دا، روماس به سه تل ئاوی پێدا ده کردم و جووتیاره کانی ده ور به رمان به ریزه وه له بن لیوانه وه ده یانگوت:- که کورپییکی به هیزه!

- به راستی دلسۆز و مشورخۆره!

سه رم نا به لاقی روماسه وه، به شه رمه وه ده ستم به گریان کرد، ئەویش دهسته به سه ره ته ره که ما هیئا وبه نه وازشه وه گوتی:- به سه مه گری، پشوو بده، با نه فه سیکت وه به ر بیته وه!

کوکوشکین و بارینوف، وهکو توونچی، له دووکه ل و ته نیدا ره ش هه لگه رابوون و له وپه ری بی حالی دا بوون، هه لیان گرتم و بۆ قه راخ روبراره که یان بردم، که وته دلدانه وه نم و ده یانگوت:

- تهواو براله، تهواو، هه موو شتيك براييه وه، گوي مه ده يه.

- چييه، ترساييت؟

هيشتا له وييندهر پالکه وتبووم، به تهواو ته تي وه خو نه هاتبوومه وه، سه يرم کرد نزیکه ي ده که سيک له جووتياره ده وله مهنده کان به شيوه له که دا نشيو دهنه وه و به ره و گه رماوه که ي مه ده رون، کويخا له پيش هه موويانه وه رپي ده کرد. دوو پوليس هه دووبالي روماسيان گرتبوو، ده يانه يئا. کلاوه که ي له سه ر نه بوو، قولليکي کراسه ته ره که ي درابوو، سه بيله که ي به ده ميه وه بوو، چاره ي گرژ ومون بوو. کوستيني کونه سه ر باز، داريکي به ده سته وه بوو و شيئانه بايد ه دا و هاواريد ه کرد:

- نه و کافري بيده تچييه بسووتين، بيخه نه ئاگره که وه!

يه کيک نه مري پيکرد: - ده رکي گه رماوه که بکه وه ..

روماس، به ده نگی به رز گوتي: - کليله که يم ون کردوو، قفله که ي بشکينن.

به رزه پي هه ستام. داريکم له نه رزه که هه لگرت، به هه شتاو چووم له لاي روماسه وه وه ستام. پاسه وان ه کان که ميک سله مينه وه و ليی دوورکه وتنه وه. کويخا که به ده نگیکي ترساوه وه هاواريکرد:

- هاودينان! نه که ن قفله که بشکينن! ياسا رپي نه وه مان نادات.. نه وه کاريکي نه شياوه!

کوزمين، ئامارهي بولاي من کرد وگوتي: - نه مه کييه؟

روماس، روو له من گوتي: - ماکسيموفيچ، ئارامت بي. نه مانه وا ده زانن من که لوپهل و کالاکانم له گه رماوه که دا تافه ت کردوو وه به ئانقه ست ئاگرم له دووکانه که به رداوه .

- نه خير، هه ردووکتان به دوو قولی ئاگرتان تييه رداوه .

- ئاده ي قفله که بشکينن!

- هاودينان نه که ن ..

- خو مان به رپرسيارين!

روماس، به ئەسپایی پئی گوتم:- پشت بنه بهپشتی منهوه، نهبا له پشتهوه زهفه ر
بئین و لیمان بدەن .

قفلهکهیان شکاند . چەند جووتیاریک به کهپهتی خویان به گەرماوهکهدا کرد، بهلام
زۆر زوو هاتنه دەرەوه . ئەو هەلەم قۆستهوه، دارهکهی خۆم دایه دەست روماس و خۆم
داریکی دیکەم له سەر ئەرزەکه هەلگرت .

-هیچی لی نییه...

-هەر هیچ هیچ؟

-که زۆلن!

یهکیک به تهریقوی و شەرمهوه گوتی:- کورینه، ئەمه نههقیه، ئیمه هەلەین ..

چەند کهسیک، وهکو سەرخواشان هاروژان و بهیهک دەنگ گوتیان:

-مه بهستت له رستهی ئیمه هەلەین، چیه؟

-بیانخه نه ئاگره وه! بیان سووتین!

-فیتنه و ئازاوه چین!

-دەزگای هەرەوهزی دادەمەزین!

-دزن، باندی دزیان هیه!

روماس، به دەنگی بهرز، هاواری به سەر حەشاماته کهدا کرد:

-بیدەنگ! به چاوی خۆتان بینیتان که هیچمان له گەرماوه کهدا نه شار دووه تهوه، ئیدی
چیتان لیمان دهویت، هەموو شتەکان سووتان و تەنیا ئەو تۆزەمان بو دەرچوو
که به چاوی خۆتان دهی بینن، ئاخر من چ سوودیک له وه ده بینم که به دهستی خۆم ئاگر
له مالی خۆم به ربهدم؟

-ماله کهت بیمه کراوه، قەرەبووت ده که نه وه .

ده دەنگ به که پهتی، به راویژیکی تووند که وتنه هاوار:

-بو گوئی له وانە ده گرن، چاوه رپی چین؟

- تەواو، سەبرمان سوا!.

لاقم كەوتنە لەرزىن، بەرچاوم تارىك بوو، لەنيۆ تەميكي سوورباووه چارهى هوڤيانەى ئەوانم بەدى كرد كه دەمیان داچەقاندبوو. پڕ بەدل حەزم دەكرد بە تىلاوه تىيان بکەوم و حەسیر مەيدانىكى باشيان بکەم، زۆر بەزەحمەت خۆم زەوت کرد. ئەوان بە دەم هاوارەوه، بە دەورماندا دەهاتن و دەچوون. دەيانگوت: - تۆ تەمەشا تەمەشا، داريان ليهه لگرتووین..

هەستم کرد خوخول، بزەى هاتى، گوتى:

- وادياره ئەمانە پدینى من دەسکەنە دەکەن، تۆش بە سەلامەتى دەرباز نابیت، لیدان دەخویت، بە داخەوهم. بەلام ماكسيموفیچ ئاگادار بە هەلنەچیت.

- تەمەشای بچکۆل بکەن، خو تەورى پیه!

دروسته من تەورىكى دارتاشیم بەبەر پشتینه کەمەوه بوو، بەلام هەر لەبیریشم نەماوو.

روماس گوتى:- پیدهچى بترسن، بەلام ئەگەر پەلاماریان دايت ئەو تەوره بەکار نەهینیت..

جووتيارىكى بچووكى لەنگ كەمن نەمدەناسى، بە هەلقون هەلقونىكى كۆمیدیهوه، بەهەموو هیزی خۆیهوه دەینه پاند: - بیاندهنە بەر دووره بەرد، بۆ حەوت بابیان تەمبىيان بکەن!

پارچه خشتىكى هەلگرت و بەتووندى خيواندمى، پیک بەر سکم کەوت، زۆرى ئيشاندم. بەرلەوهى من وەلام بەدەمەوه، کوکوشکین لە سەرى را، پەلامارى دا، هەردووکیان بە دەم شەرەوه، بەرەو قوولایى شیوه لێکە تل بوونەوه. ئەوجا پانکوف و بارینوف و دە جووتيارى دى بە غار بەرەولای ئیمە هاتن. کوزمین یەكسەر، ژيوان بووهوه و زیره کانه گوتى:

- ميخائيل ئانتونوفیچ، تۆ پیاویكى بە ئاوهزى. تۆخۆت دەزانى كە ئاگر جووتيار شیت و هار دەكات، ئەقلى لەلا ناهیلیت..

روماس گوتی:- ماکسیموفیچ، با برۆین بو گۆی روبره که لهوئ له کافه که چا دهخۆینهوه.

ئهوجا سهبيله که ی لهدهمی دهرهینا، تهکاندی و خستیه گیرفانی پانتۆله که یهوه. ئهوسا شهکهت و ماندوو، خۆی بهسه ر داره که ی دهستی دا وبه لهقه لهق بهقه راخ شیوه له که دا کهوته ری. وهختایه ک کوزمین گه ییه ئاستی و ویستی هه ندئ شتی پی بلیت، روماس بیئه وه ی سه ری هه لبرئ و ته مه شای بکات، گوتی: - هه یدی گومبه له به رچاوم، که ر پیاو!

ئیدی خه رمانیک ئاگر وپشکو و خۆله میش له جیی خانووه که مان به رز بووه وه، که بایه که لیی ده دا، له دووره وه زه رد ده چوو وه. دوو که لکیشی کووره ی مووبه قه که، له نیو ئه م په نگرو ئاگره وه، به سه لامه تی دهرچوو بوو، هه یچی لینه هاتبوو. ته نکه دوو که لیکی شینی لی به رز ده بووه وه و ده چوو به ئاسمانا. ته لی قه ره ویله کان، سوور بووبوونه وه، کرژ بووبوونه وه و هکو قاچی جالجالۆکه هه رییه کیکیان رووی له جییه ک کردبوو.. هه ر دوو لاشیپانه ی ده روزه که، که بووبوون به خه لوز، له جیی خۆیان وه کو دوو پاسه وان ی ره ش راوه ستابوون، یه کیکیان هیشتا پشکو ی به سه ره وه بوو که بایه که لیی ده دا، ده گه شایه وه و وه کو شه پقه یه کی سوور ده ینواند.

روماس ئه یکی هه لکیشا وگوتی:- هه یفی، هه موو کتییه کانیش سووتان!

مندالان له نیو پاشماوه ی شه واته که دا گه مه یان ده کرد، سه ر وداریان به ده سه ته وه بوو، پاشماوه ی پشکو کان وشتی دیکه یان، له ناو هه وشه کانه وه بو سه ر جاده که راده دا، که ئه و پشکو وشتانه ده که وتنه ئاوی سه ر جاده که وه، چه زیان لی هه لده ستا و دوو که لیکی سپیوازی که سکونیان لی به رز ده بووه وه. مندالیکی قه زه ردی چاوشین، که ته مه نی هه ر پینج سال ده بوو له نیو گۆلاویکی ره شدا دانیشتبوو و به داریک له بنی سه تلکی شکاوی ده دا و به وردی گوپی له ریتمی لی دانه که ی خۆی ده گرت و له زه تی لی ده بینی.

خه لکانیکی مال سووتا و، په ست و خه مبار به نیو دار و په ردوو سووتا وه کاندای ده سوورانه وه و ئه و که ل و په لانه یان کو ده کرده وه که له سووتان خه له سی بوون. ژنان ده گریان وله سه ر پارچه داریکی نیوه سووتا و به گزیه کدا ده چوون و جنیویان به یه کدی ده دا.

قهدهرئ دهورتر لیږه، له باخهکاندا، دار ودرهختهکان وهکو خوځیان مابوونهوه.. ههنډیک لهه درهختانه، بههوی شالوی ئاگرهکهوه، گهلاکانیان زهره هه لگه پرابوون وهه لکوروزابوون، ئیدی سیوه سوورهکان، سوورتر وگه بیوتر دههاتنه بهرچاو.

ئیمه گه بیینه که نار پوباره که، سه روچاوی خوځمان شوږد، نهوجا چووین بو کافه که و به بیډهنگی دهستان به چا خواردنهوه کرد. نهجام روماس هاته قسان وگوتی:- بهههرحال، ورگ زلهکان هم سیوهکانیان له کیس چوو و هم شهپه کهشیان دوږاند.

پانکوف، هات بولای مه، لههه موو کاتی مه ندرتر ونه رمتر بوو. خو خول، لیی پرسی:- برادر، خه بهر وباست؟

پانکوف، به خه مساردییه وه، شانی هه لته کاند وگوتی:- خانووه کهی من بیمه یه.

هه ردووکیان بیډهنگ بوون، وهکو نهوهی یه کدی نه ناسن، موده تیگ به سه رسامی روانیانه یه کدی. نهجام پانکوف پرسی:- میخائیلو ئانتوانوفیچ به ته مای له مه و دوا چ بکهیت؟

- هیشتا برپارم نه داوه چ بکه م، بیری لیډه که مه وه.

- پیموایه لیږه باربکهی باشته.

- بابزانم، بیړیکي لیډه که مه وه.

پانکوف گوتی:- من نه خشه یه کم کیشاوه، با برپوینه ده ری و له شوینیکا باسی بکهین.

پانکوف، له ئاستانهی ده رگا که دا وهستا، ئورپی له من دایه وه وگوتی:- بچکول تو کورپیکي ئازا و به غیره تی، ده توانی لیږه بزیت. خه لکه که لیټ ده ترسن..

منیش، دواي نهوان له کافه که وه ده رکه وتم. له کهناری پوباره که و له سیبه ری ههنډیک ده وه نا پراکشام، ته مه شای پوباره که م ده کرد. هه رچه نه کات درهنگ بوو، ده مه و خورئاوا بوو، به لام دنیا هه ر گهرم بوو. نهوهی له م گونده دا به سه ر من هاتبوو و به شیک له ژیانی پیک ده هی نام، وهکو تو ماریکی دوورودریژ له بهرچاوما کرایه وه. ده تگوت نه م سه ربهورد و ماجه رایه به زهیت له سه ر پووی پوباره پان و به رینه که نه خشینراوه. دل م زور تهنگ و خه مین بوو، شه کهت و ماندوو بووم. زوری پینه چوو خه ویکی قوول بردمیه وه.

بهدهم خهوهوه گویم له دهنگیک بوو که بیډاری دهکردمهوه ودهیگوت: - رابه، هولو..
دهلیی مردووه!

ههستم دهکرد، یهکیک رام دهوهشیئی و دهیهوئ بو شوینیکم ببات.

- نهوه چیه، مردووی؟ خو نه مردووی، رابه!

لهوبه ری روباره کهوه، مانگ هه لاتبوو، تریفه سوورباوه کهی بهسهر دهشت و دهر و
کیلگه کانا پهخش بوو بووهوه. گهره، به نه اندازهی چهرخی عهره بانه یهک ده بوو.
بارینوف به دیارمهوه هه لئروشکابوو. پهیتا پهیتا رایده وه شاندم و دهیگوت:

- ههسته، خو خول له تو ده گهری، نیگهرانی تو یه.

ههستم، که کهوتینه ری، دووم کهوت، له بن لیوانه وه دهیگوت:

- نه مه کاری کرده نیی، خونابی گه بیته هه رشوینی، راست لیی بخهوی! خو نه گهر
یه کیک لهسهر که نار کهوه تیپه ری و پیی له بهردی هه لنووتا ریک ده کهوئ بهسهر تو دا
و پان و پلیشت ده کاته وه. خو هیچ دووریش نیی به ئانقهست بهردیکت بهسهر اخل
بکه نه وه! نه مانه ئامانیان نیی، گالته نازانن.. زور کینه له دلن.. جگه له کینه و له
توله هیچی تریان له زهینا نیی..

یه کیک له نیو ده وه نه کانی که نار روباره کهوه به نه سپایی ده جوولا. لق وپوی دار
وده وه نه کان ده جوولانه وه. دهنگه زولا له کهی میگوون، له گویم زینگایه وه که پرسی:-
دووزینه وه؟

بارینوف وه لامی دایه وه وگوتی: - هی نام! ساغ وسه لامه ته!

ماوه یهک به بیدهنگی ری مان کرد. بارینوف ئاهیکی هه لکیشا وگوتی:

- میگوونیش ژیانی ناخوشه.. به ته مای ماسی دزینه.

روماس، به تو وره یی کهوته سه رزه نشت کردنم وگوتی:

- نه وه تو له کوئی؟ نابی ئاگات له خو بی! ده ته وئ مار نه نجت بکه ن، بتکورن؟

پاشان که بارینوف پۆیی وهر هردووکمان ماینهوه، بهراویژیکه خه مناک وهیدی گوتی:

- پانکوف حه زده کات له گهڵ ئەودا بمینیتتهوه. به نیازه دووکانیک بکاتهوه. من ئەمه به باش نازانم.. من هه رچی کهل وپه لیکم بۆ ده رچوو بوو، هه موویم به و فرۆشت. به ته مام بۆ قیانتا برۆم، هه رکه له وئ گیرسامه وه، جوابت لیده گیرمه وه که بیی بۆلام. ده توانی بیی بۆلام. ئاماده ی؟

- بابزانم، بیریکه لیده که مه وه.

- چاکه، بیری لیکه وه.

له سه ر ئه رزه که پالکه وت، یه ک دوو تلی دا و له جووله که وت. من له بهر په نجه ره که دانیستم و ته مه شای قولگام ده کرد. ره نگدانه وه ی تریفه ی مانگه که به سه ر ئاوه که وه، بلێسه ی شه واته که ی وه بیر دینامه وه. له وه به ری روباره که وه، له دووری دووره وه پاپۆریک ده جوولا، په روانه کانی به تووندی ده یاندا به ئاوه که دا. سی چرای پیشه وه ی ئەم پاپۆره شه وقیان ده دایه وه، دنیایان ده کرد به چراخان، هه ندیجار ئەوه نده به رزده بوونه وه خویان له ئەستیره کان هه لده سوو، به ری پرشنگی ئەستیره کانیان ده گرت.

روماس، به راویژیکه خه والوه وه گوتی:

- رقت له و جووتیارانه هه ستا؟ رقت لییان نه بی، پیویست ناکات. ئەمانه که رن. رق وکینه، شیوه یه که له شیوه کانی که ریتی.

ئهو قسانه، هیه دله خوشیه کیان نه دامه وه، دلایان پاک نه ده کردمه وه، ههستم به سووکایه تیه کی تووند ده کرد. دم وقه پۆزه تووکنه کانیانم وه بیر ده هاته وه، که درنده ئاسا هاواریان ده کرد:

- دوورکه ونه وه، به ردبارانیان بکه ن!

ئهو کاته، هیشتا نه مده زانی، ئەو شتانه له زهینی خۆدا بسرپمه وه، که پیویست نه بوو، له یادگه مده لایان بگرم: به جوانی ئەوه م ده بینی، ئەم خه لکانه ئەگه ر به تاک تاک وه ریان بگری و هه لسه نگاندنیان بۆبکه ییت، زۆر رکونی و بوغزن نین، خو هه ندیکیان به

هیچ جوړی رق وکینه یان له دلددا نییه. ئەمانه له راستیا، له ناخی خو یاندا، کۆمه لیک نازهللی بیوهین و ده کرئ هەر یه کیکیان به ئاسانی وه کو مندال بهینریتته پیکه نین، یان به دل وبه گیانیکی مندالانه، گوئ له و حیکایه تانه بگرن که باسی به خته وهری وشادمانی وقاره مانیه تی ومروهت وجوامیری ده کهن.. ههره موویان له ناخا به ئواتی ژیانیکی خوشتر و نازادانه تره وه ده ژیان..

به لام ئەمانه که له کوړ ومه جلیسی گونده که یان یان له کافه یه کی که نار پوباره که دا، یه کانگیر ده بوون، ئیدی ده ستبه رداری هه موو خه سلته و رهوشتیکی چاکی خو یان ده بوون و وه کو قه شان، جبهی درۆ وریایان ده پووشی وخو یان ده نواند. زوریان حه زده کرد مه رایي وروپامایی بو زوردارانی گونده که یان بکه ن، کلکه سووتیایان بو بکه ن و دلیان پابگرن. پیاو که به و رهوشه سه گ سیفه تیه وه ته مه شای ده کردن قیزی لینا ده بووه وه، رقی لینان ده بووه وه.. له پریکا گیانی گورگایه تی به سه ریاندا زال ده بوو، ددانیان لیکدی چیر ده کرده وه، به پرووی یه کدا هه لده شاخین و به سه ر یه کدا ده یان لوراندا وله سه ر هه رشتیکی ساده و توره هات ئاماده بوون به یه کدا بدن.. له و کاتانه دا درن دایه تیان سه ری ده کرد، زور ترسناک ده بوون. ئاماده بوون، ئەو کلئسایه ی که دوینئ وه کو چوون مه ر به ملکه چی وبیده نگی ده چیتته ئاغه لی خو یه وه، به و ئاوايه بو ی چووبوون و نو یژیان تیا کرد بوو، له بن و بناغه وه ویرانی بکه ن. ئەمانه شاعیران و حیکایه تخوانی به هره داریشیان هه بوو. کهس خو شی نه ده ویستن. بووبوون به گه پجاری خه لکی گونده که. ئەم به له نگاز و داماوانه بی یار ویاوهر، به مه لوولی وزه لیلی ده ژیان.

من نه مده توانی له نیو ئەم چه شنه خه لکه دا بزیم. ئەو پوژهی که له روماس جیا بوومه وه، هه رچی تالاو یکم له نیو ئەم خه لکه دا چه شت بوو، هه ره موویم به راشکاو ی بو گپرایه وه.

روماس، به گله بیه وه گو تی:- ئەمه بریار و ئەنجام گیریه کی له ز وپیشوه خته یه. پیش داوه رییه.

- ئی باشه، من چی بکه م، خه تام چیه ئەگه ر ئەم قه ناعه ته م له لا دروست بووبی و له می شکمدا چه سپی بی؟

- ئەمه قه ناعه ت و ئەنجام گیریه کی دروست نییه، هه له یه، بی بنج و بناوانه.

ماوهیهکی زۆر به هیمنی و دوستانه قسهی بۆکردم. ههولێ ده دا قهناعه تم پێ بینیت که من ههله م و بۆچوون و قهناعه ت و بریاره کانم ههله ن. گوتهی:

- له هیچ بریاریکدا په له مه که! له هیچ شتیكا پێشداوه ری مه که.. رهخنه و ئیرادگرتن زۆر ئاسانه، هه مووکه س پێی ده ویریت، هه رگیز مه فتونی تو مه ت و سه رزه نشت و ئیرادگرتن مه به. به کاوه خو، به خوینساردی به رخور د و مامه له ده گه له هه موو شتیکی ده ورو به ری خو تدا بکه. هه میشه ئه وه ت له به ربی که هیچ شتیك وه کو خو ی نامینیت، ده گۆرێ، له گۆرانی به رده و امدا یه. به خاوی ده گۆرێ؟ ئه مه دروسته، به لام که گۆرا، باش ده گۆرێ، بناغه یه کی پته و په یدا ده کات.. هه ول بده به چاوی خو ت شته کان بدینی، به خو ت شته کان بجه ربینی. له به رکردنه وه دا ئازابه.. له هیچ بیرو ئه ندیشه یه ک مه ترسه، به لام.. له بریاردا نا، له رهخنه و ئیرادگرتنا، له تو مه ت و سه رزه نشتا، په له مه که. ده ی سا به دوعا براده ری ئازیزم، به هیقی دیداری دووباره!

دوای پازده سال بۆجاری دووه م له سیدیلیتز، به دیداری یه کدی شاد بووینه وه. روماس له م ماوه یه دا ده سالی دیکه ی له تاراوگه یه کی ده قه ری یا کوتستان به سه ر بردبوو، تاوانه که ی ئه وه بوو که له ریکخواوی شو رشگی رانه ی " مافی گه ل " دا کاری کردبوو.

دوای ئه وه ی ئه و له کراسنو فی دوفا رۆیی، دلته نگی و بیزاریه کی قورس تیم ئالا. ئیدی وه کو تو وته له سه گیک که خاوه نه که ی ون کردبێ به نیو گوندا سه رگه ردان ده سوورامه وه. ده گه له بارینوف دا ئه م گوند و ئه و گوندا مان ده کرد، کرێکاری و وه رزی ریمان بو ده ره به گ و جووتیارانی ده وله مه ند ده کرد. خه رمانان ده کوتا، په تاته و یار ئه لماسیمان کو ده کرده وه، باخمان پاک ده کرده وه. له گه رماوه که ی بارینوف دا ده نووستین.

شه وئیکی باراناوی بارینوف لێی پرسیم: ئه لکسی ماکسیموفیچ، ئه ری ده شی ت سه ردار به بی له شکر بی؟.. ده لێی چی سه به ینی سه ری خو هه لگرین و پرۆین بو سه ر ده ریا؟ ها؟ چبکه ین لیره، به دیدار چیه وه دانیشین! لیره که س خو شی به چاره ماندا نایه ت! خوا ده زانی چی یان له ژیر سه ردا یه، هه ربینا، رۆژیک به سه رخو شی دایان به سه رمانا و خه شی خو یان پیمان رشت..

بارینوف، زۆرجاری دیکهش هه مان پيشنيزی بۆ کردبووم. ئه ویش دلتەنگ و بیزار بوو، دهستهکانی، مهیموون ئاسا سست و بی هیژ شوڤ بوو بونهوه. وهکو کهسیک له لیڤهواردا گوم بووبیت، به خه مباری ده پروانیه هه ر چوارنکالی خۆی.

بارانه که خرمه خرم له په نجه ره که ی ده دا. ئاو جوگه له ی ده به ست و به شیوه له که دا داده گه را و به سووچیکی گه رماوه که دا ده رزا. بروسکه ی رهنگ زه ردی ئاخ و ئوخری پاییز، به ئاسته م ئاسمانی روناک ده کرده وه. بارینوف، جاریکی دی به ئه سپایی پرسییه وه :- چ ده لیی؟ سبه ی برۆین؟

رۆیشتین.

سه فهری شه وی پاییز به قولگادا زۆر خو شه، له تاريف نایه ت! له به شی داوه ی که شتیه بارییه که، له نزیکي که شتیه وانه که وه دانیشتم، کابرایه کی دیوئاسای که لله زه لامی قژن بوو. به ههنگاوی قورس و به ته په ته پ به سه ر که شتیه که دا ده رۆیی و هه ر هانکه هانک و ئاخ و ئوفی بوو.

- ئو، ئو، ئووپ!... ئو، روو، وو!

پیره که شتی که وه ترئ، ئاوه که سنووری نه بوو، لینج ده تگوت زفته، وهکو ئاوریشم ده دره وشایه وه، به ئه سپایی و به نه رمی خۆی به م لاوبه ولای که شتیه که دا ده کیشا. په له هه وری ره شی پاییزه، به ئاسمانی روباره که وه، به یه کا ده چوون و به ر ئاسمانیان ده گرت، تاریکی بالی به سه ر هه موو شوینیکا کیشابوو، که نارواوه کان دیار نه مان، له تۆوايه توانه وه، تاریکیه که به ئاسته م ده جوولا، وا ده هاته به رچاو هه موو گۆی زه وی له م تاریکیه دا تاوا ته وه و بووه به مژ و دوومان و هه ور... به رده وام به ره و شوینیکی چۆل وهۆل ده روات که نه مانگ و نه هه تاو و نه ستیرانی تیانییه.

له ناو جه رگه ی تاریکیه نمساره که ی به رده ممانه وه، که شتیه کی دوور که نه ده بینرا، به هانکه هانک ئاوه که ی ده بری، ده تگوت به گژ ئه و هیژه دا ده چی که به تۆپزی به ره و پیشه وه ی راده دا. سی چرا... دووانیان ریک به سه ر ئاوه که وه بوون و سییه میان به به رزییه کی به رزه وه بوو، که رینوینیان ده کرد... چوار فانۆسی دیکه ی نزیکتر له وانی دی، وهکو ماسی زیڤینی شه بووت له ئاوه که دا و له ژیر تاریکی هه وره کانه وه مه له یان

ده کرد. یه کیک لهم فانوسانه، فانوسی سهر بورجی که شتی که ی ئیمه بوو. وام ههست ده کرد، وهکو چوون میشیک که وتبیتته ناو بلقیکی لینجی سارده وه و، گیروده بووبی، بهو ئاوایه گرفتار بووم و بیئوهی هیچ دهسه لاتیکم هه بی بلقه که به ئه سپایی، له هه ورازیکه وه به ره وه لدریک خل ده بیتته وه وه له گه ل خویدا ده مبات. وام هه سته کرد، سات به سات جووللهی که شتی که نه رمتر و خواتر ده بیتته وه وه خوئی بو وه ستان ئاماده ده کات و زوری پیناچیت به یه کجاری ده وه ستیت و له گرمه گرم و ته په ته پ ده که ویت. سورانه وهی چه رخه کانی و شلپ وه وری په ره ی پانکه کانی به سهر ئاوه که وه ده وه ستیت. هه موو ده نگه کان وه کو چوون گه لای داریک ده رژی بهو ئاوایه کپ ده بن و ئاوا ده بن. هه موو ده نگه کان وه کو خه تیک به ده باشیر کیشرابی، ده سرینه وه وه بیده نگی و ئارامیه کی به سام له هه میزم ده گریت.

کابرای زه لام و که ته که پووستینیکی شرولهی له بهر و کلاویکی فهرووی له سه ربوو، و له بهر ده م سووکانه که دا راویچکه ی ده کرد، له ناکاوا وه ک ئه وهی بهنج بیت، ده وه ستی، له پرته پرت و هانکه هانک ده وه ستی: - ئورپ، ووپ، ئو، ئورپ!

لیم پرسی: - ناوت چییه؟

به ده نگیکی گر و به بیزاریه وه گوتی: - ناوی منت بوچییه؟

کاتی خوونئاوا، وهختایه ک له قازانه وه بهر پئ که وتین، من دیقه تی سه روچاوی ئه م پیاوهم دا، سهر وروخساری تووکن، ههر له ورچ ده چوو، چاوه کانی دیار نه بوون. که له بهر سووکانه که دا دانیشته، یه ک بوتل قودکای کرده سوراحیه کی دارینه وه وه، وه کو ئاو بخواته وه، بهو ئاوایه به دوو بین هه لیدا و سیویکی به سه ردا کرد. که که شتی که که وه ته جوولله، سووکانه که ی گرت، سه ری هه لبری، چاوی برییه خووره سوورباوه که وبه جدی گوتی: - خودایه به ته مای تو!

که شتی که ی ئیمه، چوار به له می گه وره ی باری، له نیژنی نو فگوروده وه بو ئه سترخان راده کیشا. باره کانیان بریتی بوو، له پلیتی ئاسن، به رمیلی پر له قهند و سه ندووق و کارتونی قورس که بو ولاتی فارس ده نیردران. پارینوف، به نووکی پی ده یکیشا به سه ندووقه کاندا وبونی ده کرد، که میک ده بیره وه چوو، له بهر خوویه وه گوتی:

- تفه نکه، گومانی تیا نییه تفه نکه .. هی کارخانه ی ئیزوفسکییه ..

به لام کابرای زه به لاهی سووکان به دهست، سیخورمه یه کی تیوه ژهند وگوتی:- تو ههقت
چییه، چیت داوه لهه کارانه؟

- وایزانه..

- وایزانه، لیّدانت دهوئی، ها؟

چونکه پارهمان نه بوو به کهشتی نه فهران سه فهر بکهین، به رجا وتکا و پارانه وه،
له پای خوا له سهه ئهه کهشتیه باریه دا جییان کردبووینه وه. هه رچه نده وه کو هه موو
کریکارانی دیکه ی سهه کهشتیه که کارمان ده کرد و ئیشکمان ده گرت، به لام هه موویان
وه کو گه دا ته مه شایان ده کردین.

پارینوف، به ته وه سه وه پیی گوتم:- تو سهه ری زمان و بنی زمانت گه له، ئه وه گه له که ته!
کوړ ئه وه کوړه یه سواری سهه ری ئه وی دی بی! ئه گه ر گه بیته لوتکه سواری ده بی، ئه گه ر
نه گه یشتی ئه وه سواری تو ده بیته! به کورتی ئه وه زیانه!..

دنیا ئه وه نده تاریک بوو چا وچاوی نه ده بینی، ته نانه ت کهشتیه که ی خو شمان
نه ده بینرا، ته نیا ترۆپکی بورجه که ی، که فانۆسیکی پیوه هه لّواسرابوو، له نیو مز
ودوو مانه که وه ده بینرا، تهه ومز وه وه وره کان بوئی نه وتیان لیّده هات.

به راستی بیدهنگی وگرژ ومۆنی کابرای کهشتیوان، بیزاری کردبووم. به رپرسی
ده ریوانه کان، منی بو یارمه تی کابرای کهشتیوان پاسپاردبوو که له کاتی پیویستدا
یارمه تی ئه وه نه فره جایه بدهم. ته مه شای جوولّهی فانۆسی سهه ر بورجه که ی ده کرد،
هه رکه کهشتیه که سووکه پیچییکی ده کرده وه، به ئه سپایی پیی ده گوتم:- هیی،
سووکانه که بگره!

منیش راده په پیم و سووکانه کهم تووند ده گرت وله گه لّ ئه ودا بام ده دا. ئه وه له بن
لیّوانه وه ده یگوت:- باشه، به سه.

من دووباره له جیی خو داده نیستمه وه. قسه کردن له گه لّ ئه هه کابرایه دا زور قورس بوو،
هه رچییه کت لی بپرسایه، بهم پرسایه وه لامی ده دایته وه:- تو ههقت چییه؟

ئاخۇ ئۇم نەفرەجاتە بىر لەچى بکاتەوہ؟ وہختايەک لەخالی يەکانگیری ئاوه زەردباوہکەى روبارى کاما وئاوه پۆلا رەنگەکەى قولگا رەت بووین، سەرى بە سەمتى چەپدا وەرگىراو بلمەبلمىكى ليوہات:- نارەسەنى نانەجىب!

گوتم:- كى نانەجىبە؟

وہلامى نەدامەوہ .

لەدوورى دوورەوہ، لە ناو جەرگەى تاريکىيەكى بى پايانەوہ، دەنگى سەگوہر دەہات . ئەمە نيشانەى ژيانىک بوو کہ هيشتا تاريكى بە تەواوہتى نەى سرى بووہوہو ئەوہندە دوور بوو، کہس بە ھاسانى پىي نەدەگەىي .

کابراى کہشتىوان، لەناکاوا گوتى:- سەگى ئەم ناوہ درندەن .

- مەبەستت لەم ناوہ کوپپە؟

- مەبەست ھەموو جىپەکە . سەگانى لای ئيمە درندەيەکن لەو گۆرہ .

- لای ئيوہ دەکاتە کوئ؟

- فولوگدا .

ئەوجا وەکو چۆن پەتاتە لە جەوالىکەوہ ھەلپژن، بەو ئاوايە رستىک، قسەى بىتام و قىزەونى لەزار بەربوونەوہ و بەرەو من غل بوونەوہ:

- ئەم پياوہ چى تويە! مامتە؟ پيدەچى پياويكى بى ئەقل بىت . من مامىکم ھەيە، ئافلە، بەلام بوغزنە، دەولەمەندە! بەندەرى سيمبرسک بەدەست ئەوہوہيە، بار و کافەيەكى لە رەخى روبارەکەدا ھەيە!

کابرا، بە کاوہخۆ وبە دژوارى ئەو قسانەى دەکرد، چاوہ چکۆلەکانى کہ لە تاريکىيەکەدا ديار نەبوون، برپيە بورجەکە . سەيرى فانۆسەکەى سەر ترۆپكى بورجەکەى دەکرد، کہبەناو پەردەى تاريکىيەکەدا وەکو جالجالۆکەيەكى زيرين دەپۆيى . لەناکاوا گوتى:

- سووکانەکە تووند بگرە!... تۆ خویندەواريت ھەيە؟ نازانى كى ياسا دادەنيت؟

چاوه پروانی وه لآمی نه کرد، له سهری پوویی:

- هه رکه سه و قسه یهک ده کات، یه کییک ده لئیت تزار، یه کییکی دی ده لئیت مه تران، یه کییکی دی ده لئیت په رله مان. نه گهر بمزانیبا کی یاسا داده نئیت، ده چووم بۆلای پیمده گوت: تو یاسایهک دابنه نهک هه ر نه توانم ده ست بوه شینم، به لکو نه توانم ده ستیش له کهس به رزبکه مه وه. یاسا ده بی پۆلایین بی. وه کو قفل وکلیل بی، دلم قفل بدات، ههنگی هه موو شتییک ده برپیته وه، ده توانم له خووم به رپرس بم، پابه ندی یاسا بم. به لام به م شیوه یه ی ئیستا.. هیچ مه سئولیه تیک هه لئاگرم! ناتوانم.

هه ر له بهر خوویه وه و به ده نگی نزم و نزمتر قسه ی هه له ق و مه له قی ده کرد و به مست ده یکیشا به سووکانی که شتییه که دا.

یه کییک له ناو که شتییه که وه، به شه یپورییک قسه ی ده کرد، نه و ده نگه به شه ربیه به و شوینه نامۆ بوو، زیاتر له و سه گوه رانه ده چوو که له تاریکی شه وا نقوم ده بن. له م دیو وله و دیوی که شتییه که وه روناکی چراکان، وه کو په له ی زه ردباوی چه وری، ده که وتنه سه ر ئاوه که و پی به پی که شتییه که ده جوولان. په له هه ورین چلکن، وه کو قوراوی ناو زه لکاوان به سه ر سه رماندا تییده په رین، سات به سات پتر، به قوولایی تاریکیه که دا پۆده چووین.

یاروی که شتیوان، به راویژیکی خه مین وگله یی ئامیزه وه گوتی:- به چ پوژ و پوژگاریکیان گه یاندم؟ خه ریکه هه ناسه م لیده بری..

جووره، خه مساردی و بی موبالاتیه کی سه یر بالی به سه ردا کیشا بووم. خه میکی سارد و سامناکم لی نیشتبوو، هه زم ده کرد بنووم.

سپیده، به پاریزه وه، به دژواری له به ینی هه و ره کانه وه که وته سه ره تاتکی، سپیده یه کی کز، بی روناکی ده ستی پیکرد و ئاوی ده ریاکه، په نگیکی ره ساسی وه رگرت. که ناره کان روناک بوونه وه، دار و ده وه نی لق و پوپ زه رد، دار سنۆبه رانی قه د وه کو ئاسنی ژه ننگ و، ریزیکی مالی گوندیانه ده رکه وتن، به ژن وبالی جووتیارییک که ده تگوت له به رد دانا شراوه، له مبه ر وله و به ری روباره که وه به دیار که وتن. شینه شاهویهک، باله خوار و دریزه کانی کردنه وه، له شه قه ی بالی دا و به سه ر که شتییه که دا هه لفری و تیپه ری. نو ره کاری من و که شتیوانه که ته واو بوو بوو. خووم کرد به ژیر مشه مایه کدا و خه وم

پیدا کەوت. دواى ماوه يهک، که به خه يالى خۆم زۆر کهم بوو، له ترپه ترپى پييان و ههراوزه نايهکى تيز خه بهرم بووه وه. سهرم له ژيڕ مشه ما که وه ده رهينا، سهيرم کرد سى ده ریاوان، که شتيوانه که يان، به ديوارى کابينه ي دیده وانيه که وه چه سپاندوو وه، ههريه که يان له لای خۆيه وه پيى ده ليين: - پتروخا، نه که ي، ئه م کاره نه که ي!

- خوا که ريمه، ئه م ره وشه واناميينى، به رى تهنگانه کورته!

- واز له و کاره بينه!

ههردوو ده ستى راست و چه پ تيك ئالاندبوو وقامکه كانى له شان ه گۆشتنه که ي گير کردبوون، به پيوه وه ستابوو، پييه کى تووند نابوو سه ر پرياسکه يه کى سه ر که شتيه که. که وته چاوگيран به سه ر هه موو ده ریاوانه كاندا و به تکا و رچاوه ده يگوت:

- وازم ليين تا تووشى تاوانيك نه بووم با برۆم!

سه رى کو ت و پيى په تى بوو، ته نيا کراس و پانتۆليکى له به ربوو. توپه ليک قزى ره ش به سه ر سه ريه وه بژ بووبوو وه، هه نديکى به سه ر هه نيه قۆزه که يدا که وتبوو، چاوه چکۆله كانى که له چاوى جرحه کويره ده چوون، بووبوون به کاسه ي خوین، به ده م تکا و رچاوه ده يروانيه خه لکه که. خه لکه که پييان ده گوت: - ئاخ ده خنکي!

- من؟ نا ناخنکيم، براينۆ لي مگه رين با برۆم. ئه گه ر نه رۆم هه رکه بگه ينه سيمبرسک، ده يکوژم! حه ياتى له به ر ده برم..

- ده به سه، واز له و قسانه بينه!

- ئاخ، براينۆ...

که وته سه رچۆکان، باله كانى به راده يه ک بلا و کردنه وه که به ر ديوارى کابينه ي دیده وانيه که که وتن، ده تگوت که سيکى له خاچدراوه. دووباره که وته تکا و رچا: - وازم ليين تا تووشى قه تلک نه بووم با برۆم!

تکا و رچايه کى به دل، به ده نگه قوول و نامۆکه يه وه دياربوو، باسکه دريژ و سه ول ئاساكانى، ده سته له رزۆکه كانى رووه وخه لکه که به رز کردبوونه وه. روخساره ريشنه که شى ده له رزى، چاوه چکۆله كانى به ئاسته م ده بينران، وه کو دوو توپى ره ش ئه بله ق بووبوون. له وه ده چوو ده ستىکى ناديار نرابيته بينى و بيه وي ت بيخنکي.

که خه لکه که به بیده نگی لیی دور که وتنه وه. له ناکاوا هه ستایه سه ریپیان ودهستی دایه پریاسکه و بوخچه که ی وگوتی:- سوپاس.

ئه وجا خوی گه یانده قه راخ که شتی که، به گورجیه که که س باوه ری نه ده کرد، سووکی خوی هه لدایه روبره که وه. منیش خیرا خوم گه یانده قه راخ که شتی که، سه یرم کرد پتروخا سه ره ته ره که ی جوولاند، پریاسکه که ی وه کو کلاو نایه سه ره سهری و به پیچه وانه ی ره وتی روبره که وه، به باسکه مه له به ره وه که ناره له لانه که ره یی. دار وده وه نه کانی که ناره که، که به ده م بایه که وه خوار ده بوونه وه و گه لا زه رده کانیان ده رزایه روبره که وه، پیشوازیان ده کرد.

ده ریوانه کان گوتیان:- خوی رزگار کرد. ئه نجام ده رباز بوو!

پرسیم:- ئه وه شیت بووه؟

گوتیان:- نا، شیتی چی؟ ویستی خوی رزگار بکات.

پتروخا، گه ییه ته نکاوه که، که میک له ویدا وه ستا، ئاوه که تا ناوقه دی هاتبوو، پریاسکه که ی له سه ره سهری داگرت و به ده م ته مه شاگردنی ئیمه وه ته کانی دا، ده ریوانه کان هاواریان کرد:

- به خیر.. بجیت.

یه کیکیان پرسی:- باشه به بی په ساپورت چی ده کات؟

یه کیک له ده ریوانه کان، که کابرایه کی قزسووری لاق خواربوو، به ئاو وتاو بووی گپرامه وه وگوتی:

- ئه مه مامیکی له سیمبرسک هه یه، زور ساخته چیه، فیلی له م کردوه، هه رچیه کی هه بووه لیی دزیوه. ئیدی ئه میس بریاری دابوو، مامه که ی بکوژیت. راسته پتروخاش زور در و دل ره قه، حه یوانیکه له و گو ره ی، به لام دلی پاکه.. گه نجیکی باشه، ئیدی بو ئه وه ی خوی له و قه تل و خه تایه بیاریزی، به و جوره خوی ده رباز کرد!..

له م کاته دا پتروخا، له ئاوه که ده ره هاتبوو، به که ناره باریکه له لانه که دا به پیچه وانه ی ره وتی ئاوه که وه، هه وراز ده بووه وه، زوری پینه چوو له ده وه نه جاره که دا ون بوو.

بۆم دەرکەوت کە دەریاوانەکان ھەموویان خەلکی چاک ومیھرەبانن. ھەموویان ھاوشاری منن و ئابا و ئەژادیان لە کەنار و دەوروبەری قولگادا ژیاون و دەژین. ئیدی تا ئیواری بەجۆری ئولفەتم لەگەڵیاندا گرت وامدەزانی لەناو کەس و کاری خۆمدام.

بۆ پۆژی دوایی دیقەتم دا بە گومان و در و دۆنگییەو تەمەشام دەکەن. یەكسەر گومانم بۆ ئەو چوو کە ھەبێ و نەبێ شەیتان چوو تە بن کلێشە ی بارینوفی خەیاڵباز و درۆزنەو، شتیکی خەیاڵی بۆ گێراونەتەو. بەگێرم ھینا ولیم پرسی: - ھیچت بۆ دەریاوانەکان گێراو تەو؟

بەچاو زنانیەکانی خۆی، تەریق وشەرمەزار تەمەشای کردم، بزەییەکی نەرمی کرد، پەنا گوێی خوراند و بە پەشوکاویەو ئیعترافی کرد و گوتی: - ئا... شتیکی کەم!..

- ئەدی من پێم نەگوتیت، تکام لێنەکردیت کە زمانی خۆت بگرە؟

- ئەو ھێ راستی بێ، من دەمی خۆم گرتبوو، بەلام بویەریکی زۆر خۆش و سەیر ھاتە پێشەو و خۆم پێ زەوت نەکرا وتازە لە دەستم دەرچوو و تەواو.. دەمانویست وەرەقبازی بکەین. یارۆی کەشتیوان وەرەقەکانی لێشاردینەو، ئیدی بێتاقەت بووم و ناچار کەوتە قسان..

دوای ئەو ھێ بارینوفم داپشکنی، بۆم دەرکەوت بارینوف لەبێتاقەتیدا حیکایەتیکی سەیر و سەمەرە ی دروستکردوو کە گواہیە من و ئەو و خوخول، وەکو جەنگاوەرە کۆنە ئەسکەندینا قیەکان، بەتەور و بێل بە دەست بەر بووینەتە کۆمەلێک جووتیار.

توو پەبوون لە پارینوف فایدە ی نەبوو. ئەو راستی لە دەریی واقیعدا دەبینی. پۆژیک، کە بە دوو قۆلی عەودالی کاریک بووین، لەقەراخ ھەلدیریکدا دانیشتین کە پشوویەک بەدین. بە راویژیک دۆستانە و بەوپەری دنیاییەو گوتی:

- ئەو ھێ راستی بێ.. بۆ ئەو ھێ دلی خۆت رازی بکەیت، بەدلی خۆت بکە، پێویستە بەخۆت حەقیقەتی تاییەتی خۆت بدۆزیتەو! تۆ تەمەشا، بروانە ئەو رانە ی کە لەوبەری ئەم دۆلەو دەلەو پێ، ئەو سەگە ی دەو پێ، ئەو شوانە ی دەسوورپیتەو، ئەمانە دەکەنە چی؟ ئەمانە دەتوانن چ خۆشی و ئارامیەک بە دلی مە ببەخشن؟ چ گەشکەییەک بە روحمان بەدەن؟ گیانە تۆ ھەندیک سادەتر بروانە مەسەلەکان! خەلکی خراب ھەن، ئەمە حەقیقەتیکیە و نکۆلی لێنایەتەکرن. ئەدی خەلکی باش؟ کوان،

لهكويڻ؟ پياوي باش.. هيشتا نه دؤزراونه وه، چاوه پرواني ئه وهن ئيمه مانان
بياندؤزينه وه! تيگه يشتي؟!

كه گه يشتينه سيمبرسك، ده رياوانه كان، به تووره يي جوابيان كردين وگوتيان:-
به زووترين كات له كه شتیه كه دابه زن. نه ئيوه به كه لكی ئيمه ديڻ، نه ئيمه پيوستمان
به خه لكی وه كو ئيوه يه!

به سواری به له ميک خومان گه يانده به ندهری سيمبرسك، به هه ردو وگمان ته نيا سي
وهه شت كوپيگمان پيوو. له كه ناره كه دا جله كانمان وشك كرده وه، پاشان چووین بؤ
كافه كه تا چايه ك بخوينه وه. به دهم چا خواردنه وه پرسيم:- ئيستا چ بكهين؟

پارينوف، به بي دوو دلی وبه وپهري متمانه وه گوتي:

- چؤن چي بكهين؟ دريژه به ريگه ي خو ده دهين.

به قاچاغ خومان به كه شتیه كي نه فهر به ردا كرد، گه يينه سامارا، له وي له سه ر
كه شتیه كي بار به ردا، به كريكاري دامه زراين، دواي يه ك هه فته به ساغ وسه لامه تي،
به بيوه ي گه يشتينه كه ناره كانی ده رياي قه زويڻ. له وي له كؤمپانيا يه كي بچووكي راوه
ماسيدا، كه له راوگه يه كي بچووكي كالميكی دا، له حهوزه پيسه كه ي كابانكول باي دا،
راوه ماسييان ده كرد، دامه زراين.

۱۹۲۳

تييبي: رؤزي سي شه ممه ۲۰۲۰/۱۲/۸ له سليماني، گه ره كي چوارچراي نوي له
پاچقه ي ئه م به ره ممه بوومه وه كه به شيويه كي به راوردكار يانه له م دوو دهقه ي
خواره وه وه رمگير اووه... جا ئه گه ر ئه ممه بووبيته بايسي ئه وه ي هه نديك ده سته واژه و
رسته و په ره گرافي دهقه كوردييه كه له رواله ت و شيوه دا ته واو له گه ل سه رچاوه ي
يه كه مدا تيكنه كاته وه، ئه وا له گه ل سه رچاوه ي دووه مدا تيكد ه كاته وه و دياره
پيچه وانه ش پيچه وانه يه. هه لبه ته به دنيا ييه وه پاچقه كوردييه كه ئه گه ر له هه ردو و
پاچقه عه ره بي و فارسيه كه باستر نه بي، ئه وا هيچي له وان كه متر نيبه وي چهند
وچوون رووي مه جليسي دهقاني هه يه.

سه رچاوه كان:

- ۱ - مکیسم غورکی / المؤلفات المختارة فی ۶ مجلدات / المجلد ۲ / بین الناس،
جامعیاتی / ترجمه المحامی سهیل ایوب / دار رادوغا، موسکو، ۱۹۸۸ .
- ۲ - ماکسیم گورکی / دانشکده‌های من / علی اصغر هلالیان / انتشارات نگاه / تهران.
۱۳۸۹ .

خەمی داھینان شەرته

ن: حەمە کەریم عارف

نووسەر ناوونیشانیکی (ویرانە مال) بۆ دەقەکە ی ھەلبژاردوو، کە راستەوخۆ، ھەکو چەمک ومانا خۆی بە دەستەو دەدات. ویرانی و مالکاولی و کارەسات نیشاندەدات و کونجکاوی خۆینەر تەواو سست دەکات، جگە لە ھەوی یە کسەر ناوونیشانی شیعەرە کە ی ت. س ئلیوت (ویرانە خاک) ھەبیر دینیتەو، لە کاتیکی نووسەر دەیتوانی، ھەرلە دەقەکەو ھە جۆرەھا ناوونیشانی دیکە ھەلبژیریت، کە کونجکاوی خۆینەر بەھاروژینیی وکەلکەلە ی پە یگیری زیاتری ڕووداو ھەکانی لە لا دروست بکردایە، ئەم ناوونیشانی زەقانی ھەکو دەرگای ژوور وایە، ئەگەر دەرگاکە لە سەر گازی پشت بی، ناو ژوورە کە بە دەرەو دەبی و کونجکاویەکییەکی ئەوتۆ لە لای بینەر ناوورژینیی تا بزانی ژوورە کە چی تیا یە وچی تیا نییە، بە لام ئەگەر دەرگای ژوورە کە داخرا بی یان بە ئاستەم کرابیتەو، ھەستی کونجکاوی لە لای بینەر دروست دەکات، ھەلبەتە ناوونیشانی لیرە داو بۆ ئەم دەقە کە دەکاتە دەرگای دەقە کە، لە سەر گازی پشتە، بۆیە دەتوانی بگوتی کە نووسەر لە ھەلبژاردنی ناوونیشانی کە دا سەرکەوتوو نەبوو.

ھەر لە یە کەم لاپەرەو شوین، ئاشکرا دەبیت کە دەریای ئیجە و تۆران و توورە بوونی دەریای نافیرییە. ئیدی لەو یو ھە ولە میانی زەین و خە یالی گوتیارەو (نووسەر) شوینەکانی دی، راستەوخۆ و ناراستەوخۆ، بە دەم ڕەوتی دەقە کەو، بەرجەستە دەبن، دیارە دا برانی کات یان شوین، فرە دەنگی، مەنە لوگ بە شیکن. لە تەکنیکی ڕۆمانەوانی تازەو، نووسەر، تا ڕادە یە ک سوودی لەم تەکنیکە ھەرگرتوو. ھەلبەتە لە ڕۆمانی تازەدا، بە مەبەستی بە لوەرە کردن، بەرجەستە کردنی ڕووداو، پەنا بۆ ئوتموسفیر و ھاماجین پچرپچر دەبری نە ک بۆ ئوتموسفیر و ھاماجی زنجیرە یی، چونکە واقع، لە شیو ھە یوویە کە یدا نایەتە بەرجەستە کردن، بۆیە دا برانی کات، یان کاتی پچرپچر و کۆ لاج کراو زیاتر دەسە لاتی بە سەر بەرجەستە کردنی واقعیدا دەشکیت، ڕانای یە کە م کە س، کە لە ڕۆمانی تەقلیدیدا زۆر پەسند نییە، زیاتر گوزارشت لە کاراکتەر و گۆشە نیگای کاراکتەر دەکات.

گۆشه نىگا، شىوازىكە كە نووسەر لە رېگەيەو، پرۆسە رۆمانەوانىيەكە بە ھەموو كەرەستە و رەگەزەكانىيەو نىشانى خويىنەر و وەرگر دەدات وپەيوەندى نووسەر بە چىرۆكەكەو نىشان دەدات. گۆشە نىگاش يان دەروونى يان بىرونىيە.. لە گۆشە نىكاي دەروونى (داخلى)، گوتيارى چىرۆك (گىرەرەو) يەكئىكە لە كاراكتەرەكانى چىرۆك وچىرۆكەكە، لە رېگەي يەكەم كەسەو دەگىردرئەو. ئەگەر گوتيار، كاراكتەرى سەرەكى چىرۆك بى، گوتيارى - قارەمانى پىدەگوترى، ئەگەر كاراكتەر لاوەكى بى گوتيارى - چاودىرى پىدەگوترى، لە گۆشە نىگاي دەروونىدا، سوود لە ھەموو شىوہەكانى مەنەلۆگ وەر دەگىردرئەت..

جا لەم دەقەدا، گوتيار، گوتيارى قارەمانە وپووداوەكان لە رېگەي كەسى يەكەمەو دەتە گىرەنەو، بەلام بە نەفەسى كاراكتەرى ھەمووشت زان رەفتار دەكات، كە سەر بە گۆشە نىگاي بىرونىيە، لەم حالەدا، حالى گۆشە نىگاي بىروونى، نووسەر يان گوتيار دەچىتە پىستى يەك بەيەكى كاراكتەرانى چىرۆكەكەو تايبەتمەندى دەروونى وئەخلاقى و ھەست و بىروكار و كاردانەوہەكانىان بە وردى شەرح و شروڤە دەكات و لە رابردوو، ئىستا و ئايندەيان بە ئاگايە، بۆيە بەم گۆشە نىگايە دەوترئ گۆشە نىگاي گوتيارى ھەمووشت زان.. واديارە نووسەر لەمە غافلەو ئەو دوانەي پى جيا نەكراوہتەو تەواو لە شىوازى رۆمانى تازە دوور كەوتووەتەو كە زەمىنە بو خويىنەر خوش دەكات، بە خەيالى خوى ئەو بۆشايانە پىركاتەو كە نووسەر بەجىي ھىشتوون.. ئەمەش بە تەواوەتى بونىادى ھونەرى دەقەكەي لاواز كردووہو وەكو يەكەيەكى يەكپارچەي ھونەرى نايەتە بەرچاو..

بۆيە بە مەبەستى پىكردنەوہو گرتنى ئەم كەلئىنە، گوتارە رۆمانەوانىيەكە، لە سەرەتاو بە سەر چەند يەكە وناونىشانىكدا دابەشكراو كە زياتر دەشوبھىتە سەر دابەشكردنى شىعر بە سەر كۆپلاندا و بۆيە راناوى يەكەم كەس زالە و ھەموو دەنگ و رەنگەكانى دىكەي خستووہتە ژىرەو و ئەگەر بە ئاستەمىك بىنەناسىن، لە ميانى زەينى ئەوہو دىنە ناسىن و لە خزمەتى ئەودان، كە ئەمە زياتر لە چىرۆكى كورتدا باوہ، نەك لە رۆماندا، بە تايبەتى رۆمانى تازە، چونكە رۆمان زادەي سەردەمى سەرھەلدان وپەيدا بوونى دىموكراتىيەتە، بۆيە دەبى مامەلەيەكى دىموكراتىيانەي لەگەلدا بكرئ..

به ههرحال لهم دهقه دا جوړه خو کاویژکردنه وه یه کیش به دی ده کریت، به تایبه تی ده ریای ئیجه و، توړان وتووړه بوونی ده ریاکه وشه پوله کان و.. هه مان ئه و دیمه نانه ن که له ده قیکی دیکه ی نووسه ردا به ناوی (گۆړی غه ریپ) هاتوون، دیمه نه ترسناکه کان، زیاتر له ده ری را وه سف کراون وبه زمانیکې شاشی ئاسوی ئینشایی هاتووته گیړانه وه، نهک به چره زمانیکې ئه ستوونی خه یال ئه نگیزی ئه وتو که خوینهر له واقععه وه بو دنیای خه ون و خه یال به رییت و ئاسوی ده قه که به سهر ده لاله تانی جوړاوجوړدا بکاته وه و خوینهر له ریگای چره زمانه ئیحاییه که وه، په ی به لایه نه نادیار وپه نهانه کانی ده قه که به رییت وخویندنه وه ی تایبه تی خو ی بو تی کرای ده قه که وه کو یه که یه کی یه کپارچه ی هونه ری، له سهر پو بنی.. هه ر ئه مه ش کردوو یه تیه کاریک، ببیت به ده قیکی داخراو.. زمان له وه سف وئینشاییه ت بارکراوه، له کاتیکا ده بی له ده لاله تان باربکری.. زمان بو خو ی و له خویدا ره گه زیکی که لتووری یه جگار گرینگه، بو یه ئه گهر بگوتری ئه دهب چره وینه یه کی زمانه، یان به ره مه ئینانیکې هونه ریانه ی زمانه، هیچ نابیت به زیده پو یی، بو یه زمانی ئه دهب ده بی فره ره هه ند و زندوو ونیگه رانیساز وپرسیار وروژین و خه یال ئه نگیز بی و به شیوه یه کی ئه ستوونی به ده قدا رو بچیت..

جیاوازیبه کی زور له نیوان زمان ونووسینی هونه ری ونووسینی خه به ری روژنامه وانیدا هه یه.. نووسینی خه به ری وراپوړته وانی کاری ئه ده بی ده خاته داوی ساده نووسی فیړکاریبه وه.. به لام ئه مه به و مانایه نیبه، بی و به ئانقه ست وبه ناوی دا هیئانه وه په نا وه بهر گونگنووسی وئالوز نووسی به رییت، که ئه م حالته ته له هه ندی هه ولی پو ماننووسی کوردیدا به زه قی ده بینری که به بوچوونی به نده زیاتر هه ولدانه بو شار دنه وه ی بی به هریی و بی توانایی نووسه ره که و نووسه ر به دم خو کاویژکردنه وه وه ده که ویته داوی هه رزه ویژی بو ش وبه تاله وه و دیمه ن و رووداوه کان و تی کرای پروسه به ناو فیلیقانیه که، نهک ژیانی هونه ری پهیدا ناکه ن، به لکو مردار ده بنه وه.. له کاتیکا هونه ر گه رانه به داوی ره سه نایه تی و دوژینه وه ی ناسنامه ی تایبه تیدا. ئه مه ش له ریگه ی خویندنه وه ی قوولی هونه ریبه وه بو واقع، هه لبه ته به کو مه کی خه یالی ره سه ن، خه یالیک که شه قل و مورکی ئه فسانه یی به پو مانه که به خشییت و بابه ته که بگوری بو هه ست. لهم ده قه دا، ژنه که و کچه حه وت سالانه که ی، هه وینی رووداوه که ن وئوان و خنکاندنه که ی ئه وان، له ده قه که ده ریینی شتی ک نامینی به ناوی ده قه وه، که چی ئه وه نده بی نمودن، بی ده نگ و بی ره نگن له نرخ ی

نه بوودان، نووسه رته نانه ت ناویکی ئاسایی پی رهوا نه دیتوون، له کاتیکا ئهم دووانه بیانوون بو گپرانه وهی تیکرای رووداوی دهقه که.. یان بهرپوه بهری که مپی په ناهه نده بیه که، ئه ویش گومناوه! له کاتیکا کاراکتهری ئه ده بی، ده بی نمود وکه سیه تیه کی هونه ری هینده قوولی هه بی که بوونی خوئی له زهینی وهرگرا بسه پینی.. دیاره ئه مه ده گه ریته وه، بو لاوازی خویندنه وهی هونه ری نووسه ر.

زمان له دهقی ئه ده بی ورؤماندا هینده گرنگه، ئه گه ر بلین رؤمان ده کاته به ره مه پینانیکی هونه ر یانه ی زمان، رهنگه نه کاته زیده پوی. زمان، گوتار وپه یامی رؤمان و ره گه زه کانی دیکه ی وهک گریچن و پلوت و کاراکتهر و گپرانه وهش به رجه سته ده کات.. بویه زمان تا فره رهنگ و رپتم بی، فانتازیا ئامیز وفره ئاست بی، زیاتر خزمه تی نه شونما وگه شه ی بونیادی هونه ری دهق ده کات و له رووی فیلیقانیه وه ده ولله مندی ده کات.. رؤمانی تازه که متر خوئی له زمانی گوتیاری هه مووشت زان ده دات و بایه خ به پولیفونی و رؤمانی فره دهنگ ده دات و نووسه ر که متر خوئی له رووداوه کان هه لده قورتینی وله ریگای بونیادی کراوه وه خوینه ر ده کات به شه ریک له کوی پروسه رؤمانه وانیه که دا.. به هه رحال ئه نجام ئه و توانا فیلیقانیه شه رته که ده توانی کاره هونه ری به که بگه یه نیته وهرگر.. هه لبه ته رؤمان ته نیا له زهت نییه، به لکو له هه مان کاتدا مه عریفه شه، ئه وزاریکی باشه بو که شفکردنی واقع، بویه رؤمان چه ندیش خه یالی بی، رهگی هه ر ده چپته وه سه ر واقع وته نانه ت رپالیزمی جادوویش به مانای دابران له واقع نییه، به لکو شیوه یه کی به رجه سته کردن ونیشان دانی واقع به هه موو هه قدرییه کانیه وه. که چی، له م دهقه ی له مه ر ئیمه دا، زمان، زور ساده وئینشایی و وه سفی یه که هاوی و یه کنه وایه، زیاتر زمانیکی روظننامه یی نوچه وانی و، تاک ئاست وئاسویی ره هه نده، له سه رانسهری دهقه که دا ئه وه نده ی وتن زاله، نیشان دانی که مه رچی هونه ری باشه، به تاییه تی له رؤمانی تازه دا، زال نییه و بگره له هیچ رۆخیکه وه دیار نییه.. نووسه ر - گوتیار، به جوړی زمانی دهقه که ی بو خوئی قورخ کردووه، ده رفه تی بو هیچ کاراکته ریکی دی نه هیشتووه ته وه، به زمانی خوئی گوزارشت له خوئی بکات، ئه وه تا گوتیار قسه کانی که چه که ی بیر ده که ویتته وه که ده یگوت: - "بابه مه چو بو شه ری داعشه سه ربره کان که سه دان ساله چه قو وشمشیر به ملماندا ده سوون، ماموستا چا و ودل و هه لۆکه شم هه ر وا ده لی." هه لبه ته هه ر

خوینهریک ههست بهوه دهکات که ئەم قسه گهورهیه هی مندالیکى حهوت سالان نییه، نووسەر به خورتی ئەوی کردوو به بیانوو بو ئەو قسهیه و بهم کاره رپی له بهرجهستهبوونی فرهئاستی زمانی دهقهکه گرتوو، که فره ئاستی زمان یهکیکه له سیما وتایبهتمهندییهکانی رومان.. ههلبهته له کهس شاراو ه نییه که کاراکتهری ئەدهبی دهبی نمود و شهخسیهتیکی هونهری هینده قوولی ههبیته که بوونی خوئی له زهین و یادگهی وهگردها بیهپینی، کهچی ئەم کاراکتهرانه (دایک و کچهکه) وپرای ئەوهی که بی نمودن و تهناهت ناویکی ئاساییان پی رهوا نهبینراوه، دهنگ و زمانیشیان نییه، نه به زندوویهتی ونه به مردوویهتی دهرفتهیان نه دراوهتی، زار ههلیین و گوزارشت له خولیا مروفقانیهکانی خوئیان بکهن. که ئەمهش بووهته مایهیی زندهبهچالکردنی فرهدهنگی وفرهئاستی زمان.. وا دیاره نووسەر لهوه غافل ههرچهنده کاراکتهر ئافهریدهی زهینی نووسه ره، بهلام له میانی رهفتار وگوفتاری خویهوه، دیته ناسین و له ناو پرۆسه فیلیقانییهکهدا و به دم نهشونما وگهشهکردنی کاره هونهرییهکهوه خویبوونی خوئی وهردهگریته و ناسنامهیی خوئی پهیدا دهکات..

.. نووسەر وهکو پیشتر ئامازهمان کردووتهی گوتاره رومانهوانیهکههی له سه رهتاوه به سه رچهنده که وناونیشانیکیدا دابهش کردوو که زیاتر دهشوبهیهته دابهشکردنی شیعر به سه ر کوپلاندا.. له یهکهی: "خۆشهویستی پهیکه رهکان دینیهته زمان" دا، له ناکاوا جو ره گورانیک له گوشه نیگادا دیته ئاراو ه. گوشه نیگای دهروونی دهگورپیت بو گوشه نیگای بیرونی، گوتیاری - قاره مان دهگورپیت بو گوتیاری هه مووشت زان. له گوشه نیگای بیرونی دا نووسەر هه ندیجار په نا وه بهر شیوه یه که ده بات که پیی دهگوتری گوشه نیگای چاودیاری راسته وخو، له م شیوازه دا نووسەر وهکو کامیرا کارده کات یان به گوته یه کی دی دهوری کامیرا ده بینئ.. واته کار وکرده وه و رهفتاری کاراکته ره کان وهکو خوئی و بی لایانانه نیشاندات، گفتوگو یه کان یان وهکو خوئی تو مار ده کات وخویندنه وه وراقه وشروقه ی هه ست وهزر وتایبه تمه ندیه سایکولۆژی و ئەخلاقیه کان یان، بو خوینهر به جیدیلیت، تا له پرۆسه ئەفراندنه وانیه کهدا به شداری بکات وبه خه یالی خوئی ئەو بو شاییانه پر بکاته وه که نووسەر به جیی هیشتوو ه.. هه لبه ته له م به شه دا با شترین دهر فته و ده لیقه ی هونه ری ها تو وه ته پیشه وه که دایک و کچه که به یئیرینه زمان و به زمانی خوئیان گوزارشت له کول وکو فانه مروفقانیه کان ی

خۆيان بکهن وله لايهن خوينه ره وه له ههر دوولايه نى دهروونى و فيزيولوجييه وه بيئه ناسين، کهچی رېک به پيچه وانهى ناو نيشانه که وه: "خوشه ويستی په يکه ره کان دینيته زمان " په يکه ره کان، دووباره به بى زمانى سهر دهنه نه وه، ئەم به شه بوخوى و به تهنيا چيروکيکى سهر به خوڤيه وله کو تاييدا، زه مينه خوشه بو ئەوهى وه رگر يان خوينه ر به خه يالى خوڤى وبه خويندنه وهى خوڤى ئەو بو شاييه پرېکاته وه که نووسه ر به جيى هيشتووه، به لام نووسه ر ئەمه به وه رگر رهوا نابيني وبله زوله يکهى دواترا: " جهنگه کان، درنده کان يان فيرى کوشتار کرد " گوتيارى - قاره مان پهيدا ده بيته وه وه به خوڤى پاشماوهى روودا وه که ده گيرپيته وه: " خو بينيتان چۆن دهريا جاريکتر هيواکانى دام به ده م شه پوله کانه وه .. " هه لبه ته گيرانه وه يه کى ساده وساكارو رۆژنامه وان يانهى سه رقه سه رقه، وادياره گوتيار " نووسه ر " غافل ه وهى که کارى هونه رى ئەوه ندهى نيشاندانه، وتن نييه، که چی خوينه ر له م ده قدها، رېک به پيچه وان وه ئەوه ندهى روو به رووى وتنه، روو به رووى نيشاندان نييه .. بو نمونه: " له بهر خومه وه ده مگوت: ئەگه ر له سه ر زهوى نيشتمان بمان توانيا ناسايى بژين، هه رگيز برپيارى ئەوه مان نه ده دا له ده ريدا بمرين."

به لام نه به وتن و نه به نيشاندان، هوڤى ئەم نه توانينه بو خوينه ر خويا نييه، ئەمه له زور شويني تر دا دووباره بووه ته وه نيشانهى ئەوه يه که گوتيار (نووسه ر) له گرنگى پلوت له کارى چيروکفانيدا غافل ه و به هه ندى وه رنه گرتووه ..

گوتمان خوينه ر زياتر روو به رووى وتنه، وتنه که ش، چره وتن يکى بارگاوى به فره ده لاله ت نييه، به لکو زياتر شه قلى رپپورتاجى رۆژنامه وانى وه رگرتووه، بو نمونه: " .. بيره وه رى ئەو فه رماندانه مان ده کړى که له جهنگه کاندا، له دواى دواوهى ئيمه وه هان يان ئەداين بمرين و نه گه رپينه وه وتيکنه شکيين، ئەو چيروکانه مان ده خويندنه وه که هى ئيمه بوون، بوڤى خوڤى ئيمه يان ليده هات وئوان له و کتبييه قه باره گه ورانه دا کرد بوويان به بيره وه رى وچيروکى گيان فيدايى خويان، وينه ي ئەو که سانه مان تيا ده بينى، هه له وه رى ناو راديو و سه رشاشه ي تيقيه کان بوون، به ره کانى جهنگيان به پاله وان بازى و خويان به قاره مانى ئەو جهنگه له قه له م ده دا. ميژوويان پر کردبوو له دروى گه وره گه وره، تا نه وه کانى ناينده ستايشى هه تاهه تايان بکهن، ئيمه بووين به غه وارهى نيو نيشتمان و نيچيرى ئەو راوچييه نيشتمان په روه رانه ي له بوسه دا بوون

بمانگن به قوربانیی و چاره‌نووسمان بدن به دم شه‌پوله تووره و هاره‌کانی ده‌ریای ئیجه‌وه."

ئەم دیمەنە زۆر راستە، حەقیقەتە، بەموو خیلافی نییە، بەلام وەکو خۆی، وەکو راپۆریکی بێ روتوش، گوێزراوەتەوه، بۆیە ئەوەندە راپۆریکی رۆژنامەوانیە، چیرۆک نییە، چونکە لە چیرۆکدا مایجەیی هونەریی شەرته، کە لەم دەقەدا لایەنی مایجە هونەرییە کە تەواو فەرماوش کراوه.. بۆ نموونە دەکرێ میژووی میلەت، بە شیوەیەکی ئەدەبی خەیاڵی بێتە دارشتنەوه، بە تاییبەتی میژوویەک بە شیواوی و بە مەبەستین دیاریکراو هاتبێتە تۆمارکردن، یەکیک لە ئەنگیزەکانی مۆدێرنە، گەرانه لە شیوازیکی هونەری کە بتوانی هەمە جۆری وگۆنگیەکانی واقعیی سەر دەمی خۆی سەرکەوتوانە بهونەریی.. هونەران، نەک گێرانه‌وهی لامسەرلایی! ئەدەبی راستەقینە ئەوهیە کە لە هەموو رۆویە کەوه کار لە مەرووف بکات، نەک تەنیا لە رۆوی جفاکی و سیاسیەوه. مەرووف لە مەرووف بوونی خۆی ئاگادار بکاتەوه، هانی بدات، لە قاوگی خۆی دەری بێی، زیاتر ئاشنای واقعیی بکات و بە هیچ نرخێ دەستبەرداری ئینسانییەتی خۆی نەبێت، چونکە هەرکەسێک دەستبەرداری غروور و مەرووفانی خۆی بێت، پێی بحەسێت یان نا کار بۆ کۆیلاندنی خۆی دەکات.. هەلبەتە مۆدێرنە بە دوور لە بینای رۆحی مەرووف نایەتە بیناکردن و ئەدەب یەکیکە لە بواره زۆر لەبار وگۆنجاوه‌کان بۆ جیبەجێ کردنی ئەم ئەرکە، چونکە ئەدەب سەروساختی دەگەڵ ئەو رەگەزە ئیستاتیکیانەدایە کە لە هەمان کاتدا رۆح و فکر دەدوینێ.. ئەدیب بە حوکمی هەستیاری خۆی، لە نیگەرانیەکی وجودی و فیلیقانی بارگاوی بە پرسیاران دا، دەژی کە دەبێ گوزارشتی لیبێتەکر، هەمیشە لە هەولێ ئەوه‌دایە، ئەو نیگەرانیانە لە ناخیا پەنگ دەخواتەوه، لە جوانترین شیوه و ناوه‌رۆکدا نیشانبدات و دەربەریت.. هەلبەتە مۆدێرنە بە مانای دابراو لە کەله‌پوور نییە، بەلکو زۆرجار تەوزیف کردنی کەله‌پوور بە شیوه‌یەکی تازەیی هونەری دەبێت بە سیمایەک لە سیماکانی مۆدێرنە.. ئەدیبی مۆدێرنیست دەبێ هەولێ ئەوه‌بدات کە ریبازی تاییبەت بەخۆی بەرهم بێنیت، تا دەتوانی خۆی لە لاسایی کردنەوه دوور بگریت و ئەدەبی بخولقیی کە شەقڵیکی تاییبەتی ئەوتۆی هەبێ کە پێی بناسریتەوه.. بەندە پیموایە نووسەر لەم دەقەدا نەیتوانیوه تەجاوزی مەسیرەیی هونەریی خۆی بکات و لە زۆر شوینیشدا خۆی کاویژ دەکاتەوه. نووسەر کە تەجاوزی خۆی نەکرد، رەنگە نەنووسینی باشتتر بێ.. بە هەر حال، با بێینەوه سەر زمان و فرەئاستی زمان.. گوتیار (نووسەر) لەم دەقەدا بە قوناغین دەروونی جیاوازدا،

تیده پهری، به هه لکشان و داکشانى دەر وونى جیاوازدا ده گوزهری، دیاره هه ر قوناغیک لهه قوناغانه، زمانى تاییه تی خوئ هه یه، که ده بی له لایه ن نووسه ره وه یان گوتیارى ده قه که وه که شف بکری، که ده کرا نووسه ر ئه م باره دەر وونیه جیاوازانه بکات به بیانوو بو فره ئاستى زمان، چ له زمانى گیرانه وه دا وچ له زمانى دیالوگ ومونلوگدا، چونکه به زمان وله ریگه ی زمانه وه هه ندئ سیمای شاراوہى کاراکتەر دهرده که ویت، لی لهه ده قه دا که ده کرا ئه و بو شایی یان غه فله ته پربکریته وه و قه ره بوو بکریته وه .. زمان به هه مان ئاراسته ی ئاسویی و به هه مان شه قلی روظنامه وانى سه رقه سه رقه به رده وامه ..

هه ر له به شی: "خوشه ویستی په یکه ره کان دینیته زمان." که واقیعی ده قه که پیمان ده لیت نه ی هیئاونه ته زمان، خوینه ر یه کسه ر ئه فسانه ی پگمالیونی بیرده که ویته وه، که ئه م ئه فسانه یه له لایه ن نووسه رى گه وره ی عه ره ب، توفیق الحکیم- هوه له شاکاریکی شانوییدا به ناو نیشانی بیجمالیون، زور به جوانی ته وزیف کراوه، هه روه ها له لایه ن برنارد شو شه وه ته وزیف کراوه بووه به هه وین و ئامیانی شاکاره کانی ئه وان، له ئه فسانه ی ناقبریدا ئه و په یکه ره جوانه ی، که پیکمالیونی په یکه رتاشی یونانی دروستی ده کات، په یکه ری ژنه، روحی وه بهر ده که وئ و له بیناوییه وه ناو په ییدا ده کات و ده بی به کالاتیاو ودیته قسان - دیاره گیرانه وه ی ئه فسانه که بو ئیره و لییره دا زور ده خایه نی، بو که سی که مه به ستی بی، ده توانی له ئه فسانانی یونانیدا وه ی دوژی و بیخوینیته وه - به لام له ده قه که ی له مه ر ئیمه دا دایک وکچه که، نه روحیان وه بهر دیته وه و نه دینه زمان، بویه ئه م دایک وکچه له بارى هونه ربییه وه، ره هه ندیکی دەر وونى و هیمایى ئه وتویان وه رنه گرتووه، که قه ناعه تی ئیستاتیکی لای خوینه رو وه رگر دروست بکات ..

هه لبه ته که س ناتوانی له کاریگه ریی ئه ده بیاتی پیشکه وتووتر له ئه ده بیاتی خو مالی بخه له سی، به تاییه تی له م سه رده می گلوباله دا، باندور و کاریگه رى، دیارده یه کی ئه رینییه وئ زموونى خو مالی ده وله مه ند ده کات، به ره ره کان ده ته قینیته وه، به لام ده بی ئه وه مان له بهر چاوبی که کاریگه رى و باندور، لاسایی کردنه وه ی کویرانه نییه، شاگردی عه یب نییه، عه یب ئه وه یه هه تا سه ر به شاگردی وه مینی وه وه لنه ده ی ببیت به وه ستا .. ئه ده ب ئه وزاریکی مه عریفی ئیستاتیکیه، ئه رکی هاندانه، پرسیار کردنه که سه رچاوه ی هه موو گورانکارییه که، ئه ده ب پاسه وانى

پروحه، نایه‌لی بۆگه‌ن بکات.. ئیستاتیکای هونه‌ری شتیکی تایبه‌تییه، به چاولیکه‌ری نایه‌ته‌دی، چونکه زاده‌ی هه‌لومه‌رجیکی تایبه‌تییه، که‌سیکی تایبه‌تی دایه‌پیناوه، بۆیه خویندنه‌وه‌ی واقعی خۆمالی به پپی پپوه‌ری بیگانه، جگه له‌وه‌ی ده‌کاته خۆ خاپاندن، هیچ ئاکامیکی ئه‌رینی لیناکه‌وئته‌وه.. ئه‌ده‌ب چه‌ندیش واقعی بی، نابی له‌ په‌هه‌نده مرو‌فانی وئیس‌تاتیکیه‌کان غافل بی..

هه‌لبه‌ته ده‌ریا وژینگه‌ی ده‌ریایی - پپویستی به پاشخانیککی گه‌وره‌ی ده‌ریاناسی هه‌یه، تا بشیت له‌ کاریکی هونه‌ریدا، به‌رجه‌سته بکریت و خویندنه‌وه‌ی هونه‌ری بۆ بکریت، په‌ی به نه‌ینییه‌کانی که له‌ دنیای سیحرو جادوو ده‌چیت، بپریت وله ناوه‌وه تیشکی بخریته‌سه‌ر.. له‌م ده‌قه‌ی له‌مه‌ر ئیمه‌دا، ته‌نیا وه‌سفیککی لامسه‌رلایی، دیوی دیار وده‌ره‌وه‌ی ده‌ریا کراوه‌و به‌و قوولی و کاریگه‌رییه‌ نییه که پپویستین بۆ کاراکته‌ری ئه‌ده‌بی، که بوونی خۆی له‌ زه‌ینی خوینه‌ردا بسه‌پینی، ئه‌م ده‌ریایه‌ی له‌مه‌ر ده‌قه‌که‌ی مه‌، نه‌ ده‌ریاکه‌ی (پیره‌میرد و ده‌ریا)ی هه‌منیگوايه و نه‌ ده‌ریاکه‌ی (موبی دیک) ی ملفیله!..

ئه‌وجا ئیلیاده و ئودیسه، ته‌نیا ناوه، خوینهر هه‌ست ناکات زه‌روره‌تیکی هونه‌ری له‌وینده‌ری قوت کردبنه‌وه، له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی هونه‌ریانه له‌ ده‌قه‌که‌دا ته‌وزیف بکرئ، پانانیککی زۆرکورت و لامسه‌رلایی بۆکراوه.. ته‌وزیفی داهینه‌رانه ئه‌وه‌یه که جیمس جویس له‌ رۆمانی (بولیوسیس)دا کردوویه‌تی.. بۆیه خوینهر هه‌ست ده‌کات، ئه‌م به‌شه، سه‌رباره‌و به‌ خورتی له‌ ده‌قه‌که‌ بارکراوه‌و له‌ پرووی هونه‌رییه‌وه ته‌واو شپرزهی کردووه‌و ده‌قه‌که‌ ئه‌وه‌نده‌ی سیما ومه‌رجی چیرۆکیکی شاش وواشی شپرزهی تیايه، ئه‌وه‌نده سیما ومه‌رجی رۆمانی تیا نییه.. به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ده‌قیکی زۆر داخراوه..

هه‌لبه‌ته کورد به‌حوکمی ئه‌وه‌ی هیشتا له‌ قوناغی گروگالی رۆمانه‌وانیدایه، پپویسته له‌ پیناوی ده‌وله‌مه‌ندکردنی ئه‌زمونی خۆیدا په‌یگیری بزاقی رۆمانه‌وانی رۆژئاوا، به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ یان له‌رپه‌گه‌ی پاچقه‌وه بکات، ئه‌و پاچقانه‌ی که له‌لایه‌ن پاچقه‌وانی به‌ توانا و ئەمین وئهدیبه‌وه ئه‌نجام ده‌درین.. به‌لام رۆماننووسی کورد پپویسته خۆیبوونی خۆی، ناسنامه‌ی تایبه‌تی خۆی له‌ به‌رچاو بگریت. دیاره خۆیبوون به‌وه نایه‌ته‌دی هه‌رچی ده‌رگا و په‌نجه‌ره هه‌یه له‌ خۆتی داخه‌ی، به‌لکو به‌ پپچه‌وانه‌وه، به‌وه دیته‌دی که ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌کان به‌ سه‌ر تیکرای که‌لتووری رۆژئاوایی و رۆژه‌لاتیدا بکه‌یته‌وه.

به هرحال هزده كهم له كوتاييدا ئه وه بلييم كه ئه م نووسينه ي بهنده حوكمي
حاكم نيبه، به لكو ته نيا خويندنه وه و بوچووني خوينه ريكه، كه ئه ويش به ههردوو
باري ره فز و قبوولدا، خويندنه وه هه لده گرييت..

سه رچاوه: ويړانه مال / رومان / عه بدولقادر سه عييد / ده زگاي روشن بيري جهمال عيرفان /
سليمانى / چاپى يه كه م ۲۰۱۹

۲۰۲۰/۸/۱۰

حه مه كه ريم عارف